

alimūdū ponit h̄ pro imūditia. et ē sensus. Māducātes senecias. i. qd̄ yn̄ detrahēdo euomit: ali⁹ audiēdo de glutit: et ita in h̄ imūdīcys delectant̄: sic famelici in ci-
bo. yn̄ māducātes senecias. i. detractionū imūdīcias: et delectabiliter māducātes. i. icorporātes sibi. s. in occul-
to ea de quibus in publico maledicūt. vide in senecia.
Fagus. a fagin qd̄ ē comedere d̄r h̄ fag⁹ gi. qd̄ arbor glā
difera: sic dcā qz ei⁹ fruct⁹ olī hoies coederūt et escā hue-
rit. yn̄ sepe p̄ agro pōit: qz olī pauit hoies sic⁹ mō ager. et
pdu. fa. vñ Virg. Tytire tu patule ūcubās sb̄ tegmē fa-
Fala. a falō d̄r h̄ fala le. i. lignea turris. vñ Juuenal. (gi.
Lōsulit ante fasas delphinorūqz colūnas.
Folaga. falanx gis. et h̄ falāga ge. lingua macedonū d̄r le-
gio siue caterua. vñ falāgari⁹ ria. riū. i. legionari⁹. s. de fa-
lāga ex̄is v̄l ad falāgā ptinēs. et falāgo gas. i. falāgaz fa-
Falanx gis. in falanga vide. (cere.
Falarica. a fala d̄r h̄ falarica ce. qd̄ dā telū igēs torno sc̄m
bñs ferrū cubitale: et rotūditatē d̄ plūbo ad modū sper:
et ipsa sumitate d̄ ignē h̄rē affixū. h̄ celo pugnat d̄ tur-
rib⁹: qz greci fasas vocat et mittit tornēto n̄ māib⁹: et qz
h̄ telū tornēto mittit: id ē qz qn̄qz pōit p̄ tornēto: qd̄
vulgo d̄r petrarria v̄l māganū. et hic falaric⁹ ca. cū. q fert
tale telū: v̄l qd̄ ptin̄z ad falaricā. et cor. fa. sic⁹ et fala. Lu. i
.6. Hūc aut̄ tortilib⁹ vibrata falarica neruis. obruat et̄.
Falcari⁹ ry. q falces facit: vel q falce secat. et d̄r a falx cis.
Falcstrū stri. a falce dicit: qz recurvū est ad similitudinem
falcis. Idē et runco onis. a runcādo yepres dicit.
Falcicula le. dimi. parua falx.
Falcidia lex. d̄r a falcidio tribuno plebis: q sub Octauiano
legē fecit: ne qz p̄ls i extraneos legaret qz ut q̄rtā p̄s sup,
et̄ heredib⁹ fz pa. Et nō qz si heredes sūt filij: et sūt qz
tuor v̄l pauciores: legitia oiu⁹ ē 3⁹ ps hereditatis. Sivo
sūt gn̄qz v̄l p̄les legitia oiu⁹ erit medietas hereditatis.
Siāt sūt extrāei siue pauci siue mlti 4⁹ ps hereditatis
erit legitia. et i quolz istoz casuz ista legitia ē iter ipsos
heredes vbi p̄les sūt eql̄r didēda. vñ gdā. Quatuor aut̄
ista dānatis iura triētē. Semissez v̄o dāt natis gn̄qz v̄l
Falcito. a falco cas. (yltra. Arbitriū seq̄t̄ suba cetera pris.
d̄r falcito tas. freqn. i. freqnter falcare. Et pōt eē nō fre,
etūc d̄rūt a falx cis. et ē idē qd̄ falcare v̄l falce facere.
Falco cas. caui. care. i. curuare vel falce secare. et d̄r a falx.
Falco onis. mas. ge. dicitur a falce: qz vngues b̄z recuruos
ad similitudinem falcis: quedam quis est.
Falerare. penul. cor. est ornamētū equoz: s̄z ponit qn̄qz p̄
ornatōe aliaz rex ut v̄boz. vñ falero ras. i. ornār: vt iste
vt̄ v̄bis faleroz. i. ornatis. Et qz falere nihil. p̄sūt egs:
s̄z sūt eis cā supbie. rddūt. n. eos pulchriores et supbos et
arrogates qd̄ elatiōe. id ē qz falera iuenit p̄ supbia et
inani iactatiōe: et falere p̄ supbire: ianiter se iactare: et
cor. fa. Un̄ Quidi⁹. Blanda faleroz elegia cātat amo-
res. Itē in Aurora d̄r. Pluuiie sūt falere ciceronis picta
poete. Inuenit etiam fallere infinitius de fallo lis. et p̄
du. p̄mā positiōe. Qui. epi. Gallere credentē nō est ope,
Falericus ca. cū. in falernū est. (sa puellā Gloria et̄.
Falerū. falern⁹ ni. mōs ē in cāpania vbi optimū abūdat
vinū: iō falernū d̄r bonū vinū. et hic falern⁹ na. nu⁹. et fa-
leric⁹ ca. cū. penul. cor. et p̄ma. qz oia illa scribunt p̄ vñū
Fallacia i fallax vide: et i falsifico cas. (l. Vide in spuma.
Fallax cis. ois ge. i. d̄ceptor: a fallo lis. d̄r: qz fādo d̄cipiat.
et̄ sparāt fallax cior. s̄sim⁹. vñ fallaciter ci⁹. sime. aduer.
et h̄ fallacia cie. Et nota qz fallax d̄r ab eo q mentit: qz
ois h̄ fallax id agit vel diē. vñ aligs fallax: s̄z nō ois h̄
vlt fallere q metit: vt ioculatorēs q sepe metiūt magis
studio d̄lectādi qz volūtate fallēdi. vñ et fallacia d̄r ap̄
dialecticis in argumētatiōe vel voce aliq: vt cū qz vide-
tur aliud fari. i. dicere vel significare qz significat: vnde

et homo decipiat. Vide in mendax.
Fallō lis. feſelli falsū. et d̄r a for faris. Est. n. fallere fando
v̄bis decipere. et a fallo d̄r falso sas. fre. a quo falsito tas.
alind fre. Fallo zponit: vt refello lis. li. lere. et caret sup.
Fallos actiu⁹z ē: et ab eo cōposita siqz bz actiu⁹a sunt:
mutat a. in e. et caret supinis: et nō geminat p̄teritum.
Fallon grece latie lignū d̄r: et pōt scribi p̄ ph. vel f. et silr di.
Fallidic⁹ ca. cū. i. falsa (cas de veniētib⁹ ab eo et de silib⁹.
dices. et cōponit a falso et dico cis. et cor. di. sic veridic⁹: qz
tenet nām h̄ p̄teriti dixi qd̄ naturaliter cor. di.
Fallifico falsus sa. sū. p̄po. cū facio cis. et d̄r falsifico cas. vñ
h̄ falsificatio onis. p̄ qd̄ abutūt h̄ noīe fallacia: sed
male: qz fallacia ē d̄ceptio q̄ ē i argumētātē: s̄z falsifica-
tio ē iſtātia ī argumētōe: i q̄ magis appz falsitas qz i ar-
gumētātē: alīn erit falsificatō. Est. n. falsificat̄ argumē-
tū iduceit ad aliqd̄ i q̄ magis appearat falsitas. vñ nec ve-
rū argumētū nec falsissimū p̄t falsificari. et cō. fi falsifico.
Fallito tas. est frequen. de falso sas. et est falsito frequen-
ter falsare. et cor. penul. (fit falso.
Fallō sas. i. freqnter fallere: a fallo feſelli falsuz su. u. in o.
Fallus. a fallo lis. feſelli falsū d̄r falsus sa. sū. fm q̄ ē p̄tci
piū falsus. i. d̄cept⁹: fz q̄ ē nomē falsus ē q̄ fallit: v̄l g ne-
gat qd̄ v̄ez ē. vñ h̄ falsū si. et falsus sa. sū. d̄r qd̄ v̄ez n̄ ē:
qz fallat. Et cōpat: vt falsus sīor. sīssim⁹. vñ false sī. sīssim⁹
me. aduer. et h̄ falsitas tatis. Et d̄r a mendacio: qz falsi-
tas ē negare qd̄ v̄ez ē: mēdaciū ē fingere qd̄ v̄ez n̄ est.
Un̄ gdā. Si v̄a supp̄mas falsus agnosceris ee. Si falsa
z̄ingas sic mēdax ee videris. Et d̄r falsitas a falsus: qz
fādo aliqd̄ qz sit v̄ez d̄cipiat. Itē falsū d̄r a ficio: qz falsū
ad oratores ptin̄z: vbi v̄itas ita sepe v̄r̄t q̄ fcā sint negē-
tur. s̄z fictū ad poetas ptin̄z vbi q̄ fcā n̄ sūt fcā dñr. falsū
gē qd̄ v̄ez n̄ ē: fictū qd̄ v̄isile ē. Itē falsus sa. sū. i. iniust⁹
vt falso q̄ri de sua nā hūanū gen⁹. i. iniuste: sic et v̄ez d̄r
iniustū. Et hinc denari⁹ d̄r falsus: qz nō h̄ iustitia stā. de-
est. n. ei v̄l in pōdere: v̄l in forma vel in supscriptiōe. vñ et
moneta d̄r: qz monet ne q̄ fraus et iustitia subsit. vt dīc
Chry. falsū diceit hoīuz ē malignoz: qz falsa res si bñ cō-
tinuata fuerit: v̄a et credibilē. i. appet. Réat ipolez dice-
re isensatoz hoīuz et nō maloz est: qz qd̄ ipole est defen-
sione nō idiger: qz ipossibilitas rei ipsam destruit.
Fallax cis. a filice: qz hac p̄mā milites herbā filicē abscide-
re solebat. et est iſtām aptū segetibus vineis et pratīs. vñ
v̄sus. Falce puto vineā: meto sata: tūdeo prata. Itē Hre-
cis. Falx metit et scindit: fax v̄rit: faux quoqz mandit.
Fama me. d̄r a famulor laris. qz famula: qz famula ē nob̄
dū ad modū famule discurrendo rumores d̄ nob̄ portat
p̄ diuersas terras: et nob̄ ignorātib⁹: v̄l d̄r fama a fādo:
qz fādo puagat: et ē nomē bonaz et malaz rerum: s̄z sine
adiūcto sepi⁹ accipit in bono. Et describit sic fama. Sa-
ma ē sine certo autore iūet rumor: cui malignitas d̄dit
initiū: fides at̄ icremētū: et īde famosus sa. sū. de quo fa-
ma loquit̄: siue bñ siue male. vñ qn̄qz accipit i bono: s̄z
sepi⁹ i malo. s. p̄fami. Et sparāt: vt famosus sīor. sim⁹.
A fama d̄r famo mas. qd̄ nō ē i v̄su. et p̄du. p̄mā fama: et
famo mas. vñ gdā. Fama volat trāstqz modū quoqz
ferat. Itē famo cōponit cū dis. et d̄r diffamo mas. Itēz
cū de: et d̄r d̄famo mas. Itē cū i: et d̄r ifamo mas. oia i eo/
dē sēsi. Famo mas. actiu⁹ ē cū oib⁹ suis cōpositis. Dic
nō qz fz i theologos aligs pōt alicui famā tripl̄r auferre.
Uno⁹ v̄ez dicēdo et iuste: puta cū aligs crīmē alic⁹ pdit
ordine debito fuato: et tūc nō tenet ad restōnē fame.
Alio⁹ falsū dicēdo et iuste: et tūc tenet restituere famā
z̄fitedo se falsū dixisse. Tertio v̄o mō v̄ez dicēdo fz iū-
ste: puta cū aligs pdit crīmē alteri⁹ extra ordinē d̄bitū:
et tūc ēt tenet ad restōnē fame qz tūc pōt: sine mendacio
tū: vt puta q̄ dicat se male dixisse: vel q̄ eū iuste diffa-

mauerit:sine hoc cū q̄ se verum dixisse dicat. Itē vt dī xi sine mendacio:qr nō debet alterius famaz cum mendacio restituere. Vide in preceptum.

Famelic'ca.cū.i.esuriēs ieūn':a fames dī:z cor.pe.i.'Re. z. Et famelici saturati sunt. (genitui).

Famē.a for faris dī h'famē minis.i.locutio:t cor.penul.

Fames mis.se,ge.qd̄ ātig fames famei dixerit. vñ adhuc abltūs d̄sinit i.e. pdu. q̄si gntē d̄climatōis:t ē fames appetit' comedēdi:z uisio fauicis q̄si fos means:t est ety'. Inde famelic'ca.cū. t famete'tea.teū.i eodē sensu.i.esuriēs.famete'ēt dī mortifer. t fameo mes.mui.i.esurire: h̄re famē. vñ famesco scis.ichoia. t cor.p̄mā fames: s̄ fama eā pdu. vñ v̄sus. Nil mage triste fame: nil clare cō.

Fameteus tea.teū.in fames est. (paro fame).

Famicus ci.locus tabernaz in vrbe quē frequētāt pp famē pellendā. t dī a fames:t est mias.ge. t cor.penul.

Familia.a femur dī h'familia lie. t ē familia liberi ex liberis legib'suscepti:a femore ocā. Nā familia p seruis abusue nō pprie dī. Et oponit cū mater p̄ fili':vt p̄familias:materfamilias:filiussfamilias. t ē familias gtūs grecus. t incipit familia a p̄re: t terminat in tritauo.sed stirps ex lōga generis significatiōe vocat:vt vult Hug. Et p̄ap.dicit. Familia familias greco more facit p familię. vnde hec familia lie. vel familias.

Familiaris.a familia dī h' t h'familiaris t h're.i.domesticus amic':de p̄pa familia:assuet':v̄sitat'. Inuenit etiā substatiue positū:vt Iste ē nimis familiaris. Et oponit: vt familiaris rior.sim'. vñ familiariter ri'.sime.aduer. t h'familiaritas tatis. (nit:vt affamio nas.pe.cor.

Famino nas.nau.i.nare.i.log:a famen minis dī. Et cōpo.

Famo mas.pdu.primam.vide in fama me.

Famulamen minis.i.famular':seruitium vel seruitus: t dicit a famulor laris. t pdu.la.

Famularis.a famul' dī h' t h'famularis t h're. Et oponit: vt famularis rior.sim'. vñ familiariter ri'.sime.aduer. t h'familiaritas tatis.i.famulor seruitiu vel seruitus.

Famulitiū ty.i.seruitiu vel obediētia:a famulus dicit.

Famululus li.dimini.parvus famulus. vñ hec famulula le. parua famula similiter dimi.

Famulor laris.lar'.sū.lari.i.obseq:obedir:s̄ famulari obiecti ē:obseq volūtatis:obedir ad vtrūq̄ refert. Famulor oponit:vt pfamulor laris.i.sil'famlari:t ē dpo.famlor cū oib'suis opositis:t cor.p̄mā t penl.idē h' famul' li. t sūt famuli p̄pe q̄ ex p̄pa suoꝝ familia sūt orti. t dī famul' q̄si vñ de familia:s̄ fuus ex odiōe fuitutis. vñ h' famula le. t famulus la.liū.adiectiue p̄t declitari.

Fanaticus.a fanū dī fanaticus.ca.cū.i.lunatic':insan' pp fanū violatū:ȳl qr ad fanū ducebat vt liberaret. t fanaticū dī qd̄ ptinet ad fanū. t h̄c fanatic'ci.i.custos fani.s. sacerdos. t fanatici etiā dicunt q̄ futura canūt. t cor.ti.

Fandus da.dū.qd̄ qs debet fari. t dī a for faris. Et oponitur:vt infandus t nefandus.

Fans tis.i.loquēs:ge.ois:t p̄t esse nomē t participium.

Fantasia sie.penul.acuta in fantasma exponit.

Fantasma.a fasmos qd̄ ē appitio dī h'fantasma tis. t h'fantasia sie.idē qd̄ fasima:s̄ fasima sp̄ ē dubia:fantasma v̄l'fantasia q̄si. Itē fantasma ē d̄ cognitis spēs i aio figurata. s̄ fantasma ē de icognitis. Et h̄c tractū ē vt fallacia i argu'mētatiōib'dī fantasma cū appet aliō q̄ sit. vñ fantastic'ca. cū.qd̄ sic appet: v̄l'q̄b ptinet ad fantasma: v̄l'q̄b ptinet in se fantasma. vñ t cellula q̄ ē i āteriori p̄te capitisi q̄ ē vis i telligēdi: dī fantastica:qr ea hōfantastice t imagiatorie cōphēsa p̄ intellectū p̄cipit b̄z Hug. p̄ap. v̄o dī. Fantasia imago alic'corpis v̄sa t cogitādo i aio postea figurata: v̄tpu ta p̄fis spēs quā vidim'. Fantasia poetica ē rei inaiate s̄sus dare:vt Mirant arbores. De hoc dixi in q̄rta pte in

ca.de colo.rheto. Fatasma v̄o ē quā nūq̄ vidimus spēs aio figurata: v̄tpu spēs auiis quaz nūq̄ vidim'. Fatasma v̄sio vana.vide etiā in somniū:t in volūtas.

Fanū.a fonos v̄l'fōte qd̄ ē son':dī h'fanū ni.i.tēplū q̄si fo nū:qr ibi dy r̄nsa dabat i voce h̄uana. v̄l' dī a fanum qd̄ antīg tēpla edificabat. Inuenit ēt aliquā fanum in bona pte p ecclia:t tūc p̄t dici a fādo p̄ h̄riū:qr fanū nō ē locus fabulatiōis:s̄ deuote orōnis. t pdu.p̄mā fanū.

Far farris neu.ge.a frāgo gis dī:q̄dā gen'annone.gnāl tñ oia semia frugū farra dñr a frāgedo:qr oliz frāgebāt in pila añq̄ v̄sus molaz eēt. vñ farreus rea.reū.b farre ex̄nysl'fact'. Et vt dīc'p̄ris. t farris solū i r. d̄sinēs geminauit r.ne si faris dicam'aliud mōstret.s. for faris v̄bū.

Faraō nomē est honoris apō egyptios s̄ic cesar apud nos. In latinū aut̄ exp̄mīt. venegās eū v̄tiq̄ deū siue dissipator.ppli eni dei fuit afflictor sm' p̄ap. Hug. v̄o dīc q̄ faros ciuitas v̄l'turrīs. q̄tiq̄ ponit p̄ egypto. vñ inenit farri'ria.rīū.i.egyptiac'. t h̄inc oēs reges egypti dicti sunt faraones. p̄t ēt pharaō p̄ph scribi. t sic de ɔsilibus dicas. De decē plagis pharaonis habes etiā in plaga.

Farcimē minis.ge.neu. t h'farcimētuz ti.a fartio tis.dī. t pdu.pen.farcimē s̄ic audimē. t ē idē farcimē qd̄ fartuz.

Farcino naa.nau.i.farcio cis.dī. t ē farcinare replere. Et cōponit:vt refarcino nas.i.iterū farcinare. t suffarcino nas.i.succigere:q̄si sub iferiori sursū vestes attrahere t subt'cingere:qd̄ faciūt q̄ sub veste aliquid latēter portat: vt sit suffarcinare q̄si sub veste quandā farcinationē faciēdo aliquid latenter deferre. t cor.penul.farcino.

Farcio cis.farsi tu. t qñz inuenit farciui citū.qd̄ p̄bat farci mētū. Itē inuenit farsiui sitū.s̄ h'poti'tractū ē a vulgari quoūdā q̄ v̄tū v̄bo isti'lrature p̄ totā iungationē s.fario sis.suui.sitū. t ē farcire saginare:iplere.idē v̄balia fortior fartrix fartio onis. Fartio oponit:vt p̄fertio tis.de fertio tis.ifertio tis.ifersi tu.desertio tis.refertio tis.suffertio tis. t ab oib' istis dscēdūt fre. vt p̄ferto tas.differ to tas.ōferto tas.iferto fertas.referto refertas.sufferto tas. Fartio t oia ei' oposita sūt actina: t oia faciūt p̄teritū i si. t sup.i tū.format.n.a p̄terito si cōuersa i tū:z qñz inueniat p̄teritū eoz in ciui. t sup.in citū. Itē oia ab eo cōposita mutat a simplicis v̄biq̄ i e. Et ē fartio q̄re iungatōr iterptat dīsio. vñ dīc'ē phares q̄ diuissio (tiōis. iterptat:qr tūc nat' est qñz p̄ linguas terra diuisa est.

Faretra.a fertio qd̄ ē mōrs dī h' faretra tre. v̄bi portat sagitte q̄si fereteca.i.mortis repositoriu. Quot.n.fert sagittas tot fert t mortes. Quidā tñ dñt q̄ faretra dīmāt a fero fers:qr mortes.i.sagittas ferat. s̄ p̄us dc̄m̄ videt veri'. t h̄c faretrat' ta.tū.armat' t istruct' faretra: vel q̄ h̄z faretrā b̄z Hug. p̄ap. v̄o dīc. Faretra ē teca sagittap a ferēdo iacula dc̄m̄:s̄ic feretrū a ferēdo fun':faretra dīcta q̄ ferat tetrū.i.mortē. t cor.penul.naturaliter.

Farina.a farre dī h' faria ne.qr ex eo fiat. vñ h'farinula le. dimi. t farinace'cea.ceū.i.de faria fact'. t farinosus sa.

Farinula le.dim.i.pua farina. t cor.pe. (sū.i.plen'faria.

Farisus.a fares qd̄ ē diuissio dī farise' sea.seu.i.diuissus. t h̄nc qdā heretici dicti sūt farisei:q̄ diuissi iterptant:q̄ traditōes t obseruatōes legis: q̄s illi deuterolas vocat: iustitie p̄ferūt. vñ t diuissi vocant a pplō q̄si p̄ institiam dei:vel qr decalogū legis in mēbranūl scribētes t apli cates eas t ligātes in frōte gestabant vt religiosi indica rent. Et ide farisei.i.diuissi a pplō dicti sūt. Et vt dī in histōrys sup̄ euāgelia:tres erāt secte iudeoz a cōi reliquo rum vita t opione distātes:farisei:saducei: t essēi. Farisei cultu austero t victu paupo v̄teban̄:traditōes suas statuētes:gb' traditōes moysi determinabāt: pictacia chartaz in frōte gerebat. t i sinistro brachio circūligata gb' decalog' i script' erat:qr dixerat dīs. Nec bēbis q̄si

gdappēsūz t̄ manu tua v̄t. t̄ h̄ dicebāt philateria a phi
lare qd̄ est fūnare: t̄ thorat qd̄ sonat legē. Isti ēt maiores
fimbrias alys d̄ferētes spinas eis alligabāt qd̄ pūcti in
deibulatiōe memores mādatoz dei fierēt. t̄ pōt scribi
finis⁹ p̄ph grecūv̄l p̄ f. latinū. vide i saducei. (mētū.
Farm̄ vel farmatio ligua syroz d̄r vnguētū v̄l medica/
Farmacētic⁹ ca. cū. d̄r a farmacia. Et scias q̄ tria sūt ḡna
curatōis. Unū ē farmacēticū a farmacia q̄ ē medicamē
t̄p curatio. Secūdū ē dieticū a dieta: qd̄ ē obſuatio le/
gis t̄ vite. 3⁹ ē chirurgicū a chirurgia q̄ ē ferramētoz v̄/
Farmacia cie. ē medicamētoz medicina: v̄l do/
mus vnguētaria: t̄ d̄r a farma fm̄ Hug. t̄ p̄p. Uel dic
q̄ largo mō d̄r ois medicina maxime p̄posita. s̄ stricto
mō t̄ p̄prie farmacia sumit̄ pro medicina laxatiua.
Farmacopola. farmacō p̄ponit̄ cū pole qd̄ ē vēdere: t̄ d̄r
h̄ t̄b̄ farmacopola le. i. vnguētoz siue medicamētoz vē/
ditor vel vēditrix. Uel cōponit̄ a farma t̄ copos qd̄ est
labor: vnde farmacopola le. i. vnguētarus qui laborat
circa vnguentā: t̄ cor. po.

Farmacus. a farma v̄l farmacio d̄r h̄ farmac̄ci. i. malefi/
cūs: t̄ hec farma ce: vel fm̄ grecā declinationē farma/
ceces. i. mulier malefica. s. maleficia faciens.

Faros. a fos qd̄ ē lux v̄l ignis d̄r h̄ farū ri. v̄l h̄ faros: t̄ ver/
tit̄ in latinū: t̄ d̄r h̄ far⁹ turris maxima iuxta alexādriā
in mari dicta sic: qz flāmaz idicio lōge videat̄ q̄si fosso/
ros v̄l q̄si foros: oros visio d̄r: t̄ inde faros q̄si foros. i.
visio ignis. Uisus ei⁹ lumis ē ad pñuiciādū nauigātib⁹
vada t̄ port⁹ introit⁹ vel portū ibi eē. Hinc etiā quēlibet
mōtē iuxta portū positiū t̄ quālibet turriz s̄līt̄ iuxta por/
tū positiā: sup̄ quē v̄l supra quā igne accenso posito desi/
gnabāt nauigātib⁹ ibi eē portū t̄ itroitū ad portū faron
vocabāt. vñ t̄ qdā turris i italia dicta ē faros ppter vtili/
tate talē, t̄ hinc ēt in porticib⁹ machina ad prelucēdum
fabricata faros dicta ē. Itē a faros turri alexādrie qdāz
ciuitas i egypto dicta est faros. t̄ faros ciuitas v̄l turris
qñq ponit̄ p̄ egypto: vñ iuenit̄ fari⁹ ria. riū. i. egyptiac⁹.
hinc oēs reges egypti dicti sunt faraones.

Farracum ci. puls ex farre facta: vel pinguis cibus gene/
raliter. t̄ dicitur a far farris.

Farrago. a far ris. d̄r b̄ farrago ginis. i. stramē v̄l q̄libz vi/
lis annona: v̄l q̄libz mixtura pabuloz. vñ. Persi⁹. In te/
mī forragine mēdar. t̄ hic fcā trāslatōe farrago d̄r mē/
titudo scholariū: q̄si d̄spectiue: qz ex diuersis t̄ varijs gē/
tib⁹ sit collecta. Prope tñ farrago ē herba ordeacea ad/
bucyridis t̄ grāis ad maturitatē adhuc n̄ turgescētib⁹.
Fartū. a farcio cis. d̄r fartū ti. qd̄ t̄ fertū ti. iuenit̄. i. reple/
tio extoz v̄l vētris. i. caro xcisa t̄ minutata: qz ea intesti/
na farcianē. i. repleanē cū aliaz rex cōmixtiōe. Idez t̄
farcimē d̄r. Item fartum est supinum de farcio cis.

Faris ri. in faros exponit̄.

Fas. a facio cis. d̄r h̄ fas: actō h̄ fas: vtō o fas. i. licitus. Et
d̄t a iure: qz fas ē lex dñia: ius ē lex hūana. fas ē p̄alie/
nū agrū trāsire: nō āt ē ius. Et vt dīc̄ p̄ris. i. tractatu ver/
boz: d̄rie cā multa solēt v̄l taceri vel h̄ regulā pferrī: vt
fas gr̄i nō h̄z. Nā siue facis siue faris vel fasif v̄l fassis
dicamus aliud pōt significare. Uide ēt in faū.

Fascenia. a fascis d̄r h̄ fascenia nie. i. clausib⁹ vallatio cir/
custra t̄ ciuitates q̄ solet fieri qbusdā fascib⁹ stipulaz.

Fascis in fascis exponit̄. (t̄ lignorum.

Fascia. a fascis. d̄r h̄ fascia scie. q̄ tegit̄ pect⁹: t̄ papille p̄pri/
mūt: v̄l q̄ puer iuolui⁹: qz i modu fasciculi corpus ligat.
vñ fascio as. i. fascis iuoluer. Et p̄p̄it̄: vt diffascio scias.
fascis dissoluer. ffascio scias. itez fascia v̄l diffasciare.

Fasciale. a fascia d̄r hoc fasciale lis. i. fascia. t̄ p̄p̄e d̄r fascia
le latū cingulū quo puer circūliga⁹ in fascis t̄ pdu. pe.

Fasciculus li. dimi. paruus fascis penul. co.

Fascino nas. a fascis vel fascia d̄r h̄ fascin⁹ ni. i. incātatio: qz
in qbusdā fasciculis vel fascis herbazz soleat fieri: t̄ h̄
fascin⁹ ni. p̄ eodē. Fascin⁹ ēt d̄r p̄pus: qz qbusdā fascis
solebat oli iuolui: cū carerēt bracis. Et a fascin⁹ d̄r fasci/
no nas. i. incātare q̄si adulādo ipetere landādo decipe.
Uñ ad Hal. Quis vos fascinavit v̄tati nō obedire: v̄bi
dicit glo. Quis vos fascinavit. i. decepit v̄tati nō obediri.
Ueritas. n. se igerit vobis t̄ vos ei nō creditis. Et qz
vos ita fascinat̄: p̄ sile hoc dīc̄: q̄si dicat: vt qd̄ aī oculos
est nō videatis: sic magicis ludificatiōib⁹ alīr qdā oculi
hoium oīdūnē q̄s sint: t̄ dñr illa fascinatiōes. Dñr ēt fa/
scinus siue fascinatio vulgo q̄ nocet iſfantib⁹. Dicunt̄. n.
quorūdā oculi v̄isu v̄rētes: t̄ h̄ eoꝝ actus fascinatio d̄r:
t̄ pōt fieri vt huic p̄ctō inseruit̄ demones. S̄līr iuidiā
tanq̄ fascin⁹ v̄rit̄. Inuid⁹. n. nō mō sibi nocet cū aliena
felicitate tabescit: sed ēt his qb⁹ aliqua bona eē icipiūt.
Uñ in li. q̄ sapiētie salomonis iſribit̄ d̄r. Fascinatio ma/
lignātis obscurat bona. Sic factū est vt inuidi tanq̄ fa/
scinātēs nocuerint galathis nup̄ in xpo renatis: vt udes
galathe fidei stomaco nauseante: cibū spūs euomuerit.
t̄ corri. penul. fascino. Uñ Virgi. in buc. Nescio qz tene/
ros oculo mibi fascinat hedos.

Fasciola le. dimi. parua fascia qua vulnera ligantur.
Fascis. a fascio scis. d̄r h̄ fascis scis. i. onus. t̄ plaliter hi fa/
scis fasciūz. i. insignia honorūz: t̄ qñq ipsi honores dñr
fascis q̄si a fascib⁹ lignoz: qz graues sunt pōdere digni/
taris t̄ auctoritatis fm̄ Hugu. P̄p̄. etiāz dicit. Fasces
fascium dignitates cōsulares: fascis colligatio lignorūz
ad deportādum colligatoz. vnde versus. Pondera sūt
fascis: fascis dicuntur honores.

Fase. i. trāsit̄ dñi. (Nota q̄ q̄rtadecima die p̄mi mēsis
ad vesperā comedebāt iudei agnū pascalē. t̄ nox illa di/
cebat̄ fase. i. trāsit̄ dñi. sic d̄r i histori⁹ sup̄ Exo. iz. c. qz
in ea trāsūit̄ āgelus p̄ egyptū p̄cutiēs p̄mogenita ab ho/
mine v̄sq̄ ad pec⁹: t̄ trāsūit̄ sup̄ tecta hebreeop̄ linita sā/
guine: t̄ aggressus ē iter trāseūdi israel ab egypto. Item
qz ait dñs. Diē hāc hēbitis solēnē t̄ in monimētū in ḡna
tiōib⁹ vestrī cultu sempiterno: septē dieb⁹ azima come/
detis. Prima dies erit scā t̄ venerabilis: s̄līr septima nil
opis facietis in eis: exceptis his q̄ ad vescendū p̄tinent.
P̄p̄. ēt dicit. Fase trāsit̄ vel trāscensus d̄r: qz eadē no/
tre dñs p̄ egyptū trāsūit̄: t̄ cūcta p̄mogenita egyptiorū
p̄cussit̄. Uide in pasca. t̄ acuit̄ pen. fase. t̄ pōt ēt scribi per
ph. phase. (Hic nō q̄ i veteri testō erāt. io. festa. s. sab/
batū: neomenia: fase: p̄thecoste: festū clangoris: festū p̄
piciatōis: scenop̄hegia: encenia: iubile⁹: t̄ furim. Sabba/
tū interptāt̄ quies. t̄ pōt dici festū dñi: qz deus quietuit
in eo. De h̄ pleni⁹ dicā i suo loco. Neomenia sonat inno/
uatio lune. De h̄ regre i suo loco. Fase. i. trāsit̄ dñi. d̄ h̄
dñi ē. P̄thecoste sonat qnq̄gesim⁹: v̄l p̄thecoste ipsa
qnq̄gena diez quib⁹ cōpletis v̄ltim⁹ dies dicebat̄ festū
p̄thecostes. fiebat aut̄ i memorī date legis: q̄ i qnq̄ge/
simō die ab exītu de egypto ē data. Eadē etiā solēnitas
dicebat̄ festū hebdomadaz: qz suppūtatis septē hebdo/
madis ab altera die q̄zimoꝝ fiebat. Dicebat̄. n. festū pri/
mitiaz: qz tūc offerebāt̄ de nouis frugib⁹ duo panes.
De hoc ēt vide in p̄thecoste. Festū clangoris vel tubaz
erat p̄ma die mēsis septimi: s̄līr cū neomēia: t̄ ita duplex
solēnitas erat in p̄ma die mēsis septimi. s. festū clangoris
vel tubaz: t̄ neomenia. Uñ illud. Buccinate in neome/
nia tuba: in quo buccinabāt̄ cornib⁹ pecoris: qz ea die li/
berat̄ erat isaac ne imolare⁹: pecore pro eo substituto.
Dicebat̄ etiā festū septimanarūz vel sabbatū mēsiū: qz
mēsis septim⁹ fere erat tot⁹ solēnis. Festū ppiciationis
erat decima die mensis septimi. i. septēbris: qz rediūt ea
die moyses ad iudeos referēs eis deū placatū sup̄ offen/
sūt

E

sa vituli & flatilis. Eadē die ieunabāt hoies & iūmēta & pueri septēnes a vespera vsq; ad vesperā pro memoria mortuoz. vii ēt dicebat dies afflictiois. dicebat necnō dies expiatōis: qz eo die sanguie vitule rufe expiabat tabernaculū & altare: & fiebat cinis ex ea ad expiationem īmūdoz: & ipsi expiabant a pctis ipstī āni p emissiones hirci apōpei. Scenophegia erat qntadecima die septēbris: qd sonat fictio tabernaculoz: i q p septē dies habi tabāt sub ymbraculis in memoria qdragita ānoz: in q bus in deserto sub ymbraculū fuerūt seu tabernaculū. vii & festū tabernaculoz solet dici: & ptelabāt septez diebō quoz p̄m & vltimō solēnes erāt. Octauēt dies erat sole nis: nō qr de scenophegia eēt: s̄ ea die pueniebāt ad faciēdā collectā forte i v̄lus paupēz v̄l in alios v̄lus cōes. vii & scenophegia legit qnq; eē festū octo diez. De hō ēt vide in scenophegia de s. Ira. Encenia sonat nouia festa: sic dedicatiōes eccliaz. Uide supra i encenia. Jubileus erat ānō remissiōis & gaudij. de quo dicā i suo loco. Phurim. i. sortiū erat festū p victoria hester: quā habuit de aman: de quibō dicit. Hester. 9. Isti sunt dies quos nū quā delenit obliuio t̄c. vt habeat pleni⁹ Hester. 9.

Faselus li. fe. ge. d̄r a fasē qd̄ interptāt trāsit. & ē fasel⁹ par na nānis habilis ad trāseundū huc & illuc: fasel⁹ ēt d̄r qd̄ dam iſula grecie. vii h̄ faselus li. qdā gen⁹ legumis qd̄ plimū abūdat in illa iſula: vel qr p̄mū īde allatū ē. & īde faselus li. dimi. & h̄ faselariū ry. herba faseli: vel locus vbi abūdat. & pdu. penl. fasel⁹. vii in doctrinali d̄r. E. sup l. lōgā dabim⁹ pb̄at ecce fasel⁹. & scribit tm̄ p ynū l.

Faseolus li. dimi. in faselus est.

Fasian⁹. hec fasias sis. v̄l sidis qdā iſula grecie. vii h̄ fasian⁹ nū. qdā anis: qr īde p̄mū asportat⁹ est: vel d̄r fasian⁹ qsi fagian⁹ a fagin qd̄ est comedere: qr eius caro suauis est ad comedendum. & pdu. penul. fasianus.

Fasma. a fasinos d̄r h̄ fasina me. & h̄ fasina matis. i. appa ritio p̄pē vana & icerta: vt in nocte: & hinc qdam fabula menātri d̄cā est fasina a qdā apparitiōe. vide ēt in fan-

Fasimos grece apparitio interpretat latine. (fasma. Fassio onis. fe. ge. i. confessio: a fateor teris. fassius sum. Qui. in epi. Da veniā fassi mibi nō munera tanti.

Fastidio dis. dimi. dire. i. horrere: spnere: ptenere: tēderē. vii ybalia. & h̄ fastidiū dy. i. supbia v̄l tediū. vii fastidiosus sa. sū. i. supb⁹: vel tediosus. vii h̄ fastidiosus si. vii h̄ fastidiositas tis. Fastidio actiū ē cuz oib⁹ suis cōpositis siq; h̄z. & deriuat fastidio a fast⁹ stus. qd̄ ē supbia. Quidā tm̄ dicūt fastidiū esse p̄me impositiōis: & inde fastus.

Fastigatus pro fastigiatus in fastigium vide.

Fastigii. i. sumitas: altitudo: honor: & ide fastigioluz li. dimi. & fastigio as. i. exaltare: sublimare. vii fastigiat⁹ tus. & fastigiat⁹ ta. tu. i. eleuat⁹: & alt⁹: & derinat⁹ a fast⁹ qd̄ est supbia. & iuenit p syncopā fastigiat⁹ p fastigiat⁹. Et vt d̄r in Hrecis. sunt fastidia tedia: sed fastigia celsa.

Fastuosus. a fast⁹ st⁹ qd̄ ē supbia: d̄r fastuosus sa. sū. i. supb⁹. Et opaē: vt fastuosus s̄tor. sim⁹. vii fastuose si⁹. simē. aduer. & hec fastuositas tatis. i. supbia: elegātia: elatio.

Fast⁹. a fas d̄r fastus sta. stū. & fastus dies d̄r licit⁹ in quo li cebat romanis negotia agere: cās exercere: vel aliqd tāle. Nefastus v̄o dies d̄r q̄si illicit⁹: qr illicitū aut q̄si nefas erat i illo die pdicta agere: qr in illo die male cōtigerat romanis. & d̄r nefastus a nephias: fuit sigdē v̄t⁹ p̄sue tido apō romāos: vt qscūq; aduersitates siue p̄speritas sustineret: eas i fastis annotare faceret. Illos ḡ dies in qb⁹ sibi male p̄tigerat celebrabāt: nō cā solēnitatis: s̄ timore infortunij: & vocabant nefasti. S̄ illi in quib⁹ sibi bñ p̄tigerat vocabant fasti: q̄si liciti: qr i eis licebat eis cās agere. & h̄s: vel qr in eis fabaf ius. & hinc qdā liber Quidā in quo tractat de fastis & nefastis dieb⁹ a digno

A

ri ititulaē liber fastoz. Hic ēt annales libri i qb⁹ scribe ban̄ fcā romanoz toti⁹ anni: silr a digniori pte dicti sūt fasti. Inuenit ēt h̄ fastus tus. q̄rte declinatōis p annali libro. vii Lucan⁹ in. io. Nec me⁹ edoxi vince⁹ fastib⁹ annus. S̄ magis p̄pē p libro annali ē scđe declinatōis fastus sti. nā p supbia est q̄rte declinatōis h̄ fastus stus.

Fatatus ta. tum. i. fato destinatus: & dicit⁹ a fato tas.

Fateor teris. fassius sum fateri. i. māifestari: q̄si teneor fari. q̄ateri coactiōis ē & neccitatis: fatemur. n. coacti. S̄ fitemur & manifestam⁹ volūtarij: pdim⁹ p̄cio v̄l aliq; v̄tilitate sperata ducti. Itē fatemur mala: māifestam⁹ bona: pdim⁹ q̄sita: s̄ h̄ distictio qnq; īfundit: & v̄timur istis v̄bis īdifferēter. Fateor cōponit cū cō: & d̄r īfiteor. Itē cū dis & d̄r diffiteor. Itē cū i. & d̄r īfiteor ambo p negare. Itē cū p & d̄r p̄fiteor. Itē cū re & d̄r refiteor. Fateor & oia ab eo cōposita sūt depo. & faciūt sup. in sū. Item oia ab eo cōposita mutat a. sui simplicis in i. in v̄bo: s̄ in supino & pticipio in e. & cor. fa. fateor. Unū Qui. de sine tūtulo. Lōfiteor si quid p̄dest delicta fateri.

Fatidicus ca. cum. i. fata dicens: & componit a fatum & dicōcis. & cor. di. sicut & maledicus.

Fatigo gas. gaui. gare. i. fatim agere & abūdāter: a fati⁹ qd̄ est abūdāter: & ago gis: s̄ magis v̄det etymo. q̄s cōpositio. & est actiū cū oib⁹ suis cōpositis. & pdu. ti. A fati⁹ go deriuat fatigatus ta. tum. i. itinere laſiatus: fessius.

Fatim aduer. i. multum vel abūdāter. Uide in affatim.

Fatisco scis. cōponit a fatim qd̄ ē abūdāter: & hisco scis. & ē fatiscere abūdāter hiscere & scidi: vt Iste pān⁹ fatiscitris. i. scidit⁹: & fatiscere ē lassari: marcescere: abūdanter apiri: ësinere ee: ëficere. vii d̄ scō Martino d̄r. Artus febre fatiscētes. Et nō qr nos dicim⁹ fatisco scis. s̄ atiq; d̄cebāt fatiscor sceris. fessius sū: qd̄ nos n̄ dicim⁹: s̄ p̄oīt: vt ëfetiscor sceris. sus. sū. & h̄ v̄timur vt dixi i ëfetiscor.

Fatū. a for faris d̄r h̄ fatū ti. & dicūt fatū ee q̄cqd de⁹ fas. v̄l fatū ē tpalis successio vel euēt⁹ rez a deo p̄uisaz. Et singūt tria fata: i colo: & fusō: & digitis fila ex lana trahētib⁹ ppter trinā variationē rez. Quedā v̄o desinūt esse: qdā īcipiūt ee: qdā p̄suerat. v̄l pp tria tpa. s. p̄teritū qd̄ in fusō iā netū & iuolutū ē. P̄n̄s qd̄ īter digitos nētis tra hit. Sutuz qd̄ ē in lana q̄ i colo īplicita est. & qd̄ adhuc p̄ digitos nētis ad fusō tāq; p̄n̄s ad p̄teritū trayciēdū est. Et ē idē fatū & fortū: s̄ i h̄ d̄rnt: qr fortū ē in hisq; for tuitu yeniūt nulla palā cā. fatū v̄o ē appositū singulis & statutū: s̄ h̄ alteri⁹ īsideratiōis ē. Scdm̄ v̄o Quintilia num de causis fatum dicitur a facio vel fio. v̄nde & ait. Quid est fatum nisi qd̄ sit & nō h̄z cās. Boetius v̄o in. 4. li. de sol. dīc. Prudētia ē dīna rō in sumo oīu p̄ncipe p̄stituta q̄ cūcta disponit. Fatū ē īberēs reb⁹ mobilibus dispō p quā p̄uidētia suis queq; necit ordinib⁹. A fatū d̄r fato tas. tālli. i. destinare: designare: & h̄ & hec fatalis & hoc le. qd̄ fato debet. v̄nde fataliter aduerbium.

Fatuo as. aui. fatuū facere: & d̄r a fatu⁹. Et cōponit: vt diffatu as. i. diuersis mōis fatuare: v̄l a fatuitate remouē. ifatuo as. i. valde fatuar: & īactiū cū oib⁹ suis cōpositis.

Fatus ta. tum. i. locutus. vide etiam in for faris.

Fatu⁹ tua. tuū. d̄r a for faris. & d̄r fatu⁹: qr īperitiā suā oīdit fādo q̄cqd latet i aio: v̄l r̄ndēdo ad īterrogata. v̄l iō fatu⁹ d̄r a fādo: qr nec qd̄ īpe fat̄ nec qd̄ alij dicunt itelli git. Et d̄r fatu⁹ a stulto: qr stult⁹ est q̄ p̄ stupore nō mo uēt: iniuriā & seūiciā pfert: nec v̄t⁹ est: nec v̄llo ignomi nie cōmouē dolore: qr stult⁹ ē hebetior corde. vii qdā. Ego stultū me estimo: fatuū ee nō opinor. i. obtusū si qui dē sensib⁹: nō tñ vt ille. Et cōparat⁹: vt fatu⁹ magis fatu⁹ tuissim⁹. vii fatue magis fatue tuissime aduer. & hec fatuitas tatis. fm̄ Dug. vel fm̄ quoscā fatuū d̄r q̄ fando ostēdit īperitiā suā: stultus v̄o est qui semip p̄ stuporez

monet in nimia seuicia in corde nec perfert,
Famio onis. in fautor exponit.
Faudicus ca. cum. penul. cor. est ille qui vera dicit cui cū
diffident. et videat componi a faueo ues. vel dico vel di-
cim: quod eius dictis fauetur.
Faueo ues. ui. fautū fauere. i. suffragari: auxiliari: assentiri:
fauore dare: et p̄p̄e in malo. Faueo neutrū ē cū oīb̄ suis
cōpositis. Itē faueo i p̄nti cor. hāc syl. fa. s̄z in p̄terito eā
pdu. Tobias. Ut legi faueas tibi: sic amaris amet p̄xi-
mus t̄c. et d̄beret sup̄. facere fatū ui. p̄teriti uersa i tū: s̄z
addit̄ u. ad d̄riaz de fatū ti. sic et caueo caui catū. d̄beret
facere: s̄z facit cautū ad d̄riaz b̄ noīs cat̄cata catum.
Pāni ē p̄teritū de faueo ues: et pdu. p̄mā. Itē fauui est ḡtūs
buīus noīs fauui us. pro brisca mellis: et tūc cor. p̄mā. vñ
versus. Hasia plena faui mihi das ideo tibi faui.
Faulla. a fos qd̄ ē ignis d̄r hec fauilla le. i. scintilla: s̄z scin-
tilla p̄prie d̄r accēsa: fauilla v̄o extincta et igne deserta:
quod fauilla est extinct̄ scintille ignis vel cinis: et d̄r sic: quod
pignē effecta sit. vñ et d̄r fauilla q̄si fos vulsa: vel dicitur
fauilla q̄si fagilla a fagin quod est comedere: quod est cib̄
ignis: vel potius reliquie cibi ignis.
Faullus li. dimi. paruus fauus. Idē eriā faullus li. dicit.
Fauior soris. est p̄scator qui semp̄ rogat et fauet deo ut
sibi bene eveniat. et dicit a faueo ues.
Fauius uia: uiuum. i. leuis et imponderosus: et d̄r a fauonius
nū. qui dicit ventus lenis.
Fauni. a fādo v̄l fonos dicti sunt qdā dū siluarū fauni: quod
voce nō signis ostendebāt futura i lucis uultu a pagāis. bi-
vulgo scubi v̄l icubones: a romanis v̄o faunificari dñr.
Faunoi. a faueo ues. d̄r h̄ fauoniū nū. lenis v̄t̄: q̄ et zepbi-
rus d̄r. et vocat̄ sic fanoniū: quod eiū fauore flores pducunt̄
et terra gemiat. Unū Qui. Usq; sub aduētu spirātis lene
faunoi. vñ fauoniū nia. niū. et h̄ fauoniū nū. leue odiū qd̄
cito trāsit et cadit ad modū illiū v̄t̄. Faunoi ēt olim di-
cebās spuriū q̄ ex p̄re icerto et m̄re vidua sunt geniti: et b̄
iō quod qdā aīalia fauonio spū hausto concipe estimat̄.
Fauior. a faueo ues. d̄r h̄ fauor oris. i. auxiliū: laus: assēsus.
vñ fauorosus fa. su. i. fauore plen̄. Idē et fautoriū ria. riū.
afautore: et h̄ et h̄ fauorabil̄ et h̄ le. Et op̄af̄: ut fauorabil̄
h̄. lissim̄. vñ fauorabil̄ li. lissime. aduer. et h̄ fauora/
Faustudo dinis. in faustus vide. Cibilitas tatis.
Faustus. a faueo d̄r faustus sta. stū. i. felix: cui fortuna fa-
uet. Et cōparat̄: ut faustus stior. stissimus. vñ fauste sti.
sime. aduer. et h̄ faustudo dinis. i. felicitas. Faustus cō-
ponit. ut i faustus sta. stū. i. ifelix: cui fortuna nō fauet: s̄z
semp̄ est aduersa: et ei nō p̄tingit nisi male. A faustus d̄r
fauste aduer. p̄spere: feliciter: pie.
Fautor. a faueo ues. d̄r h̄ fautor oris. i. laudator: sensor i
malo: et hec fautio onis. laus v̄l sensus in malo. sic ami-
citia sensus in bono. Qd̄ enī est amicitia iter bonos. b̄
idē est fautio iter malos. vñ fautiosus fa. su. in malo cō-
sentiens: et scribit̄ p̄t. fautio et fautiosum: nō per c.
Fautorius in fauor exponit.
Faustum est supinum de faueo ues.
Fauius uii. mel est in cera. s. brisca. et d̄r a fagin grece qd̄ est
comedere latine q̄si fagus: quod magis comedit̄ q̄b̄ bibit̄,
et cor. fa. sicut dixi in faui preterito.
Faui. a fos qd̄ ē vox d̄r fauicis. fauces sūt aguste fistule
gutturis q̄si foce. i. voces p̄ q̄s vocalis spūs ab intimo
pectore exiliēs sonū vocis emittit. et dñr sic v̄l a funden-
dis vocib̄: v̄l quod p̄ eas famur voces. v̄l fauces dñr a fos
qd̄ ē aer: q̄si fos capiētes. i. aerē. Uel fauces dñr a fagin
qd̄ est comedere: et h̄ fauces dñr maxille qb̄ comedici-
mus. et ad silitudinē fauciū dñr fauces loca stricta et an-
guusta: sic ē adit̄ via et iter altos motes. Sūl̄ ad silitudi-
nē fauciū dñr fauces ostia fluvion et erit̄ in mari: et lo-

De

Femina

ante

L

firmare. et federo ras. i. siūgere: colligare; vñ vbalia cō federator confederatrix confederatio.

Fedo das. daui. dare. i. deturpare. Et spōit: vt fedo das. defedo das. i. mūdare: vel valde fedare. diffedo das. i. diuersis modis fedare: vñ mūdare. Effedo das. i. valde fedare: vñ extra feditatē ponere. refedo das. i. itex fedar. Gedo et spōita ab eo actiua sūt: t. pdu. hāc syl. fe. z. Re. i6. c. dī. Ut cū audierit isrl q̄ federaueris prez tuū roboren̄ tecū r̄. Virg. in. 3. Enei. Semesā p̄dā et vestigia fedā relinquūt. (sim. et deriuat a fedus da. dū.)

Fedosus sa. sū. i. fedus da. dū. Et cōparaſ: vt fedosus sior. Fedus deris. i. pactū: vñ pax q̄ fit inter dimicātes: t dī a fedus da. dū. Sicut vñ oīz suetudo q̄ cū aliqs velle inire fedus qdā porca sacrificare in hūc modū: maior ex ista pte et minor ex alia: siue eēt impator: siue eēt rex: siue ali⁹ p̄nceps tenebat illā porca et ipsā pcutiebat: et turpiter occidebat: q̄si diceret: sic occidat ille q̄ a pace resilierit. et vnde dīm ē fedus a porca fedā et turpiter occisa: cui⁹ mors optabat ei q̄ a pace resiliret. Uel dī fedus a fide: vel dī ab hirco et edo f. līa addita: vñ poti⁹ posita p. b. q̄ habet in h⁹ noīe hire⁹. et dī fedus sic: q̄r hire⁹ et hedus cuz porca imolabat i federe facieō. et fedus puenit pacē: s̄z fedes ptes sūt iducie dicte q̄si dies oxy: vñ inducta ocia. Et scribi⁹ foedus deris. p. oe diphthōgū: silr foedero ras.

Inuēit fedus da. dū. adiectiuū. i. turpis: deformis: sordidus: et dīriuat a fedo das. Et spāt: vt fed⁹. dior. sim⁹. vñ fedes dīus. sime. aduer. et h⁹ feditas tis. et scribi⁹ p. e. solaz pdu. tñ pīmā. vñ v̄sus. Gordid⁹ ē fedus: p. pacio dicit⁹ foed⁹. Judith. 22. c. dī. Fedū ē. n. apō assyrios si femina Fedus da. dū. in fedus deris. exponit. (irrideat viꝫ.)

Fel. a follis dī fel fellis: q̄ sit follicul⁹ gestas humorē q̄ vñ caſ bilis. et dī fel tā follicul⁹ q̄ ille humor: et scribi⁹ p. duo l in gtō. Nā gtū formaet a ntō addita lis: sic et mel mell. A fel dīriuat felle⁹ lea. leū. i. de felle existēs: vñ amaz.

Felenā ne. quedā bestia valde timida. i. cerua: et pro eodē inuenit hec feles indecli. Qui. in. 5. metamor. Feles soror phebi niuea saturnia iacta.

Felicito tas. freqn. ē de felico cas. caui. catū. catu. et formatur ab h⁹ sup. felicitatu a. mutata i i. breue: t u. i o. sic et ab ipero ras. iperatu a. in i. breue: t u. in o. fit iperito tas.

Felico. a felix deriuat felico cas. catū. care. i. felicē facere. A quo felicito tas frequen. Uide in felix.

Felix cis. ge. ois. i. beat⁹. fortunat⁹. diues: t dī felix et q̄ dat felicitatē: et q̄ accipit. et p. q̄ dat felicitas: vt felix tps. felix loc⁹. Et spāt: vt felix cior. cissim⁹. vñ feliciter cius. si me. aduer. et h⁹ felicitas tis. De felicitate phoz siue pte platiōe dicā i vita. Et a felix dīriuat felico cas. i. felicē facere. A q̄ felicito tas. freqn. Felix cōponit: vt ifelix. i. nō felix: ifortunat⁹. Et silr spāt. vñ ifeliciter ci⁹. cissime. aduer. et h⁹ ifelicitas: et ifelico cas. i. ifligere: ifelicē facer. A quo ifelicitoto tas. freqn. et format ab hoc sup. infelicitatu a. mutata in i. breue t u. in o. fit infelicitoto tas: sic vololas. volatu volito tas. rogo gas. rogatu rogitas. vt supra oīdī. 3. pte i. c. devbo frequētatiuo. Et scias q̄ felix dī q̄si facielet⁹. et ē ety. et pdu. fe. Un. Luca. in. 4. Felix q̄ potuit mūdi vitare ruinā. Quo lateat iā scire loco r̄.

Femella le. dimi. parua femina.

Femellari⁹. a femina dī femellari⁹ ry. i. mulierari⁹ femineis vñ feminineo op̄i dedit⁹: vñ feminineos hñs mores vñ voluntati femine dedit⁹: et obnoxi⁹: q̄ alio noīe dī vrori⁹.

Femen: a femur dī h⁹ femē minis. et sūt ille ptes femoz: ḡ bus i equitādo tergis equoz adherem⁹. vñ et pliatores olim sub feminib⁹ amisisse equos diceban̄. Uel femen minis. ē coxa female. Lāti. 6. c. Et iūctura feminū tuorū sic monilia. vñ h⁹ female lis. brace feminaz: q̄ tegat female, et hic femē dī q̄nq̄ pinguedo illa q̄ ē i pube mu-

lieris. et femur dī q̄ ē i pube viroz. h̄ tñ. p̄petas sepe corrupit apō autores vtētes p̄dictis vocabul̄ idiffrēter.

Femina dī a fos qd̄ ē ignis: q̄si ignita: q̄r vehemēti⁹ viro ardet et occupiscit: vel femina dī a feditate q̄si fetida: q̄ gñat fetū: et hic et hec femella le. et feminella le. et feminula le. oia dimi. et female⁹ nea. neū. et femin⁹ na. nū. res female vñ p̄tinēs ad feminā. Itē femina pōt eē p̄lal⁹ nu meri pro coxis muliez. Uide in fermen minis.

Feminale lis. pdu. penul. Uide in fermen minis.

Feminella le. dimi. parua femina.

Feminin⁹ na. nū. a femia dī. et scribi⁹ p. i. in antepenulti. et penul. syllaba: vt Luius generis: feminini. Un. Gen. 6. c. dī. Et ex cunctis aiantib⁹ vniuerse carnis bina induces in archam masculini sexus et feminini.

Femino nas. nau. nare. dī a femina. et est feminare more femiaz se h̄re: et fīm b̄ ē neu. et absolutū: vñ femio nas. i. mollē vñ feminineū facere: obilitare: eneruare: euirare. et cōponit: vt effemio nas. i. valde femiare. Femio et eius spōsta i hac significatiōe sūt actiua: t pdu. fe. sic et femina. Quidi. d̄ arte. Sic ruit ad celeb̄es cultissima femia F eminula le. dimi. parua femina penl. cor. (ludos.)

Femorale lis. penul. pdu. et exponit in femur.

Femur ris. ge. neu. cor. penul. ḡt. et sunt femora ab ingue vñq̄ ad genua: dcā sic a femina: q̄r ibi sit distinctio ei⁹ et viri. vel femur est coxa viril⁹ p̄pe. vñ hoc femorale lis. brace viroz: q̄r femora tegat: s̄z femē ē coxa p̄pe femie. vñ et femur dī q̄nq̄ pinguedo q̄ est in pube viroz: sic feme p̄me pinguedo q̄ ē i pube muliez. Hec tñ. p̄petas apō autores sepe corrupit. Et scias q̄ femur et gen⁹ et stirps dī.

Fendo nō est in vñ: s̄z cōponit: vt defendo dis. di. su. su. inde defenso sas. frequē. Itē spōnit: vt indefendo dis. si. sum. et inde d̄fenso sas. frequen. Item offendō dis. si. sum. su. inde offendō sas. frequent.

Feneror. a fen⁹ dī feneror raris. et in eodē sensu iuenit fenero ras. i. mutuare vel mutuari. s. dare ad vñsūrā vñ acceipe. est. n. dātis et accipientis. et q̄ dat mutuo et q̄ accipit fenerat. vñ h̄ fenerator toris. q̄ dat et q̄ accipit fenus: q̄si feneris actor. et feneratori⁹ ria. riū. Genero vñ feneror raris. spōnit: vt fenero ras. vel feneror raris. i. sil fenerari. defenero ras. vel defeneror raris. i. ditare vel ditar: vel valde fenerari: vel deseruire vñ a fenerore remouere. Refenero ras. vñ refeneror raris. i. itex fenerari. Et nota q̄ fenero vñ feneror iuenit et p̄ siūgerē: vñ ligare. Genero ras. cū oīb⁹ suis spōsitīs ē neu. s̄z feneror raris. est depo. cū suis spōsitīs. tñ fenero ras. qñ stat pro siūgere vel ligare: et defenero p̄ ditare sunt actiua.

Fenestra stre. dī a fos qd̄ ē lux: q̄r lucē ferat: vel q̄r p̄eāvi deam⁹ foris lucē. vñ et fenestra dī q̄si ferens nos extra. vel fenestra cōponit a fos et mīstro: q̄r ministrat lucem domui. Et sunt p̄prie fenestre qbus exterior pars angusta est: sed iteror diffusa. et hinc fenestrella le. dimi. p̄a fenestra. et fenestratus ta. tū. et fenestro stras. i. fenestras facere: vel fenestras preparare.

Feniceon grece latine dī rubeū. vnde feniceus cea. ceū. i. rubeus: vñ feniceā vestē dicūt greci quā nos occineā dīcim⁹. vñ punice⁹ cea. ceū. i. rubeus: q̄si fenice⁹. et h̄ et hec fenix cis. i. hō rube⁹: q̄r ḡ illi ex vicinitate solis sūt punicei seu fenicei dicti sūt fenices. vñ etiā q̄r ipsi p̄mi iuentores l̄raz fuerūt: adhuc capitales l̄ras rubeo colore. i. minio vel vermilione scribim⁹: vt colore rep̄sentem⁹ illi los fuisse iuentores l̄rarū. et ab eis terra quā coluerūt dīcta est fenicia cie. vñ h̄ et hec fenix cis. ḡtile. s. q̄cūq̄ est de terra siue sit rubeus siue nō: et feniceus cea. ceū. in eodē sensu. Itē a fenicea dī penus na. nū. subtracta aspiratio si phenicea scribat p̄ ph: vñ mutata f. in p. si scribat p̄ f. Et a penus mutata e. i. u. fit punus na. nū. vñ punic⁹

Et punicea cea. ceum. oia in codē sensu. Et nō diligēter q̄ peni pundi et punici et punicei dñr tam illi de punicea q̄ carthaginēses et aphricani. Dido qdā fuit de tyro et fidē ciuitatib⁹ fenicie: fugiēs frēz suū pigmaleo, ne venit in aphricā cū magna multitudine suoꝝ cū qb⁹ carthaginē edificavit. Et hinc carthaginēses dicti sunt peni vel pundi vel punici vel punicei: et terra carthagini adiacēs dicta est punica: tñ postea ampliata est appellatio: et dcā ē ḡnalr aphrica terra punica: et aphricani dicti sunt punici peni vel pundi. vñ et quoddā genus malorūz dñr malū punicū: qz d illa regiōe fuit allatū: v̄l qz ibi plūmū abūdat: vel qz grana habeat rubea. Itē a feniceō h̄ fenix cis. qdā auis arabie: de qua dicā in suo loco: vñ feniceus cea. ceū. qd̄ ptinet ad fenicē vel res fenicis.

Fenicea cea. ceū. in trib⁹ significatiōib⁹ inueniēt. Nā fenice us. i. rubeus: a feniceon: et feniceus. i. de fenicia: et feniceus cea. ceū. qd̄ ptinet ad fenicē auē: sic plenius dixi in feniceon: et pōt scribi per ph. vel per f. indifferenter.

Fenicū cu. est herba fullonūz q̄ nigrā facit tinturā. vñ Ila. i. Si fuerint pctā nostra quasi fenicum.

Feniculū. a fenū dñr h̄ feniculū li. penl. cor. v̄l h̄ feniculū: qz t̄rlis b̄ herbe et radices acuunt visū. vñ et feniculū dñr q̄si oculoz fenū. Ul dñr sic qz hec herba ē calida et sicca. Fenix cis. cōis ge. i. h̄ rube⁹: a fenice⁹ dñr. Itē fenix dñr a fenicia: et tūc ē gētile. i. h̄ de fenicia: et i istis duab⁹ significatiōib⁹ ē cōis ge. vt dixi in feniceon. Itē a feniceon qd̄ est rubeū: dñr h̄ fenix cis. mas. ge. penl. pdū. qdā auis arabie: de q̄ dīc Ambro. i. hexamerō. Fenix qdā auis i locis arabie ghibel⁹ degere: atqz ea v̄sqz ad ānos qngētos longa etate pcedere: q̄ cū sibi fine vite adesse aduerterit facit sibi thecā de thure et mirra et ceteris odoribus: in quā iplo vite sue tpe strat et morit: d̄ cui⁹ hūore carnis vermis exurgit: paulatīqz adolescit: ac pcessu statuti tēponis iduit alaz̄ tegmina: atqz in supioris auis spēm formaḡ repaē. Doceat nos igit⁹ h̄ auis v̄l exēplo sui resurrectionē credere: q̄ ēt sine exēplo et sine rōnis pceptiōe ipsa sibi ilsignia resurrectiōis iſtaurat: et v̄tqz auis pp̄ hominē sūt nō h̄ pp̄ auis. Sic igif exēplo docet nos q̄ auator et creator ouiz scōs suos pire in ppetuiū nō patiat: qz auē vnicā pire nō ē passus: resurgentē sine seīe voluit eā ppagari. Iſi. ēt. iz. etymo. dīc. Fenix arabie auis dcā: qz colorē feniceū bz: v̄l qz sit i toto orbe singularis tynica. Nā arabes singularē fenicē vocat: h̄ quingētos et v̄l annos viuēs dum se videt senuisse collectis aromatum virgultis rogū sibi iſtruit: et ecōuerso ad radiū solis alati plausu volūtariū sibi incēdiū facit: siccqz itep̄ de cinerib⁹ luis resurgit: et pōt scribi p̄ ph. siue p̄ f. fenix.

Fenūni. a fos qd̄ est ignis: qz facile igne accēdat: v̄l eo q̄ flāma facile nutriat: et scribit p̄ oe diphōtōgū: tñ fm̄ vñ prima vocalis racef: et non ex toto scribit.

Fenus noris. ge. neu. i. v̄sura: s̄z v̄sura ē lucrū d̄ capitali acceptū: fen⁹ v̄o lucrū de v̄sura acceptū: v̄l v̄sura ē sine determinato tpe: sic q̄ accōmodat duodeci⁹ dnarios p̄ uno tenario quotquot mēsib⁹ acceptor voluerit. Gen⁹ v̄o est cū tpe determinato: sic q̄ accōmodat viginti pro triginta v̄sqz ad mēlez: vñ fen⁹ vocat antidū: qz q̄ sic accōmodat semper aet ut illō tps veniat cito. vñ Lucan⁹. Hinc v̄sura vorax audiē: qz i tpe fen⁹. Indifferēter tñ qñqz v̄tū autōes p̄dictis vocabulis: et inde fenereus rea. reum.

Ferae. dñr a fero fers: et dñr fera ois bestia: qz toto corpe ferat: v̄l qz v̄tāt nāli libertate et desiderio suo: et volūtate p̄p̄ ferat. Fere sunt ēt si nō seuiūt: bestie v̄o a vastādo dicte sūt: qz morsu vel vnguib⁹ seuiūt: q̄si vastia. Ex his p̄p̄ ois bestia est fera: et nō ecōuerso: s̄z hoc distinctū ē supra diligēter satis in bestia.

Feraculū la. lū. aliquātūlū ferax: et dñr a ferax cis.

F eralis. a feron qd̄ est mors viciē h̄ et hec feralis et hoc le. i. mortalī: lugubris: funebris: et pdu. ra.

F eratru tri. dñr a fera re. et sunt feratra tecta siluaz spissa.

F erax a fero fers dñr h̄ et h̄ ferax cis. i. fecūd⁹: abūdās. et opaē: vt ferax cior. sim⁹. vñ feraciter ci⁹. sime. aduer.

F erbeo bes. in ferueo ues. exponit. (et h̄ feracitas tis.

F erculū. a fero fers dñr hoc ferculū li. i. missoriū. Herculū ēt dñr mēsa sup quā ponunt fercula. Itē ferculū etiaz dñr vasculū in quo portabat ferculū. vñ Salomon in Lan. Herculū fecit Salomon rex de lignis libani fm̄ Hugu. Dap. v̄o dicit. Herculū discus: mēsa edētiū: aut vascu lum missoriū in quo epule ferunt.

F ere aduer. i. ppe vel iuxta: et dñr a fera. Lū enī toto corpe fere ferant̄ sunt magne celeritatis: q̄tuor pp̄ pedibus v̄tūt: s̄z celerib⁹ oia iuxta sūt: et iō fere cōpetēter ponit p̄ iuxta vel ppe. Itē fere. i. pene ferme. Uide in sanus.

F erētarius. a fero fers dñr h̄ ferētarius ry. i. vexillifer vel fundibularius vel sagittarius: qz ferat arcū. vñ Ambro. sup Egisippum. Sed vt solet in ferentarioz prelīs plūra vulnera q̄ necē inferebant.

F eretrū. a feron qd̄ ē mors dñr h̄ feretrū tri. qz ferat mortuū. Qz aut̄ dñr feretrū: q̄si ferēs atrū etymo. est. Quidā tñ volūt deriuari feretrū a fero fers: qz ferat mortuos. Aly dicūt feretrū dici qz ferat tetrū. i. mortuum: sed potius est etymologia q̄ compositio.

F eria. a ferio ris. dñr h̄ feria rie. cessatio ab ope fuili. vñ et feria dñr festiu⁹ dies i q̄ cessare obem⁹ ab opib⁹ fuilib⁹ i. q̄ sola res dina d3 geri: et dñr feria a feriēdis victimis: et f3 h̄ soli festiu⁹ dies dñr ferie p̄p̄ in q̄ sacrificia p̄cipue solēt fieri: s̄z qz q̄libz die obem⁹ cessare a vñtis: iđe ē q̄ q̄libz dies pōt dici feria. v̄l feria dñr q̄si faria a fādo: qz icreatōe mūdi p̄ singulos dies fabat de⁹. In p̄ma. n. die dixit ds. Siat lux. In scđa die dixit. Siat firmamētu⁹: et sic i alijs. Ul dñr a fādo feria: qz i feriis ē nob̄ ipsi fādi in dīno v̄l hūano offō: et f3 h̄ q̄libz dies pōt dici feria. f3 ḡ s̄nūtudinē p̄pianoz sic appellādi sūt dies. Dies solis p̄ma feria v̄l dies dñica: et dies lune scđa feria: et dies mar tis 3⁹ feria: et dies mercury 4⁹ feria: et dies iouis qnta feria: et dies veneris sexta feria: et dies saturni septima feria: et ē s̄suis duplex: qz v̄o dies ab initio habit⁹ ē ferialis iō dies dñica nūcupat p̄ma feria: qz p̄m⁹ dies ē a feria. i. a sabbato qd̄ feriale solet eē. Dies lune dñr z⁹ feria: qz z⁹ ē a feria. i. a sabbato: et sic de ceteris. Uel dies dñicus dñr p̄ma feria: qz est p̄m⁹ dies septimane q̄ est feria: et sic de ceteris. Qualīr dies f3 hebreos et gētiles appellant̄ dicā.

F eriat⁹. a feria dñr feriat⁹ ta. tū. i. festiu⁹. (in sabbatum. Prop̄ qdē dies feriati vocant̄ qb⁹ res diuīa fit: et absti nere et oportet hoīem a litib⁹ et opibus seruilibus.

F erin⁹. a feria dñr ferin⁹ na. nū. posselliū: et h̄ ferina ne. i. natio. vñ Uirg. Implet̄ veteris bachi p̄gūisqz ferine.

F erio ris. carz p̄terito et sup̄. s̄z mutuat ea a p̄cutio tis. qd̄ ē eiusdē significatiōis secū: et facit p̄cussi p̄cussū. Et p̄poni tur ferio: vt referio ris. i. itep̄ ferire vel retro ferire. Fe rīo cū oib⁹ suis opositis est actiū: et cor. p̄mā. et ē q̄rte cōiugatiōis. Uñ Qui. Ipsaqz ceruleis charta ferīt aquis. Hora. Nō semp̄ feriet quodcūqz minabit̄ arcus.

F erio as. qd̄ poti⁹ ferior aris. dñr. i. cessare ab opib⁹: v̄l so lēnizare. Et est ferio neu. sed ferio depo. cū suis cōpositis siqua bz: et dici ferio vel ferior a feria.

F ermentū ti. i. azima: a ferueo ues. dñr: qz excrescat. vñ fer metat⁹ ta. tū. vñ qdā panis dñr fermētāt⁹. i. fermētō cor rupt⁹. et fermētō tas. i. fermētō corrūpe. et qz p̄p̄ fermēti totā massaz pastē corrūpit: iō qñqz ponit p̄ p̄ctō: qz ēt parū mortale magnā massaz virtutū mortificat: qz qui in uno offendit factus est oīum reis teste Apostolo.

F ero fers tuli. latū. v̄bū anormalū cor. p̄mā tā in p̄nti q̄s i.

De

F

pterito: et iuenit in quatuor significatibꝫ. Nam fero. i. cupio. Qui. In noua fert aius mutatas dicere formas. Fero. i. dico. fero. i. sustineo vel patior: vel tolero: et fero. i. porto: quod significatiōes iste ȳsus idicat. Fert pati: dicitur: fert: cui patitur atque gerit. vñ v̄balia lator latrīx latio. Fero cōponit cū ad et mutata d. in f. dō affero fers attuli allatū. i. ferre ad aligd. Itē cōpōit cū aū: et dō aūfero aūfers aūtuli aūlatū. Itē cū ab et mutata b. in u. tñ in pñti dō aufero aufers abstuli ablatuz. i. eripe: vñ v̄balia ablatoz ablatrix ablatō. Itē cū cō et dō affero afers aūtuli collatū. Et scias quod mala irrogant s̄ bona afferunt. Itē cū circū: et dō circūfero fers tuli. latū. Itē cū dis et dō distero distuli dilatū. Itē cū de: et dō dōfero fers. aūtuli latū. Itē cū ex et dō effero effers extuli elatū. Itē cū i et dō ifero ifers ituli illa tū. Itē cū pre et dō pfero fers. tuli latū. i. aūferre v̄l pponere: vñ p̄lat̄ta. tū. Itē cū p et dō pfero tuli. latū. i. log v̄l gnare. Itē cū p et dō pfero tuli. latū. i. pati sustinere: v̄l pfecte ferre. Itē cu ob et dō offero offers obtuli latū. i. v̄l tro pberere: v̄l obuiā recipiēti ferre: et mutat b. i. f. in pñti. vñ h̄ oblatio onis. Itē cū re et dō r̄fero fers. tuli. latū. quod multa significat. Itē cū sub: et mutata b. i. f. in pñti: et b. i. s. in pterito: et dō suffero sustuli sublatū. i. pati v̄l sursum ferre et eleuare. Itē cū trās et dō trāsfero tuli. latū. ferre. i. v̄l tra ferre: v̄l de uno loco ad aliū ferre. Et nō quod fero et oia sua pposita faciūt frequētatiua a sup. vt lato tas. col-lato tas. dilato tas. Itē nō quod fero accipit pteritum multuo a tollo tuli: vel de tulo quod antiquit̄ erat in ysu. et silr occipit sup. multuo a lato tas. quod mō ē frequētatiū eius s̄ accipit illō nō integrū. s. latatū: s̄ syncopatū. s. latū. Lōposita v̄o a fero silr accipiū: pteritū et sup. a cōpositis eorum. Itē nō quod fero et oia ab eo cōposita sunt actiuā: exceptis dōfero p honorē ipēdere: et differo p distare: et refero p distare v̄l pdesse: quod sūt neutra i istis significatibꝫ: s̄ i alys sūt actiuā: et oia faciūt pteritū i tuli: et sup. in latum: et oia sunt anormala. i. nullius iugatiōis regularis.

Ferocia cie. fe. ge. idē est quod ferocitas: et dōra ferox cis. Usū Martia. Pitagorici edocuerūt ferociā animi cuz tibys mollire. Et in hymno martyru legunt quidā. Di prote furias atq; ferocias calcarunt hominum.

Ferocio cis. cini. cire. i. seuire v̄l despiceret v̄l fastidiri: et de-

Ferō grece latine dō mors. (riua a ferox cis.

Feronia qdā fons v̄l palus: et dō a fero fers: quod aferat vtilitate bibeti: et h̄ ferocinia nie. dō dea illi aque v̄l fōtis.

Ferox cis. in ferus exponit.

Ferrarius ry. qui in ferro operat: vel qui ferrū equi facit: et deriuat a ferrum.

Ferreſ est pteritū imperfectū subiunctivi de ferreris. vñ dicendum est pterito imperfecto cum ferrer reris. vel rere. retur: et ita in cōpositis ut auferref: deferret. inferret: offerref: et sic de alys similibus.

Ferro. a ferro p metallo fit ferro ras. rau. quod silr pot fieri a ferro equi: et ē ferrare ferro aligd pparare: ornare. et cōponit cū ad et dō affero ras. rau. rare. i. iuxta v̄l valde ferrare. Itē cū ab. b. mutata in u. et fit auferro ras. rau. i. ferrū auferre v̄l amouere. Itē afferro ras. i. silr ferrare deferro ras. i. valde v̄l deorsū ferrare: v̄l ferrū remouere et extrahere. Itē effero ras. id deferrare. Itē inferro ras. i. ferrū itromittere: et pprie v̄sq; ad imū. Itē pferro ras. i. aū ferrare. Itē referro ras. i. itez ferrare: v̄l retro ferrū remouere. i. deferrare. Itē suffero ras. i. subt vel post vel pax vel in superficie ferrare. Itē trāsferro ras. i. ultra v̄sq; ad aliā partē imittere ferrū. Ferro cū oibus suis cōpositis est actiuū: et scribit p geminū r.

Ferrugo. a ferrū dō hec ferrugo ginis. i. ferri rubigo. Et h̄ ferrugo dō qdā color silis ferro: et est purpure subnigra: et fit in hispania: vñ ferraginea. nea. neū. de ferrugie exi-

ante

E

stens: et ferruginosus sa. sum. plenus ferrugine: et potest comparari.

Ferrum. a farris. dicitur hoc ferrū ri. qz farra. i. semina frumentum terre cōdat. vñ ferreus rea. reuz. id est de ferro estēs. Item a ferrum dicitur hoc ferramentū menti. i. instrumentum ferreum: et accipit collectiue: et hoc ferrum pro ferro equi: quod ex puro fiat ferro. et in tali significatiōne ferrum habet pluralitatem. Et scias quod purgamenta ferri sunt rubigo et scoria. Item inuenit hic ferruz. rimas. ge. pro pprio nomine viri: quod qualitas vocis essentiā rei non mutat. Potest etiā declinari hic ferrus ri. et ita de consimilibus dicas.

Fertilis. a fero fers dicitur hic et hec fertilis et hoc le. i. abundans: multa ferens: fertilis ager est: fructuosus v̄o est: quod cunq; compendio est: et comparat fertilis lioz. lissimus. vnde fertiliter lius. lissime. aduer. et hec fertilitas tatis et cor. penul. fertilis.

Fertū. a fero fers deriuat hoc fertū ti. i. oblatio que altori offert: et postea a pōtificibus sacrificat. Itē fertū quod ponit pro fartum ut dixi in fartum.

Ferueo. a formā quod est feruēs dō feruo uis. et ferueo ues. quod fermeo. i. bullire. scatere. calefieri. estuari. et ponit se p freqntare. sic ecōtrario frigere. p cessare: quod cū loc⁹ alijs freqntat calcado videt calefieri. sic et frigere cuz nō freqntat. Or aut dō ferueo quod fos habeo etymo. est: et h̄ idē pteritū feruo et ferueo. s. feruui: s̄ freqnti p ferē p syncopā ferui: ut diē Hug. Pris. tñ dicit quod ferueo et feruo h̄ idē pteritū. s. feruui. vñ h̄ feruor oris. Item ferueo mutata u. in b. dō ferbeo bes. bni. i. eodē sensu. Et qdlibz istoz apōit et dō pferueo ues. et pferuo uis. et pferbeo bes. i. silr feruere. Itē deferueo ues. et deferuo uis. et deferbeo bes. i. valde feruere: v̄l deorsū a feruore et v̄l cessare. Itē efferueo ues. efferuo uis. et efferbeo bes. pge minū f. quod mutat x. in f. Itē iferueo ues. iferuo uis. et iferbeo bes. i. valde et it feruere. Et ab oibz istis sūt ichoas. s. feruesco. feruisco. ferbesco: et sic de alys. Ferueo et feruo uis. et ferbeo et eoz pposita oia sunt neutra: et caret su-

Feruidus. a ferueo ues. dō feruid⁹ da. dū. i. calid⁹ (pinis. et iracudus. et comparat feruidus dior. dissim⁹. vñ feruide dius. dissime. aduer. et hec feruiditas tatis.

Ferula. a ferio ris. dō hec ferula le. penul. cor. qdā genus herbe: et palmatoriū idē factū dicitur ferula. Dicit enim cornutus quod ferula est gen⁹ feniculi quod crescit in mōre gan-gano. et idē afferet a pegrinis in moduz retorti baculi quod est tā calide nāe quod cū austre flat quod silr ē calid⁹: fit gdam afflict⁹ et fractio iter herbas illas: et idē pcreatetur ignis adeo magn⁹ quod qñq; aburiē tota regio: a q; abustiōe btā agathā siculos et romanos liberasse legit. De h̄ gñe herbarū faciūt doctores palmatoria: et leuā manū discipulōz vberat: quod cor hois a leuā pte est. Lū aut circa illud sāguis gelat⁹ et obstat aio ne possit vey pcernere: calor illa pcessione excitat⁹ vsq; ad cor. p arterias descēdēs cōlefacit sanguinē gelatū: et ita ex aio cecitatē expellit.

Ferularium ry. locus vbi ferule abundant: a ferula dō pro eodem inuenit hoc feruletū ti.

Feruletum ti. vide in ferularium: et pdu. penul.

Feruo uis. in ferueo ues. vide.

Feruorium ry. i. caldarium: a ferueo ues. dicitur.

Ferus. a fero fers dō hic ferus ri. Un̄ psal. Singularis ferus depast⁹ ē ea. et hec fera re. de q; dixi supra i suo loco. Et a fera deriuat ferus ra. rū. i. crudelis: dur⁹: asper. Et cōparat ferōrior sim⁹. vnde hec feritas tatis. i. crudelitas. et h̄ et hec et hoc ferox cis. i. crudel⁹: imansuet⁹. Et cōparat ferox cior. sim⁹. vñ ferociter cius. cissime. aduer. Itē a ferox dicitur hec ferocitas tatis. et hec ferocia ferocie in eodē sensu. Et nota quod ferox est anim⁹: ferus ē leo.

Item ferocitas sepe laudi habet. Est enim ferocitas militum: et ferox iumentus dicitur: sed feritas diri animi est. Ferocia ponitur: ut hic et hec et hoc proferox cis. et cor. fe. Luca. in 4. Non sonipes in bella ferocia non iret in equorum. (scina. Fescenia a fascinus dicitur huius fescenia nica. mulier qui expellit fescenine a fescenia a nie. dicuntur hi fescenini: horum nonnulli. i. carmina qui dicuntur mulier qui expellit fascinum. et he fescenine naru. i. carmina qui mulier dicit mouendo cunas: ut sopiat puerum: et quoniam fescenine dicuntur laudes. non habet in quodam sermone quod angelus astates domino nato in psepio canebat: Gloria in excelsis deo: et in terra pax homibus bone voluntatis. per fesceninis: quod si loco fesceninarum. i. tales fesceninas dicebat circa eum: ut quod si dormiret. s. Gloria in excelsis deo tecum. et sic laudabat eum. Ita inuenit fescenina na. nunc. a fescenino oppido. non Hora. Fescenina per hunc iueta licetia mox: p. Vnde. Pap. etiam dicit. Fescenina caticha nuptialis: quod in nuptiis cantant. Hieron. in Eusebione de assumptione beatae marie qui incipit. Logitis me o paula et eustochium: tecum. sic dicit. Inter crepidia noui partus et quod relas nesci ploratus per fesceninas. porro quoque gloria in excelsis deo: et in terra pax homibus bone voluntatis angelos cantantes audistis. et perdu. pe. fescenine. Ita dicit Pap. Fesceninus na. nunc. i. nuptialis a fescenino oppido quodam campanie.

Fessus a fundo dis. dicitur fessus sa. suz. quod si fessus. i. diuisus a sanitate: nec iam iteger salute: et est geniale nomine. ad oiam. n. reserf. Dicuntur vero fessus a iusto: fessus corpe quod magis est proprium: et fessus rerum ad casum venientium: quod si inops copiarum: et hoc est nomine. Nam vero quod est participium dicitur a fastis cor. ceris. Festialis a festus dicitur hic et hec festivalis huius festivalis. i. sacerdos: vel orator per quem bellum indicit et pax coponit: et focialis dicitur. vide supra in focialis.

Festino a festu quod est lignum quoddam dicitur festino nas. nani. are. i. accelerare. videntur. n. tigna ad festu celerare: et iusto tractu est id festinare quod si ad festu nare. non festinatio na. nunc. Gestio non neutrum est et absolutum. Tamen videtur distractri cu acto: s. vel habebit ille actus vim abilitatem: et designabit causam: ut festino via. i. p. via. vel ybū habeat in se vim alterius ybi: ut festio cibū festinante paro vel coquo cibū: vel festino te. i. facio te festinare. non et quoniam inuenit passuum ei in 3a persona: ut a iusto cupieti nihil satis festinat. non festinatio ta. tu. participium. Festino differt a ppero. Proprietas enim quod icipit mature transigit. Festinatio multa sibi icipit nec perficit: et perdu. pe. Festinacula le. dimi. parua festinatas. (festino nas.

Festinus uia. uia. a festus dicitur: et est festiu idem quod festus. non per translationem dicitur festiu. i. letus: compertus: suavis. non festinatio aduer. et huius festinalitas tatis. i. solenitas vel suavitatis: dulcedo: ornatus: leticia. et dicitur festinatio qd festivitas a festis diebus et est etymo.

Festra a fenestra per syncopam dicitur festra tre. pma fenestra. non Macro. de saturna. Festra quod est minusculum hostium in festu ce. i. stipis. s. minimum podus: vel puluis (sacrario. vel athonum). non effestucare ybū iuris. i. abrenunciare. Festulum li. dimi. paruum festu. et cor. penul.

Festu sti. est illud lignum in sumitate domum: ad quod oiam diriguntur tigna: et in quo inueniuntur. non huius festu sti. per solenitatem. Sicut enim ad festu lignum tigna domum inueniuntur: sic ad festum. i. ad solenitatem inueniuntur. Ut festu dicitur a feria quod si feriatum: et hinc festus statu. ut festus dies: et sunt festi dies tunc ocy: et reliquias: quod si in eis sola res divina fit. Et non quod festi dies dicuntur ex pluie: s. solenes: quod ad hoies pertinet: ut parvula: ut cum quod defuncti officia explenerit: dicitur solenita p. stituisse. Et a festus dicitur festo statu. i. festu celebrare: solenizare. Et nota quod sic dicitur. tractas de dito et abito scde de clinatiois. Festorum nostra diez in a. desinencia semper plaliam: quod est tunc forma scde quod tertie pferuntur. dicitur vero et tabla

tinum est tertiam: ut huius vulcanalia: hoc loquuntur. vel vulcanaliu: his et ab his vulcanalibus. Sunt saturnalia floralia: tecum. non quod nostra festorum dicas in iuventute. vel in ox. Et scias quod Gregorius dicit in homel. de octauis pasche. Ecce solenita pascalia agimus: s. ita nobis vivendum est: ut pervenire ad eterna festa mereamur. Traseunt cuncta quod palmarum festiva celebrantur: curate quod bis solenitatibus iterestis: ne ab eterna solenitate sepemini. Quid predest iterem festis hominum si deesse poterit festis angelorum: Umbra vetus solenitatis est solenitas prius: sic circa haec annue agimur: ut ad illam quod non est annua: s. continua pducatur. De festiuitatibus veteris testa. quod si iudei celebretas tis. i. fetotus. expoit. (brat: dixi i. fale: et i. encenia. Feteo a fedeo des mutata dicitur. dicitur diteo feteo tes. tui. tere. i. eccl. vel fieri fetidum. quod autem dicitur fetet quod si fos tunc. i. igne vel aer etiatur. et hic fetor toris. non fetidus da. dum. i. putridius: et fetus suis sa. su. i. fetidus. Feto cum oib. suis positis siq; huius neu. Feto a fetus ta. tu. dicitur fetus ta. tu. i. generatus vel partus. et fetas tis. ois ge. participium. i. generans vel patiens. et hic fetans tis. i. pecus cudos. non psalmus. Et sustulit eum de gregibus ouium: et de post fetates accepit eum. Fetus lentulus. fetos componitur cum lentos: quod est plenus. et dicitur fetulentus ta. tum. i. plenus fetore: et coparatus. non hec fetulentia tie. i. fetiditas. Fatura re. i. vel partus: et derivata a fetu ta. tu. et perdu. penitus. Fera a foueo ues. dicitur festus tuus. tui. i. p. filius mulieris vel pecoris: et p. p. adhuc exstans in utero sic dicitur: quod adhuc in utero foueat: tunc p. i. pro inueniatur. non festu ta. tu. i. plenus: et quoniam liberatur: ut ista mulier est feta. i. partu vel filio plena vel iam liberata: et sicut si inueniatur feta post partum. i. liberata vel plena. bris sordida actio quod per mulierem fetu facere potest secundum papam. Feudum dicitur beneficium et beniuolentia actio tribuens gaudium capiensque tribuendo in id quod facit. et sua sponte patet vel feudum est illud beneficium quod ex beniuolentia alicuius ita traditum alicui ut proprietate rei quod in feudum dare penes datam remanente ysu fructu eiusdem rei: ita accipietem transferat ut ad eum heredes suos masculos et feminas si de eis noiatum dictum fuerit: et in perpetuum pertineat ad hunc: ut ipse et eius heredes fideliter serviant domino siue illud suum noiatum dictum fuit a domino quod eum debeat: siue id determinate sit promissum. Ita feudum dicitur a fidelitate vel a fide. Nec non dicitur aliquis inueniatur fieri ei per fidem fidelitate facere recusat. Fex cis. fe. ge. dicitur a figo gis. quod se mergendo in fundo yasis affigit: vel secundum quosdam dicitur a fedo das.

F ante I

Fiala. le. penitus. cor. vas patulum ad portandum vel ad oleum retinem dum. et dicitur ab huius quod est vitrum. non fiala: quod si fiala: quod si olis ex vitro siebat: vel fiala a filo: quod solet fieri. Et ut dicitur papam. Fiale yasa aplitudine diffusa: corda charitatis significatur. Fibra. a fundo dis. dicitur fiber brevis. quod dicitur a filo cui venatores sequuntur se castrat et sibi metulam findit. non et alio nomine dicitur castor. quod ipse se castrat secundum quod dicitur. et hinc fibrinum nam. non et hoc fibrinum nisi lana illius a filo. non hec fibrina ne. dicitur vestis quod tramam de fibri lana habet. vide in castor. Fibra brevis. dicitur a febus: et est fibra idem quod venae: s. differunt: quod fibra est ipsa corda. s. ipse folliculus per quem sanguis discurrens: sanguis cursus. vel fibre sunt iecoris extremitates: sicut dicuntur quod apud gentiles in sacrificiis ad febis aras fermentabuntur ab ariol: ut ibi responsa acciperent. Fibre et dicitur vene interiores et vene iecoris: vel viscera vel membrorum iunctura: et id est fibrosus sa. su. i. plenus fibris. non in hymno beati Joannis baptiste dicitur. Ut queant laxis resonare fibris. Fibrinus nam. num. penul. perdu. in fiber vide. Fibula. fibulam dicitur greci: hinc nos fibula le. dicitur: quod per etus feminarum ornatum: vel firmatoriū quo pallium tenet in

Be

Fund

humoris vel cingulum in lumbis. vñ hoc fibulariū ry. illud quod apponitur mātello: vel per quod imittuntur fibule: ne dissipent mantellum.

Fibulo las. i. fibulis ligare a fibula dī: et pponit cū ad. et dī affibulo las. i. alligare: et ppe mātelluz. itē cū con. et dī cō fibulo las. i. sīl fibulare. itē cū dis. et dī diffibulo las. itē cū de. et dī defibulo las. i. dissoluere disligare. itē cū ex. et dī effibulo las. x. mutata in f. i. exoluere. itē cū in. et dī ifi fibulo las. i. illigare: vñ fibulas imittere. itē cū pre. et dī p fibulo las. i. an vñ ab ariori pte fibulare. itē cū re. et dī refibulo las. i. itē p fibulare: vñ diffibular. itē cū sub. et dī suffibulo las. i. subligare: et mutat b. i. f. Fibulo actiū est cū oib' suis ppositis: et p̄t ptiere ad mātellū: sic ad hoiez.

Ficarius ry. q colligit ficus. Itē ficari' ry. dī qdā ōs silue stris. s. pan: vel faunus: vel satyrus. yide i pilosus. et dī a sic' fz. Hiere. 50. ca. Habitabūt dracōes cuz fatuus ficarys. vbi dicit iterlinearis glosa. i. cuz hoib' siluanis. Alij dicunt q̄ ficary dicunt fauni et satyri: q̄ iter ficus et alias arbores morant: q̄ in Isa. 34. Onocerauri et pilosi

Ficatū ti. i. iecur siue epar: et dī a ficus. (appellantur.

Ficedula le. pe. cor. qdā quis a ficu dcā: q̄r sic' magis edat.

Hec eadē et ficedulēsis dī. Quidā tñ dicūt q̄ ficedulen

Ficedulēsis. in ficedula yide. (ses sunt parui pisces.

Ficetum ti. locus vbi crescunt arbores fici: et dicitur a fico cas. et pdu. penul.

Ficosus. a sic' p morbo dīruat ficosus sa. sū. tali ifirmitate plen'. ficosus sa. suz. et p̄t dici a fico arboze q̄si plen' illis arborib': et a fico fructu: q̄si plenus tali fructu. s. ficiū.

Fictici' a fingo gis. dī fictici' cia. ciū. et fictiosus sa. suz. i. ḡ singit vñ qdā singit. Ficticy vel fictiosi ppe sunt falsi amici et simulatori. s. q̄ singit facef aligd ad fuitiū ami ci: et faciūt vt ei icōmodū p̄stet. vñ et fictio dī falsa et ficta amicitia q̄si ficta actio: et ficticy dicunt ficte agētes.

Fictilis a fingo gis dī hic et hec fictilis et hoc le. pe. cor. qdā facile p̄t singi: vel qdā iaz fictū ē. vñ et vasa terrea fictilia vocant q̄si ficta et coposita vt aliquā formā habeant.

Fictim aduerbiū. i. ficte.

Fictio onis. in ficticius yide.

Fictor a fingo gis. dī factoz ctoris. q̄ pponit vel ornat aligd sicut q̄ capillos mulierū linit et ptractat: vngit et mitigat vñ factorius ria. riu. qui fingit vel qui fingitur.

Ficulnea nee. est parua ficus: et dicit a fico arboze: ide hoc ficulnetū ti. locus vbi crescūt ficulnee: qdā et hoc ficituz dī a fico: et ficulneus nea. neū. de ficulnea existēs: vel ad ficulnea p̄tinēs: qdā et ficens cea. ceū. et ficulnus na. num. dicitur. Ficeus vero p̄t derinari a ficu fructu.

Ficulnus na. nū. idē qdā ficulneus. vide in ficulnea.

Ficus a fecūdus da. dū. dīruat h̄c sic' ci. p arboze. vñ Lu ce ca. 13. Arborē fici hēbat qdā: et dī a fecūdus: q̄ sit fecūdior et feracior oib' alijs arborib': q̄ bis vel ter ḡnat fructū in anno: et uno maturescēte alter oriſ. Hinc et carica dī fruct' eius vel massa fructuū ei' a copia: vñ hec fucus cui. p fructu illi' arboris: q̄rte declatiōis: et desinit abltū i ub'. vt ficub'. Inuenit et p qdā ifirmitate sil' fic' cus. q̄rte declatiōis. fz differūt q̄r sic' p morbo ē mas. ge. fz sic' p fructu ē fe. ge. Cecilian' tñ voluit q̄r sic' p morbo et scde declatiōis. vñ Martia. coquus. Quū dixi fucus rides q̄si barbara vba. Et dici fucus ceciliiane inbes. Dicem' fucus q̄s scim' in arboze nasci. Dicemus fucus ceciliiane tuos. Itē vñs. Arboze de fico maturas collige fucus. fz tumidos fucus nullus mibi mittat amicus. Inuenit et hec fucus ci. scde declinatiōis p fructu. Hiere. 24. Et ecce duo calaeti pleni ficsis. itē. Marci. ii. Nō enierat tps ficoz. In Grecis. sic dī. Est fucus morb' est fucus fructus et arbor. Dicem' hic fucus p morbo: sed p

Fidecula le. dimi. parua fides: et cor. pe. (reliquis bec,

ante

J

Fideiubeo a fides et iubeo bes. cōponit ut fideiubeo bes. iussi. iussuz. vñ actiuū. i. fidē p aliquo dare: iurare: pro mittere. vñ hic fideiussor oris. q̄ p alio se obligat: vel fidē dat: vel pmittit. Eccl. 28. Fideiussor ne obliuiscaris. dicit. n. aiaz suā p te: et scribunt p geminū ss. fideiussor fideiussuz et fideiussor. Et scias q̄ scda et 3ª psone p̄tis de fideiubeo acuūt pe. pp̄ sortiū p̄me psone: q̄uis hec syllaba iu. sit brevis: vñ dicimus fideiubeo bes. bet. acuūt

Fideiussor soris. in fideiubeo vide. Centes hāc syl. iu. Fidelia lie. i. olla dicta a fidelis: q̄r fidelis sit in seruando Persius. Respōdet viridi nō cocta fidelia limo. Fidelia etiā p̄t esse pluralis numeri. psal. Fidelia oia man data eius: et tunc declinat hic et hec fidelis et hoc le.

Fideliola le. dimi. parua fidelia siue olla.

Fidelis a fides dī hic et hec fidelis et hoc le. et dī fidelis ab eo qdā dicit vñ pmittit bonū. vñ qdā. Est vir i obsequijs fidus sermonē fidelis. et cōparat fidelis lior. sim'. vñ fideliter lius. sime. aduer. et hec fidelitas tatis. et cōponit hic et hec infidelis et hoc le. et comparat ifidelior simus. vñ ifideliter lius. sime. aduer. et hec infidelitas tatis.

Fides a fio fis. dī h̄c fides dei. et ē fides q̄ veraciter credimus: qdā nequaq̄z videf yalem'. Nā creder nō possum'. qdā videm'. et ē fides si aio fiat qdā dcī ē vel pmissū vel placitū iter v̄trosq̄z q̄si iter deū et hoiez. vñ et Aug. dī q̄ fides dī ex h̄o q̄ fiūt dcā. Et scias q̄ dī h̄c fidis dis. i. cor da: et cor. pmā. Itē iuenit h̄c fides dis. p qdā v̄gie: et cor. et pmā: et h̄c fides dei. cor. pmā. fz fido dis. vñ pdu. pmā. vñ vñs. Orpheus nulla fidis tāgi: q̄ tāgere fidis. Itē Virgo fides fidis ē: resonat fidis i citharādo. Jūgit ami co p̄ corda fides fidei. Ponit et fides fidei. p̄ credulitate et p articulo fidei: vñ credulitasq̄ fides articulusq̄ fides. Et nō q̄ sic dī paul'. Fides ē suba sperādāp̄ rerū: argūntū nō appentiū et appellat fz fides suba: nō q̄ suba sit in gñe sube: fz q̄ qdā p̄petatē fz sube. Sic eni suba ē fundamētu et basis oiu. alioz entiū: ita fides est fundamētu toti' spūal' edificij. et p̄ h̄c modū. dī ēt q̄ lux ē hypostasis coloris: q̄r in nā lucis oēs colores fundant. Hugo at de sc̄to Victore diffinit fidē p accīs qdā ci'. s. p certitudinē dices: q̄ fides ē certitudo qdā ai de abi sentib' supra opionē et ifra sciaz p̄stituta. vide i opio et in psone. et h̄o ēt accīs fidei p̄t h̄eri ex diffōne apli: ex hoc q̄ fides ē argumētu nō apparētiū. Argūntū. n. iportat certitudinē. vñ ponit sciaz supra opionē. Nō apparētiū vñ iportat abnītiā cogscibil: p qdā pōt fides sub scia. Itē scias q̄ aliud ē credere deū: aliud credere dō: aliud ē crede re in deū. sic dī supra in credo dis. Itē volo te scire q̄ fz Richardū de sc̄to victore. Articul' ē idiusibil' vītas de deo artans nos ad credēdū: et ē articul' nomē grecus vt dīt qdā: et iportat idiusione: vñ mēbra q̄ dividunt i alia mēbra dīr articuli: et fz istū modū clones q̄ ingrū tur in aliq̄ scia: vel i aliq̄ tractatu dīr articuli: q̄r ex eis sic ex gbusdā p̄ncipys idiusibilibus surgit collectio q̄ tractatu pficit: et sic iudicys ea q̄ p testes pbata sūt vñ pduā dīr articuli. Fides at nō ingrit: fz supponit ea q̄ si dei sūt ex testimōne dei ea dātis. vñ illō qdā fz spālē diffi cultatē i fide: et c' suppositū nō dependet ab aliquo alio supposito p̄rie dīr articulus fidei: et iō in diffōne pdicta Richard' secut' est: et p̄prietatē noīs dices: q̄ ē idiusibilis vītas: et ēt etymologiā fm q̄ sonat in lingua latina dices q̄ artat nos ad credēdū. et dīr articul' artare ad credēdū nō necessitate coactiōis: fz necessitate finis: q̄ sine fide articuloy nō p̄t eē salus. Articuli autē fidei distiguunt dupl'r. Uno' q̄tū ad credibilita: et sic sūt q̄tuor decim. Alio mō q̄tū ad ipsos q̄ articulos distinxerūt: et sic sunt duodecim articuli fm nūerū duodecim apostoloz. Q̄ q̄t articulus est veritas de deo: hoc cōtingit et

depl: qz aut ē de ipso deo tm̄: aut de deo rōne nāe assūpe. Si p̄mo hoc ḡtingit eē tripl̄: qz aut ē de deo rōne nāe aut rōne psonarū: aut rōne effect⁹ p̄p̄y: Si rōne nature sic hēm⁹ p̄mū articulū. Credo i vnū deū: si rōne p̄sona: aut rōne p̄ris: t̄ sic habem⁹ secudū. s. Patrē oipotētē aut rōne fily: t̄ sic hēm⁹ tertiu. Et i iesu xp̄m filiu ei⁹ aut rōne sp̄ssancti: t̄ sic hēm⁹ q̄rtū. Credo in sp̄uz scūz. Si rōne effect⁹: aut p̄tinet ad p̄ditionē nāe: t̄ sic hēmus gntū. Creatorē celi t̄ terre: aut ad donū gr̄e: t̄ sic hēmus septū. Sācta eccliaz catholicā: scōp̄ cōionē: remissiones p̄tōp̄: aut ad p̄fectionē glie: t̄ sic hēm⁹ septimū. Carnis resurrectionē t̄ vitā eternā amē: t̄ ponit op̄ sine effect⁹ gr̄e i securitiōe boni: quū d̄. Sācta eccliaz catholicā sancto p̄tōp̄: t̄ i remotionē mali cū subdit̄. Remissiones p̄tōp̄: qz iste sūt due p̄tes iustificatiōis t̄ boni. s. Declinare a malo: t̄ facef̄ bonū. Quidā tm̄ alr̄ distiguūt hos tres articulos: qz op̄ creatoris icludūt i p̄ articulo: q̄ p̄t̄ ad vnitatē eētie t̄ vltimū op̄ diuidūt in duos articulos. s. Carnis resurrectionē vnū articulū dicētes: t̄ vitā eternā olī. Sz p̄distictio melior v̄r̄: qz ap̄ls exp̄sse p̄oit vnū articulū d̄ creatiōe ad Hebre. ii. Qide credim⁹. aptata eē secula: t̄c. Et iterū. Lōpletio vite eterne t̄ glie icludit̄ p̄iūctionē aie t̄ corporis. Articuli aut̄ p̄tinētes ad nāz assūptā sūt ē septē. Prim⁹ p̄tinet ad p̄ceptionē: q̄cept⁹ est de sp̄u scō. Scōus ad natuitatē. Natus ex maria virgine. Terti⁹ ad passionē. Passus sub pontio pilato: crucifixus mortu⁹ t̄ sepult⁹. Quart⁹ ad descēsuz ad iferos. Descendit ad iferna. Quint⁹ ad resurrectionē. Tertia die resur rexit a moru. Sext⁹ ad ascēsū ad celos. Ascēdit ad celos: sedet ad dexterā p̄ris oipotētis. Septim⁹ ad aduentū ad iudiciū. Inde vētūr̄ ē indicare viuos t̄ mortuos. t̄ vide p̄r̄ nō ē missus: sic t̄ alie p̄sona: t̄ iō eis pp̄ effectus missiois plures articuli appropriant̄ q̄p̄ p̄ri. Itē fides de corpe xp̄i: t̄ de oib⁹ sacris t̄ clauib⁹: t̄ de oib⁹ h̄ic icludit̄ i articulo q̄ ē de effectu gr̄e: q̄ ē. Sācta eccliaz catholicā: t̄c. Et iō in niceno symbolo additū est. Lōfiteor vnū baptisma. Quidā v̄o dicūt q̄ reduciſ ad articulū de passione: sz p̄mū pbabili⁹ ē. Hoz aut̄ articulop̄ tres in vnū p̄t̄mis pplexus ē. s. articulū de vnitate eētie: t̄ de oipotētia p̄ris: t̄ de opatiōe creatiōis. iō qz op̄ creatiōis ppter potētā quā idicat: p̄ri approp̄at: q̄ ē fons toti⁹ diuinitatis. t̄ iō p̄petit scō petro q̄ ē caput ap̄loꝝ: sic p̄r̄ scē trinitatis. vñ istū articulū posuit scūs petrus. Credo i deū p̄tre creatorē celi t̄ terre. Sāct⁹ Joānes aut̄ posuit aliuz articulū de p̄sona fily. Articulū aut̄ de p̄ceptionē t̄ natuitate iūxit in vnū Jacob⁹ zebedei: vñ posuit hūc articulū. Qui p̄cept⁹ ē de sp̄u scō: nat⁹ ex maria v̄gine. Articulū aut̄ de passiōe posuit Andreas. s. Passus sub p̄tio pilato: crucifixus mortu⁹ t̄ sepult⁹. Descēsuz ad iferos posuit scūs philippus. Resurrectionē posuit scūs Thomas q̄p̄ de resurrectiōe xp̄i dubitatuit: deinde p̄ tactū t̄ visum certificat̄ credidit. Ascēsionē posuit scūs Bartholomeus. Aduētū ad iudiciū scūs Matthe⁹. vñ dicit: ide vētūrus ē indicare viuos t̄ mortuos. Articulū de sp̄us sc̄i p̄sona posuit scūs Jacob⁹ alphei. vnde posuit istū articulū. Credo in sp̄in sc̄m. Op̄ aut̄ gr̄e diuiserūt duo apl̄i. Naz Symon posuit effectū gr̄e i securitiōe boni. s. Sācta eccliaz catholicā scōp̄ cōionē. Scūs Judas Jacobi q̄stuz ad remotionē mali posuit. s. P̄tōp̄ remissionē. Effectū aut̄ glie posuit scūs Matthias: vel itez Thomas: vt gdā dicūt. s. Carnis resurrectionē: vitā eternā. Quidā aut̄ alr̄ p̄dictos articulos attribuiūt apl̄i: sz i h̄o nō ē magna vis. C̄ Itēscias q̄p̄ h̄is fidē i formē dicēs symbolū n̄ peccat: q̄b⁹ d̄ic̄ i p̄sona ecclie q̄ credit n̄ solū deū sz ēt credit i deū. Est. n̄. duplex fides. s. i formis: t̄ fides formata. Sides formata ē fides q̄p̄ dilectionē op̄at: t̄ b̄ ē v̄t̄ theologica

t̄ fūdamētū edificij sp̄ualis: t̄ eā sp̄u scō: t̄ cū sp̄u scō. q̄ des autē i formis ē fides sinc̄ p̄ib⁹: q̄ ociosa vel mortua est: sicut dīc Jacob⁹. Nec ē autē a sp̄u scō: sz nō cuz spiri tu scō: vt dicā in timor. C̄ De trib⁹ autē fidei symbolis regre in symbolū. Itē ea q̄ sunt fidei sunt supra itellectū angelicuz: vt dicā in itellect⁹. Itē nō p̄t̄ bñ viuere sine fide xp̄i: vt dicā i vita. Et scias q̄p̄ fides d̄r̄ magna q̄tuor modis. s. cognitiōe: constātia. articuloꝝ q̄titate: v̄notiōe. F idicen cinis. mas. ge. q̄ canit cū fide: sine cū chorda: t̄ p̄ponit a fidis chorda. t̄ cano nis. t̄ cor. penl. (t̄ cor. ci. F idicina ne. fe. ge. i. chorda citharista que cū fide cātat. t̄ d̄r̄ a fidicē F idicula. a fidis chorda d̄r̄ b̄ fidicula le. di. t̄ fidicula le. d̄r̄ qdā gen⁹ tormēti. s. p̄ua cordula vñ ligabāt man⁹ martyru. vñ p̄rudēti⁹ i hym. Ignes t̄ fidicule seuiāt: t̄ tūc d̄r̄ a fides: qz b̄ gñe tormēti rei i eculeo torqban̄: vt fides iueniret. idē ēt vngula d̄r̄. (go gis. t̄ cor. fra. F idifragus ga. gū. i. fidē frangēs: t̄ cōponit a fides t̄ fran. F idis dis. fe. ge. i. chorda cithare. t̄ d̄r̄ a findo dis. sz Hug. vel sz p̄ap. Sidis. i. chorda dcā: qz sibi fidē fuet ne alteri⁹ sonos imitēt: t̄ cor. fi. sz fido dis. pd. fi. vt dixi i fides. F ido dis. dit. fisis. sū. vñ neutropassiu. vñ h̄ t̄ b̄ t̄ b̄ fides tis. tā nomē q̄p̄ p̄cipiū: t̄ sz q̄ ē noīn p̄pa. vñ fidēter ti⁹. sime. aduer. t̄ b̄ fidētia tie. Sido p̄p̄it p̄fido dis. fisis. sū. vñ p̄fidēs. t̄ p̄pa. vñ p̄fidēter ti⁹. sime. aduer. t̄ b̄ p̄fidētia tie. t̄ p̄p̄it cū dis. t̄ d̄r̄ diffido dis. fisis. sū. i. n̄ fidere. Sido cū oib⁹ suis p̄positis ē neutr̄: nec b̄ qdā est neutropassiu ipedit. qz oē neutropassiu ē neutr̄. ē. n. neutropassiu neutri sp̄es. Itē fido t̄ oia ei⁹ p̄posita pdu cūt hāc syllabā fi. Oui. d̄ arte. Diffidet misere p̄tin⁹ illa sibi. Inueit̄ fidit p̄terit̄ d̄ findo dis. di. disti. dit. t̄ t̄ cor. fi. vñ v̄sus. Sido p̄it fidit. dat quoq̄ findo fidit. Itē fidis ē ēt gtūs de fidis dis. i. corda: t̄ gtūs de fides dis. p̄ v̄gie qdā. Itēz fidis ē dtūs t̄ abltūs pl̄alis de fid⁹ da. dum. t̄ pdu. fi. vide ēt i fides. t̄ bz fido tria p̄cipia. s. fidens fiducia. a fid⁹ d̄r̄ b̄ fiducia cie. t̄ ē fiducia (sus t̄ fislur⁹. in bonis reb⁹ t̄ i mal: sz sepi⁹ in bonis reb⁹: t̄ ide h̄ t̄ b̄ fiducial t̄ hoc le. t̄ īde fiducialr̄ aduer. t̄ hec fiducialitas tatis. Itē a fiducia d̄r̄ fiduciari⁹ ria. riū. i. fid⁹. Itēz fiducia ē cū res aliq̄ sumēde pecunie mutue gr̄a vel māci. pa. vel in iure credit: t̄ hic fiduciari⁹ d̄r̄ possessor vel q̄ rem aliquā fiducialr̄ accipit. i. in fiducia t̄ tutela. F iducio. a fiducia d̄r̄ fiducio as. vñ actiuū. i. fiduciā p̄sta revl̄ ad securitatē: qdā vulgariter solet dici affidare. t̄ cōp̄it affiducio as. ad aliquā fiduciā vel securitatē dare. Itē p̄fiducio as. i. sil̄ fiduciā da. diffiducio as. d̄fiducio as. effiducio as. ifiducio as. i. ipignorare: publicare: diffiducio actiuū ē cū oib⁹ suis p̄positis. F id⁹. q̄ findo dis. di. d̄r̄ fid⁹ da. dū. i. fidel: qdā t̄ fisl̄ d̄r̄: sz n̄ ē i v̄su. t̄ p̄p̄it vt bifid⁹ da. dū. trifid⁹ da. dū. q̄drifid⁹ da. dū. t̄ ml̄tifid⁹ da. dū. i. qdā ē fissiu i duas v̄l̄ tres v̄l̄ q̄tuō v̄l̄ ml̄tas p̄tes. t̄ cor. oēs tres syllabas. s. bifid⁹ t̄ trifid⁹. Itē fid⁹ pt̄ d̄riuaria fido dis. t̄ tūc d̄r̄ fid⁹ q̄ fidit t̄ in quo q̄s fidit: t̄ d̄r̄ fid⁹ amic⁹. fidel⁹ famul⁹. t̄ p̄pa fid⁹ dior. sim⁹. vñ fide di⁹. sime. aduer. Sido p̄ponit vt ifid⁹ da. duz. i. nō fidus: t̄ p̄fid⁹: t̄ pdu. fi. vñ Luca. Infid⁹ p̄mis duci. b̄ dubiusq̄ pori. Itē ifid⁹ p̄t̄ cōponi ab in t̄ fides. t̄ tūc cor. fi. vñ Uirg. in quodā libello. Infida me celeri facta tulisse mora. Sido dic de pfid⁹ t̄ de p̄silib⁹: qdā si p̄ponit a fidus pdu. p̄maꝝ vt pfid⁹. i. valde fid⁹: sicut ppulcer. i. valde pulcer. Sido aut̄ p̄ponat a fides cor. fi. vñ qdā. Per fid⁹ ē neq̄: pfid⁹ corde fidelis. Item. Nō caret ille fide cui mentis gratia fidi. genitii⁹ de fidus di. est hic. F igmen a fingo gis. d̄r̄ hoc figmēnis. i. figmetū: t̄ bñ hoc figmetū ti. i cōpositio inuentio. vñ figuratus ta. tū. i. fictus. t̄ figura toas. i. fingere simulare. F igmentum. in figmen p̄ide.

Figo gis. xi. fixū. i. imittere: iferire. fortiter et stabiliter ipone-
re. et opōit cū ad. et dī affigo gis. xi. xū. i. figere ad aliqd: et
mutat d. i. f. itē cū con. et dī configo gis. xi. xū. itē cū crux et
dī crucifigo gis. xi. xū. i. figere cruci. itē cū dis. et dī diffi-
go gis. xi. xū. i. diuersis modis figere: v'l a fixura remoue-
re. itē cū de. et dī defigo gis. xi. xū. i. deorsuz: vel valde fi-
gere: vel a fixura remouere. itē cū ex. et dī effigo gis. xi.
xū. itē cū in. et dī ifigo gis. itē cū pre. et dī pfigo gis. i. ante
v'l ab anteriori pte figere. itē cū p. et dī pfigo gis. i. pfecte fi-
gere. itē cū re et dī refigo gis. i. iterū figere: v'l retro: v'l q.
si a fixura remouere. itē cū sub. et dī suffigo gis. i. ab ife-
riori pte figere: et mutat b. in f. itē cū trās. et dī transfigo
gis. i. v'ltra ad alia pte figere: et pforare. Figo et oia ei' co-
posita sūt actiua: et faciūt pteritū in xi. et supi. in xū. et pro-
ducūt hāc syl. fi. Quid. in epi. Figit in iusso nra sagitta lo-
co. Itē Aurora. Fige cor in celis ut nō elatio regnet. et fa-
cit figo fixū ad differētiā de fingo gis. xi. qd facit fictū.
F igulus li. i. allari: lutu cōpositor: q lutu ffigit: et redigit
i aliquā formā: et dī a fingo gis. et dī figulus qsi finges lu-

F igulina ne. pe. pdu. est for. (tū v'l factor lutu. et cor. penl.
nax: in quo coquunt figuli vasa terrea. s. ollas.

F igura re. dī a fingo gis. et ē figura hois forma nāe. vñ fi-
guratiu' ua. uū. et figuro ras. et hic v'balia. Figuro zponit
ut zfiguro ras. i. sil figurare. diffiguro ras. i. diuersis mo-
dis figurare. v'l diffigurare. i. figurā auferre. dfiguro as.
i. valde figurare: vel diffigurare: vel figurā auferre. pfi-
giro ras. i. an figurare: pfigurare. trāsfiguro ras. i. trans-
formare. s. v'ltra i alia figurā mutare. Figuro actiū est
cū oib' suis zpositis: et pdu. gu. Et scias q figura ē in grā-
matica ex eodē: vel diuerso pueniens qdā dispositio di-
ctiōis. Tres aut sūt figure. s. simplex: cōposita: vel decō-
posita. De h' dictū ē supra i tertia pte i ca. d figura nois.
Itē de figuris allothece dictū ē i 4' pte. Itē scias figura
tue log est: quū vñ dicim' et aliud itelligim'. vide i leo.

F ilatista a filu dī h' et h' filatista ste. cōis ge. q vel q p mer.
F iladelphia phie. ciuitas arabie. (cede filat.

F ilantropos genus herbe. de hoc vide in ph. in suo loco.
F ilateriu filaxe. qd ē suare zpōit cū thorath. qd ē lex. vñ
h' filateriu ry. s. mēbranula: v'l brenicellus in quo erat
scripta lex et suabat: quā deferebat an frōtē v'l pectus:
vt sic viderent religiosi. Sz hoc nō siebat nisi causa ia-
ctacie et vanitatis. vñ et sepe iuenit p vanitate. Dic illud
euāgelicū Mat. 23. iuxta pncipiū. Dilatāt filateria sua
et magnificant fimbrias. Alij dicūt q cōponit a filu: qz
filum pendens a fronte vel pectore agitatur.

F ilaxe grece: latine dī suare. vñ h' filaxe xe. vas vbi aliqd
recōdit et suat. h' fuit a pncipio: sz postea filaxe in vñz
vini trāsierūt. et a filaxe trahit filaxo xas. i. seruare.

F ile grece: latine dicitur mulier.

F ilatio onis. in filialis est.

F ilialis a filius vel filia dī bic et hec filialis et hoc le. penul.
pdu. res filu vel filie: vel ptnēs ad filiū vel filiā. vñ fi-
lialiter aduer. et hec filialitas atis: et hec filiatio onis i co-
dez sensu. s. pprietas qua qd filius vel filia.

F iliaster a fili' deriuat hic filiaster stri. q filiā hz vxorem
vel poti' puignus. vñ hec filiastra. i. puigna.

F iliat' ta. tū. i. curuat' a filu dī: qz filu cito curuat': et pdu.

F ilica ce. i. curialis: et dī a file qd est mulier. (penul.

F ilicariu ry. locus vbi filix abūdat. et dī a filix cis.

F ilicetū ti. loc' vbi filix abūdat: a filix dī: et pdu. ce. (lix.

F ilice' cea. ceū. de filice exñs: vel ad filice ptnēs. et dī a fi-

F iliolus li. dī a fili'. et ē filiolus paru' fili': v'l quē de sacro
fonte leuam'. Itē a filia dī hec filiola. i. pua filia: v'l etiā
quā de sacro fōte extrahim'. et cor. o. de h' et iferi' vide.

F ilipensis. in philippus est.

F ilippis yrbs macedonie. fm papi.

F ilippus pi. iterptat amator equoz. Filos eni grece: latine
dī amor. et opōit cū hypos qd ē equo: idē philippus ama-
tor equoz. v'l philipp' iterptat os lāpadis: qz lūmē iūē-
tū pdicauit nathanaeli. v'l iterptat os lāpadis: pp suā lu-
culētā pdicationē. dī et os manuū pp assiduā opationē.
Philipp' et dcūs ē p̄ alexādri putatiuus. vñ et philippi
poz. dcī sūt cāpi thessalici i gbus regnauit. vñ Luca. Et
mutia lētos prauos fecere philippos: et bizātū i qb' erat
scripta illi' imago. vñ Dora. Rettulit acceptos regale
numisma philippos. vñ philippēsis. Ad philippēses scri-
bit Paulus: et scribit per vnu l. et cor. fi. et per geminū p.
et pōt scribi in pma syllaba p f. latinū: vel p ph. grecū.

F ilii' dī qsi famulus a familia. vñ hec filia lie. et desinunt
dtūs et abltūs in abus: vt filia filiab': ad dīaz masculū-
ni. et dicunt filij et filie a familia: qz pmi existūt i ordine
nascētiū. Familia eni icipit a pte: et terminat in tritauo:
sz stirps ex lōgiquo gnis sanguine vocat. Quidā tñ dicūt
qz fili' dī a filos qd ē amor: qz sit amor p̄ris vel m̄ris. v'l
dī a filo gnātiōis. Est eni fili' filū gnātiōis pcedēdi in
posterioris. sz ybi deest filius frāgit filū gnātionis: nec v'l
tra pcedere pōt. fm vñ Aug. fili' dī: qz fit vt ille. i. vt p̄:
sz poti' ē etymo. qz zpositione et zuenit pprie filio dei: qz p
oia est filis p̄ri. Et nō. qz qdriptit' ē ordo filioz. s. vñ
genit': p̄mogenit': medi': nouissim'. Primogenit' dī an
quē nll's: vide in p̄mogenit'. Unigenit' dī an quem vel
post quē nll's ē nat'. Medi' iter oēs. Nouissim' post oēs
idē ē et minim' a monade: nouissim' āt nou'. nā ceteros
pcedēdo antigores existūt. Itē q̄tuor modis dñr fily. si-
nā: vt filij nāles. Imitatōe vt iudei cuz dñr fily abrae et
aliu ipsi' fidē imitātes ex gētib'. Adoptiōe et pōt adopta-
ri glibet taz mas. qz fe. dūmō sit minoris etatis p̄e adop-
tione: ita qz fili' nālis ei' ēē possit. Doctrina: sic apls ap-
pellat eos filios qb' euāgeliū pdicauit. Itē dñr fily libe-
ri. qz sic seru' ē in p̄tate dñi sic fili' ē in p̄tate p̄fis: et inde
et filio fit emācipatio: vt sit liber a pte: sic suo manumis-
sio. vel dñr liberi. qz ex libero m̄rimonio sint orti. Nam
filij ex libero et ancilla orti seruiliis zditōis sūt. Semp
nascit deteriore statū parētis sūt. A fili' āt dī filio as. i.
filiū facere et parere. et zponit fili': et dī filius familie vel
familias vel familiaz: et sūt filij familiārū vel familias
filij nobiliū: qz oliz nō numerabāt nisi familie nobiliū.
vel filij familiāz dicunt liberi: et est familias gtūs grec'
cum dī filius familias. et acuīt in fine familias.

F ilius familias in filius exponit.

F ilius saltus dī dauid i. z. Reg. zi. ca. s. vbi sic dī. Tertius
quocqz fuit bellū in gob z philisteos in quo p̄cussit adeo-
datus filius salt': polimitariis: bethleemites goliath ge-
theū. vbi diē maḡ i historijs. His q̄tuor noib' exp̄mis
dauid. et dī adeodat': qz ad liberatōe isrl' dat' ēa deo in
regē. Filiussulat': qd d̄ pascuis et saltu assūpt' ē. Polimi-
tari': qz de ḡne beseliel polimitary fuit m̄r ei': v'l qz m̄b
tis modis ampliauit cultū dñi. Bethleemites dī a p̄ria.

F ilix. a filu dī h' filix cis. qdā herba. qz folia ei' qsi filia sūt
v'l dī a findo: v'l a singlaritate folioz: qsi fenix. Arabes
.n. singularē fenicē vocant: et cor. penul. in gtō filicis. vñ
Virg. in. z. Georg. Et filicē curuis iuiz pascit aratris.

F ilocalus li. i. amator boni cor. penl. et opōit a filos qd ē
est amor: et calon bonū: et est cōis ge. sic et philosophus.

F ilocop'. filos zponit cuz copos qd est labor: vel opos qd
visio. et dī h' et h' philocop' pi. i. amator iactātie q vulyt
labor sius appareat pp vanā gloriā: et cor. penul. s. co.

F iloge'. filos zponit cū ge. qd ē terra: et dī h' filoge' gei. qrt'
equ' sol' qsi amās terrā. videz. n. sol amare terrā: cu post
nonā declinat ad eā. tūc. n. ad occasū tēdit: et pdu. penul.

F ilomena. quis lucinia iterptat canēs dulciter: eo qd dul-
F ilon grece latine dī foliū. (citer cātat: et pdu. penul.

Filos grece: latine dr amor: et accentuatur in fine.
Philosophus filos ponit cu sophia. qd est sapia: et dr hec phis phii. i. amator sapie. vn hec phia phie. amor sapie: ibic phicus. ca. cu. et philosophor aris. i. studere phie: vl docere phiaz: vel tractare ea: vel more phii seq. et pot*ti* a vbu morale vel imitatiu: et forma ab ho ablero pho: o. mutata in or. vel addita r. Et no qp phus ppe dr qd diuia: et humana: et re scia: et bz: et oe bn viuendi trami: et tz: et ferf hoc nomine pm in ee exortu a pitagora. Naz greci veteres qui an sophos vel sophistas. i. sapietes vl doctores sapie semetipso iactatin noiarert. iste interrogatq qd pfteret verecudo noie phuz. i. amatore sapie se ceridit: qr sapiete pfteri arrogatissimu videbat. ita dei ceps postea posteris placuit: ut qui talibu de rebu ad sapi entia ptinetibu doctrina qsqz: vl sibi: vl alys videre et excelle: no nisi phs vocare. Et no qp phus idem est qd sapiens: et phia idem est qd sophia vel sapia: vel phice log: quuis interptatio aliud videat sonare: qd fuit factu a pitagora: vt dixim. Et scias qp phie tres sunt spes. s. physica: logica: ethyca. et phia meditatio mortis: qd magis auenit xpia nis: qd seculi ambitio calcata silitudine future prie viuunt. vei vt dr Arist. in li. de regimie regu. Phia nil aliud est quabstinentia et victoria occupabiliu. In Job aut ca. z 8. dr. Ecce timor dnni: ipsa est sapia: et recedere a malo est intelligetu. vide in terra et noctua et i silica. Et scias qp Arist. in 3. Topi. dic. Aliqn at meliora nec est magis eligenda sunt: nequ meliora necessario: et magis eligenda. pbari eni melius qd ditari: sz no magis eligendu indigeti necessariu.

Filtru. a filu dr hoc filtru tri. qr ex filis. i. pilis aialiu fiat. vnde filtratus ta. tu. Filtru etiam dicf qda herba veneno. vn et sepe iuenit p veneno acutissimo positu.

Filu. a filon dicitur. vel dicitur filu qr si pilu: qr ex pilis aialiu fiat. a filu dr filo las. i. filu a colo qd quada tenuationem deduceret: et pdu. hanc syllabu fi.

Fimari? ry. ho vel equus q portat simu: et dr a simus.

Fimbra brie. a findo dis. dr hec fimbria brie. i. extremitas vestis. Supstiosi eni magri in fimbry que in qtuor angulis pallioz pedebat acutissimas spinas ligabat: vt eru aculeis pungerent: et ex hac comotione traherent ad officia dei. vnde fimbriatus ta. tu. i. fimbry ornatus fimbrio as. fimbry aptare.

Fim? mi. mas. ge. dr a fio fis. et e fim? sterc?: qd p agros iai. qd vulgo letame dr: qr suo nutrimento ieta faciat arua: et reddit pinguia. et dr a fim?: qr fiat hum?. i. terra: vel stercus. vel dr fim? qr fit im?: qn eni spargit in agro occultat sub terra: et e etymo. et cor. pma. sed fim? verbu ea pdu. vn qda. Etet vbiqz fim?: vitioli corpore simus.

Fido dis. di. fissu. i. scidere. vn vbalia. Fido poit vt affindo dis. mutata d. i. f. i. valde vl iuxta findere. ite pfindo dis. di. su. i. sil vl cu alio findere. ite diffindo dis. di. su. i. diversis modis: vl i diuersas ptes findere: vl findedo iu mitter. ite pfindo dis. di. su. i. valde vl pfce findere. ite pfindo di. di. su. i. pcul findere. ite pfindo dis. di. su. i. an findere. ite refindo dis. di. su. i. ite pfinfindere. ite suffindo dis. di. su. i. lateter vl subt?: vl post. vl paru findere. ite trassfindo dis. di. su. i. vltra finder. Fido et oia ab eo poositu actiua: et faciut pterit fidi sine n. et supi. fissu geometra. et oia cor. hoc syl. fi. i. pterito: vt diffidi: pfidi: pfidi: et sz fido dis. di. pd. fi. vn qda. Fido parit fidit: dat quoqz fido fudit. Uir. i. s. Diffidit ac mltia porrectu ex inies interptaf ori paries: trassfixit eni pu. Cedit barena. gioc zibucu scorto madianite: et dnni furore placauit vt parceret: finies frater ophni os mutu iterptaf: quo figura vetris sacerdotu et doctrine silentiu. et acui vltima. Fingo gis. xi. ctu. fingere. i. ornare: poponere: facere: formare: plasmar: excogitare: et coponere qd veru no e. i. silla:

re. ite iuenit singo gis. i. nitidare: extergere. Figo poit vt pfingo gis. xi. ctu. i. sil singere vel dissimulare. Diffingo gis. i. diuersis modis singere vel dissimilare. ite defingo gis. i. valde singere vel diffingere. ite effingo gis. i. expse singere: mutato x. in f. Fingo et oia eius coposita sunt actiua: et oia faciut pterit in xi. et supinu in ctu. item oia abyciut n. in supino qd bz in pntti et in pterito pfecto.

F inio nis. ui. nitu. nire. i. termiare: psumar: pficere: et dr a finis: et poit vt diffinio nis. et trassit s. i. f. i. diuersis modis finir: drtermiare: onder: gs sit: vl qle: vl quatu. vn he diffinio nis. termin: drmostras qd e e rei. Itē ponit definio nis. nit. valde finire. vn diffinita. tu. Actu. z. Huc difinito psilio. ite pfinio nis. i. an finire: pfigere: pstatuer: pdestiare. Finio et ei poposita actiua sunt: et pd. hoc syl. fi.

F inis a funis dr h aut he finis ge. incerti: qr agri funiculis sunt diuisi. vn ppheta. Finis ceciderut mibi in pclaris. M^{es}uraru eni linee in terrarū ptitioe tedunt: vt dimē sionis egas teneat. Et scias qp finis dr termin: cosuumatio: mors: pria. vn h et he finalis et hoc le. vn finali aduer. Finis ponit vt affinis: pfinis: et pdu. fi. Et nota. Est finis psumas: et finis psumes. vn vl sus. Finis cosuumes: et psumatio finis. In eo qp cosuumat siue perficit bz no maris: seu bz se ad modu maris. In eo qp psumit bz se ad modu femie. vn oueniēter e*certi* ge. i. mas. vl fe. Itē ab hoc dr o fini addita tas. hec finitas: penul. nt*co*z.

F initimus ma. mu. i. ppinquus: vicinus: et dr a finis.

F initiu? ua. uum. penul. pdu. in finitus vide.

F initia finio nis. dr finit? ta. tu. vn finitius? ua. uum. qd finit vel finie. et poit vt ifinit? ta. tu. i. no finit? s. co mēsura no bz finie: et ifinitiu? ua. uum. i. no finitius? et hic qda mod? vbi dr h ifinitiu? ui. et he ifinitiu? ui. et he ifinit? ti. et he ifini tui? ti. vide in tertia pte vbi egi de vbi personalibus.

F o sis fact? su. i. icipe ee: de no ee transire ad ee. Qd. n. fit no est: et qd no en fit: et e neutropassiu? qstu ad voce: neutru? sliu? qstu ad significatō: et drberet he tria ptit cipia. s. siens fact? et factur?. sz siens no e in vl su hac rōne. Nla h? vbu fio e qstu passiu? h? vbi facio: sz oe passiu? carret pticipio pntis tpis. et io siens no e in vl su lz fuerit i anti quoqz vl su. Itē fio dr beret he factur? pticipiu? futuri te poris. sz qr et accidētia iter pticipiu? h?; et pticipiu? h? vbi facio qd e factur?: io fio bz futur? pticipiu? futuri tpis: et nuqz factur?: et poit fio cu oib? eisdez dictiob? cu qb? poit facio: ita vt lraturā sliu? no mutet: vt bz facio: et bz fio: malefacio et malefio: fatissacio et satisficio: calefacio: et caleficio: tepefacio et tepeficio: expgefacio expgefio: nihilifacio: nihilifilio: et su loco passiu? ad illa. Itē fio poit cu con et trassit ad actiua significatō: et dr fio fis. fini. tu. fire. i. efficere. accipit tu fire i actiua significatiō. s. peffici. Itē defio fis. fini. fire. i. delinqre vel deeē: deficitū pati. Itē ponit cu sub et dr suffio fis. iui. fitu. fire. i. subfumigare vl administrare. Fio est neutrū et poposita ab eo qn n mutat lraturā illi? oia su neutra et bz accēt? sup eadē syllabā sup quā et simplex iuxta regulaz illam. Quoties facio vl fio poit ita vt no mutet lratura sim plicis sup eadē syllabā e accēt? i poposito sup quā e i sim plici. Que vo ponunt a fio: ita vt mutet lraturā sui sim plicis et accēt? mutat: et actiua su pter defio pdeficere qd e neutrū. Et nota qp fio fiebā pdu. pma: vt tpe saltē parifet: vt s. qd amissit in syllabis recuperet in tpis. Facer. Nunqz spina nocēs fiet odora rosa. Et vt dicit pap. Fio fis fact? su. qrte iugatiōis: et pdu. penul. in oī syllaba: lz sit vocalis an vocale: vt fio fiam: inde coponit suffio.

B

F

anse

L

Firmaculū li.pe.cor.quo aliqd format a firmo as.dicit.
Firmamētū ti.dř a firmo as.qz firmū sit:nec casui subia-
 cens.Et scias qz celū firmamētū factū est scđa die:t firm
Firm.a formon qđ est calor dř (quodā ē de 5a eēntia.
 firm' ma.mū.qz cū calore. t zparař firm' or. sim'. vñ
 firme mi'.sime.aduer. t firmiter ēt dř:t h' firmitas tis.
 t h' firmitudo dinis:qz aliqd firmatur.t a firmus dř fir-
 mo as.anī.vñ h' firmatorū ry.quo aliqd firmaſ. t hoc
 firmaculū li.p eodē. Firmo zponit vt zfirmo as. affir-
 mo as.ifirmo as.i.debilitare:falsificare:eneruare.Ofir-
 mo as.mutato b.in f.zrouer.zi.Uir ipi' pcaciter offir-
 mat vultū suū.Firmo as.actiuū ēcū oib' suis zpositis.
 Et scias qz firm' ex nā dř.valēs vō ex p̄cipuis virib': vt
Fiscalis.in fisicus exponitur. (athleta.
Fiscella a fiscina dř hec fiscella le.dimī.parma fiscina:t hic
 fiscellus li.dimī.i.mollis casei appetitor.
Fiscina a findo dis.dř hec fiscina ne.i.vas vel corbulus ex
 iuncis vel vimine factus:in quo fit caseus:t cor.pe.vñ
 Uirg.Nūc facilis rubea cōtexit fiscina virga.
Fiscinula le.dimī.parma fiscina:t cor.penul.
Fiscus sci.mas.ge.i.saccus vel bursa regis ybi public' cen-
 sus reponit.zponit tñ qñqz p quolibet sacco:t ide hic t
 hec fiscalis t h' le.t h' fiscale lis.i.reddit' regalis.Dia
 enī publica dona dicuntē fiscalia. (Et nō qz fisc' dř a fi-
 sco arbore pp vbertatē qz est ibi maior qz i alys saccis sic
 illa arbor ē vberior qz alie.Et vt dic Aug.zauaros.Qd
 n accipit xps accipit fisicus.A fisc' dř fisco scas.scau.i.sca-
 re.i.publicare:ad fisicū reducere:in fisco reponere.t zpo-
 niſ:vt zfisco scas.i.sil'fiscare:infisco scas.Fisco actiuū ē
Fisiculat' a fissis qđ ē nā dř fisi. (cū oib' suis zpositis.
 cus ca.cū.i.nālis.vñ fisiculō las.i.diuinare vel pnuncia-
 re.vñ fisiculatus ta.tū.diuinat' vel pnunciatus.
Fisicus a fissis qđ ē nā dicif fisicus ca.cū.i.nālis.t hec fisi-
 ca ce.pro quadā arte que de reruz naturis tractat:quasi
 scia de nāis.t hinc fisicus ca.cū.g de arte illa tractat:vt
 qđ ad artē illā p̄tinet:vt fisicus liber:t hic fisicus ci.t h'
 fisica ce.g vel que tractat artē illā:vel fm arte illam.
Fisiologus.fisis grece latine dř nā.t cōponit cū logos qđ
 est sermo vel rō:t dř hic fisio'logus gi.g logē vt tractat
Fisis grece.latine nā dicit. (de naturis rerū:t cor.lo.
Fissilis a findo dis.dř h' t hec fissilis t hoc le.qđ facile fin-
 di vel frangi pōt:t cor.penul.
Fissus sa.sū.deriuat a findo dis.di.fissū.vñ h' fissura re.i.
 scissura.t scribit p geminū s.sed fissus sa.suz.a fido dis.
 fissus sa.suz.fisu scribit p vñ s.pducit tñ p̄mā.vñ vñs.
 A fido fissum:sed findo dat tibi fissum.
Fistula a fos qđ ē vox t stolon qđ ē missio zpōit h' fistula
 le.instrz ad canēdū ex canulis zpactū:t dř sic:qz vocez
 vel aerē emittit.vñ qdā. (fistula dulce canit volucrē dū
 decipit aiceps.vñ t fistula dř aqduct':t meat':qz aquā
 fundat t emittat:sic fistula instrz voces.t a fistula dř fi-
 stulor laris.i.sibilare vel cū fistula canere.fistula ēt dř
 qdā ifirmitas.vñ fistular' ta.tū.t fistulosus sa.suz.g fi-
 stulā illā patif ifirmitatē.vñ vñs. (fistula dulce canit ē
 morb' fistula durus. (fistula etiā dř aroma:sue arbor
 aromaticā.Lātico.4. (fistula t cinnamomū cū vñiner.
Fisus sa.suz.a fido dis.yide i fissus. (sis lignis libani.
Fitius.in fiton vide.
Fitō onis.mas.ge.fuit gdā serpēs creat'a terra quē apol-
 lo i pñaso mōte iterfecit.t iterptat' fiton.zulere vel du-
 bitatio.t dř a vbo greco.s.fito.qđ ē qro. (hic fiton dubi-
 tatio dř quē apollo interfecit:qz sapia dubitationē ab-
 soluit:t hic ipse apollo dicit' est fiton vel fitius:t hinc fi-
 tia tioz.dicti sunt ludi:vel festa facta in honore apollin-
 is pp victoriā quā habuit de fitone.t a fiton fitius tia-
 tiū.vel fite' tea.teū.i.appolline'.vla fitone serpēte pñt

hec deriuari.Jtē fiton.i.diuinator.vide in fitonicus.
Fitonicus a fitone apolline dř fitonicus ca.cū.t hic fiton
 onis.t hec fitonissa se.i.diuinator vel incātator plen' fi-
 tonico spū t diuinatrix vel icātatrix fitonico spū plena:
 qz apollo auctor fuit diuinatiōis:t cor.pe.fitonicus.
Fitonissa.in fitonicus vide.
Fixula.a figo gis.dř hec fixula le.i.fibula que ad firmam-
 dum pallium infigitur.
Fixus.a figo gis.xi.ctū.vl'a vigor geris.dř fixus xa.xū pr.
 Inuenit ēt fissus sa.suz.a findor deris.t scribit p gemi-
 nuz s.s.vñ vñs. A vigor fixus:a singor sit tibi fissus.
Fante **L** (facim':t dř a flabru.
Flabellū li.i.muscariu.s.cū quo muscas abigimus:t flatu
Flabru bri.i.ventus vel flatus venti a flo flas dicitur.
Flacteo ctes.ctui.i.mar cere.vñ h' flator toris.i.marcoza
 hic t hec t hoc flactēs tis.pticiū.i.marzens.vñ p tra-
 nslationē flactētes dicunt qz in pctis t in inigtatib' mar-
 cent t pseuerāt.t qrqđ marcesc exiccat t arescit:ideo ēt
 qñqz pōit flactere p areū.vñ Isa.19.Erūt irrigua el' fla-
 lactor toris.in flacteo est. (ctentia.i.grētia.
Flactus cta.ctum.i.maucidus a flacteo ctes.
Flagellum.in flagrum vide.
Flagitiū.a flagito tas.dř h' flagitiū tñ.i.ōdec':pctiū:t fla-
 gitiosus sa.sū.i.ytiosus:libidiosus:turpis nō dicēd':ci-
 minosus sic dict':qz frequēter flagitet t appetat libidi-
 nem vel noceat sibi.t zparař flagitiosus sior.simus.vñ
 flagitiose suis.sime.aduer.t hec flagitiositas tatis.Que
 dřia sit inter flagitiū t facinus dcm̄ est in facinus.
Flagito tas.tauia a flo flas dř.t ē flagitare expostulare:qz
 rere:rogare:petere:cū clamore poscere.vñ t flagito tas.
 dř qz flatu gero v'l ago:t ē etymo. (lagito zponit vt ei
 flagito.i.valde flagitare:t ē actiuū cū oib' suis zpositis.
 t exigit duos diuersos actōs post se.t cor.gi.Que at vel
 ba regunt duos diuersos actōs dictū est in doceoces.
Flagro gras.in flagrum exponitur.
Flagru.a flo flas dř hoc flagru gri.t ide hoc flagellū li.di-
 mi.t sūt flagra vel flagella vñule vel poti' sume partes
 vñaz:qz cū flatu t crepitū in corpe sonat:vel sume ptes
 arboz dñr flagella:qz crebros vñtorum flatus sustinet.
 Eadē rōne dñr t flagra. (tē qz flagru percudit t vñt dř
 flagru qñqz vñberatio:qñqz ardor.vñ flagro gras.i.estu-
 re:feruere:ardere. (fragro.i.redolere p r.i.vtraqz syl-
 laba.vñ vñs. (la facit ardor:sed fra largif odorez.
Flāma me.dř a flo flas.qz flatu excitetur. vel dř a fos qđ
 est ignis:qz aut dř flama qz fons late means.etymo. (fla-
Flamasco scis.in flamesco exponit. (non compositio.
Flamen.a filiū dř hoc flamē minis.i.sacerdos ionis qz si-
 lamē:qz religas a collo p fila pēdētes portet.vñ iō dř a
 filo:qz qcūqz erat sacerdos in signū sacerdotu dñferebat
 almuciū:sed ingruēte calore cū ex caloris nimietate nō
 posset id deferre ligabat sibi capillos quodā filo:vñ floc-
 culū lane filo in vertice ligatū deferebat in signū sacer-
 dotu:t tūc ē mas.ge. (tē a flo flas pōt dñriari h' flamen
 minis.i.flatus t hinc flamineus nea.neū.adiectuum.
Flameo.a flamo mas.dř flameo mes.flamui.i.flamam
 emittere:vel calere:vel etiam ardere.
Flameolū li.dimī.paruū flameū. (prudenti' de siphoma
 chia:flameolū strophiū diademā monile.
Flamesco scis.icho.t formaſ a flameo mes.addita co.vñ
 in hymno. (flamescat igne charitas.Quidā tñ pnūciat
 flamascat qđ est inchoa.b' vbi flamo mis:vt fit sensus.
 (flamescat.i.incipiāt flamare.i.incedere:sz vt dic Du.
 flamescat ibi debet dici inchoa.a flameo mes.
Flameū.a flamo dř h' flameū mei.vitta siue nuptia
 rū tenuis t rubea qz vñebant nubentes ad designandus
 pudoris lesionez:operientes vñltū cuz ea.ynde Luca.

lutea dimissos velarūt flamea vultus.
Flameus mei.mas.ge.i.pr̄minister sacroꝝ: et dicit a flamen.
Flamita te.i.sacerdotisla: et dicitur a flamen.
Flamiger ra.rū.i.gerēs flamā penl.cor. et cōponit a flama
Flamineū nei.neu.ge.i.sacerdotiū vel of. (et gero ris.
siciū flaminis: et dicitur a flamen.
Flamo mas.i.icēdere a flama dī: et ɔpōit vt iflamo mas.i.
icēdere ianisare. et ē neu.cū oib⁹ suis ɔpositis: lq qnqz i.
ueniat absolute positū: s̄ p̄ flamare vel resplendere est
Flamula le.dim.i.parua flama: et cor.penul. (accium.
Flādria drie.pe.cor.qdā puincia vel comitat?. vñ h̄ et hec
flādrēs:nat? vel nata de illa puincia vel illo comitatu.
Flatilis.a flo flas dī h̄ et h̄ flatilis et h̄ le.facilis ad flādū.
vñ flatilis aduer. et hec flatilitas tis. et cor.pe.flatilis.
Flaueo ues.uu.i.eē v̄l fieri flauū. vñ flauesco scis. icho. et p̄
du.flas.vñ Uirg.i buic.Molle palati flauescit tps arista.
Flau⁹.a flaueo ues.dī flau⁹ ua.tu.i.alb⁹ vel rube⁹.s̄ p̄pe
flau⁹ ēq vulgo dī bludus. Glau⁹ ē dicti sūt anglici: reu-
tonici: et flādrēses. Itē flau⁹ ē arena. Glau⁹ ē spica quū ē
matura. Glau⁹ ɔparat flau⁹or fissim⁹. vñ flaue ui⁹. sime.
aduer. et h̄ flauedo dinis. et dī i Hrecis. Glau⁹ ē crinis: sed
filiū metallū. vñ dic. Dic apte flau⁹ crinē filiuūq; me-
Plebilis penul.cor.in fleo es.est. (tallum.
Lebotonū fm̄ Isido. etymo. q.ca.xi.ab incisione voca-
tum est.nam incisio grece tonium dicit.
Flecto tis.xi.xuz.i.curuare:cessare:mutare. vñ h̄ flexura
re: et h̄ flex⁹ xus.xui.Electo ɔpōit vt ɔlecto tis.circūfle-
ctio ctis.deflecto ctis.i.valde:vel de uno loco ad aliū fle-
ctere:vel deorsuſ flectere. Inflecto ctis.i.valde vel itro
vel intus flectere. Reflecto ctis.i iterū flectere. flecto
actiū est. et omnia cōposita ab eo sūt actiua: et faciūt p̄-
teritū in xi. et supi.in xum.
Flegiton totis.mas.ge.fluui⁹ ifernalis totus ardēs: a fos
qdē ignis: vel flegi qdē iflāmās: et totus. vñ flegitōteus
Flegi grece:latine dicit iflāmans. (tea.teum.
Flegma me.fe.ge. et hoc flegma matis.ge.neu.ē yn⁹ de q̄
mo p̄ncipalib⁹ hūorib⁹ hūani corporis.sic dictū: qz sit fri-
gidū.greci enī frigore phlegmonē dicūt. vñ flegmatic⁹
cū quo dīna flegma: et qdō cōfert: et efficit: et gnāt fleg-
ma: et qdō ptinet ad flegma: et qdō pcedit et puenit ex fleg-
mate. et flegmatiso sas.i.flegmate abūdare. vel flegma
cūcere:multū saliuare: et spuere. vide in elementum.
Flegmē minis.neu.ge. dī a flegi qdē iflāmās. et ē flegmē
timor sanguinis: sic vbi abūdāt crura sanguine. Itē fleg-
mina sūt quū i manib⁹ et pedib⁹ callosi sulci sunt.
Fleo es.eui. etū. dī a fluo is.q.n.flet lachrymis fluit. Gle-
ni ē vbertiz lachrymas fūdere: q̄si fluere. s̄ plorare est
cū voce flere. Plagere ē cū lachrymis pect⁹ aut faciem
tūdere. Lugere ē cū aligb⁹ dictis miserabilib⁹ et habit⁹
mutatiōe flere. Merere ē cū silētio dolere. vñ et merere
dī q̄si mete carere: et lugere q̄si luce egere. Et a fleo fles.
tī h̄ flet⁹ tuis.tui. tī h̄ et h̄ flebilis et h̄ le. et flebilis aduer.
et h̄ flebilitas tatis. Qui. Glebile p̄ncipiū melior fortu-
nasecuta ē. Pōt tū hoc puerbiū ad futuriū pferri: et tūc
dic. Melior fortuna sequeſt. Gleo ɔponit: vt defleo es.
effleo es.i.valde flere. p̄fleo es.i.pfecte fleo. refleo es.i.
iterū flere. Gleo et oia ab eo ɔposita faciūt p̄teritū in eui
et supi. etū. et oia sūt neu. lq iuenianē transitiue ɔstructa
cū accusatiuis.s.causaz designatib⁹. vel tūc h̄nt illa vba
in se vim vboꝝ trāstitiūꝝ. vñ iueniūt passiua ab eis.
Fletus.a fleo fles dī bic fletus tus tui. et fletus ta.tu.par-
ticipium passiue significationis. Et cōponit curz in. vt
infletus.i.nō fletus: et produ.fle.
Fleumon ē morb⁹ īget cū rubore: et dolore: et tensiōe et vnu
Fleu⁹ ua.tu.i.vanus. (cricia: et dī a flegi qdē est iflāmās.
Flexibilis. ɔ flecto ctis.dī h̄ et hec flexibilis et hoc le.qdō fa-

cile flectif vel flecti pōt. vñ flexibilis aduer. et h̄ flexibi-
litas tatis. et p̄ ɔpōne h̄ et h̄ inflexibilis et h̄ le.i.nō flexibi-
lis. et h̄ inflexibilis aduer. et h̄ inflexibilitas tatis.
Flexuosus.a flecto ctis.dī flexuosus sa.sum.i.plenus fle-
xu nō rectus: vel qui nō incedit recta via. et cōpara. yn.
de hec flexuositas tatis.
F ligo gas.gau.i.in fligo gis.exponitur.
F ligo gis.xi.ctum. et fligo gas.in eodē sensu.i.cruciare dis-
sipare.destruere:deuastare:s̄ nō ē in v̄su. et v̄trūq; ɔpo-
nit: vt affligo gis. et affligo gas.i.valde fligere. et cōfligo
gis. et ɔfligo gas.i.sumul fligere vel pugnare. defligo gis.
et defligo gas.valde vel deorsuſ fligere vel pugnare. in-
fligo gis. et ifligo gas. p̄fligo gis. et p̄fligo gas. Eligo acti-
uuiz ē. et cōposita ab eo q̄ desinūt in o. filr actiua sūt oia:
pter ɔfligo et defligo sūt neutra p̄ pugnare: et oia faciūt
pteritū in xi. et supinū in ctu: et p̄ducunt fli.vñ Uindoci-
nensis. Hāc affligere fauit: huic famulare yetat.
F lo flas qui.are.atu.i.flatū emittere. vñ hic flat⁹ tus.tui.
Elo ɔponit vt efflo as.i.flare ad aligd v̄l flatū venena
re: vel iterficere: vel tāgere. ɔflo as.i.flare: v̄l fūdere au-
rū: et aliō metallū ad aligd faciēdū. et ē v̄bū fusōꝝ: qz fu-
sores multa insil fundūt deyna forma ad aliā:iō hic tra-
cta est metaphorā ad illos q̄ res alienas mutuo accipiūt
et luxuriose cōsumūt. vñ inuenit ɔflare p̄ mutuare et p̄
cōsumere:nā q̄ ɔsumit et q̄ mutuaſ de vna forma q̄si fū-
dis in aliā. Itē ɔponit vt efflo as.i.extra flare vel flādo
emittere. Itē inflō as.i.intus flare: flatū impellere. Itē
p̄flio as.i.flare pfecte vel valde. Itē sufflo as.flare. Elo
neutrū est: et oia cōposita ab eo sūt actiua.
F loccifacio ctis.i.paz estimare: ɔtenere:paruipēdere. et cō-
ponit a flocc⁹ et facio: qz flocc⁹ lane paz valet: et fere nul-
F loccipēdo dis.a flocc⁹ et pēdo dis. ɔpo. (lius est p̄cij.
nīt: et idē ē qdō floccifacio. vide in floccifacio.
F loccus.a flo flas dī hic flocc⁹ ci.pua massa lane v̄l nūmis:
qz leuiter flatū ipellaſ huc et illuc. vñ h̄ floccul⁹ dīmi. et
flocco cas.v̄bū soli deo ɔuenies:tunc.n.de⁹ floccat cum
F lora fe.ge.est dea florū. (floccādo ningit.
F lorā a flo flas dī b̄flōa re.dea floz. vñ h̄ et b̄flōral et b̄
le.qdō ptiet ad florā. et p̄flō flōalia liū. v̄l flōralia flōralioꝝ
festa flore q̄ ab antīs celezabant. Itē h̄ et b̄flōral et b̄
le.qdō ptinet ad flores: et tūc deriuat a flos. vñ et flōralia
dīr tpa floz. Et scias q̄ h̄ noīa festoz in a.ōsinētia tñ
plāliter declinata faciūt gtm̄ i oz. et in iuz. vt dixi supra.
F lorariū ry.locus vbi flores crescent vel (in festum.
vbi imponunt: et deriuat a flos florū.
F lozō res.rui.dī a florō ras. et ē florere virere:resplēdere
floridū ee vel fieri. Et ɔpōit vt cōfloreo res.i.sil florere
effloreo res:refloreo res.i.itex florere:resplēdere:reui-
rere. et ab his ichoa.flōresco scis.effōresco scis. ɔfōresco
scis.refōresco scis. Floreo flores cū oib⁹ suis ɔpositis ē
neutrū: et facit p̄teritū i rui. et caret sup. Inchoatiua aut
istoz vboꝝ caret p̄teritis et supinis: et sūt neutra sic et alia
ichoatiua. Itē florō ras. et floreo res. et floresco scis. et eo-
rū ɔposita pdu.hāc syllabā flo. vñ Uindocinensis Elo-
reat illesus p̄ximitatis amor tē. (ducit penul.
F loretū ti.locus vbi flores abundāt: et dī a flos florō: et p̄
F lōrō ras.raui.dī a flos. et est florare flores creare v̄l florō
bus spargere:implere. Et cōponit vt deflorō ras. Et est
actiū florō cū suis cōpositis: et p̄ducunt flo.
F lorulentus ta.tum.i.plenus floribus: et cōponit a flos et
lentos qdō significat plenitudinem.
F lorulēti sūt cāpi et prata: sed floride sūt arbores et herbe.
F los ris.mas.ge.dī a fluo is. et dī flos q̄si fluos: et flores q̄si
fluores: qz cito fluant. vñ floreus rea.reu. de floribus ro-
tus existens: vel florib⁹ plenus: vel p̄creandis floribus
aptus: et pdu.primā flores tam nomen q̄ verbum.

Flosculus li.dimini.parvus flos. et cor.penul.
 Flucticulus li.dimini.parvus fluctus: et cor.penul.
 Fluctuagus ga.gu.penul.cor.i.vagus vel fluctus: et cōponit
 nitur a fluctus et vagus gi.
 Fluctuo.a fluctuāt fluctuo as.ani.are.i.ōmouer: va
 cillare: fluctib' iundare. et ponit p dubitare. vñ fluctua
 t' ta.tū.i.fluctuās: vñ qd fluctuauit: et h' fluctuatio onis.
 Fluidus.a fluo is.d̄r fluidus da.dū.i.madidus vel currēs
 et op̄arāt fluidus dīor.dissimilis. vñ fluide diuis.dissime.
 aduerb. et hec fluiditas tatis.i.madiditas:decurſio.
 Fluito tas.tau.i.tare.i.dissolui:fatiscere:frequenter fluere:
 vacillare: et ponit pro dubitare. et est frequē. de fluo is. et
 formaē a scđa psona p̄ntis idicatiui modi.s.fluis abstra
 cta s. et addita to. vt vult Hu.Quidā tñ dicūt pbabilr q
 antīq vixerūt fluo is.fluxi xū. vel fluctū. et fluctū tu. et
 inde u.in o. fit fluito tas. et est fluctus ipse mot aquarū.
 Flumē minis.ge.neu.a fluct' d̄r. et ē flumē ipsa aq decur
 rens.s̄ fluui' ipse aq decursus d̄r.A flumē d̄r flumine'
 Fluo is.xi.xū. vel fluctū fluere.i.decurrere. (nea.neū.
 q̄ faciat supi.fluxū.pbāt p b̄ p̄cipiū fluxurus ra.ruz.
 qd fit ab eo.q̄ faciat fluctū pbāt p hoc nomē v̄bale qr̄
 te declatiōis.s.fluct' ctus.ctui.qd fit ab eo. Eluo ɔpōit:
 vt affluo is. itē ɔfluo is.i.sil' fluere. vñ ɔflu' flua.fluū.itē
 circūfluo is.vñ circūflu' flua.fluū. itē defluo is.i.deor
 suz vel cito fluere vel decurrere. Et nō q̄ defluit qd
 etate vñ yetustate dissoluūt: vt etas hois:folia arborum.
 Fluū qd nāl̄ decurrit: vt humor aq. Fluere aut̄ tribus
 modis d̄r:hōore rerū:sanie viuox:tabe mortuox. Item
 diffluo is.i.diuersis modis vñ i diuersas ptes fluere. itē
 effluo is.i.extra fluere:exercere.ab ex. et fluo qd ɔponit
 cū p. et d̄r p̄fluo is.i.pfecte fluere. Hebreo.z.'Ne forte p
 fluam'. Itē influo is.i.in aliq̄ fluere: vel itrofluere. vñ
 itroflu' a.uz.itez p̄fluo is.i.pc̄ul fluēr. vñ p̄fln' a.uz.ite
 p̄fluo is. aq̄ fluere: p̄currē. itē p̄terfluo is.i.intra fluēr.
 itē p̄fluo is.i.pfecte fluere. itē refluo is.i.retro fluere. vñ
 reflu' a.um.itez supfluo is.i.supabūdare. vñ supflu' a.
 um. et supflue aduer. et hec supfluitas tatis. Eluo et ei' cō
 posita sūt neu. et faciūt p̄teritū in xi. et supinuz in xū. et in
 ctuz.s̄ frequēti' et v̄statius in xū. q̄ in ctū fm Hu. Aly
 dicūt q̄ fluo s̄ antīquos etiā faciebat fluitū. vñ fluito
 eas.ab illo antiquo supino fluitu.tñ fm Hug.fluito for
 maē a scđa psona fluis.remota s. et addita to fit fluito.
 Fluo oris.mas.ge.i.decurſio vel madiditas:a fluo is. d̄r.
 Flustrū stri.i.aq̄ vel vnda crīspās. et d̄r a fluo is. p̄pe flu
 stra st̄ maris mot sine tēpestate fluctuātis. vñ gdā.Ula
 stabat i flustris.ac si diceret. In salo et i crīspātib' ags.
 Fluidus da.dū.dicit a fluo is. et est idē qd fluidus. vnde
 Lucanus.Traxit iners telū fluidū cōtagia pestis.
 Fluiolus li.dimini.parvus fluminis: et cor.penul.
 Fluiius uj.a fluo is. et est fluiius ipse aque decursus. vñ
 fluiiosus sa.suz. et h' et hec fluiialis et hoc le. et fluiio as.
 qd ēt fluiior aris.d̄r.i.abūdare.yide i riū'. et sūt noīa flui
 uox mas.ge.eo q̄ fortiter et cū ipetu ruāt. et in hoc quē
 dā nām maritatis gerūt.S̄ crustiniū fuit neu.ge.p̄p q̄
 litatē vocis:maxime cū significaret rem insepatam.
 Fluxus xa.xū.ōrūat a fluo is.fluxi xū. et d̄r fluxus decur
 res:abilis:istabilis. et hic h' flux' xus.xui.alicui' rei de
 cursio. F ante O
 Focacius cia.ciū.a focus d̄r panis focaci' in cinere coct'.
 Idem et subcinericius dicitur.
 Focaria d̄r cognaria a foco.vñ in p̄ regū. Elias quoq̄ ve
 stras faciēt sibi vnguetarias: et focarias. L̄ra iosephi est
 Loq̄strias a coquēdo et coq̄strius vel coquestria ḡ vel q̄
 panē vel aliud cogt. Itē vocaria rie.d̄r cōcubina.
 Focaris.a focus d̄r hic et hec focaris et hoc focare.vñ foca
 rez petrā vulgis vocat q̄ ferro pcussa scintillā emittit.

Focarius rj.locus in quo fit ignis. et dicitur a focus ci.
 Focillo.a focus d̄r focillo las.lau.i.lare.i.nutrire vel refi
 cere:fouere. et ɔponit vt refocillo las.i.reficere. iterū fo
 culus li.di.parvus fo (cillare.vñ v̄balia: et gemiat l.
 cus.vñ foculo las.i.nutrire:vel ignē facere. et cor.cu.
 Focus ci. ɔpōit a fos qd ē ignis et colo lis.vel deriuāt a fo
 ueo ues.q̄ fouet ignē. Ignis ēt ē ipa flāma: et q̄cqd ignē
 fouet foc' vocat:sine sit ara:sine sit illō i q̄ ignis fouet:
 sic loc' i q̄ sit ignis in domib'. ɔponit tñ qñq; p igne.
 Fodico cas.d̄r a fodio dis. et est fodicare leuiter:paruz:s̄
 matim fodere. et ponit qñq; pro leuiter tangere s̄. Hu.
 vñ Hora.Qui fodinet latus et cogat trāspendere dextrū
 et est fodico verbū apparitiū: et format a fodis secunda
 psona de fodio remota s. et addita co. et cor.di.De hoc di
 xi supra in tertia parte: vbi egi de speciebus verbōp in
 Fodio dis.di.fossum a fouea (ca.de verbo apparitiō.
 d̄r. Fodere enī est fouēa facere q̄si fouere. Fodio cōpo
 nitur vt ɔfodio is.di.suz.i.simul fodere.itez circūfodio
 dis.itez diffodio dis.i.diuersis modis foder.ite defodio
 dis.i.yalde vñ deorsuz fodere:vñ a fossa extrahere.itez
 effodio dis.i.extrahere de terra. itē pfodio dis.i.pfecte
 fodere.itez pfodio dis.i.ante fodere.item refodio dis.
 .i.itez fodere:vñ retro fodere:q̄si defodere.ite suffodio
 dis.i.latēter vñ pax vñ subr' vñ post fodere.ite trāffodio
 dis.i.ultra vñq ad alia pte fodere et cauare. Fodio s̄ q̄
 simplr occipit i sua significatiōe neutrū ē:s̄ s̄ q̄ fodio
 trāffer ad cauare vñ forare vñ tāgere seu pcutere:nunc
 fodio et oīa el' cōposita actiua sūt: et faciūt pteritū in di.
 et sup.in suz gemiata s. et oīa corriūt hāc syllabā fo.i.p
 senti:s̄ in pterito eā.pducūt: et est tertie iugationis.
 Foliobalsamū mi.ge.neu.i.folium balsami:vñ liquor ma
 nās d̄ certis folijs illi': et ɔpositū ē a foliū et balsam':vñ i
 Grecis.d̄r.Balsam' ē arbor:foliuz folibalsama reddit. et
 s̄.b̄d̄z ē folibalsamū:ita q̄ nō ē o.3' syl.s̄ bal.s̄ pōt
 Foliolū li.dimini.puū foliū. (dici q̄ ē ibi syncopa.
 Foliū li.ōrūat a foueo ues.q̄ fouet florē qñ p̄us p̄pūt.
 vñ d̄r a fluo is.q̄ facile fluat. et inde foliū d̄r qdā herba:
 q̄ sine radice vlla inatāt huc et illuc. et dicūt q̄ p̄cedit d̄
 fōtib'paradisi: et colligif i littorib' idie: et ide effici p̄cio
 sū vnguētū qd̄ vocat foliatū. Itē folia d̄r libroz pp̄ fili
 tudinē folioz arboz:vñ qr̄ ex follib'.i.ex pellibus fiunt
 quoz ptes pagie d̄r:qr̄ sibi iuicē ɔpaginan̄.i.ɔiugan̄.
 Itē a foliū d̄r foliat' ta.tū.i.hīs folia vel abūdās folijs
 vñ curuat':sic dīc Hu.i sile. Folium ɔpōit vt trifoliū:gn̄
 foliū: et cor.fo.Alexā. Pāpin' ē foliū vritis:trāsmusculus
 Foleo les.lyi.i.inflare: et d̄r a follis. (buīs.
 Follesco.a folleo les.d̄r follesco scis.i. ēē vel fieri follem:
 stultum vel vanum. vel pōt deriuari a follis lis.
 Follitia cie. vel follentia tie.i.vanitas:superbia:stultitia.
 et dicit a folleo les. vel a follis lis.
 Folliculus li.dimini.parvus follis.
 Folliculus ēt est theca frumēti in q̄ granū seruat iteri'.b
 sup spicā vallo istructo munimē p̄tēdit ne auū minor
 morib' spica suis fructib' exuat. vel vestigys pterat. et
 vbiq̄ aliquid ita stineat pōt etiam dici folliculus.
 Follis.a foueo ues.d̄r h' follis lis.mātibrū fabri. et d̄r foll
 q̄si fonijs a fouēdo:qr̄ fouet ignē flādo. et qr̄ folles infla
 tur:q̄si qdā re inani:inde est q̄ follis d̄r stultus:supbus
 vanus:inflatus. et hinc folleo les.i.inflari.
 Fomen minis.neu.ge.i.nutrimētum:esca que fouet. et d̄r
 a foueo ues. et cor.penultima genitui.
 Fomētū ti.i.nutrimētū esca q̄ fouet. et d̄r a fomen minis.
 fomes itis.mas.a foueo es.d̄r tē idē qd̄ fomen v̄l fomen
 .i.nutrimētū:esca q̄ fouet. Fomites ēt d̄r scintille q̄.p̄s
 liūt ex ferro cādēte sic astle q̄ cadūt ex assierib' cū dolāt
 Itē fomes d̄r radix s̄.pāp.vñ p̄tū origiale d̄r fomes.

.i.g patiē formidinē. Ponit tū iproprie p eo q ifert formidinē. Uū Salus. Nō aliena vī sp est formidolosus his. i. iferēs formidinē. Formidolosus ḡat dolosior. sī m. vñ formidolose sī. sime aduer. et h' formidolositas. Formidus da. dū. i. calidus. penul. cor. a formus dicit. Formo. a forma dī formo mas. maui. mare. i. istituere: ali cui formā facē. Et ɔponit: vt ɔformo mas. i. sil' forma vī vni forme facere vī istituere. Itē deformat. i. valde formare: vī deorsum a forma facere. Itē iformo mas. i. valde vītus formare: vī formādo itromitterē. Itē pfor mo mas. i. pre alys vel ante formare. Reformo mas. i. iterum vel denuo formare: et proprie post lapsum a for ma. Item transformato mas. i. vltra in aliam formā mutare. Formo actuum est cum oibus suis cōpositis. Formō. i. calor vī ignis. vñ formōma. mū. dixerūt atiq calid' et feruēs: et h' formū. i. calida mā ferri: sic exrabit ab formula. a forma dī h' formula le. et h' formella (igne. le. dimi. et p̄tinēt p̄pē ista noia ad illa istra alutarioz qb' Formus in fornon est. Formāt subtalares. Fornaculum in fornax exponit. Fornacio. a fornax dī fornacio cis. ciui. cire. i. fornacē face re: vī fornace coqre: vñ fōnacit ta. tū. i. i. fornace coct'. Fornax. a fos qdē ignis: dī h' fornax cis. q̄si fos vrna: vī q̄si fos vrgēs. Itē fornax cis: dicebat qdā dea quid gēti les: vñ h' fornacla le. dimi. et h' fornacaliū ly: vī fornaca le lis. Et dñr fornacalia festa illi' dee apō antiquos. Fornacalia ēt dñr qdā instrumēta ad op' fornacis aptata. Fornicor. a fornix dī fornicor caris. i. meretricari in forni ce. vñ fornicās tis. ge. ois: et h' forniciatio q̄si fos vel for me. i. aie necatio. Fornicor ɔponit: vt ɔfornicor caris. et est ɔponēs cū oib' suis ɔpositis: et cor. hāc syl. ni. vide i ra pt'. Ponit et fornicari p̄ negociai: qz multoties nego ciatores spūal' fornicanē: qz ex cupiditate lucrādi frau dē et vīsurā ɔmittūt: et sic aia a sno vō spōso ielu xpo sepa tur p̄ mortale p̄cūm: et sic sumit. z3. Isa. Post. 70. annos. visitabit dñs tyrum et reducit eū ad mercedes suas. Et rursum. Erit cum fornicabīt cum vniuersis regnis ter re. glo. Fornicabīt. i. negotiabit sicut ante. Fornix. a fornax dī h' fornix cis. arc' lapide' sic dict': qz d̄ coctura fornacis extruit: vī qz curuat' vī arcuat' sit vt fōnax. Et qz meretrices solēt meretricari i h' forniciib': iō et fornix dī lupanar. s. dom' meretricuz: vñ dī fornix q̄si fos necans. i. ignē. s. aie: vel fornix q̄si formā necās. i. aiam que est forma nostra: et cor. penl. Juuenalis. Lenonum pueri quicūqz in fornice nati. Item Hrecis. Fornix lenonis locus est pariter meretricis. Alt arc' muri dici tur exterior. Itē. Est arc' fornix: sī fornax laxa perurit. Foro ras. rauii. rare. dī a foris. qz qdē foris ē forat: et id h' foratio onis: et h' foramē minis. Foro ras. ɔponit: vt af foro ras. i. valde vī iuxta forarc. Lōforo ras. i. sil' forare. Circūforo. i. vndiqz et circūquaqz forare. Deforo ras. i. valde forare: vī deorsū: vī de foramē extrahere. Info ro ras. i. itro vī itra forare: vī foramē imittere. Perfo ro ras. i. pfecte vīqz ad alia pte forare. Preforo ras. i. an forare. Reforo ras. i. itez forare: vī d̄ foramē extrahe re. Sufforo ras. i. latēter vī paꝝ vī post vī subt' forare. trāfforo ras. i. vltra vīqz ad alia pte forare. Foro et ei' cō posita sūt actua: et cor. hāc syl. fo. Uū i aurora. Inguine Fros grece latine dī ferre. (secreto sepe libido forat. Forpex cis. in forceps est expositum. Forplicula le. dimi. parua forpex. Foros. a foros dī foris: abltō ab hoc forte. i. euētus rerū. vñ et sepe inuenit positū. aduerbialiter pro aduerbio euēt: nec habet hoc nomē nisi istas duas voces. Forsan. a foris dī foris fortuitu forsan et forsitā et for tassis et fortasse: q̄ dubitatue pferūt sic et foris dubitabi

lis ē. Sī h' distigue: fortuitu ē aduer. euēt: sī fortassis: fortasse sūt aduerbia temeritatis: forsis forsa et forstan sūt aduer. dubitādi. hāc distictōz facēt. P̄s. Sī qz oia ista pferūt dubitatue: iō p̄s. p̄nūrat ista inter aduerbia dubitandi. Fortassis forsitā fortuitu fortasse et forsis i forsa exponit. Forte fortuna ē aduer. euēt: et ɔponit a forte et fortunat designat p̄spērū euētū. i. bono omne: bona fortuna. Fortis. sī Rabanū h̄ et hec fortis et h' te. dī a fero fersaq: fortiter ferat aduersa et q̄cūqz accidūt. Fin vō Isi. foris dī a ferro: qz sit dur' ad flectēdū: nec moliat: et foris ad picula: iuict' ad labores. Qz at dī fortis q̄si fos vī for mō tenēs etymo. ē. Et ɔparat fortis tior. tissim'. vñ fortitati' tissime. aduer. et h' fortitudo dinis. vna de q̄tior vītūtib' cardinalib': et ē fortitudo mētis q̄ aduersa eq̄nū miter tolerat. Iz q̄nīqz dicat corporis. Et d̄scribit sic. Com tuto ē piculoz ɔsiderata susceptio et laboz diurnap pessio: vt sic nō timeamus: et sic est fortitudo ē timorez. Fortis cōponit: vt q̄s fortis: tā fortis. i. valde fortis. Fortuit'. a foris dī fortuit' ta. tū. id qd̄ forte ɔtingit: vt bo na fortune et tpalia: vñ fortuitu aduer. euētus: p̄ quo ēt q̄nīqz iuuenit fortuito abltūs positus aduerbialiter. Fortūa. a foris dī h' fortūa ne. quā singūt ēē quādā deam hūanas res varijs casib': et fortuitis alludētē: vñ et eā cā ēē dixerūt: qz sine vīlo examē meritoz et ad bonos et ad malos venit n̄ ɔsiderās cui se applicet. vñ eū cecūlo lem' vocare q̄ idiscrete agit. Ut fortūa dī ē ceca: qz ex cecat et reddit cecos qb' adiūgit. Sī h' dea aut nihil ē aut ē tpal' euēt' rep̄ a deo. p̄uisaz: et p̄pē ɔsiderat̄ hiſ re b' q̄ fortuitu euēiūt nllā palā cā: sic supra i fatū dīxi. et iz fortūa se hēat ad p̄spītātē et aduersitatē: tñ sine adiūcio sepi' et fere semp accipit̄ i bono. A fortūa dī ūtūa fortūa nas. nau. i. secūdare: p̄spēz facere. Hora. Tu quācūg de' tibi fortūauerit hora Brata sume mātē. Et ɔpōit: vt iſortuno nas. i. iſortunatū facere: et oia sunt actua. Fortūat'. a fortūa dī fortūat' ta. tū. cui fortūa fauet: et spē p̄spa: Et ɔpōit: vt iſortūat' ta. tū. i. cui fortūa sp̄ ē aduer. Fortuniū ny. p̄sp̄ euēt': et dī a fortūa. (sa. et vītrūqz ɔpat. Forulū li. dimi. paruum forum. Forulus. a foro p̄ foramē dī h' forulus li. penul. cor. i. bur sa vī scriptoriū: qz crebro sit p̄foratū ad pēnas et cornua īponenda. Uel techā vel cista libroz. Juuenalis. Dicli bros dabit: sī et forulus mediāqz mineraum. Forū ri. ge. neu. a foris dī: qz sp̄ sit foris. loc' vbi res vēdūt. Foz̄ ēt dī loc' vbi tractant̄ cāe: et tūc deriuat̄ a fan do: ide hoc forulū li. dimi. dī ēt hic forus ri. Uide iſor. Forūmapy: quod apius senator condidit. Forū ri. mas. ge. deriuat̄ a foro ras. rauii. et equocat̄ foro ad multa. Foz̄. n. ē loc' vbi vna calcat̄: sic dict': qz pedecal catis feria. Foz̄ ēt dī vbi res vēdunt̄ a fādo vel q̄ foris ē. Foz̄ ēt est vbi tractant̄ cāe: a fāndo dī: vīla Foz̄ nio q̄ p̄m' dedit legē grecis. Foz̄ ēt ē tabulariū nauisa ferēdo: qz ferat icesuz hoiz. Foz̄ ēt dī foramē illō in ui p̄ qd̄ rem' mittif̄ a forādo. vñ qdā dñt. Lātur vēdit̄ forz signat̄ foramē. Inuēiesqz foros datqz caria foros Fos grecum est: et ad multa equiuocum: qz fos. i. lux vel ignis: et fos. i. vox: et fos. i. aer. Fossoris. Foz̄ qd̄ est ferre ɔponit cū fos qd̄ ē lux: et dī h' fossor' vī fossoris grece. i. lucifer q̄si ferēs lucē et corso. Orofos. i. vīlio ignis: in foris est expositum. Fossor. a fodio dis. dī hic fossor foris. ille qui fodit. Fossoriū ry. i. ligo cum quo fodif̄: a fodio dis. dicitur. Futilis. a foueo ues. dī hic et hec futilis et hoc le. i. nutriti lis vel aptus ad fouendum. et cor. penul. Fotiniā qdā heretica Fotiniō gallogrecie smirne ep̄ dicti: q̄ hebionitaz heresiz suscitās afferūt xp̄za maria

Joseph nuptiali coitu fuisse acceptū: et pdu. pe. fotiniāi.
Foto. onis. fe. ge. i. nutritio: a foueo ues. dicitur.
Fot. tui. mas. ge. et fot. ta. tū. i. nutrit. refocillat: refe-
tus: et dicitur a foueo. ues. ui. tum.
Foueo ues. ui. tū. uere. i. nutritire: calefacēr: rficeēr: v'l p cibū
v'l p calorē: v'l p requiē: v'l p āplexū: v'l p tecturā. l' p ūfe
tionē: v'l alys reb. vñ ad mīta v'r eē equocū: s̄z tñ ei' si-
gnificatōz exprimere nō possum. ppo vulgari v'l paliqđ
v'bū: s̄z dicat fouere. i. reficere: focillare: v'l p cibū: vel p
calorē: v'l alia re vt dixim'. Foueo ɔpōit: vt ɔfoueo nes.
ui. fotū. i. sil' fouere. Itē ɔfoueo ues. ui. tū. i. rcreare: iterū
fouere. Foueo et ei' ɔposita actiua sūt: et faciūt pteritū in
ui. et sup. in tū. et cor. hāc syl. fo. i. pñti: s̄z in pterito eā pdu.
vñ Aurora sup. Job. Est etas fragil' q nō nisi lacte fouet.

F ante R

Fraci. a frāgo gis. deriuat fractici. cia. ciū. qd facile frā
Fractilis in frangibilis est. (gi pōt.
Fractillus. a frāgo gis. dī h̄ fractillus li. canda v'l fragmē
pāni fissi: canda ornat' pēdens ex iferiori pte. Fractilus
etia dī villus in tapeto vel alia ueste villoso.
Fract. a frāgo gis. fract' ta. tū. et h̄ fractio onis: et h̄ fractu
Frāgida ce. i. stil' a frāgo gis. (ra re. et fracti aduer.
Frāgilis. a frāgo gis. dī h̄ et hec fragilis et hoc le. i. debilis.
Et cōparat fragilis lior. lissimus. vñ fragiliter lius. lissi-
me. aduer. et hec fragilitas tatis.
Fragmē minis. vñ h̄ fragmētū ti. et dī fragmē a frāgo gis.
Fragor garis. gat'. sum. qd nō est in vslu: dī a fragus gi. et a
fragor ɔponif refragor garis. i. resistere. Itē cōponif: vt
suffragor garis. i. auxiliari: et pprie in vblis. s. p̄cibus. Gra-
gor cum suis cōpositis est deponē. et pdu. fra.
Fragor goris. mas. ge. a frāgo gis. dī. et est fragor tonitruū
vel alius sonus. qr queq; sicca et arida facile frāgit. vnde
fragosus sa. sum. plenus fragore vel asper v'l spissus dē-
sitate rex fractaz: vt sunt loca in siluis vbi frequenter
sunt fragores fractione ramoz aridoz.
Fragro gras. graui. i. r̄dolere dī a frāgo gis. qr fratre spēs
maiorē odorē emittūt: et scribit fragro p. i. p̄. syl. et in z.
s̄halid' ē flagro p. l. in p̄. et p. r. i. z. Unī diē p̄. pap. Fragra p
rad odorē referē q fit fracta spē: flagratō p. l. ad flāmā
q flatu fit. vñ v̄sus. Gra facit ardorē: s̄z fra largit' odorē.
Fragus gi. mas. ge. i. curuatio genuum. vel ipm genu: a frā-
go gis. vide ibi os fractum.
Framea. a ferrū dī hec framea mee. q̄si ferrea. s. gladi' ex
vtraq; pte acut': idē est spata et romphea: s̄z machera est
gladi' lōg' ex vtraq; parte acut'. vel fm quosdā framea
dī q̄si fremea a fremo mis: qr meticulosos fremere fa-
ciat. vñ pp̄ha. Erue a framea deus aiaz meā. Alexāder
sic dicit. Id qd dat gladius frameā signare memēto.
Frācigena ne. cōis ge. aliq; v'l aliq; genit' v'l gēita a frāco
vel in frācia: et cōponit a frācus: et genero ras. v'l genit'.
Frācista. a frāc' dī h̄ frācista: et sūt frāciste iſignia q aī cō-
sules ferebanē vt secures: sic dicte a ɔsuetudie frācoz.
Frānciso sas. i. more frācoz se habere: vel lingua eoꝝ lo-
qui: et dicit a frācus: et pdu. penul. positione.
Frācus ci. fuit qdā dñx frācoz: vñ hec frācia cie. et ide frā-
cus ca. cū. vel frāci dñr a feritate moꝝ. vñ dicta est fran-
ciacie. terra eoꝝ: et hinc frācus ca. cum. gētile.
Frāgibilis. a frāgo gis. dī h̄ et hec frāgibilis et hoc le. et h̄ et
hec fractibilis et h̄ le. vñ frāgibiliter et fractibl' aduer.
et hec frāgibilitas. tatis. et hec fractibilitas. tatis.
Frāgo gis. fregi fractū. ide fract' ta. tū. et h̄ fractio onis. et
h̄ fractura re. et h̄ fragmē minis. et h̄ fragmētū ti. frāgo
cōponif cū am qd ē circū: et mutaf m. in n. et dī anfrāgo
gis. fregi. fractū. Itē ɔfringo gis. i. sil' frāgere. Itē defri-
go. i. valde v'l deorsū frāgere. Diffrigo gis. i. diuersis mo-
dis frāgere: ifrigo gis. i. itus frāgere v'l ifrigēdo illider.

Effrigo gis. i. valde v'l extra frāgere. Perfrigo gis. i. pse-
cte frāgere. Refrigo gis. i. ite p̄ frāgere v'l retro. Frāgo
et ei' ɔposita sūt actia. Itē ɔposita ab eo mutat a. sui sim-
plicis i. in pñti: vt anfrigo: ɔfrigo: ifrigo. Preteritū vō et
supinū sui simplicis retinet imutata: vt ɔfregi ɔfractuz.
Itē simplex et cōposita abuiciūt n. in pterito et supino.

Frasis. i. locutio v'l iterptatio v'l fmo f̄z p̄. pap. et dī a frāgo
vbo greco qd est idē qd loquor: et idē hec frasis b̄ frasis
locutio vel modus loquēdi: et h̄ frastes. i. locutor.

Fratellū li. a frāgo gis. dī hoc fratellū li. i. stillicidiū ster-
coris vel sterquiliny. vnde frateo res. tui. i. sordere: di-
splicere vel tergere.

Frater. tris. a fructu dī. Qd aut dī frater q̄si fere alter ety-
mo. e. p̄pē aut frēs sūt q̄ natī ex eodē p̄re: s̄z diuersis ma-
trib. vñ et frēs dñr. qr̄ sūt de eodē fructu. i. semine natī.
S̄z germani sūt q̄ sūt ex eadē m̄re: s̄z diuersis p̄rib̄ sūnt
p̄creati. vñ germāi dñr q̄si ab eadē genitrice manētes:
nō vt alig dñt ex eodē germie: q̄ tñ frēs dñr. Itē germa-
ni dñr vterini: qr̄ sūt ex diuersis p̄rib̄ et vno vtero editi.
Hermane ēt itelligunt̄ vt germani: et soror et frater. Et ē
soror ex eodē semie vca: qr̄ sola cū frib̄ i sorte cognatōis
babeat. Si vō hēant eūdē p̄rez: et eādē m̄rem dñr frēs:
qr̄ hñt eūdē p̄rez: et dñr germani: qr̄ hñt eādē m̄rez: et di-
cunt̄ frēs germani: qr̄ hñt eūdē p̄rez et eādē m̄rez. et sil'̄
itellige de feminine ḡne. Et scias q̄ q̄tuor modis frēs di-
cunt̄. s. nā: cognatōe: gēte: et affectu. Nā vt Esau et Jacob
Petr et Andrcas. Cognatōe q̄ sūt de eadē familia siue
parētela: siue ɔsanguinitate: vt Abraaz et Lotb. Unī i li.
Hen. Dixit Abraaz ad nepotē suū. Nō sit rixa iter me et
te: et iter pastores meos et pastores tuos. frēs. n. sum'. Hē
te: vt oēs iudei inter se frēs dñr. Unī Ap̄lus ad Roma.
Optabā. n. ego ipse anathema eē a xpo p̄ fribus meis: q̄
sūt cognati mei fm carnē: q̄ sūt israelite. Affectu ēt frēs
dñr et h̄ dupl'r. s. cōiter et spāl'r. Cōiter. s. cōi affectu: sicut
oēs hoīes q̄ de eodē p̄re natī sūt frēs vocant̄ et pari ger-
māitate adūnicē ɔiūgunt̄. vñ scriptura. Dicite his q̄ oēde
runt vos: frēs nři vos estis. Spāl'i afficū oēs xpiani frēs
vocant̄. vñ ps. Ecce q̄ bonū et q̄ iocundū hitare frēs in
vnū. Et nō q̄ f̄z iura iuenit fraternitas spūal' q̄ attēdit̄
iter illū q̄ suscipit de sacro fōte et filios et filias carnales
p̄ris sui spūal' siue p̄ini. De p̄dcōz m̄rimoniō sine aliq;
dubitatōe ita teneas q̄ oēs filij duoꝝ ɔpatrū siue aī cō-
paternitatē gēiti sint siue postea: p̄nt legitime m̄rimōia/
liter copulari excepta illa p̄sona q̄ mediāte ɔpaternitas
ē h̄cta. nā illa p̄sona nūq; p̄t copulari alicui filioꝝ p̄ris
sui spūal'. De hac mā vide in cōmater. et in cathesis: et in
p̄in'. Itē q̄rif si fili' sacerdotis vel alteri' viri q̄ bapti-
zauit puellā possit ɔtrahere cū ea quā p̄ ei' baptizauit:
Dic de iure nouo q̄ nō: īmo ēt si h̄ctū fuerit m̄rimoniūz
est sepandū. Et pdu. p̄mā supnaturaliter. Lucan' in p.
Fraterno p̄mi maduerunt sanguinem muri.

Fraterculus li. dimi. paruus frater.

Fratern' na. nū. res frēs vel ad frēs p̄tinēs. vñ hec frater,
nitas tatis. et hic et hec fraternalis et hoc le. vñ hec frater

Fatrissa se. fe. ge. v̄xz frēs: et dī a frater. (nalitas tis.

Fatria tri. i. filia v'l v̄xz frēs: v'l ɔgregatio: et dī a frater.

Fatruelis penul. pdu. in fratrius vide.

Fatruius. a frater dī h̄ fratrū trui. i. fili' frēs. vñ hec frā-
trua true. i. filia vel v̄xz frēs. et h̄ et h̄ fratruel. et h̄ le. qd
prinet ad frēs vel res frēs. v'l fratruel. i. fili' frēs v'l filia
frēs v'l fratrui. et dī fratrui' vel fratruel q̄si frater ali': et
est etymologia. Fratrueles ēt dñr duoꝝ fratribus filij.

Fraudō das. daui. dare. i. decipe: surripe. vñ hec fra-
dis. Fraudo ɔponit cū de: et mutata au. diphthōgo in u.
lōgā dī ɔfrudo das. i. valde ɔfraudare. Fraudo actiūz
est: sil' ɔposita ab eo oia sūt actiua. et mutat au in u. licet

qñc iuenian̄ nō mutare s̄m̄ h̄ug. s̄m̄ t̄n̄ v̄suz cōem nō
mutat̄ au diphtongus.

Fraudulēt̄. a fraⁿ t̄ lētos qd̄ ē plenū d̄ fraudulēt̄ ta. t̄. i.
plen̄ fraude: t̄ h̄ t̄ b̄ t̄ b̄ fraudulēs tis. i. eodē s̄eu. t̄ opa
tur: v̄n̄ fraudulēter tiⁿ. sime. aduer. t̄ b̄ fraudulētia tie.

Fraxinet̄. ti. pe. pdu. locⁿ v̄bi fraxini crescūt. t̄ d̄ a fraxi.
Fraxineus in fraxinus vide.

Fraxinⁿ. a frag^d d̄ b̄ fraxinⁿ ni. penl. cor. qdā orbor: qr ma
gis i aspis t̄ mōtanis locis solet nasci sic t̄ fragⁿ: t̄ hinc p
deriuationē fraxinⁿ: sic a mōte mōtan?: v̄l fraxinⁿ a frā
go gis. qr facile frāgaⁿ: v̄n̄ fraxineⁿ nea. neum.

Fre free. i. pt̄as vel mundia t̄ a parēte suo relictā dicit̄ a
fremo mis. Hoc mundium dicitur dominium.

Fremebūdⁿ da. dū. silis fremēti: vel q cito fremit: t̄ dicit̄ a
Fremisco scis. in fremo mis. vide.

Fremo mis. mui. mitū. mere. i. murmurare: tumltuari: fa
tuorē mētis v̄sq; ad vocis tumultuz excitare. v̄n̄ hic fre
mor moris. t̄ h̄ fremitⁿ t̄. tui. Sz fremit̄ ē murmur ho
minū. Gremit̄ feraz. Gremo ɔponit̄: vt ɔfremo mis. i.
sil fremitere. Defremo mis. i. valde fremit̄: v̄l a fremitu
cessare. Infremo mis. i. valde v̄l int̄ fremit̄. Refremo
is. i. itez fremitere. et ab istis ichoa. fremisco scis. ɔfremi
scō. ɔfremisco. ifremisco. ɔfremisco. Gremo t̄ eiⁿ ɔposita
sūt neu. t̄ faciūt p̄teritū i ui. diuisas: t̄ sup. i itū. t̄ oia cor.
hāc syl. fre. v̄n̄ qdā. Lū fremit̄ eē fretū: mare dicas cū sit
amaz. Itē June. li. 4. sat. z. Vox dñi fremet̄ istatis vir
gāq; tenetis.

(dēs: t̄ d̄ a frendeo des.
Fren ge. neu. t̄ idecli. qdā exagitatio furor̄ a cerebro d̄scē
Frēdeo des. dui. dere. i. dētes ɔprimere v̄l ɔcurrere: t̄ col
lidere: v̄n̄ frēdesco scis. ichoa. Grēdeo ɔponit̄: vt cōfren
deo des. i. sil frēdere. Itē dfrēdeo des. i. a frēdere cessar:
v̄l valde frēdere: v̄l ab actu frēdēdi d̄sister. Itē ifrēdeo
des. i. valde v̄l int̄ frēdere. itē refrēdeo des. i. pfecite frē
dere. itē refrēdeo des. i. itez frēdere vel retro vel a tali
actu desistere. Grēdeo t̄ eiⁿ cōposita oia sunt actiua: t̄ fa
ciūt p̄terituz i dui: t̄ carēt supinis. Inuenit̄ ē frēdo dis.
tertiae ɔiugatōis: de quo dīc p̄ris. i. io. li. Grēdo dis. caret
pteritis t̄ sup. Quidā t̄ dicūt frēdi: qd̄ nondū iueni.

Frendo dis. in frendeo des. vide.

Frenesis. a fren d̄ h̄ frenesis sis. ipa rabies. v̄n̄ freneticⁿ
ca. cu. q frenesim h̄z: qr dētes ɔcutiat. Ul̄ frenesis d̄ ab
ipēdimēto mētis: qr greci frenas mētēz dicūt. Et vt dīc
maḡ Bene. frenesis iuenit̄ mediā corripe t̄ pducere.

Freno nas. vide in frenum.

Frenulum li. dimi. paruum frenum: t̄ cor. penul.

Frenū. a frēdeo des. d̄ h̄ frenū ni. Sz i plal iuenit̄ in mas
ge. t̄ neu. s. hi freni: t̄ b̄ frenā. Et d̄ frenū a frēdeo: qr dē
tibⁿ eq sp ɔcutit̄ t̄ ɔprimit̄: nā eg b̄ sp frēdēt. i. im̄p̄mūt
dētibⁿ t̄ ɔcutit̄ t̄ mōdēt. v̄l d̄ a fremo mis. qr fac equū
fremere. Grenū ɔponit̄: vt effrenis t̄ effrenⁿ: ifrenis t̄
ifrenⁿ. A frenū deriuat̄ freno nas. i. frenū ori ɔponere. et
cōponit̄: vt ɔfreno nas. i. sil frenā. Itē dfrēno nas. i. fre
nū rēouer: v̄l valde frenā. itē effrēo nas. i. valde frenā
v̄l ɔfrenā. itē ifrēo nas. itē ɔfrenō nas. Greno t̄ eiⁿ ɔpo
sita sunt actiua: t̄ pdu. hāc syl. fre. v̄n̄ i aurora d̄. Adue
niūt lachryme lingua refrenat̄ iter. itē Quidī de reme
amoris. Prepositis frenis sepe repugnat equus. Et qdā
trālatiōe a brutis qālibus trāffer̄ ad hoīes.

Frenusculus. a frenū d̄ h̄ frenusculus li. dimi. penul. cor.
t̄ sunt frenusculi vlcera circa rictum oris: similia his q
fiundūmentis asperitate frenoz.

Frequēs. a fruor̄ d̄ h̄ t̄ b̄ t̄ b̄ freqns tis. i. multus vel assi
dius vel creber: qr sepe fruaf̄ curia. Pro p̄e qdē freqns
d̄ q assiduⁿ ē in curia t̄ sepe fruaf̄ ea: v̄n̄ t̄ freqns d̄ qsi
fruēs curia sepe: t̄ ē etyⁿ. Freqns ɔpaⁿ. tior. simⁿ. v̄n̄ fre
quēter tiⁿ. tissime. aduer. t̄ b̄ freqntia tie. t̄ freqntio tas.

v̄bū actiūt̄: t̄ cor. fre. Un̄ in doctrina rudiū d̄. P̄adit̄ t̄
ignaris qst̄o certa freqns. et Qui. Ut redit atq; freqns
lōgū formica p agmen. Et cōponit̄: vt ifrequēs. i. nō fre
quēs: rarus: nō assiduus: v̄n̄ hec infreqūtia tie.

Freqntatiūt̄ v̄bū d̄sinit i to v̄l i xo v̄l i so: vt pleniⁿ dīxi in
3° pte v̄bi egi de spēbⁿ v̄boz i ca. de v̄bo freqntatiūo.

Freqntidicⁿ ca. cu. q frequēter dīc v̄l freqns ē i dicēdo: sic
ē icātator: t̄ ɔpōit̄ a freqns t̄ dico cis. t̄ cor. di. sic male

Fresus sa. suz. i. fractⁿ: cōtritⁿ: cōcussus. v̄n̄ t̄ fa
(dicus. bā fresam dicimus: qr h̄z tecā molitā. i. fractā cōcussam
t̄ cōtritā: t̄ dicitur a frendeo des.

Fretū ti. d̄ a ferueo ues. qr ferueat: v̄l a fremedo: t̄ ē p̄p
fretū ipē feruor̄ maris: Sz ponit̄ p mari. itē fretū ē angu
stū t̄ qsi fluēs mare: ab vndaz feruore dictū: vt gadit
nū t̄ siculū. v̄n̄ Clarro ait. Greta dicta qsi feruida. i. fer
uētia t̄ motū feruoris hūtia: t̄ nuncupat̄ mare diuersis
noibⁿ: sic p̄z i his v̄sibⁿ. Lū fremit̄ esse fretū: mare dicas
cū sit amaz. Pōtus pōte caret: Sz ab equo dīc̄ equor.

Fretus. a fretū d̄ fret̄ ta. t̄. i. fultⁿ: iutⁿ: ipauidⁿ p̄ p̄iū: qz
fretū reddit hoīez pauidū. vel potiⁿ deriuat̄ a fruor̄. ris.
fruitio. n. nā solet rex ɔferre tutelā. Ille. n. ē fretⁿ q au
xilio alicⁿ fruiⁿ. nō āt fretⁿ ē p̄cipiū Sz nomē: t̄ pdu. fre
Sz fretū ti. cor. p̄mā. v̄n̄ v̄sus. Pascit nauta fretū tu debil
rpete fretū: l̄ sic. Intrat nauta fretū vētoz turbie fretū.

Frico cas. cu. frictū ēvnā rē supaddēdo exaspare cū alia:
sic fit cū sal qdā vi supadducit̄ carnī. Et ɔpōit̄: vt ɔfrico
cas. i. sil fricare. Itē defrico cas. i. valde fricare. Itē per
frico cas. i. perfecte fricare. Itē refrico cas. i. itez vel ro
uerse fricare: t̄ ponit̄ p̄ resistere vel ɔdicere. Frico reⁿ
cōposita oia sunt actiua: t̄ faciūt p̄teritū in cui: t̄ sup. in
ctum. t̄ cor. hāc sylla. fri. Ul̄ Virgi. in Georgi. Et pede
prosubigit terram fricat arboare costas.

Frichtū est supinū de frigeo ges. t̄ de frico cas. t̄ ēt̄ d̄ frigo
rigdeo des. in frigdo exponit̄.

Frigdo. a frigdo doris. d̄ frigdo das. i. frigere v̄l frigdo
re iplere. vnde frigdeo des. dui. i. frigere. t̄ h̄c frigdesco
scis. ichoatiū. i. frigescere. Frigdo ɔponit̄ vt infrigdo
das. t̄ est frigdo actiūt̄ cū oibⁿ suis ɔpositis p̄ frigdo

Frigdor doris. mas. ge. i. frigⁿ: a frigus d̄.

Frigeo ges. gui. v̄l frixi frigeⁿ. frictū tu. i. algere. v̄l torpe.
v̄n̄ d̄ frigeo qsi fos egeo. t̄ ē etymo. t̄ sepe ponit̄ p̄cessa
re: sic ecōtrario feruere p̄ freqntare. v̄n̄ Terē. in eunu.
Sine cerere t̄ bacho venⁿ friget. Et hinc hoc frigus ris.
Frigeo ɔponit̄: vt p̄frigeo ges. xi. vel gui. ctum. i. pfecite
frigere. Itē refrigeo ges. xi. vel gui. ctu. Ul̄ in Euā. Re
friguit charitas multoz. Et ab istis ichoa. frigesco p̄fr
gesco refrigeresco is. Frigeo t̄ oia eiⁿ ɔposita sunt neu. t̄ p̄
du. hāc syl. fri. Qui. epi. Frigidius glacie pectⁿ amantis
erat. Et faciūt p̄teritū in xi. vel i qui fz Du. p̄ris. t̄ dīc
q̄ fac frigi frictū: mutat. n. geo in xi. Maḡ āt bñ. respi
ciēs v̄sus cōez dīc q̄ frigeo ges. scde ɔiugatōis fac frigi.
v̄n̄ i euā. Refrigeruit charitas ml̄toz. t̄ caret sup. fz v̄sus.
frigo āt frigis fac frigi ctū. fz analogiā: t̄ ēt̄ frixū fz v̄sus.

Frigeror ras. raui. i. recreare: t̄ d̄ a frigeo ges. Et cōponit̄
cū re t̄ d̄ refrigerero ras. t̄ inde hoc refrigeriū ry. t̄ ēt̄
uum frigero cū oibⁿ suis compositis. t̄ cor. penul.

Frigia gie. fuit filia Europe. v̄n̄ hec frigia dcā ē qdā p̄u
cia. Hec t̄ dardania a dardano iouis filio. Duiusmōre
gio troia ē: quā ex suo noīe appellavit tres rex troiāoⁿ
p̄ ganimedis. Et sunt due frigie: maior t̄ minor: maior
frigia smirnā h̄z: minor v̄o iliā. Et h̄c frigiⁿ gie. giū. t̄ h̄
h̄ frig gis. quo noīe sepe vocant̄ troiani cū volumⁿ eos
appellare timidos. Pro q̄litate ēt̄ negocij autores dant
troianis diuersa noīa: si volūt eos appellare timidos ap
pellat eos friges v̄l frigeos: si gnōsos dardanides: si p̄f
dos laomedontiades: si fortis troios: si qudaces hec

nos. Item frigia gie. vicitur quedam vestis que alio nomine dicitur acupicta.
 Frigidariū ry. loc⁹ ybi aliqd ponit ne calore corrūpat: et
 Frigidas. daui. in frigid⁹ est. (d̄r a frigidas.
 Frigidus. a frigeo ges. d̄r frigidus da. dū. et cōparat. dior.
 dissim⁹. vñ frigide dius. sime. aduer. et hec frigiditas ta.
 tia. et frigido das. i. frigiduz facere: et pdu. fri. et est actiuū
 frigido cum omnibus suis compositis.
 Frigilla le. auis que frigore cantat: et d̄r a frigeo ges.
 Frigio as. in frigium vide.
 Frigio onis. mas. ge. d̄r a frigia. et ē frigia qdā vestis q̄ fit i
 frigia: q̄ et acupicta vocat. h⁹ vestis artifices frigides di
 cunt: qr in frigia ē repta: vel qr illi parati sūt i tali veste
 Frigiū. a frigia d̄r hoc frigiū gy. i. frisellū: vel (faciēda.
 qdā mitra pōficalis: qr i frigia meli⁹ fiat. vñ frigio as.
 i. frigiū appōdere: vñ frigiū ornare. et ē actiuū. Itē a frigia
 d̄r h⁹ frigi⁹ gy. qdā lapis qui nascit in frigia.
 Frigo gis. xi. xii. vñ c̄tū. i. coqre i patella sine aq̄ vñ vino cū
 oleo vñ sagimine. Et ɔponit: vt ɔfrigo gis. xi. xii. Itē cū d̄
 et d̄r ɔfrigo gis. i. valde frigere. Itē cū p̄ et d̄r pfrigo gis. i.
 pfecte frigere. Itē cū re et d̄r refrigo gis. i. itex frigef. fri
 go et ei⁹ ɔposita sūt actiuā et cor. fri. et faciūt pteritu in xi.
 et sup. in xii. inuenit tñ qñq̄ in ctū. s̄z raro fm̄ vsuz. Uide.
 in frigeo. (frigere: et deriuat a frigeo
 Frigores orū. nūeri pl̄. ilis mas. ge. i. febres q̄ faciūt hoies
 Rigorosias sa. suz. plen⁹ frigore: a frigus d̄r. Et cōparat.
 Rigutio. a frigeo ges. d̄r frigutio tis. tui. tire. i. subtilr ag
 garire vñ frigide se ducer buc et illuc pp frig⁹. sīc catulus
 Frigoris. neu. ge. i. frigeo ē. (facit qñ h̄ frigus.
 Fritillū. a frāgo gis. d̄r hoc fritillū li. i. molinellū i quo pi
 per terit: qr grana pipis et alia frāgit: et ē pforatū ab infe
 riou: et ide piper tritū recolligit. Ponit etiā pro quodaz
 vase pforato: per qd̄ solent pyci taxilli ne fiat ibi fraus.
 June. Paruoq; cadere monet arma fratillo.
 Fritinio nis. ppric est irūdinū: et vt dicūt osuz auiū: et pci
 pue paruaꝝ: vñ inuenit. Hues fritiniunt. i. cantant.
 Fritolus la. lū. penl. cor. i. van⁹: inutilis: mēdax: caduc⁹: in
 tert⁹: dubi⁹: simulat⁹: pui pcy. vñ friuolū q̄si fere valēs
 obulū. Inuenit qñq̄ scriptū p b. fribolus la. lū. s̄z antig/
 tas est: ppric aut̄ frinola dñr fictilia vasa et inutilia.
 Frix frigis cōis ge. in frigia vide.
 Fripa. a frigo gis. d̄r hec frixa xe. i. carbonella. s. paruꝝ car
 nis q̄ sup carbones cito soleat decoq: et hoc frixuz xi. gen⁹
 cibi dictū a sono quē facit qñ ardet in oleo vñ sagimine.
 Frixatura. a frigo is. d̄r hec frixatura re. et hec frixura re. i
 eodē sensu. s. coctura illa: tal actio: vñ qd̄ frigis. Frixura
 descēdit a frigo gis. s̄z frixatura a friso as. frequē.
 Frixit est preteritum de frigo gis. et etiam de frigeo ges.
 Uide in frigeo friges.
 Frixoriū ry. ge. neu. d̄r a frigo is. et ē frixoriū patella vñ fer
 ru sup qd̄ coquit. Proph̄a. Cōfixa sūt ossa mea tanq; i
 frixorio. Frixoriū ɔponit vt ɔfrixoriū. i. patella: sartago
 Frixura re. in frixatura exponit. (qd̄ idē est.
 Frōdator. a frōs dis. d̄r h̄ frōdator toris. q̄ frōdes colligit
 ad pastū aiolū: vñ q̄ auellit frōdes a vitib⁹ vt citi⁹ matu
 rescāt: vñ q̄ canit frōde: vñ auis qdā q̄ ex frōdib⁹ nidū fa
 cit. vñ Uirg. Hic alta sub rupe canet frōdator ad auras.
 Frōdat⁹. a frōs dis. d̄r frōdat⁹ ta. tū. et frōdeus dea. deū. et
 frondosus sa. sum. sed frōdeū est qd̄ de frōdib⁹ totū est.
 Frondatū vel frondosuz est qd̄ frōdes h̄z et eis abūdat:
 vt locus arboꝝ: sicut gramineum et graminosum.
 Frōdeos. dui. dere. i. frōdes h̄re: vñ pde
 re. Et deriuat a frōdo das. Et ɔponit: vt ɔfrōdeo des. i.
 s̄l frōdere. defrōdeo des. i. frōdes amittere vel pdere.
 itē refrōdeo des. i. itex frōdere: et hinc ichoa. frōdesco
 scis. ɔfrōdesco scis. refrōdesco scis. defrōdesco scis.

Frondeus in frondatus exponit.
 Frondicula le. penl. cor. pua frons: et est dimi. de frōs dis.
 Frōdo das. datu. d̄r a frōs dis. et ē frōdare frōdatū facere
 frondes prebere. Et componit: vt defrōndo das. i. fron
 des euellere: et sunt neutra.
 Frondosus sa. sum. in frondatus vide: et in frons.
 Fronesis sis. fe. ge. i. prudentia vel sapiēta: et dicitur a fro
 nos quod est prudens.
 Fronit⁹. a fronus vel fronus d̄r froni⁹ ta. tū. i. prudēs vel
 sapiēs. Et cōponit: vt in froni⁹ ta. tū. i. insipiēs: insulsus.
 Un Ecc. i. Aio irreuerēti et in froni⁹ ne tradas me. S̄z
 ibi cōmunicer legit in froni⁹: et pdu. penul.
 Fronos grece latine d̄r prudens vel sapiens. Et verti⁹ in
 latinū et dicit fronus na. num. Et cōparat fronus nior.
 nissimus: vñ frone nitus. nissime. adverbium.
 Frons dis. fe. ge. d̄r a frōs: et d̄r frons q̄si forans: qr ferat
 virgulta: vñ vmbra: vñ d̄r a fluo is. qr cito fluat: et hic frō
 dosus sa. suz. i. frōdib⁹ plen⁹. et cōparat frōdosus sior. sim⁹.
 vñ hec frōdositas tis. abūdātia frōdiū: et est frōs dis. ar
 boris: s̄z frons. tis. capit is est: et virūq; est fe. ge. vñ v̄sus.
 Frons folium frondis. frons est in vertice frontis.
 Frons tis. fe. ge. est capit is: sed frons. dis. arboris: vide in
 frons dis. Et componit: vt bifrons effrons. tis.
 Frōtispiciū. a frōs tis. et specio cis. et ɔponit h⁹ frōtispiciū
 cu. i. inspectio frōtis: vñ et āterior ps ecclie frōtispiciū d̄r.
 Fronus na. num. in fronus vide.
 Fructifico cas. caui. care. i. multiplicare: et est actiuū. et cō
 ponit a fructus et facio. et cor. hanc syl. fi. fructifico.
 Fructuarius ria. rium. i. vtilis vel fructu abūdans: vel ad
 fructum pertinens: et dicit a fructus.
 Fruct⁹. a fruor d̄r h⁹ fruct⁹. tis. tui. vñ fructuosus sa. sū. Et
 ɔparat fructuosus sior. nissimus. vñ fructuose si⁹. sime.
 aduer. et hec fructuositas tis. et q̄ ɔpōne infructuosus sa.
 suz. et s̄l cōparat. vñ hec infructuositas tis. Item fru
 ctus ta. tum. est participium de fruor eris. Quid sit fru
 et tricesimus: sexagesim⁹: cētesim⁹ habes in numerus.
 Frugal. a fruge d̄r h⁹ et h⁹ frugal⁹ et h⁹ le. i. vtil. sobri⁹: mode
 rat⁹: stinēs: vñ frugalr aduer. et h⁹ frugalitas tatis. i. vti
 litas: parsimōia. modestia. stinētia: tēperātia: parcitas:
 sobrietas. Est vñ frugalitas v̄tus iter avaritiā et pdigali
 Frugeria. rie. dea frugū: et d̄r a fruge. (tatē: et pdu. ga.
 Fruge in frux exponit.
 Frugi. a fruge d̄r h⁹ et h⁹ frugi i decli. p oēs cāus. i. bon⁹
 vtilis: valēs: tpat⁹: modest⁹. Uel dic f̄z pris. q̄ frugi est
 dtūs h⁹ nois fruges: et figurate et itralstine ciūgit cū oī
 casu: cū vtroq; nūero: cum quolz gñe. Eccl. 3. i. Hō frugi.
 Idē dicas fm̄ pris. de nibili: cordi: mācipi: nemācipi.
 Frugifer. fruges ɔponit cū fero fers: et d̄r frugifer ra. ruz.
 pe. cor. i. ferēs frugē. i. vtilitatē vel fructū. et h⁹ frugifera
 re. i. terra. et h̄ frugifer. i. ager. De fruge dicā in frux.
 Rumen. a fruor eris. d̄r hoc frumē nis. i. summa et eminēs
 ps gule vel gutturis pxiama pars gurgulioni q̄ cib⁹ et po
 tus deforat: q̄ sapor cibi et pot⁹ discernit: et q̄ fruumur ci
 bis et vescimur. et eadē ructa et rumē: s̄z rumen in bestia.
 ructa vel frumē in hoie. ita vult. Hug. s̄z in Hrecis. dicit
 Hutturis est imū rumen frumen quoq; summuz.
 Rumentū. a fruor vel frumē dici⁹ hoc frumētū ti. qr pci
 puū est ad fruēdū. vñ frumētosus sa. sum. plen⁹ et abun
 dās frumēto. et frumētor taris. i. frumētū colligere.
 Fruor eris. itū. itū. vel fructū ctū. fruitū tu. pb̄t fruitur⁹
 ra. rū. Fructū tu. pb̄t fruct⁹ tus. tui. Fruor. i. vtor. d̄rnt
 tū: qr fruumur reb⁹ qb⁹ vtimur pp illas: s̄z vtimur illis
 qb⁹ vtimur pp nos. Est enī re aliq frui ei iberei pp se et
 ea diligere. fruumur ḡ deo: vtmur mūdo et creatis i eo.
 Un Aug. Ultēdū est hoc mūdo nō fruēdū: vt inisibilia
 dei p ea q̄ sc̄q; sunt intellecta spicant. i. de tgalib⁹ eter

Be

Fin

na copiantur. Itē fruimur quodāmō celestib⁹ virtutibus & scia: utimur mūdanis diuitijs cibis vestib⁹ & silib⁹: fū gimus aut̄ officio. Et nō q̄ frui aliquo dī tripl̄r. Aut sic obiecto: & hoc mō solo deo fruēdū est. q̄ ad bonitatē soli⁹ dei ordinat̄ bonitas toti⁹ vniuersi: sic bonū toti⁹ exercit⁹ ad bonū ducis: vt dī in. ii. metaph. Alio mō sic habet eliciētē actū fruitiōis: & h⁹mō btitudine creatā & charitate fruēdū ē. Tertio mō fruimur aliquo sic istro fructiōis: & hoc modo fruimur potētia: cui⁹ fruitio est actus. Fruor cōponit: vt & fruor eris. i. sil⁹ frui. itē defruor eris. i. valde frui vel a fructiōe cessare. itē pfruor eris. i. pfecte frui. Fruor & ei⁹ cōposita oia deponētia sunt: & faciūt supinū in fructū vel in fructū: sed frequētius in fructū. vñ amplius inueniunt̄ ista principia in vñ. s. fructus & frutus & ista. s. fructus & fructurus. hec enim in vñ deficiūt sicut supina a quibus descēdunt. a fructū grō de fructus addita o. fit h⁹ fruitio: de qua vide supra i dos dotis.

Frustra aduerbiū q̄litatis. i. icastūz: sine cā: sine effectu: vñ frustor straris. dōponēta. oli tñ fuit cōe. i. fallere: decipe: vñ frustat⁹ dī laboris fructu euacuat⁹: illusus. Et scribitur frustra frustor in p̄ & scđa syl. s̄ frusta nomē plural numeri nō habet r. in vltima syl. sed tñ in p̄ma.

Frustulū li. penul. cor. dimi. de frustum. i. paruum frustum. **F**rustū sti. sine r. in vltima syllaba dī a frumē: & est frustum particula carnis vel panis: q̄ capiat⁹ a frumine. vñ frusto as. aui. are. i. i frusta diuidere vel frusta facere. vnde frustatim. i. diuisim vel particulatim.

Frutex. a fruor eris. vñ a fruge dī h̄ frutex cis. i. dēsitas virgulaz vñ parua arboz vñ spinaz. Q̄ aut̄ dī frutex q̄si frōde terrā teges ety⁹. est. vñ h⁹ fructectū cti. p̄ct. in vltia syl. loc⁹ vñ frutes crescut. Hie⁹. ii. Et & busta sūt frutetia ei⁹. Et scribit⁹ frutex p̄t. solā. cor. enī fru. Unī Qui. de arte li. 3. Turpe pecus multilū: turpis sine gramie cāpus. Et sine frōde frutex: & sine crine caput. Itē in lib. ep̄lazz. Mons fuit apparet frutes in vertice rari.

Fruticor. a frutex deriuat⁹ fruticosus sa. suz. i. spinosus: plenus fruticib⁹: & fruticor caris. i. frutes emittere: multiplicari: abudare: pullulare: crescere ad modū fruticuz: & cō. ti. Juue. Sz fruticāte pilo neglecta & squalida crura.

Frus vñ fruges gis. fe. ge. est: sz ntūs deficit in vñ. Et scias q̄ segetes dīr dū seminant̄ a sero ris. messes dū colligūtur a meto tis. fruges dū fruunt̄ a fruēdo. i. vescēdo. Itē fruges ligde sunt: frumenta arida & sicca. & sunt frumenta oia que hñt aristas: fruges vñ reliqua.

Fuco cas. caui. care. i. colorare: fucū supponere: vñ actuum: & dī a fuct⁹ fm̄ Hug. & inde fucat⁹ ta. tuz. Et vt dic p̄p. fucata depicta: tincta adulterio & tamata: ficta nō vera: diuersi coloris. facare depingere: mēdacy subornare: & pdu. fu. Vlide in fucus.

Fucosus sa. sum. i. suptinctus fucus: & dicitur a fucus. **F**ucus. a fagin q̄d ē comedere: dī h̄ fuc⁹ ci. maior ape: m̄ior scabrone: q̄si fagus: q̄ alienos labores edat: non. n. melificat: sz aliaz mel comedit. De quo Virg. Ignauiz fucus pecus a p̄sepib⁹ arcēt. & hic h̄ fuc⁹ ci. gen⁹ herber: vñ fit qdā tinctura q̄ silr dī fuc⁹: & p̄ quolibz colore nāli superposito dī fucus: q̄ alienū mētū colorē. Sap. iz. Rū bicūdū facies fucus colorē. Itē fucus ponit̄ qdā silitudine pro deceptiōe q̄ superponit̄ veritati celande. vñ Boet⁹ de p̄so. Intelligo ingt̄ multiplices fucus illi⁹ pdigi⁹.

Fudi sti. dit. preteritum de fundo dis: & pdu. fu. **F**ugax. a fugio gis. dī h̄ & bec & hoc fugax cis. assiduus: frequens in fuga. Et cōparat̄ fugax cior. cissimus. vñ fugaciter ciui. cissime. aduer. & hec fugacitas. tatis.

Fugere penl. pdu. est p̄teritū pfectū idicatiū modi de fugio gis. vt fugio gisti. git. & plaliter fugim⁹ gisti. gerūt.

Anse

U

vel gere. Itē pōt esse modi infinitiū vñb̄ p̄dicti vt infini-
tiuo fugere: & cor. penul. & ita de silibus dicas.

Fugillator in fugillus est.

Fugillus li. ferrū quo extrahit ignis de petra: & videt̄ ori-
nari a fos qd̄ est ignis & gero ries: quasi fos gerens: vnde
fugillo las. i. ignem de petra fugillo extrahere. vnde hic
fugillator oris. Et hinc per figuraz fugillatores dñr ym-
bre demonum qui ignem ferunt.

Fugio gis. gi. tu. cōponit̄ cū ab & mutato b. in u. dī aufugio
gis. i. lōge fugere. item circūfugio gis. itē & fugio gis. i. sil⁹
fugere vñ ad aliquē fuger cā securitatis & auxiliū hñdi.
itē & fugio gis. i. valde vñ deorsū vñ de uno loco ad aliū
fugere cā hñdi auxiliūz. Itē diffugio gis. i. dintersis mo-
dis vel in diuersas ptes fugere. itē & fugio gis. i. pre aliis
fugere. itē & fugio gis. i. pc̄ul fugere. itē & fugio gis. i. pfecte
fuger. Itē refugio gis. i. itē & vñ retro fuger: vñ ad ali-
quē fuger cā euadēdi & hñdi auxiliū. item subterfugio
gis. i. sub̄ fugere: recusare: renuere. Itē trāffugio gis. i.
vñtra aliū fugere. Fugio gis actiūū ē & h̄ significationē
H̄riā sue voci: in actiua enī voce significat passionez: & in
passiua actionē. Idez enī est fugio te quod fugior a te: &
idē est fugior a te qd̄ fugio te. Itē oia eius cōposita sunt
actiua: iō nll's mirē si dicim⁹ fugio eē actiūū: nā sic est
pc̄uldubio: q̄ autoritas p̄ris. & ei⁹ significatio & cōstru-
ctio id p̄st̄. Itē fugio & oia ei⁹ cōposita faciūt p̄teritū
in gi. & sup. i. gitū. pe. cor. vt fugi gitū. & fugi gitū. & forma
pteritū a p̄a psona p̄ntis t̄pis idicatiū modi deponēdo:
vt fugio gi. & sup. a p̄a psona p̄teriti addita tñ: vt fugio fu-
gi fugitū. Itē oia cor. hāc syll. fu. in p̄ti. vñ facer. Nō
facias solus qd̄ fugit ois hō. sz in p̄terito eā pducit. Unī
qdā. Hic mō iure fugit: sed heri cur dic mihi fugit.

Fugitiūs ua. ui. dī a fuga ge. Et scias q̄ fugitiū recte ne-
mo dī nisi qui dñm fugit. nam si paruulus puer a nutri-
ce aut a scola discesserit fugitiūs non est.

Fugito tas. fre. pōt eē h̄ vñbi fugio gis. & h̄ vñbi fugo gas. vt
effugito. i. frequēter fugio: vel frequēter fugor. & cor. gi.

Fugo gas. gani. gare. i. expellere: in fugā cōuertere. Hugo
cōponit̄: vt aufugo gas. i. a se lōge fugare: ex ab & fugor
mutat̄ b. in u. Itē cōfugo gas. i. sil⁹ fugare. Item diffugo
gas. i. diuersis modis vel in diuersas ptes fugare. Itē de
fugo gas. i. de uno loco ad aliū fugare. Itē effugo gas. i.
extra fugare: ab ex & fugo: & mutat̄ x. in f. Itē pfugo gas.
i. pfecte fugare. Itē & pfugo gas. i. pre aliis fugare. Itē re-
fugo gas. i. repellere. Hugo & oia ei⁹ cōposita sunt actiua:
& cor. hāc syl. fu. sic fuga ge. a quo deriuatur. Fuga aut̄a
fugio dicit̄. Birria. Nil poterit timido tutius esse fuga.
Victor quippe fugat victus ab hoste fugit.

Fulcimen minis. neu. ge. sustentamentū: firmamentū: au-
xiliūz. & pdu. penul. in ntō: sed in grō eam cor.

Fulcimentū ti. & hoc fulcimē dī. vñ exponit̄ sic fulcimē: &
per hoc pbā q̄ fulcio facit fulciui. nā noia in mentum
desinētia a vñbis veniētia solent formari a p̄terito perse-
ctio ui. mutata in mentum: vt fulciui fulcimentū: nutri-
ui nutrimentum. Vlide in fulcio cis.

Fulcio cis. cini. cire. i. sustētare: supportare: sublenare: sub-
munire: firmare: adiunare: & facit p̄teritū fulsi vel fulci-
ui. vñ fultū vel fulcitū q̄ fulciui faciat pbā p̄ h̄ nomē
fulcimetū: nā noia desinētia in mētū veniētia a vñbis so-
lent formari a p̄terito pfecto ui. mutata in mētū: vt ful-
ciui fulcimetū: & inde fult⁹ ta. tu. & fulcit⁹ ta. tu. & hoc ful-
cimē: & hoc fulcimetū. Fulcio cōponit̄: vt affulcio cis: ef-
fulcio cis. pfulcio cis. perfulcio cis. refulcio cis. suffulcio
cis. Fulcio & ei⁹ cōposita sunt actiua: & faciūt p̄teritū in si-
vel in ciui: vt fulciui fulsi. & sup. in tum. vñ in ciui. vt ful-
tū vñ fulcitū. affulcio cis. si. vñ ciui. citū. fm̄ Hug. sed fm̄
p̄ris. fulcio facit p̄teritū i si. cōmutata i si. & sup. in tu;

simutato iū. vt fulcio si. tū. suffulcio si. tū. tita tenēdū
et sim modernos: l3 aliquā iuenia fūlciī citū. s3 potius
antigas ē. Quidā tū. vt dīc. pris. fulxi. prulerūt dīre cā:
qī. fulgeo et fāc fūlfi: s3 dic fulgeo et fulcio hūt pteritū
fūlfi: s3 i sup. dīnt. qz fulcio facit fultū: s3 fulgeo fūlfi.
vñ vñs. Fulcio dat fūlfi fultū: dat fulgeo fūlfi. Fulcīz
Fulcit in fulcio vide. (dissimili voce supina gerut.
Fulcrū. a fulcio cis. dīr hoc fulcrū cri. ppe spōda siue pes:
lecti: qz fulcit lectū. Inuenit tū qñqz p lecto: qñqz p or:
namēto lecti: vñ fulcrat ta. tū. fulcrū hūs. et fulcro cras
i. fulcra lectulo facere: lectum fulcris preparare.

Fulgeo ges. fūlfi. i. in u3 fūlfi. et h3 idē pteritū cū fulcio: s3
in sup. dīnt vt dixi in fulcio cis. et ē fulgere idē qd resplē
dere: et qz splendor ferit et pcutit oculos iuētiū: iō ponit
fulgere p ferire et pcuter. Fulgeo zpōit: vt pfulgeo ges.
i. pte alys fulgere: refulgeo ges. i. resplendere: suffulgeo
ges. i. pax fulgere. Et ab his oib? ichoa. vt fulgesco; pful
gesco; ffulgesco. Fulgeo et ei? zpōita sūt neutra: et faciūt
pteritū i si. et sup. in su3. Antigēt dixerūt fulgo gis.

Fulgetra. a fulgeo v'l fulgens et etra zpōit b' fulgetra tre.
. fulgēs etra: v'l qsi fulgor etre. hoc grece dī casina; vul
go aeris gic?: et b' ppe et dī splēdor ignis. vide i fulmē.
Fulgetum n. i. fulgor: a fulgeo ges. et pdu. ge.

Fulgidus. a fulgeo ges. dī fulgidus da. du3. i. splendidus.
Et cōparat fulgidus dior. dissimus. vñ fulgide dius. dis
sime. aduer. et hec fulgiditas tatio. et fulrido das. i. fulgi
dum facere. Fulgidus cōponit: vt pfulgidus: qzfulgid?:
ambo pro valde fulgidus: et cor. gi.

Fulgororis. mas. ge. i. splēdor. et derinac a fulgeo ges. vñ
in euāgelio. Sic lucerna fulgoris illuminabit te. et pdu.
penul. in grō. Uide etiam in fulmen.

Fulgoris. a fulgoris. dī fulgoris ra. rū. i. splēdidas. et
hinc fulgoro ras. i. splendere. et p cōpositione pfulgoris
ra. rum. i. splendidus. et pdicunt go. syllabam.

Fulgoratus ta. tum. in fulguro ras. vide.
Fulguro ras. a fulgur dī fulguro ras. i. fulgere. v'l fulgure
pautere: et sim b' ē trāstiuū: et hic fulgurat ta. tū. i. fulgi
dus v'l fulgure pcessus. Et nota qz fulguro ras. et fulmio
nas. sim qz sūt vba excepte actiōis neu. sūt: et ppe nō hūt
nisi tertias psonas: et f3 b' fulmiae et fulgurare ē fulmi
na v'l fulgura emittere: translatiue tñ accepta ad hoies
actina sūt. i. fulgure v'l fulmiae v'l aliquo qsi fulmine ali
quē ferire: et f3 hāc significationē cuicūqz attribuantur
sūt actina: et eorum cōposita silr. Fulgurare p splēdere
est neu. et cor. gu. Et inde in psal. vbi dī. Fulgura corsca
tionis: dicit glo. Fulgura vel fugora vel choruscā. i. clari
fica choruscationes. i. miracula fac crebrescere.

Fulgus. a fulgeo ges. dī hoc fulgus vel hoc fulgur ris. vñ
fulgureus rea. reum. sed pprīe fulgus qz tangit: fulgur
qz incēdit et vrit: fulmē qz findit. vide in fulmen.

Fulica. a fuligo inis. dīruat h' fulica ce. v'l h' fullex cis. qdā
anis: v'l fulica dī qsi fuliga: qz caro ei? qsi leporia sapiat.
lagos eni grece lep? dī latine. vñ et apō grecos logos vo
cat: et anis stagnēsis. i. in stagnis et paludib? moras. hec
bznidū i medio aq: vel in petris qz aq circūdat: mariti
mōqz semp delectat pfundō: que dū p̄senserit maris cō
motionē fugiēs in vado ludit sim Iisi. et cor. li. Alexāder.
Lū fulicis pupisqz petunt excelsa volando.

Fuligino nas. penul. cor. in fuligo est.
Fuligo. a fumus dī b' fuligo inis. i. nigredo illa qz depēdet
de trabib?: et fit ab igne. Qz at dī fuligo qsi sumo ligata.
etymol. est. et i de fuligine? nea. neu. i. niger vel de fuligie
existēs: vel ad fuliginem p̄tinēs. Itē a fuligine fuligina/
ta. tū. i. fuligine dnigrat?: qd pōt eē p̄cipiū: et fuligino
sus sa. sū. plen? fuligie. Et zpāt: et fuligino nas. i. dnigrat: et
ppe fuligie: et pd. fuligo pen. ntī. s3 pen. ges cor. vñ. Juue.

Ille supciliū madida fuligle tinctū. Obliq' pdu. acu. zc:
Fulina. a fum? dīr hec fulia ne. i. cognā. vñ h' fulinari? ry.
i. coc? et fulinari? ria. riū. et fulino nas. i. cognare: i fulina
ullo. a fulgeo ges. dīr h' fullo lōis. qz pā (coqre: et pdu. li.
nos parat et excādidat et eos fulgere facit. idē fullo las.
lau. lare. i. pulcrare: decorare: detergere: vel leniter tā
gere. Et zponit: vt affilo las. i. iuxta fullare: valde fulla
re: leniter tāgere sim Hug. Pap. et dicit. Fullo lauāda
rius decorator: et pdu. penl. genitui fullo lonis.

Fulmē. a fulgeo ges. dīr b' fulmē minis. vñ fulmine? nea.
neu. Et scias qz fm opionē Hug. qn duo vel tres v'l plu
res vēti in aere itercipiūt nubē aliquā eā zfringūt et col
lidūt: et ex illa collisiōe fit son? in aere: et pcreat ignis: et
son? ille pprīe dīr tonitruū: qsi ton?. i. son? terrēs: qz ter
reat. Splēdor illi? ppe fulgetra v'l fulgor: ignis ille sine
iaculū ex eo factū: vel ic? ipsi? iaculi ppe dīr fulgur vel
fnlg?: vel fulmē a fulgēdo: vel fulgis feriēdo vel pcutiē
do. s3 ppe dīr fulgur: qz incēdit et vrit: fulg? qz tangit: ful
mē qz findit. Sūt. n. tria genera fulminis. vñ qd afflat
et tāgit ita qz nō vrit: sim qd vrit. tertiuū qd findit. et iō cu3
trib? radys depingit fulmē. hic et trifidā flāmaz dīr b' re
qñqz. tñ pdcā noia zfundunt et dñr eē noia vni? et eius
dē rei. s3 tonitruū dīr: qz suo sono terreat. fulgetra v'l ful
gor: vel fulgur: qz fulgeat. fulg? qz tāgit: fulgur qz vrat:
fulmē qz findat. Ex pdictis p3 qz an fit son? qz ignis: et tñ
citi? et ante videm? ignē qz audiam? sonū. S3 qritur
qre hoc ztigat: Ad b' dōm ē vel vt dñt qdā qz b' iō ztiv
git: qz velocior est oculus ad vidēdū qz auris ad audien
tū. Radi? n. ab oculo exiēs in ictu ipsi? oculi repcutit i
re remotissima. vñ oculus excita et visu illā rē statī pci
pit: s3 son? nisi pmo pueniat ad aurē et ea pcutiat: auditu
nō pcpit. qz ḡson? ille valde remot? sensui ad aurē acce
dēs: et ea repcutiēs tarde auditu pcpit. frater. n. Alber
tus dīc qz b' iō ztigat: qz visus ē formalior qz sit audit?: et
iō nobilior est visus qz sit audit?. silr aut obiectū visus ē
in aere nō sic in mā tñ et deferēte sine via: sed est in eo
sic in spū aliquō est pspicuū: et sim esse spūale hoc est intē
tione ipsa forma est visibilis: sed nō est ita de obiectis
alioz sensuū. id enī qd est in aere f3 actionē lucis: b' est
visibile. s3 id qd lux abstrahit et ponit i aere b' nō est for
ma rei s3 itētio forme rei: et iō aer nō est alb? vel niger v'l
alia forma iformat? qn in eo est visibile: qz non est in eo
nisi sim itētione forme: et nō sim eē forme qd h3 in mate
ria: iō mot? eius p aerē est vel subito et nō in tpe: s3 son?
sim sū eē est in aere: et aer est in mā eius: qz verū esse so
ni nō est nisi in aere: l3 intētio et nō eē soni recipiat in au
re: et iō mot? soni p aerē nō ē subito s3 successiue et in tpe:
et iō pceptio visus i tonitru est an pceptionem auditus:
iō cōtius vide fulmē qz audiat tonitr?: et l3 f3 eē tonitr?
sit an fulgur: qz tonitr? est in ipsa scissiōe vel ruptura nu
bis: et fulgur ē illuminatio ignis qz apparet nube iā scissa
vel rupta: vēt?. n. dirūpit nubē cū impetu et velocitate: et
islāmat ignē ex agitatiōe el? in nube: et tūc micat ignis:
hui? aut aptū dāt exēplū Anicēna et Algazel de muliere
lauāte pānos emin? vltra flūniū latū. percussura. n. quā
dat supra pānos videt: et nō audit son? quem dedit nī
post tps iterpositū. pterea si aliqz tūlū remot? cu3 securi
pcutiat arborē vel aliō lic3 post pcussionē subleuet secu
rim: tñ p̄ns videm? securim eleuatā qz audiam? sonum
pcidentis percussionis. Uide etiā in tonitrus.

Fulmino. a fulmen dīr fulmino nas. penul. cor. et est vbu3
neu. et aliqz actuum. Uide in fulguro.

Fulsi est preteritum de fulcio cis. et de fulgeo ges.

Fulns ta. tum. in fulcio cis. vide.

Fulneo ues. in fulnis est.

Fulnus. a fulgeo ges. dīr fulnus ua. uūm. i. rubeus aliquā,

tulū: vel cū nigro rubeus. Et cōparaēt fulius uior. sim? vñ fulue uius. uissime. aduer. t̄ hec fuluedo dinis. t̄ fulueo ues. eē vel fieri fulū. vñ fuluesco scis. inchoatiū. F umarium ry. est caminus per quem exit fumus; t̄ deriuatur a fumus. F umeo. a fumo mas. d̄r fumeo mes. mui. i. eē vel fieri fumosuz: v̄l fumū emittere. t̄ h̄c fumesco mescis. inchoatiū. t̄ produ. fu. F umid?. a fum? d̄r fumid? da. dū. Et cōparaēt. vñ h̄c fumidas tatis. t̄ fumido das. i. fumidū facere iſumare: v̄bū F umigo. a fum? d̄r fumigo gas. i. infu. (actiuū. t̄ cor. mi. mare. Et cōponit: vt affumigo gas. infumigo gas. refumi go gas. suffumigo gas. i. pax v̄l ab iſeriori parte fumigare. pfumigo gas. F umigo t̄ ei? cōposita actua sunt: t̄ cor. mi. Et ide fumigabund? būda. bundū. filis fumiganti. F umo fumas fumauī fumare: id est fumo implere: vel fumū emittere: t̄ deriuat̄ a fumus. F umo cōponit: vt infumo infumas. i. intus fumare. Itē refumo refumas. i. ite ruin fumare. Itē suffumo suffumas. i. paruz vel subtus sumare: ex sub t̄ fumo mutato b. in f. F umo fumas pro fumū emittere neut? est: t̄ cōposita ab eo fum? hanc significationē neu. sūt. fili? fumo mas. p fumo iplere t̄ ei? cōposita: b̄z hāc significationē actua sūt: t̄ pdū. hāc syllabā fu. Phisiolog?. Deq; pilis ei? fiat sub domate fum?. F umulus li. diminutiuū paruus fumus. F umus mi. dicit̄ quasi fos means: t̄ est etymol. t̄ hinc fumosus fa. suz. plenus fumo. Et cōparaēt fumosus fior. fumius: vnde fumoficas tatis. F unalis. a funus d̄r hic t̄ hec funalis t̄ hoc le. pertinēs ad funē. t̄ hoc funale lis. idem qd̄ funis: t̄ funale licinus ad candelā faciendā: vñ t̄ sepe ponit̄ pro candela. t̄ dicuntur funalia liciny a funibus iter cerā: quos ante ysluz pa piri cera circūdatos habuere maiores. vide ēt in funis. F unambulus li. penul. cor. ē ille qui sup fune? ambulat. t̄ cōponitur a funis t̄ ambulo. F unctoriuū ry. i. transitoriuū fm. Papiam. F unctus. a fungor geris. dicitur functus cta. ctum. idē qd̄ ysluz. hinc functi dicebatur quoddam gentis ciuituz: qui fungebantur officio t̄ honore aliquo. Item a fungor di citur hec functio onis. F unda de. d̄r a fundendis lapidibus: qr ex ea lapides fun danit̄. i. mittant̄: vñ a fundo d̄r. Itē iuenit̄ h̄c funda de. genus piscatoru? rhetis: qr in fundū mittat̄. idē t̄ iaculū a iacio: t̄ tunc deriuat̄ funda a fundus di. F undamentū ti. d̄r a fundo das. dictū sic qr sit fundus domui: t̄ est etymologia. idem t̄ cementū: qr ceso crassio la pide surgat. F undanus ni. rusticus qui fundos colit: t̄ dici? a fundus di. t̄ producit da. F undibalarius in fundibalum vide. F undibalista in fundibalum est. F undibalum li. neu. ge. machina bellica: vñ p̄fit dici fundibalary. q talib? machinis p̄sunt. t̄ videtur cōponi a funda t̄ balim qd̄ est iacere vel emittere. Unde d̄r in. i. lib. Mach. ca. vi. Et statuit illuc balistas t̄ machias. t̄ ignis iacula: t̄ tornēta ad lapides iactādos: t̄ spicula: t̄ scor pios ad mittēdas sagittas: t̄ fundibala. Itē fm. Hug. a funda t̄ balim componitur hic fundibalus li. t̄ fundibalarius ry. t̄ h̄c fundibalista ste. in eodē sensu. i. cu? funda iaciens t̄ emittens: t̄ cor. hanc syllabā ba. F undibala le. penul. cor. i. funda: t̄ deriuatur a funda. F undito. a fundatu vltimo supino de fundo das. daui. da tu. a. mutata i. b̄cruē tu. i. o. fit fundito tas. freqn. i. frequenter fundare fili? sic format̄ rogito tas. a rogatu: sic t̄ fundito tas. i. frequēter fundo: verbū frequē. a fundo das. Itē pōt fundito frequē. esse a fundo dis: t̄ format̄

tunc a fundis secunda psonā remota s. t̄ addita to. t̄ hic fundito tas. i. frequēter fundere. Un̄ plaut? in amphitrione. Lū cruciatu tuo ista verba funditas. F unditor toris qui cū funda iacit t̄ dicitur a funda funde t̄ corripit di. F undo das. daui. dare. datuz. i. cū funda iacere: vel in funda lapidem mirtere causa pyciendi: t̄ tunc deriuatur a funda de. Item fundo das. daui. dare. i. fundamentum facere: t̄ dicitur tunc a fundus di. tunc enī fundatur dominus cū eius fundamētu fit qd̄ domui est fundus. vnde hoc fundamen minis quod pdū. da. F undo dis. fudi. fusum. spargere: emittere: fugare. Fudo cōponit̄: vt fundo dis. i. omiscere: v̄l cōfutare: cōvincere: arguere. Itē circūfundō dis. Itē diffūdo dis. i. diuersis modis fundere: vel extēdere: dilatare. Itē effūdo dis. i. extra fundere vel ex toto fūdere. Itē ifūdo dis. i. intro fūdere: v̄l imittere. Itē pfundo dis. i. pfecte fūdere. Itē p̄fundo dis. i. pcūl fundere: v̄l disp̄gere: dissipare. Itē offūdo dis. i. circa fundere vel circūferre. Itē refundo dis. i. itex fundere: retribuere. Itē suffundo dis. i. paruz vel subtus fundere. Itē trāffundo dis. i. vltra fundere. Fudo t̄ ei? cōposita sunt actua: t̄ faciūt p̄teritū in fudi t̄ supinum in fusum: t̄ abyciūt n. in p̄terito t̄ supino. Nā vt dicit Pris. in. io. li. vbi agit de supinis vboz tertie cōiugatiōis desinētiū in do. Illud sciēdū est q vba n. ante do. habētia q amittit n. in p̄terito amittunt eandē in supino: t̄ geminant s. si sit penultima breuis in p̄terito vt fundo dis. di. fissum: scindo scidi scissum. sin vō pducit penul. p̄teriti vna s. h̄fit in supino: vt fundo fundis fudi fusum. cōposita vō simpliciū terminatōes sequunt̄. F undula le. dimi. parua funda. F ūdulus. A fundus d̄r fundulus li. dimi. paru? fund?. Itē fundulus d̄r qdam p̄scis paruus q fundo adheret. F undus. a fundo dis. d̄r hic fund? di. pro fundo aq: t̄ p̄ agro: t̄ p̄pē p allodio: qr fundat aq̄s vel opes siue dimi tias. t̄ d̄r fundus tā in ciuitate q̄ extra. vñ fundus dicit̄ urbanū edificiū t̄ rusticā fm. Hug. Multi dicūt̄ pro fundo aq̄ dicit̄ hoc fundū: sed pro agro hic fundus. Un̄ dicit̄ Papias. Fundi sunt possessiones agri campi p̄dia vici: fundū ima pars aq̄. Itē in Grecismo dicit̄. Allodiū fundus: dicas fundū maris imum. Itē versus. Fundus fundit opes diffundit funda lapillos. Fundū cum tenui murmure fundit aquas. Et dicit Isidorus. Fundus dictus est qr in eo fundet̄ t̄ stabilit̄ p̄moniū. Mibi aut̄ videt̄ q fundus pro agro sit masculini generis: sed pro fundo aque dicitur hoc fundū neutri generis. Etiā hic fundus pōt̄ dici: sed in neu. ge. magis est in yslu. F unebris in funus exponit̄. F unero ras. raui. rare. i. sepelire: officiare: vt iste funeral corpus. i. officiat corpus. s. facit exequias funeris: t̄ funera rosa officia peragit. t̄ deriuatur a funus: t̄ cor. ne. Item a funus dicitur funerolus fa. sum. plenus funere: vel luctuosus: vel pertinens ad funus. F unesto stas. in funus est. F ungōr geris. functus sum. i. vti. Et cōponit̄: vt defungōr geris. i. deorsum a functione esse. vñ qr qui moritur deorsuz fit a functione vite. iō dicit̄ defungi. i. mori. Itē cōponit̄: vt perfungōr geris. i. vti: vel destruere: vel destrui. Unde perfunctus ta. tū. t̄ hec p̄functio. Fungōr t̄ eius composita sunt deponē. t̄ faciūt supinū in functū. Nā vt dicit Priscia. in gor. deponētia mutant ea in ctū. t̄ faciūt supinū: vt fungōr functū. Que differentia sit in ter fungōr t̄ vtor dixi in fruor. F unguis. a fos qd̄ est ignis dicit̄ h̄ fungus gi. qr fungi aridi ignē acceptū cōcipiat t̄ retineat̄. Et d̄r fung? esca vulgo. qr sit fomes ignis t̄ nutrimentū. Uel dicunt̄ fungi a fun-

gorgeris f^z vocē. a d^rfūgor geris. f^z significationē: q^r ex
cōp gīe qdā sūt iterēptorū. vñ t defūcti dicunt mortui.
vñ quidā. Boleti leti causa fuere tui. Inuenit ē fūgus
uniculus li. dimi. paruuus funis. C p veteri panno.

mis. a fos qdā ē lux d^r h funis nis: q^r funes aī vñs papy

nolim in vñs lūmīs fuerūt circūdati cera: t pdu. fu.

Fun^z. a funis d^r g^o fun^z neris. i. cadauer sic dictū a funib^z

accēsis. i. cādelis: quos funes aī feretrū: aī papyri vñs

cerā circūdatos ferebat. vñ funere^z rea. reū. t funestus

sta. stū. t h t b^z funebrib^z th^o bre. oīa i eodē sēsu. s. luctuo

sus. mortalib^z. tñ diffēt f^z ppetatē: q^r funebre ē luctuo

sū. t funereū ē qdā ex funer^z stat: v^l qdā ad fun^z piet. Fun

nestū vñ qdā funer^z ē ignatū. vñ funesto stas. i. funere ing

nare: t pōit simplr p ignare. Que aut sit d^ria inter fun^z

t cadauer: t qdā alia dixi i cadauer. Et scias q^r funebrib^z

cōpe. nālī. vñ Dora. i. epi. Ira truces inimicitias t fune

Funnsculū li. di. paruuus funus. C bre bellū: supple gerūt.

Fno is. it. isti. fuerat. fuere. fuisse. fuēdi. fuēdu. futū.

futu. fues. t futurus. i. eē: t ē mō dfectuū. Lm. n. pteritū

tps t q formant a pterito sūt mō i vñ. Inuenit tñ qñqz

b^z vñ i alys tib^z f^z antiquos. t q^r suo t sū sūt eiusdē si

gnificatiōis: t sū. caret pterito: t cū pteritū hui^z vñ suo.

nō hēat pñs i vñ. iō sū es est accipit illud pteritū mutuo

tita ex sū es est: t ex h^o pterito fui factū ē qñf vñ vñ vñz.

t qñf sū es est hēat duo picipia. s. ens t futur^z. ens for

mat a sū es est. futurus a fui. f^z p mediuz: f^z m q^r fui erat

vñ itegrū siebat supi. futū tu. hic addita rus. fit futur^z.

Fur a furnus d^r hic t hec fur ris. ge. cōis: q^r noctis vtitur

tp. ppe qdē ē fur ille q de nocte vadit: t pfodit domos:

latro q latet in siluis: t expoliat trāseūtes. vñ illud. Fur

latet in furno: latro se fert obuius vltro. t pdu. fu. i. gto.

Dora. in epi. Et dñm fallūt: t psūt furibus ergo.

Furabula loz. numeri pluralis. ge. neu. i. tenebre: q^r furā

turnobis vñs t discretionē rerū: t d^r a fur. t cor. penl.

Furca ce. pponit a fur t cilleo les. i. de furca: quia ibi fures

cillen^z. i. mouent: t h^z min^z pene q^r crux: q^r statim strā

gulat t iterficit. Itē furca ē qdā instrū rusticoz: t f^z h^o

cōponit a frumētu t cilleo: q^r cu^z eo mouet frumētu in

area. vel furca pponit a fero fers t caput: inde d^r furca

qñf ferēs caput: q^r antig solebāt deferre capita occiso^z

hoiu^z in ea. Inuenit etiā furca trāslatiue p qdā violen

tia. vñ Dora. in epi. Nām expellens furca tñ vñs recur

ret. A furca d^r furcat^z ta. tū. qdā pponit vt bifurcatus ta.

Furcatus. vide in furca. C tu^z. trifurcat^z ta. tū.

Furcella le. dimi. parua furca.

Furcelles. fur cōponit cū cilleo. t d^r he furcelles liu.

ppe furce ille vñi suspēdunt fures t latrones: q^r ibi cillen^z.

Furcifer. rū. pe. cor. i. ferēs furcā. t pponit a furca t fe

ro. Furcifer ē dicebat olim q ob leue delictū cogebat a

diis ignominie magis q^r supplicy causa furcā circa viā

ferre pdicās petīn suū: t monere ceteros ne qd sile pec

carēt. Furcifer ē dicebat homicida dānat ad furcā: v^l

g dign^z erat furca: q^r pñuetudo erat oliz dānatōs sua pa

tibula portare ad locū suspēsio^z: sic legit xpm ieluz dñz

Furcillo. a furcelles deriuat furcillo las. C nr̄m fecisse.

i. suspēdere: vel pñutere. Et cōponit cū ad: t d^r affurci

lo las. i. iuxta: v^l valde: v^l aligd suspēdere: v^l pñutere.

Furcula le. dimi. parua furca.

Furfur. a farina vel farre d^r hic furfur ris. i. brēno: q^r eo

rumpurgamētu est. vel d^r a furor rariss: q^r ab eo minu

tior farina subtrahat t furet: t ē mas. ge. t hinc h furfur

ris. qdā quis q nō pascit nisi furfure. t h^o eadē d^r furfu

rio onis. Itē a furfur d^r furfure^z rea. reū. i. de furfure fa

ctus. t vide fur simplex ē latro: f^z fur geminatū. i. furfur

est cib^z porci. vñ qdā. Fur simplex ē latro geminatū fit

cib^z apio. Itē furfur ē mas. ge. l^z qdā dixerūt q ē neu. C

quos d^r Surfura q dixit semp de furfure vixit.

Furia a ferio d^r h furia rie. q^r ferit corda hoiu^z: t reddit ea cōmota. vñ hic t hec furialis t hoc le. vñ furialr aduer. t hec furialitas tatis. t furiosus sa. sū. t furiat^z ta. tū. sed furiosus est q ritu furiaruz fert: t ab eo furor nunq^z recedit furiat^z q furit ex cā. Et furiosus pparat furiosus or sim^z. vñ furiose sius. sime. aduer. t hec furiositas ris.

Ftribundus da. dū. i. filis. furēti: t d^r a furio ris.

Furio. a furia d^r furio ris. vñ neu. t absolutū p Reg. ca.

zi. Introduxit istū vt furiet me pente. t vt vult psci-
cian^z. pma psona. s. furo vel furio. nō est multū in vñ: t

caret pterito t supino: sed mutuat tā pteritū q^r supinuz ab insanio nis. qd est eiusdē significatiōis cū illo: t facit

pteritū isaniui: t supinū insanitū. Sedulius tñ finxit p-
teritū furii a furio: sed nō segmūr eū in hoc. vide in cer-

no. t hinc hic furor roris. Euro vel furio f^z quodā ppo-
nit: vt defuro ris. vel defurio ris. i. valde furire: vel a fu-
rore cessare. diffuro ris. t diffurio ris. i. diuersis modis

furire. pfuro vel pfurio. i. pfecte vel valde furire. Euro

cū oib^z suis ppositis est neu. t cor. fu. q aut d^r furo qñf
fos vro ety^z ē: t cor. pma furis vñ: sed furis nomē eam
pdu. vñ vñs. Cur isane furis: nō ledor crīme furis.

Furiolus in furia vide.

Furno nas. in furnus exponit.

Furnulus li. dimi. paruuus furnus:

Furnus ni. mas. ge. d^r a furfure: q^r panis ex eo fact^z ibi co-

quit: vel d^r a fos qd est ignis. vñ furn^z qñf fos vna. vñ

furnari^z ria. riū. ad furnū pñnes: t h furnari^z ry. t h fur-

naria rie. q vñq custodit furnū t furno as. i. i furnū mit-

tere l*i* furno coqre. t pōit cū d. t d^r d^r furno nas. i. a fur-

no extrahere. Itē cū in: t d^r ifurno nas. i. in furnū mitte-

re vel i eo coqre. Et ē furno actinū cū oib^z suis ppositis.

Furo ris. vel furio ris. d^r vide in furio ris.

Furo ronis. mas. ge. qdā aial: t d^r a furn^z. tenebrosos. n.

t occultos cuniculos effodit t eycit pda quā inuenit.

Furoz raris. rat^z. sū vñ deponē. t d^r a fur t pdu. fu. f^z fu-

roz nomē eā cor. vñ vñs. Est i corde furor socioz tegni-

na furor. Hinc pōt qri an liceat alicui furari ppncē,
tatē. Ad hoc dico q l^z ea q sūt iuris hūani nō pñt droga-

ri iure nāli vel dīno. f^z āt nālē ordinē ex dīna puidētia

istitutū res iferiores sūt ordiate ad hoc: q ex eis subue-

niaf hoiu^z neētati. t iō p rez dissōes: t appropatōes ex

iure hūano pcedētē nō ipedit qn hoiu^z neētati sit sub-
ueniēdū ex h^o reb^z. t iō res q^r aliqui supabūdāter hñt

ex nāli iure obenē paupez sustētātō. vñ Ambrosi^z dīc.
t h^o in decre. dis. 47. ca. sīch. Esiurientū panis ē quā tu

detines: t nudoz idumētu ē qd tu recludis: miserop^z re-
dēptio t absolutio pecūia ē quā tu i terra suffodis. Sed

q^r multi sūt neētati patiētēs: t nō pōt ex eadē re oib^z

subuenire: mittit arbitrio vñi scūiisq^z dispēsatio ppa-
rū rez vt eis subueniat neētati patiētib^z. si tñ adeo sit

vrgens t euīdes neētatas: vt manifestū sit istati neētati
de reb^z occurrētib^z eē subueniēdū: puta cū iminet pso-
ne periculū: t alr subuenire nō pōt: tunc licite pōt aligs

ex reb^z alienis sue neētati subuenire: siue māfeste siue
occulte sublatiis: nec h^z hoc ppe rōne furti vel rapie: q^r

p talē extremā neētati efficiē pprū illō qd gs accipit

ad sustētādū pprā vitā. Silit in casu pñlis neētatis et
pōt aligs occulte rē alienaz accipe: vt subueniat pñmo

sic idigēti: nec credo aliena sic recipiētē teneri ad restitu-

tionē si eū zingat ad fortunā pinguiorē deuenire.

Furtulū li. dimi. paruuus furtum: penul. cor.

Furtū a fur d^r hoc furtū ti. i. alienē rei iuitō dīno strecta-

tio. vñ furti aduerbiū: t furtiua. u. i. t furtiosus sa. sū.
. i. plen^z furtio: qui sepe cōmittit furtū: vel qd pertinet ad

Be ante A

furtū. Furtuosus ēt dī pugnatib⁹ merces certa paē. Furuncles. furuncles. furuncles. niger: obscur⁹: fusc⁹. īde furuncles. furuncles. furuncles. i. nigrere: fuscū v̄l obscurū eē v̄l fieri: t̄ hinc furunculus li. dimi. parvus fur. (furunculus īchoatiū. Fusariū a fusus si. dī hic fusariū rū. qui facit fusos. t̄ adiectiū fusariū ria. riū. quod ad fusus pertinet. Fuscina ne. est qđā īstrūm ferreū t̄ tridēs quo vtunē gladiatores ad se capiēdū: pīscatores ad pīscēs capiēdos: co ci ad carnes extrahēdas de caldario: vel de lebete: vel de olla: t̄ cor. pe. viii in Aurora dī. Carbones carnes for Fuscinula le. di. pīsa fuscina. (ceps vel fuscina tol. it. Fusco scas. scaui. scare. i. obūbrare: dnigrare: obfuscare. vñ h̄ fuscator toris. t̄ hinc fuscari⁹ ria. riū. qđ fuscat: vel qđ aptū ē ad fuscādū: t̄ fuscus sca. scū. i. niger. Fusco pōnit ut pīscō scas. pīscō scas. obfuscō scas. Fusco actiū est Fusellus li. dimi. pīus fusus. (cū oībus suis cōpositis. Fusilis a fūdo dis. dī h̄ t̄ hec fusilis t̄ hoc le. qđ tm̄ fūdī sicut ductile qđ tm̄ malleo pīducī fm̄ pāp. t̄ cor. si. Fusoriū rū. neu. ge. vas i quo aliqd īfūdit. t̄ dī a fūdo dis. Fūstigo a fūstis dī fūstigo gas. v̄bū actiū. i. verberare q̄si fūste agere: ex ḡbus videt eē pōpositum vel sit ethymo. Fūstis a figo dī h̄ fūstis h̄ fūstis. i. palus v̄l baculus ad v̄be rādū. t̄ dīr pali fūstes q̄si fixi stātes. q̄r fixi i fossis stēt. Fusus a fundo dis. di. fusus. dī fusus sa. suz. i. fugat⁹ v̄l p̄ stratus sparsus. vñ hec fusio onis. t̄ fusim aduer. Itēz a fūdo dis. h̄ fusus si. i. īstrūm filādi. q̄r p̄ euū fundat qđ netum est. t̄ componit fusus si. cū dis. t̄ in. t̄ pro. t̄ dī diffusus si. t̄ fusus si. pfusus si. t̄ pdu. fu. Fūtilis a futis dī h̄ t̄ b̄ fūtil. t̄ hoc le. qđ cito t̄ facile īcur rit: v̄l decurrere pōt. vñ fūtilis dī qđ nihil pōt retinere: quēadmodū nec illud vas qđ dī futis. vñ p̄pē fūtilia dicunt̄ vasa illa fictilia q̄ cassa t̄ rimosa nō tenēt ea q̄ imitunt̄. t̄ hinc facta trāslatiōe fūtilis dī hō van⁹: supflūus loq̄x q̄ nihil scit velare: nec audita pōt retiere: nec abscōdere. t̄ sic fm̄ hū. fūtil' deriuat̄ a futis p̄ vase: s̄z cū fūtil cor. penl. t̄ oīa nomina in ilis desinētia a noīb̄ deriuata pdu. penul. vt a senes senil. a puer pueril. deriuata v̄o a v̄bis eā cor. vt a volo volatil: a lego legibil: videt̄ mihi q̄ fūtil' deriuat̄ v̄bo. t̄ hō dīc pīs. i. 4. li. vñ dīc q̄ a fūtio tis deriuat̄ fūtil. t̄ ab v̄tor v̄til. t̄ cor. penl. Hoc ēt p̄z in his v̄sib⁹ grecismi. Fūtile vas illud qđ nulla receptio claudit. Sic hō fūtilis est diuulgās oē qđ audit. Fūtio a futis dī fūtio tis. tui. tire. i. vana log v̄l fūdere. t̄ pōnit vt effutio tis. tui. tire. i. valde vana log: v̄l ex toto fūdere. t̄ pdu. fu. vñ Hora. i. poetria. Effutire lenes i. Fūtis a fūdo dis deriuat̄ h̄ t̄ b̄ fu. (digna tragedia v̄sus. tis qđā vas i tēplo v̄bi reponebat qđ ī sacrificio restabat. nō. n. licebat cuiq̄ manu tāgere v̄l effūdere: vas at illōs hēbat āplū t̄ latuz: fūdū v̄o acutissimū adeo q̄ ī stare nō possit: vñ statu iclinabat: ita q̄ illō sacrificij qđ īt̄ erat effūdebat. q̄r nō licebat illō reseruari. vñ a fūdē do futis dicebat. t̄ hinc h̄ t̄ b̄ fūtilis t̄ hō le. s̄z Hug. v̄l s̄z pīs. a futio tis. dī fūtil' le. t̄ b̄ recti⁹ v̄r cū cor. penl. Fūto a futis deriuat̄ futo tas. taui. tare. i. arguere: ouicere p̄fūdere: rephēdere. t̄ pōnit vt p̄futo tas. i. arguere: cōuincere: p̄fudere: Itē refuto tas. taui. tare. i. rentuere: reclusare. Et descēdit futo a futis. q̄r q̄ futat v̄bū v̄l v̄ba/fūdit: sicut illud fundebat qđ in fute. i. in illo vase reponebat. Futo t̄ eius pōposita sunt actiua. t̄ pdu. fu. Fūtuo a futis dīc. fūtuo is. tui. tuitū. penul. in sup̄. pdu. qđ est verbū satis cōmune: per qđ iactura humani gene ris restaurat̄. s̄. coire. t̄ dīc a futis tis. Qui. n. talē actū exercet aliqd fundit. t̄ cor. fu. fm̄ Hugu. Fūtūr pōt eē pōcipiū de suz es est. t̄ format̄ a futu. addi ta rus. qđ oīl fuit supinū de suo fuis. fui. futū. tui. vide i futo is. Itē pōt eē pōcipiū de fio fis. vt dīc i fio fis. Et

Be ante A

si q̄ras: quō dinoscit̄ qñ ī pōcipiū de suz es est: t̄ qñ de fio fis. Ad qđ dico q̄ qñ futurus exponit̄ p̄ futuru de suz es est: tūc ē ei⁹ pōcipiū: vt suz futurus eōs. i. ero eōs. Si aut̄ expōat̄ p̄ futuru de fio fis: ē pōcipiū de fio fis: vt ego suz futur⁹ miles. i. ego fiā miles. Hic nō q̄ gnālis regula ē tradita a pīs. Quēcūq̄ casū regit īdicatiūs t̄ glibet modus ei⁹ gerūdiū supinū t̄ pōcipiū: qđ ab eo descēdit. s̄z pīs. nō ponit exēplū: nisi dī obligis. t̄ iō dubitat dīntō vtrū regat ab īfinitiū: a gerūdiū: supinū vel pōcipiū: t̄ vi det̄ q̄ sic: q̄r sic dī bñ: ego suz miles vel eōs: ita bñ dī. volo eē miles vel eōs: venio cā fīedi miles: suz futur⁹ miles vado factū miles: t̄ hō. Ad p̄dicta dico q̄ regla pīs. ītelligit̄ dī obligis t̄m: t̄ nō dīntō. vñ ipole ē q̄ īfinitiū: gerūdiū: supinū: t̄ pōcipiū regat nt̄m. vñ cū dī. Tu es futur⁹ eōs: futur⁹ p̄struit̄ cū eōs p̄ īterminationē s̄z nō p̄ regimē: q̄r q̄lis casūs p̄cedit tal̄dī seg: vt suz futur⁹ eōs. mīsereor hoīs futuri eōs: p̄co hoī futuro eōs: vi v̄o hoīz futuꝝ eōs: gaudeo ī hoī futuro eōs. s̄z dī v̄tō dubitat an sit dōz. O hō future eōe v̄l eōs: Dico q̄ dī seg v̄tūs. vñ dōz ē. O hō future eōe: nō eōs: s̄z qđā h̄riū dicat̄: s̄līr cūz dico: volo eē bon⁹ v̄l miles. Bon⁹ p̄struit̄ cū eē p̄ īterminatōz cū volo p̄ regimē: t̄ euocat̄ ab h̄ v̄bo volo mediāte h̄ īfinitio eē. si q̄ dico: volo bon⁹: nihil ē: q̄r h̄ v̄bū v̄lo h̄ istā v̄z mediāte īfinitio quā nō h̄ p̄ se. vñ cū dico: volo esse bon⁹. h̄ totū eē bon⁹ ponit̄ loco vñi⁹ accusatiūi. de hoc ēt dīxi supra i q̄rta p̄te v̄bi egi de allothece h̄ pīs. i. ca. de euocatōe. Et scias q̄ futuꝝ trib⁹ mōis p̄nūciat̄: vt dicā i sōniū. vide ēt i gall⁹: in astrū: t̄ in demon. Fūtutum penul. cor. est supinū de futuo tuis.

Apud latīnos nullī syllabe īter mīal' nīsi cū loco d. v̄l b. po niſ: vt i ad v̄l sub v̄l ob p̄pōne: vt agger: aggredior: suggero: oggano.

Gabaō fuit qđā cītas. vñ h̄ t̄ b̄ gabaōta te. nomē p̄niū. t̄ eadē cīitas gabaā dī. t̄ acuit̄ in fine gabaon. vide in eueus.

Gabelus li. p̄priū nomē cīusdā v̄ri; pdu. penul. vñ i Au roza dī. Angelus implet opus iāq̄ gabelus adest.

Gabriel hebraice: i n̄rā līguā īterptat̄ fortitudo dī. v̄bi. n̄ potētia dīna v̄l fortitudo māifestat̄: Gabriel mittit̄. vñ cū dīs erat nascitur⁹ t̄ triūphatur⁹ de mūdo t̄ diabolo: ad Mariā Gabriel missus ēt illū anūciaret: q̄ ad bellā das aereas p̄tātes hūīl venire dignat̄ ē. Et scias q̄ iste archāgel⁹ Gabrielē sūm̄ īter archāgelos q̄ appūit Ma rie: apparuit ioseph: Zacharie: t̄ pastorib⁹. vñ Origenes tractās illō Mat. z. Angel⁹ dī appūit in sōnis Josepb dīc. Qualis angelus: t̄ rīndet illeipse q̄ ad Mariā desti nat̄ fuerat. Gabriel venit annūciare ei: q̄ ad Zachariā in tēplo locut̄ ē: q̄ t̄ Joseph paulo supi⁹ vīsus ē: ipse nūc p̄ sōnū oīdit se Joseph scītū angelus Gabriel. Ipsi. n. i. iunctū fuerat t̄ īmēdatū ḡnatiōis dīnīce sac̄z. p̄pterea t̄ digne Gabriel appellat̄ est: q̄ īterptat̄ fortitudo dei. Illī nāq̄ īcarnatōis sac̄m īmēdatū hēbat: q̄ veniebat ad debellādas aereas p̄tātes. Iste ēt angel⁹ ad illos bñ vigilātes pastores venit: t̄ dīnī ḡnatiōe eisdē nūciavit: angel⁹ ingt̄ stetit iuxta illos z̄c. t̄ pdu. pe. ḡtī gabrielis.

Gaddir ris. gen. neu. cīitas est in hispania: t̄ cor. penul. ḡtī t̄ desinit in ir. cor. t̄ scribitur per geminum d.

Gades dis. fe. ge. cīitas est. t̄ gades dis. i. sūla ē in fine Hi spanie q̄ dirimit Europā ab aphyrica: in q̄ Herculis colūne īferunt̄ q̄ de noīe iſule gades dicte sūt: t̄ ide tyrrheni maris fauicib⁹ oceanī estus īmitti f̄: t̄ est a ītinenti terra centū viginti passibus diuisa quā tiry a rubro mari p̄fecti occupantes in lingua sua ga dez. i. viā septā vocue rūt: q̄r circūsepta sit mari. Et nota q̄ colūne q̄cūq̄ sunt posite a yiris fortib⁹ i eo loco yltra quē subiugare pplos

nō potuerūt gnālē dicunt̄ gades a gadibus herculis: vñ
qua quasi pro sepe et termino posite sunt.

Gaius gaius gaio, p̄priū nomē cuiusdā viri: bissyllabū est qz
iē duplex sonās qñ ponit̄ iter duas vocales: s̄ in vtō
et monosyllabū. s. gai. et ibi i. sonās. de hoc pleni⁹ dixi
in 3 parte: vbi egi de formatiōe vocati sc̄e declatiōis
Gala grece, latine dicitur lac.

Galathia te. ge. cōis: nom̄ ppli. ad quē scripsit brūs paulus:
et dī a gallus. Itē galata ē nomē gētile. vide in gallogre-
cis: et cor. pe. galatha. vñ in Aurora dī. Inde petit gala-
thas: frigia lustrās regionem.

Galathia ibie. puincia galatharū: et dicitur a galatha.

Galaticie. a gala he galaticie arū. leticie: lauticie. s. cibi dli-
ceti: p̄pē ex lacte et intestinis fci. vñ galaticiosus sa. suz. i.

Galaxia xie. penl. acuta dī a gala qd̄ ē lac: et (deliciosa).
p̄os qd̄ ē circulus. ide h̄ galaxias v̄l galaxia xie. i. lacte⁹
circulus q̄ vulgo dī via sci Jacobi. Et scias q̄ galaxia q̄
idē ē qd̄ via lactea siue alba: vel lacte⁹ circulus nihil ali-
ud ē nisi multe stelle parue q̄si stigiae i loco orbis i qb⁹

dissūdit̄ lumē solis: et iō v̄r circulus albescēs q̄si fumus.
Galbanū. a gallo greco dī h̄ galbanū ni. gen⁹ pigniti: v̄l suc-
cus: v̄l lac ferule. vñ h̄ galbanū qdā color īde fcūs. et hic
galbane⁹ nea. neu. et h̄ galbanū ni. qdā gen⁹ vestiū di-
ctū a galbaneo colore: q̄ sublucidus: et subalb⁹: sub pal-
lore. et neu. ge. vñ Luca. i. 9. Hic ebulū stridet pegriac⁹
galbana sudat̄. iuenit̄ tñ i mas. ge. Eccl. z 4. Quasi galba-
nus nō icisus. et vt dī p̄p. Galbanū ē sp̄s multis apta

Galea. a galeron dī h̄ galea lee. i. cassis. (medicamini⁹).
sed cassis ē de ferro et militū. galea ex corio: et est peditū.
vñ h̄ galear ris. i. galea. et galeat⁹ ta. tu. q̄ galeā h̄: et cor.
pe. Iuuenit̄ et hec galea lee. gen⁹ nauigii: et tūc p̄du. pe.
vñ v̄sus. Armo caput galea pelagus p̄curro galea.

Galeo as. dī a galea pro casside: et est galeare galea arma-
re. et cōponit̄ vt degaleo as. i. galea spoliare et deornare.
Et est galeo actiuū cū oībus suis compositis.

Galeron grece: latine dicitur corium.
Galer⁹. a galeron h̄ galer⁹ ri. et h̄ galeriū ri. et h̄ galeriū ry.
iēdē sensu. s. pileū ex corio: et p̄pē ex pelle cese hostie fa-
cti. vñ galeat⁹ ta. tu. i. galeriū h̄is: v̄l galero ornat⁹ et pd.
pe. vñ Statius theb. Obnubiq̄ comas et tēperat altra
galero. et in doctrinali. Ex h̄ austē p̄ducit̄ atq̄ galerus.

Galicea a gala qd̄ ē lac dī hec galicea cee: qz gignat hoīes
cādidiōres reliq̄ hispanie pplis. vñ galican⁹ na. nū. gen-
tile. hi galicani grecā originē sibi asserūt. vñ et nāli inge-

Galilea a gala dī hec galilea lee. regio pale⁹. (nō callēt̄
stine sic dcā: qz gignat cādidiōres hoīes q̄ alia regio pa-
lestine: et hic galile⁹ lea. leu. Halileus iterptat̄ volubilis:
vñ sepe iuuenit̄. Halilei sūt. i. volubiles. et est duplex galili-
ea. s. supior et iferior: terra optima et ferax. et cor. p̄mā ga-
lilea. vñ Aurora dī. Hic tāta terrā galilea pace beauit.

Galla a gala lac dī hec galla le. inst̄m cerdonū quo coria
purgatur: et dealban̄. Halla et dī qdāz herba et fructus
querū. vñ fit q̄si pluis ad aptāda coria: q̄ fil̄ galla vo-
cat. Halla etiā fuit nomē cuiusdā mulieris. et a galla hic
gallarius ry. et gallicarius ry. i. cerdo q̄ nō gallo operat̄.

tadiectiue declinat̄ gallarius ria. riū. vel gallicari⁹ ria.
riū. qd̄ prinet ad gallā: et scribitur per geminū l.

Gallus li. flumi⁹ est frigie: de quo hoīes potates reddunt̄ i-
sanī et ebry. vñ sacerdotes cibeleis dicti sunt galli ab il-
lo flumio vbi colis Libele: de quo potates i sacrificio ni-
mietate furoris agitabant̄: q̄si vini nimietate. vel dicti

sunt galli q̄si gallinacy: qz castrati sūt. et p̄ cōpositionē ar-
chigallus li. i. archip̄sbyter: et quasi p̄ncipes galloꝝ. vide

Gallia: in gallus exponitur. (in gallus.
Galliacus ca. cū. i. gallicus penul. cor. a gallia dicitur.

Gallicanus: in gallicinum exponitur.

Gallicanus na. nū. penul. cor. in gallus exponitur.

Galliciniū. gallus p̄ponit̄ cū cano vel catus: et dī hoc galli-
ciniū ny. et h̄ gallicat⁹ tus. tui. i. codē sensu. s. cantus. vñ et
quedā pars noctis dī galliciniū vel gallicantus a cantu
Gallina a gallus dī hec gallina (galli. vide i crepusculū.
ne. tā p̄ uxore galli q̄ pro quodā signo celesti.

Gallinaci⁹. a gallina dī gallinaci⁹ cia. ciū. qd̄ ad gallinā pti-
net. Gallinaci⁹ et dī gallus: qz vocē et formā gallie expri-
mit. Gallinaci⁹ et cap⁹ v̄l capo dī. qz q̄si gallina ē. vñ galli-
nacis dicim⁹ ibelles et molles: siue vxorarios hoīes. Et
scias q̄ gallus gallinaci⁹ dī. qz q̄si gallina nutrit pullos:

qz mulieres solēt ei dī plumare v̄tē: et fricare cū v̄tica:
q̄ talr v̄ticas libētissime cubat sup pullos: et nutrit eos
sic mī: et gracillat sic gallina. Itē gallus gallinaci⁹ repto

Gallinella le. di. pua gallia. (cibo dat voc̄ sig⁹ vt gallia.
Gallinula le. dimi. parua gallina.

Gallio onis. propriū nomē yiri. de quo habet̄ Actuū. i. 8. et
produ. penul. in obliquis.

Gallogrec⁹ ca. cū. a gallo et grec⁹ p̄pōit̄. Gallogreci idē sūt
q̄ et galathe: et hic h̄ gallogrecia cie. eadē regio ē q̄ et gala-
thia. Si qdē oīm galli in auxiliū a rege Bitinie euoca-
ti: regnū cū co pacta victoria diuiserūt: sic q̄ eisdē grecis
admixti p̄mū gallogreci dicti s̄t: et eoz regio gallogrecia
nūc ex antiquo noīe galloꝝ et galathe dīr: et eoz regio
galathia: et hic gallogrec⁹ ca. cū. et h̄ et hec galatha the. et

Gallulus li. dimi. paru⁹ gall⁹. (p̄du. penl. gallogrec⁹).

Gall⁹ li. dī q̄si cast⁹ vel castrat⁹ a castro stras. qz iter aues
h̄ sola castrat⁹: et vt dī Hreg. Hall⁹ cū iā se ad cātū parat̄
p̄us alas suas excutit et semetip̄z feriēs cātū vigilatōrē
reddit: qz nimirū neēt̄ est vt bi q̄ v̄ba sc̄e p̄dicatōis mo-
uēt p̄us studio bōe actōis euigilet̄: ne i semetip̄is torpe-
tes ope: alios excitent voce: p̄us se q̄ sublimia fcā excu-
tiāt: et tūc ad bñ viuēdū alios sollicitos reddat̄: et ante q̄
v̄ba exhortatōis isonēt̄: oē qd̄ locuturi sūt opib⁹ clamēt̄.

Itē gala grece dī gall⁹ la. lū. tā p̄ gēte q̄ p̄ hoie illi⁹ gen-
tis: et dicti sūt galli a cādore corporis. f3. n. diuersitatē celi.
et facies hoīuz et colores et corporꝝ qlitates et aīoꝝ diner-
sitatē existūt: et hic romanos graues: graios leues: afros
v̄spelles: gallos nā feroces et acriores igeniovidem⁹: qd̄
nā climatū fac̄: nō i quā neēitate: s̄ qdā sclinatōe vel dī-
spōne: vñ iuuenit̄ apud autores: q̄ p̄dcā gētiūz noīa desig-
nat p̄petates p̄dcās vt iste ē afer: q̄si malign⁹: v̄l v̄spel-
lis f3. Hu. Hiero. at sup eplaz ad Hala. sic dīc. Unaque-
q̄ puīcia suas p̄petates: cretēses sp̄ mēdaces malas be-
stias: vētres v̄o pigros ab Epimenide poeta dcōs Apls
p̄probat: vanos maturos: et feroces dalmatas: latios pul-
sat historic⁹ timidos. Frigas oēs poete lacerat̄. Athenis
expeditiora nasci igenia ph̄i glian̄: grecos leues et apō
Lesare sugillat Tulli⁹. Ip̄z israel graui corde: et dura cer-
uice oēs scripture arguit̄. In hūc mōz arbitror et Aplim
galathis regiōis sue p̄petatē attribuisse. O isensati gala-
the ingt̄ tē. In originali et dīc Hiero. sup Isaiā: q̄ oēs bi-
storie referūt romanox et itideox gente nihil fuisse au-
ri⁹. Ad p̄dcōx dclaratōez nō. q̄ electio aīe multū ieli-
nat̄ ex op̄lone corporis. vñ et medici iudicat̄ aliquē eē iui-
dū: vel tristē: v̄l lasciuū: v̄l aligd h̄. Judicia at h̄ freqn-
ter v̄a sūt eo q̄ in plib⁹ rō passiōib⁹ succūbit: et ab eis de-
ducit̄: q̄nūs nō deneēitate: eo q̄ rō iperiu sup passiones
h̄. De h̄ dīxi supra in astrū. A gall⁹ dīriat̄ h̄ gallia lie.
regio eoꝝ. Et sunt tres gallie. s. comata: togata: bracata.
Hallia coata ē lōbādia. s. ab alpib⁹ v̄sq̄ ad rubiconē. Hal-
lia togata ē ab alpib⁹ v̄sq̄ ad mare britanicū. Hallia bracata
ē q̄ rheno adiacet: vt ps burgūdie: lotarigia: flādria:
colonia: et terra lingonēstū. et ē qdā alie regiōes stinent̄
in gallia bracata: et hic gall⁹ la. lū. gētile. et gallicanus na-
nū. p̄p̄ tū gall⁹ q̄ i gallia nat⁹ ē dī: gallic⁹ ex gallia nat⁹.

B

gallican? q ex gallia aligd affert. Et scias q galli germani sūt teutonici: s3 galli senōes s3 frāci. Pap. at sic dicit. Gallie s3 tres. togata. i. lōbardia ad morē romāo: comata. i. burgūdia: bracata. i. teutōica: a lōgis bracis. vide et supra i galli. Nō v̄sus. Sūt ppli galli: tenebris dāt cārica galli. Hallus anni: ppl's: flum?; bacchiq; sacerdos. vi Gamaliel iterptat retributio dī: et acuit i fi. (de i petrus. Gamma me. est l̄ra apud grecos: que apud nos valet g. Gamo grece nubo dī latine: et ide gamos. i. nuptie: v̄l' vxor v̄l'mlier. et p̄pōit monogam?; vnigam?; bigam?; trigam? q̄drigam?; p̄tagam?; sextagam?; f. g v̄l' q̄ vni: v̄l' duobus vel trib?; v̄l' q̄tuor: v̄l' qnq; v̄l' sex nupsit. id h̄ monogamia: vnigamia: bigamia: trigamia: p̄thagamia: sextagamia. p̄petas qua gs dī monogamus: vnigamus. et sic de Ganea. in ganeum est. (singulis. et cor. ga. Ganearia. a ganea qd̄ ē leccacitas. et dī hec ganearia rie. i. taberna: qz ibi multa inutilia ganiūt. et hic ganarius. i. tabernarius. et hec ganearia. i. tabernaria. Ganeo onis. ma. ge. i. leccator in ganea et deriuat a ganeū. Ganeū a gano nis. dī h̄ ganeū nei. s. loc? i terra dīfossus ad quē ad ludēdū et scortādū p̄fluebat. S3 v̄bicūq; ē leccacitas ille loc? p̄ dici ganeū: qz ibi mltā inutilia ganiunt. et hic h̄ ganea nee. leccacitas q̄ i ganea fit. Inuenit qnq; ganea p̄ putana: s3 h̄ fit pp̄ exp̄ssione leccacitatis. A ganea deriuat hic ganeus nei. i. luxuriosus: leccator. Gāges gis. ma. ge. qdā flum? q̄ exiēs dī padiso p̄git ad regiones idie. h̄ et physon dī. i. caterua: qz dīcē magnis flum? b̄ sibi adiūctis ip̄lef? et efficiē vñ?. et dī gāges a Hāgar? q Gano nis. niui. re. i. itēder yl' nutrit: latraū (fuit rex idie. iridere vulpiū ē. h̄. n. p̄pe agūt vulpes. vna vulpes ganit: alia ogganit. et trāslaties trāsserē ad hoies leccatores et leccatrices: q̄ utilr mltā ganiūt: maxie qui se p̄uocat ad luxuriā. Hanio p̄pōit cū ob. et b. mutata in g. dī oggano anis. i. q̄ ganiēte ganire v̄l' garrire. et p̄pōit qnq; p̄ rūdere: qnq; p̄ stulte log: qnq; p̄ iculcare. Hanio neu. ē cu3 oib? suis p̄positis. In grecis. dī. Hinnit equ?: grunit porcus: pipat quoq; nissus. Frēdit aper: vulpesq; ganit. rudit et asellus. sed video q̄ ganio pmā cor. I3 hic pdic. Garamas ātis. ma. ge. qdā rex fuit Apollinis fili?. vñ h̄ garama me. qdā oppidū qd̄ ille i africa dīdidit ex suo noie garamā appellavit. et hic h̄ et h̄ garamas ātis. qdā pplūs Africe locū illū ihitās. vñ Luc. Nudi garamātes arāt. Garganus ni. mons apulie penl. pdic. s3 p̄ hoie cor. vnde vñsus. Mons ē gagan?: sed Garganus incola móris. Garrio ris. riui. et garrire v̄bosari: gaudere: blādire: iocari. p̄pe tñ ē multa v̄ba dicere: sordide log. Ille enī garrit q̄ multa v̄ba dīc: aut q̄ sordide log. s3 ille loquīt q̄ recte et tēperate dīc. Harrio p̄ponit vt aggario ris. i. valde v̄l' iuxta garrire: v̄l' cū garriete garrire. ḡgarrio ris. i. sil' garrire. degarrio ris. i. valde garrire: vel a garritu cessare. ḡgarrio ris. i. pre alys garrire. oggarrio ris. i. ḡgarrire. regarrio ris. i. iterū garrire. suggarrio ris. i. post: vel parū: vel subtus garrire. Harrio et eius p̄posita neu. sūt et geminant r. et a garrio hic garritus tus. tui. penul. s. ri. pdu. et a garrio io. mutata in ulo. dī garrulo las. verbū dimi. Garrulus la. lū. dī q̄si graculus. et dī p̄pe garrulus: q̄ v̄lgo v̄bosus appellat: accedēte leticia: nec volēs: nec valēs ta cere. et ē sūptū nomē a graculuis auib?: qz iportuna loq̄ciate semp strepūt: nec vñq; gescūt. vñ h̄ garrulitas tis. i. Garrulo las. in garrio est. (verbositas: vel talis leticia. Gauata. a gauo uas. dī h̄ gauata te. vas escariū: q̄si cauata g. posita p. c. et dīt a ɔca: qz h̄ cauata: illa ɔcaua: et pd. ua. Gaudeo des. gauisus sū. v̄bū neutropassiuū. Et sūt gnq; q̄ p̄tinēt i his v̄sib?. Quiq; puer nūero neutropassiuua tibi do. Gaudeo cū fio soleo sil'audeo fido. et fac̄ supi. gauisū: Oberet tñ facē gauisū: sic quōd̄ ausū: qz format̄ supi. a p̄

S

ante

E

psona p̄nt̄ idicatiū modi: deo. mutata i sū. vt audeo sū. video sū. ardeo sū. Haudeo et i. post ii. assūpsit euphonie cā: et sic fac̄ gauisū: vt diē pris. vñ et i doctrinali dī. Haudeo gauisū p̄bet: vult regla gauisū. et p̄struit gaudeo cui abltō sine ppōne: vt gaudeo societate tua: gaudeo bono tuo. I3 aliqui iueniaſ cū ppōne. A gaudeo h̄ et h̄ gaudeo tis. et gauisus sa. sūz. et gauisur? ra. rū. oia ei? p̄cipio. Itē a gaudo h̄ gaudiū dī. et ē f3 Pap. gaudiū leticia ai. exultatio vō v̄boz atq; m̄broz. viō dī h̄ i ler? et ē i spea. Gausape pis. neu. ge. i. mātile: et iuuenit p̄ quodā gne pally. et cū dberet regl̄ facere abltm̄ i i. frequēs v̄lus b3 v̄fa ciat i e. tm̄: et ab isto abltō fit plale gausapa. nā a gausapi gausapia dberet ee et nō gausapa f3 Hu. Pris. at i. 4. lib. sic dī. Antigissimi et h̄ gausapes: et h̄ gausapia: et h̄ gausape et plale neu. h̄ gausapa q̄si a ntō gausapū p̄tulisse in nit. Idē i eodē. Gausape fac̄ abltm̄ i e. Hora. i. z. ser. Gausape purpureo mēsā p̄tersit et alter. vñ p̄si? q̄si i e. tm̄ dī nētē supradci nois abltō gausapa dīc plalr. nō gausapia. Ja chlāides regū iā lutea gausapa captis. Sene. ouidiū seqns. Gausapa si sūpsit gausapa sūpta p̄bat. grūs aī plal fac̄ gausapū. format. n. ab h̄ abltō gausape. e. mutata in uz. sic nuce. cū. furfur furfuz. dtūs plalis fac̄ gausapib?. Gazeze. fe. ge. ligna psaz dīr ditie: thesaur?. vñ h̄ gazetū ti. pe. pd. i. gaza x̄ r̄positoriū: qd̄ et p̄ ipa gaza p̄oit. et h̄ gaza ze. qdā cūitas palestie: qz ibi cābises rex psaz thesauros suos posuit: cū bellū egyptis itulissz. vñ h̄ gazetūti. vinū iide latū. Et scias q̄ gaza pdu. pmā pōne: qz ē duplex p̄sonā. vñ vitiosū ē illō. Cōdite gaza polo saccosra cuar gaza p̄. cū vocal' aī z. i fine p̄cedētis dictōis iuuenit breuiari. vñ Ju. Si tibi zelotipe reserēt scrinia meche. Gazetū i gaza expōit. (I3 Pris. h̄ n̄ recipit nec om̄dat. Gazophilaciū. Haza p̄pōit cū philaxe qd̄ ē fuare: et dī hoc gazophilaciū lach. archa v̄l' loc? vbi cōis cēsus p̄oebat. v̄l' vbi i tēplo colligūt ea q̄ i v̄lus idigētiū paupuz reser uat f3 Hu. In historis at sup euāgeliū dī: q̄ gazophilaciū erat archa desup foramē h̄is posita ad dexterā igre diētib? ḡaltare i q̄ mittebat pecunia offerētiū ad sancta tecta tēpli iſtaurāda: et fuabat. In ezechiele at gazophila cacia dicunt̄ cellule parue ybi thesauri recōdunt. Gazophilax cis. v̄l' lagis. v̄trūq; n. iuuenit mas. ge. ē. et dī gazophilaciū. vñ ioseph?. Nō p̄misit vt qn̄ op̄ eēt a gazophilage petere eisō p̄tifice ismaelē et ezechia gazophilacē. et dī gazophilax q̄ p̄est gazophilacio: vel q̄ custodit v̄l' fūat illud: et cor. gazophilax penl. in ntō: s3 in ḡtō cam Gazula le. dimi. parua gaza. (pdu. s. gazophilacia. G ante E

Ge grece latine dī terra. vñ h̄ geō flum? de padiso exiēs et vñiuerſā ethiopiā cingēs: dict? sic: qz icremēto sue inū datōis terrā egypti irriget. Hic apō egyptios nil? vocat p̄p̄limū quē trabit: q̄ efficit secūditatē. vñ et nil? q̄sinilō .i. limū trahēs. Nā antea nil? latie melo dicebat. et scribit̄ geon p. e. nō p. i. fm̄ Hu. et p̄pa. et ēt f3 Isi. i3. li. etymo. vbi agit de flumib?. vñ p̄z q̄. Hēn. z. et Eccl. z. 4. dōm̄ est geon et n̄ gion. Hion. n. ē qdā loc? i quo iunct? ē salomon i regē dī quo h̄ i. 3. li. Reg. ca. i. Et posuerūt ingt salomo nē sup mulā regis dauid: et adduxerūt eū in giō: sūpsitq; sadoch cornu olei de tabernaculo et vñxit salomonē. Gedeō iterptat expimētū inigtatis eoz: freqntib? n. documētis informat? ē q̄si p̄stagio ḡ hostes victoriā futuraz expiref. Exquo futuro expimēto etymo. nois sūpsit. et dclinaē h̄ gedeon h̄ gedeonis. et pdu. pe. gti. vñ i Euro. dī Angelus accedit cū gedeone loquēs. et acuit vltima Gebēna: vide in gebennon. (in fine in ntō. Gebēnō. ge. ɔpo. cū hēnō qd̄ fuit nom̄ p̄p̄ cuiusdā hois et dī gebēnō. s. vall' qdā iuxta h̄irkz q̄ fuit filioz hēnō: tñ dī ē gebēnō q̄si terra hēnō l' filioz ei?, et fuit h̄ vall' olī

strata idolis: et scelere idolatrie plena: repleta cadaue-
nō mortuoz. ibi enī hebrei filios suos immolabāt demo-
nū. vñ dcā ē gebēna. i. loc⁹ ignis et sulphuris: ifernus: vñ
pma iferni. futuri enī supplicij loc⁹ vbi p̄ctōres sūt cru-
xidi: pdicti loci vocabulo designat s̄z Hu. Hiero. et dīc
nomē gebēne a valle idolis secrata iuxta hierusalem
maris putat: q̄ repleta ē oliz cadauerib⁹ mortuoz quā
Josias p̄taminasse legit. 4. Reg.ca.23.b. et hac silitudie
trahit ad ifernū i q̄ sūt mortui sempiterni. vide i racha.
Gela. a gelu dī hec gela fluvius sicilie: qr frigidus ē. vñ q̄
dam ciuitas dicta est gela: et hic gelaus.a.um.
Gelicidū.dj.i.gelu cadēs: et p̄ponit a gelu. et cado dis.
Gelima. a gelu et ligo gas. et manu cōponit h̄ gelima me. i.
barba vel coma segetis: qr cū manu ligat sup genu.
Gello onis. in gillo est.
Gelolas. laui. i. strigere terrā genu p̄pē: et vñ a gelu. et p̄po.
vt aggello las. i. valde vñ iuxta gelare. itē cōgelo las. i. sil'
gelare. itē dōgelo las. i. valde gelare: vel a gelu remouere.
ne regelo las. i. iterū gelare: vel a gelu remouere. Et ab
istis schoatiua: ḡelasco: degelasco: et c. Hēlo et ei⁹ p̄posita
sūt actiuia: s̄z iuenian⁹ qñq; in absoluta et passiuia signifi-
cātiōe: vt gelat terra. i. gelat: et cor. hāc syl. ge. vñ Quid. i.
i. metamor. Lōgelat et patulos vt erāt idurat hiat⁹. itēz
Luca.in.4. Nec pallas spectare pōt: vultusq; gelassent.
Gelan⁹ ni. qdā ppl̄s: qr sit frigide zone pp̄iqu⁹: et dī a gelu.
Gelos grece: latine dicitur risus.
Gelu. he. i. terra p̄pōt cū ligo gas. et dī h̄ gelu idecli. i. sin-
gulari: s̄z gelua luū. in plali: qr oē nomē q̄rte declinatio-
nis desinēs i u. ē idecli. in singulari numero: vt velu: ge-
lue cornu. et dī sic: qr liget. i. strigat terrā. vñ gelidus da.
du. et p̄parat gelidi⁹ dīor. sim⁹. vñ gelide dī⁹. simē. aduer.
et h̄ geliditas tis. et cor. ge. Quid. i. epi. Queq; micat geli.
Gemebūdus da. dū. i. silis gemē. (do parasis yrsa polo.
nevel g facile gemit: et derinat a gemo mis.
Gemellipa re. pe. cor. q̄ geminos parit: et p̄pōt a gemellus et
Gemellus. vide in geminus. (pario vel pariens.
Gemineus nea. neu. vide in geminus.
Gemin⁹. a gemit⁹ dī gemino nas. nau. i. duplicare: et p̄poni
tur vt gemino nas. itē īgemin⁹. et est actiuū gemino cū
obis suis cōpositis: et cor. mi.
Gemin⁹. a gigno ni. dī gemin⁹ na. nū. i. duplex vel duo. vñ
gemini dicunt̄ duo sil' nati: et nō tm̄ duo sil' nati dicunt̄
gemini: s̄z et p̄les. De gemis uno abortiuo: alter q̄ legitie
fuerit nar⁹ vulpic⁹ appellat⁹. Hemini et dicūt pes: files:
equales. vñ gemellus la. lu. dimi. Itē beniamini: qr vtra/
q̄ manu eque v̄iebat p̄ dextera gemin⁹ ē dict⁹: et ei⁹ filij
geminai. vñ. z. Reg.ca. zo. Uir gemine⁹. et videſ q̄dbe/
ter dici vir gemini⁹: ita q̄ i. eēt i pe. syl. si v̄sus nō obſiſte/
ret: qr cōiter dī gemine⁹ p̄ e. vide i beniamin. C Hic nō
q̄ in p̄ Reg.ca. 9. Saul. dīc. Nūqd nō filius gemini ego
suz de minima tribu israel et cognatio mea nouissima i/
ter oēs familias de tribu beniamin. Itē iudicū ca. 6. sil'r
nūdit gedeon āgelo dicenti ei. Uade in hac fortitudine
tua: et liberabis israel de manu madian. Ecce ingt gede/
on ad angelū. Familia mea ifima ē in manasse: et ego mi/
nimus i domo pris mei: vbi in. i. Reg.ca. 9. dicit maḡ hu/
go i postillis. C Nō h̄ duplex opionē. Quidā dīt q̄ ge/
min⁹ fuit qdā vilissim⁹ in tribu beniamin q̄ sepe legit i/
propat⁹ finisse posteris suis: et de illo fuit Saul vt dicunt
s̄z Joseph⁹ dīc. 2riū. dīc enī q̄ Lis nobilis fuit et potens: et
Saul strenu⁹: et h̄ magis credim⁹. vñ dicim⁹ s̄c hebrei
dicut̄ q̄ ben. in hebreo idē ē qdā fili⁹. iamin idē ē q̄ gemi/
ni: et ierpt̄ dextera. idē est q̄ beniamin qdā fili⁹ gemi/
ni recouerso. Est q̄ sensus hui⁹ qdā dī h̄. Nūqd nō filius
gemini ego suz. i. de tribu beniamin q̄ minima erat: qr fe/
re destructa fuit pp̄ yxoz̄ leuite: vt legit Judicū. zo. vñ

subiungit: de minima tribu israel. vel forte hoc dicit ex
humilitate: vt. i. Cor. 15. Pan. dicit. Ego suz min⁹ ap̄loz.
Gemisco scis. i. gemo. mis. vide. (q̄ n̄ su dign⁹ vocari apl̄s.
Gemma. a gumi dī gemma me. q̄si guma: qr istar gumi trās
luceat: et scribit̄ p̄ duplex m. vñ p̄z q̄ p̄du. p̄mā. vñ Qui.
epi. Nec p̄ciū stupri gemas aurūq; poposci. et ide gemas
tus ta. tu. gemmis abundans. et coparatur.
Gēmo mas. a gēma dī gēmo mas. aui. are. i. resplēdere. itē
gēmare. i. gēmis ornare. p̄pōt vt gēmo as. i. sil' gēma/
re. degēmo as. i. valde vñ deorsū gēmare: vñ gēmas au/
ferre. egēmo as. i. degēmare. ingēmo as. regēmo as. Hē/
mare p̄ gēmis ornat⁹ actiuū ē. et sil'r p̄posita ab eo s̄z hāc
significationē actiuia sūt: s̄z gēmare p̄ resplēdere neu. ē.
Gēmosus. a gēma dī gēmosus. sa. (et scribit̄ p̄ duo m.
suz. i. plen⁹ gēmis: vñ pulcher. et p̄parat. vñ gēmose si⁹. si.
Gēmula le. di. pua gēma. (me. aduer. et h̄ gēmofitas tis.
Gēmo mis. mui. mitū. vñ h̄ gemit⁹ tus. tui. et gemēdus da.
dū. i. dign⁹ gēmi. vñ btūs H̄reg. Quisq; talis gemēdus ē
qr nō gemit. et gemebūdus da. dū. Hēmo p̄pōt vt gēo
mis. i. sil' gēmo. igēmo is. i. valde vñ ir⁹ gēmo. et pgēmo
is. i. p̄cul gēmo: vñ palā gēmo. itē regēmo is. i. ite p̄ gēmo
Et ab oib⁹ istis schoatiua: gemisco: ḡgemisco: pgemisco.
regemisco. Hēmo et ei⁹ p̄posita sūt neu. et faciūt p̄teritū i
tui et supinū in mitū. et cor. hāc syll. ge. vñ i Aurora dī
in leuitico. Suspirādo gemat et cor ad alta leuet. Itē vñ
docinēsis. Sub dīo deo carcere pressa gemit.
Gena. a genos dī h̄ gena ne. loc⁹ lachrymaz vñ iſerior p̄s
oculoz: illa p̄s vult⁹ q̄ ē iter malas et auriclas. vñ barba
inchoat: sic dicta: qr ibi barba gigni incipiat. Sena et dī
palpebra. vñ Terēti⁹. Hodie nō cōpressi genā. et cor. ge.
Qui. epi. 5. Et secui madidas vngue rigēte genas. Item
in Aurora dī. Et steriles habuit et sine flore genas.
Genealogia gie. acuit penul. vide in genealogus.
Genealogus. Genesis. i. generatio cōponit cuz logos: et dī
genealog⁹ ga. gū. i. de genesis loquēs: sicut btūs matthe⁹.
vñ hec genealogia gie. i. generatio vel fino de genere vñ
linea generationis. et acuit gi. et cor. etiam lo.
Genearcha. genesis qdā ē gnatio p̄pōt cū archos qdā ē p̄n.
ceps: dī h̄ et h̄ genearcha. i. p̄nceps vñ caput toti⁹ gn̄is.
Gener neri. nero. i. marit⁹ filie. et dī a genet qdā ē ml̄ier: qr
pp̄ ml̄ierē hēt. vñ dī gen⁹: qr pp̄ augm̄tādū gen⁹ asciscit.
Generalis. a gen⁹ dī h̄ et hec gn̄alis et hoc le. i. v̄lis. et cōpat⁹
gn̄alis lior. sim⁹. vñ gn̄aliter lius. simē. aduer. et hec gn̄a/
litas tatis. i. v̄litas. Nomē et generale dī qdā in diversas
spēs pōt dimidi: vt aial et arbor. (a genus.
Generat̄. i. p̄ singula genera aduer. discretiuū. et deriuat̄
Genero. a gen⁹ dī genero ras. et p̄ponit vt cōgenero ras. i.
sil' generare. degenero ras. i. deorsū eēvel fieri a genere:
esse vel fieri degenerē: vñ dī generare est de ḡne exire peccā/
do vel malis morib⁹. Itē regenero ras. i. ite p̄ gn̄are: qdā
fit p̄ baptismū. et ē actiuū gn̄o ras. cū oib⁹ suis cōpositis
pter degenero ras. qdā ē neut̄ p̄ eē vñ fieri degenerē: et
cor. ge. Luca.in.6. Degeneres trepidat̄ animi: peioraq;
versant. Et dīt gn̄are a gignere: vt p̄z in hoc v̄su. Sēmia
sola parit: gn̄at vir: gignit vterq;. Et nō q̄ gn̄are potius
tractū ē a genere q̄ genus a gn̄ando: qr p̄us oport̄ gen⁹
ē ē i aiali q̄ ip̄z generet. s̄z p̄z. cāz voluit p̄ effectū p̄ba
re cū dīc. Hen⁹ dī a gn̄ando: qdā non intelligit tanq; a sua
cā: s̄z tanq; ab effectū a genere. n. puenit effect⁹ gn̄atōis
causatiue et recte. Hen⁹ aut̄ dī a genos qdā ē nā: et inde ge/
nesis. Et scias q̄ gn̄atio ē exit⁹ a nō ēē in esse. Corruptio
vo est p̄gressus ab esse ad nō esse. et formaē gn̄atio a ḡto
gn̄ati addita o. Et iuenit q̄druplex gn̄atio: qr vt dīc An/
selm⁹: de q̄tuor modis hoiez fecit. s. sine viro et feia: sic
p̄z in gn̄atōe. Ade. Hen⁹. z. Itē de viro sine feia: sic gn̄atio.

De

B

Quae q̄ sc̄ ē de costa viri dormietis: sic dicā in mulier. itē
de viro & femina: sic p̄z i gnatiōe Seth: & cōiter oīuz alioz
boium. itē de femia sine viro: sicut fuit in gnatiōne xp̄i
q̄ singulariter nat⁹ ē de v̄ḡie maria. Hec gnatiō figurata
fuit Hen. i. vbi d̄r. Gnatiōe q̄rta reuertēt huc: qr. s. i xp̄i
gnatiōe exules ad p̄riaz celestē reuertant̄ p̄ xp̄i mortē.
Generosus sa. sūz. d̄r a gen⁹. & appellat̄ gnōsus nobilis bo
ni gn̄is: l̄z tñ rustici gen⁹ habeat: nō tñ dicunt̄ gnōsi soli
enī nobiles solēt suas describere genealogias. vñ ip̄i soli
dicunt̄ h̄re gen⁹ nō rustici: l̄z gen⁹ h̄eant: vñ & aborigines
dicunt̄ q̄si sine origie. & op̄at̄ vt gnōsus s̄tor. sim⁹. vñ ge
nero se si⁹ sime. aduer. & h̄ gnōsitas tis. i. nobilitas & pul
Genesar i fine acuit: & ē stagnū siue lac⁹ i indea (critudo.
amplissim⁹: lōgitudie cētuq̄ dragita stadijs extēdit: lati
tudine q̄draginta diffundit: aurā nō vētis: sed p̄ semet
ipsuz sibi exercēs. vñ & genesar q̄si exercēs sibi aurā d̄r
q̄ videlicet ex vndis crispātib⁹ gnāt auras. & hoc accidit
vt ferē: qr ex reflexu iordanis gnāt in hoc stagno vent⁹
vel aura. Lacus ēt pdictus d̄r stagnū genezareth.
Genesis fem. ge. i. nā vel gnatiō: & d̄r a gigno. nis. f̄z Hu. v̄l
potius d̄r fm̄ alios a gen⁹ qd̄ ē nā. Inuenit̄ ēt h̄ genesis
huius genesis vel geneseos: qdā liber veteris testamen
ti: sic dict⁹: qr exordiū mūdi vel gnatiō in eo cōtinet̄.
Genesta ste. pua arbor & vtilis mulierib⁹ pp lanificiū qd̄ ī
de habet f̄z Hu. Uel vt dicit Pap. Genesta gen⁹ virgul
Genet grece: latine dicitur mulier. (ti amarissimi.
Genetaliac⁹. A genesis nā d̄r generaliac⁹ ca. cū. i. mathema
tic⁹. Generaliaci qdā magi dicti sūt pp siderationē nā
liū diez: qr genesim p̄ duodeciz signa celi describunt: si
derūq̄ cursu nascētiū mores: & act⁹: & euētus pdicere co
nant. i. q̄s quo signo fuerit nat⁹: aut quē effectuz habeat
vite q̄ nascit̄. Di sūt q̄ v̄lgo mathematici vocant̄. vñ h̄
Geneteari i geneteū ē. (genetaliacū. i. natitas: & cor. pe.
Geneteū. a gener d̄r h̄ geneteū tei. pe. acuta. s. lupanar: vel
textrinū: qr ibi iūēt⁹ femiaz ad meretricādū: v̄l op̄ la
nificiū exercēdū iūenit̄. d̄r ḡ geneteū loc⁹ vbi mulieres
iūenit̄ ad texēdū: sic ē textrinū: v̄l ad p̄slituēdū: sic est
lupanar. vñ geneteari⁹ ria. riū. q̄ v̄t̄ vel p̄est geneteo v̄l
Genialis pe. pdu. in genius vide. (textor in geneteo.
Geniatus. ta. tū. i. gratus: delectabilis. & d̄r a genius ny.
Genicularis penul. pdu. in geniculū est.
Genicularoz. a genu d̄r geniculoz laris. i. genua icliare. flexis
genib⁹ adorare. vñ geniculatiū aduer. Inuenit̄ ēt geni
culo las. vñ Aug. i quodā fm̄oe dīc. Qualis ē iste magni
tudis supne glie: ad cui⁹ pānos āgeli excubāt: reges tre
pidāt: v̄l tripudiāt: sydera obsecudāt: & sectatores sapie
Geniculū li. di. pūn genu. vñ h̄ & h̄c (geniculāt: & cor. cu.
genicularis & h̄ re. qd̄ ptinet ad genu. & h̄ genicularis q̄
daz herba q̄ ob repellēdā vim scorpionū substernit̄.
Genimen nis. neu. ge. i. gnatiō v̄l germē: & cor. pe. tā in ntō
q̄ i gtō. & d̄r a gigno is. Mat. z3. Genimia vīparū q̄s oī.
Genosus. a gen⁹ d̄r gēosus (dit vob̄ fugeā vētura ira.
sa. sū. i. plen⁹ genio. s. genio deo: v̄l genio. i. igenio.
Genista. a gen⁹ d̄r h̄ & h̄c genista ste. geniste qdā heretici di
cti sūt: qr de ḡne abrae se eē gloriant̄. Nā & in babylonia
quū vēissz ppl̄s di pleriq̄ reliquētes vxores suas baby
lonis m̄lierib⁹ adheserūt. qdā āt israeliticis iūugys tñ
xtēti v̄l ex eis gēiti dū reuersi eēnt de babylonia diuise
rūt se ab oī ppl̄o: & assūpser̄t sibi h̄ no⁹ gēiste iactātie cā.
Genitale lis. ge. neu. genitalia dicunt̄ qdā corporis pres. s. se
xus virilis & feminē: v̄l a genio deo: vel a gignēdo. Hec
& pudēda & verenda a verecūdia dicunt̄: vñ & operiunt̄.
Dicunt̄ ēt ihonesta: qr nō h̄nt sp̄ez decoris: sic mēbra q̄ i
p̄mptu sūt: idē qd̄ veretrū. vñ h̄ & hec genitalis & le. qd̄
spectat̄ vel p̄met ad genitale vel ad geniturā fm̄ Hug.
Pap. etiā. Genitalia vñ vir gnāt aut mulier parit.

ante

E

Genitū. a gigno. gn̄is. d̄r genitū ua. uū. qd̄ p̄tiet ad geni
turā. s. nālis: vt genitū forma v̄l imago. i. i q̄ genit⁹ ē. & h̄
gtūs ḡt̄ p̄ quodā casu: qr alios casus ex se gignat: v̄l qr p̄
ip̄m gen⁹ significam⁹: vt quū d̄r. Hoc ē gen⁹ priami.
Genitor. a gigno is. d̄r h̄ gēitor toris: & ē genitor nomē nā
vel origis: p̄ dignitatis & honoris. vñ senes p̄es dicim⁹.
Genitura rc. i. gnatiō v̄l seculi posteritas. & d̄r a gigno gn̄is.
Genit⁹. a gigno d̄r genit⁹ ta. tū. & h̄ genit⁹ ti. & filio: & h̄ ge
nita te p̄ filia. Genit⁹ op̄oīt vt i genit⁹ ta. tū. i. nō genit⁹.
p̄genit⁹ ta. tū. & vñgenit⁹ ta. tū. Primogenit⁹ an̄ quē nū
lus ē genit⁹. Unigenit⁹ an̄ quē & post quē nullus ē geni
tus. Et sic dñs n̄ iesus xp̄s dict⁹ fuit vñgenit⁹ & p̄geni
tus tā fm̄ p̄es q̄s fm̄ matrē. vide in p̄mogenitus.
Geniū ny. mas. ge. deus q̄ p̄est nuptys: vel deus nāe. & d̄
a gigno is: qr q̄si vim habeat oīuz rerū gignēdarū: v̄l or
a gignēdis liberis. vñ h̄ genitalis huius genitalis d̄r lect⁹
q̄ in nuptys sternit̄. s. in quo sp̄osus & sp̄osa cubāt. Sz cu
bile ē cubinalis lect⁹ a cubādo nō a gignēdo dict⁹. Ad
genialē fit ascēsus cā gignēdi liberos: ad cubile fit desce
sus solū cā cubēdi: & h̄ & h̄c genitalis & hoc le. i. nālis vel
nuptialis: vel voluptuosus. & binc gnāl'r aduer. i. nāl'r v̄l
nuptial'r: vel voluptuose. vñ Quid. ii. metha. Hospitis
aduētū festū gñaliter gerit. Itē a gen⁹ hoc geniū ny. i. i.
geniū. Et scias q̄ gen⁹ & geniū inueniūt̄ in alys signifi
cationib⁹. Geniū honor p̄uat⁹: geniū honor publicus fm̄
Hug. Pap. vo dicit. Geniū honor aut dignitas: vigoror
dinatio: genitalis: gratus: ppinquus: affinis.
Genorbadū. a genos d̄r hoc genorbadū di. qd̄ vulgo d̄rge
rinou⁹. vñ qdā. Murileg⁹ bñ scit cui⁹ genorbadā labit.
Genos grece latine d̄r barba vel natura.
Gens. a gigno gn̄is. d̄r hec gēs tis. Est āt gens ab vno p̄n
cipio orta multitudo vel ab alia natiōe fm̄ p̄priā colle
ctionē distincta: vt grecie: asie. Dicta gēs ppter gñatōes
familiarū a gignēdo: sic natio a nascēdo. Hens genus est
nationis vel familie. vt iulie: claudie: gen⁹ ad q̄litatē re
ferē: vt pom̄i pecoris. Et scias q̄ gens inuenit̄ in eodē sen
su in quo gētilitas. vñ in actib⁹ ap̄loz. Ecce iūertimur
ad gentes. & in euāge. In viā gentiū ne abieritis.
Gentilicus ca. cū. penul. cor. i. de gentib⁹ existēs vel ad gē
tiles p̄tinens: & deriuatur a gentilis.
Gentil. a gēs d̄r h̄ & h̄c gētil & h̄ le. & sūt gētiles p̄p̄e q̄ nec
circūcidunt̄ vt iudei: nec baptizant̄. vt xp̄iani. vñ & gēt̄
les dñr. qr tales existūt vt sūt geniti: sz xp̄iai nō ita sūt
fuerūt geniti: qr sunt baptizati. Silr & iudei mutant̄: qr
circūcidunt̄: & hic gētil'r aduer. & h̄c gētilitas tatis. i. colle
ctio gētiliū v̄l p̄petas q̄ aligs d̄r gētilis: & gētilic⁹ ca. cū.
Hētiles nati sūt ex iaphet filio noe. Nā sic dīc Lhry. sup
matth. Xps duxit ppl̄s in tēplū: vt gētes iudeis iūugat:
vt ip̄leat qd̄ iacob bñdicēs filiū suū iudā p̄phetauit. Al
ligās ingt ad vité pullū suū. Que ē ista vīcis: iudea q̄et
egypto trāslata ē & in oriēte plātata. & sic p̄phetauit noe
d̄ filiis suis dices. Bñdīc⁹ fili⁹ me⁹ sem⁹: dilat̄ d̄s iaphet
& ihabitēt i tabernacul'sem. Hen. cap. 9. Sem. n. erat p̄
iudeoz. Japhet p̄ gētiū q̄ p̄ xp̄z igresse sūt i tabernacul.
Gentos. i. decē. & op̄oīt cū bis & (la iudeoz: vide i iaphet.
d̄r viginti q̄si biginti. & cū tris & d̄r triginta &c. silia.
Genu. a gena d̄r genu in singulari idecli. sed in plurali
genua genuū genib⁹. Henua sūt om̄issōes femoz & cru
riū: dicta sic: qr in vtero sint genis opposita. Ibi. n. cohe
rēt sibi: qr ifans i vtero caput tenet iclinatū iter genua.
& hinc est q̄ boies dū ad genua se p̄sternū statī lachry
mant̄. voluit. n. nā eos vt̄ez maternū rememorare vbi
q̄si in tenebris iūidebat an̄q̄ veniret ad lucē. Et nota q̄
genua iūecrata sūt misericordie. Dicūt. n. philosophi sin
gulas corporis p̄es numinib⁹ cōsecratas: aurez memorie
frontē genio. vñ p̄enerātes deū tangimus frontē signo.

De

G

litteris dexterā fidei: genua mīe. vñ h̄ tāgūt rogātes. Gemin⁹. a gen⁹ dīr genuin⁹ na. nū. i. nālis. r̄ h̄ gēuin⁹ ni. dēs auxiliariis. r̄ ēt qibz dēs p̄t dici genuin⁹ a genio v̄l a gigno: qr̄ nālr gigni hēat. vñ persi. Et gēuinū fregit i illis. Gm̄ gn̄is a gigno. is. dīr b̄z Hu. r̄ pris. dic: q̄ gen⁹ dīr a generādo. Alij dicūt q̄ gen⁹ dīr a gēos qd̄ ē nā. r̄ h̄ verū: r̄ nūte: r̄ cātiue loquēdo: sicut dixi i gigno as. sumiſ mltipliſ gen⁹. Dīr. n. gen⁹ mltitudo aliquoꝝ siue collectio ab uno p̄n̄ dscēdētiū. r̄ dīr gen⁹ p̄n̄ illiſ collectiois. Et gen⁹ dīr p̄dicab̄le qdā i dialectica. r̄ t̄c gen⁹ sic d̄scribit. Ben̄ē qd̄ pdicat d̄ plib⁹ differētib⁹ spē i eo q̄ gd̄ ē. Itē gen⁹. i. sanguis v̄l origo. r̄ gen⁹. i. maneris. r̄ gen⁹. i. q̄litas subalas. r̄ gen⁹. i. accidēs ptiū ōronis. Et forte alijs modis dīr gen⁹. vide supra i 3⁹ pte i ca. de gigno noīuz. mltia. n. vtilia i uenies ibi. r̄ ēt vbi agit de scđa dclatiōe r̄ tertia noīuz. Geograph⁹ phī. ma. ge. i. terre d̄scriptor: a geos qd̄ ē terra r̄ graphos qd̄ ē scriptor. vñ h̄ geographia phie. i. terre d̄scriptio. r̄ geographo phas. i. terrā describere: r̄ cor. gra. Geomācia cie. fe. ge. dīnatio q̄ fit i terra: a geos terra r̄ mā dīnatio. Et s̄c. 4. ḡna dīnatiois b̄z. 4. elemēta: sicut dixi i aeromācia: q̄ ē dīnatio i aere. Et scias q̄ dīnōes exp̄sse inoati aliq̄s futura p̄nūciāt p̄ hoies vīnos: sicut i arrepti- cīs p̄z. r̄ h̄ dīnatio fit p̄ phitōes. Qn̄q̄ v̄o futura p̄nūciāt p̄ aliq̄s figurās: v̄l signa q̄ i reb⁹ iaiatis apparet i ali quo corpe terrestri: puta vngue: v̄l ferro: aut lapide polito: r̄ vocat geomācia. Si at i aqua hydromācia. Si at i aere: aeromācia. Si at i igne: pyromācia. Si at i visceribus aialiū imolatoꝝ i aris dīmonū vocat auruspiciū. vñ Geometer v̄l. tra. terre mēsor: r̄ pd. pe. (de i aeromācia. Geometria trie. i. mēsuratio terre. He. n. terra; metron, gre- temensura dicitur fīm p̄p̄. Geonvus de fluiuſs paradisi. vide supra in ge. Georgic⁹. orge qd̄ ē clītura p̄p̄iſ cū ge. qd̄ ē terra. r̄ dīr geor- gie. ca. cū. pe. cor. agricltor: v̄l dī cultura terre tractās. vñ liber Uirg. ititulat liber georgicoꝝ. i. dī cultura terre b̄z. vñ. p̄p̄. v̄o dīc. Georgia terre opa: v̄l cultura: idē r̄ ge- orgicū carmē dī terre cultura fīm. georgic⁹: rustic⁹: opari. Gept̄ apies v̄l apt⁹ interpt̄at. (us terre: rusticanus. Geragrecre: latine interpretaſ ſacrū vel sanctū. Gerapigra. gera cōponiſ cū pigra qd̄ est medicina: r̄ dicit̄ dec gerapigra vel gerapitagra: quaſi ſacra: vel ſcā pigra p̄p̄eius vtilitatē: ē enī optimā medicina: r̄ pdū. pl. Gerara re. r̄ geraris in plurali dīr. Hen̄. zo. Et ē gerara pe. cor. puincia vbi bersabee oppidū p̄stat fīm p̄p̄. In Au- tora dīr Saphaciā gerarā quos liber iſte notat. Gerarcha. gera p̄p̄iſ cū archos qd̄ ē p̄nceps: r̄ dīr h̄ r̄ h̄ ge- rarchache. i. ſacer p̄nceps: ſic eþs. vñ h̄ gerarchia chie. eī p̄la v̄l ſacer p̄ncipat⁹: r̄ ſūt tres gerarchie: r̄ i q̄libet ſūt tres ordies āgeloꝝ: vt dixi i angelus. A gerarcha dīr gerarchic⁹ ca. cū. vt act⁹ gerarchici. i. ad gerarchiā p̄tinē Gerarchic⁹ ca. cū. i. ſacer v̄l ſacrat⁹: r̄ dīr a gera. (tes, Gergescus: filius chanaan. a quo gergesei penul. pdū. Geron onis. fuit rex hispanie tricorpor: qd̄ nibil alio fuit niſi q̄ fuerūt tres frēs tātē p̄cordie vt i trib⁹ corpi⁹ q̄ſi vna aia eēt. v̄l q̄ ille hūit tria regna. p̄fuit enīz balerice maiori: r̄ balerice miori: r̄ ebuso. ſ. his trib⁹ ſuluis. r̄ iō ſi- cūtus eēt tricorpor. Ex hoc vtiliter potes notare ad in- telligētā q̄ in hoc libro dicunt̄ q̄ ſi grāmatici vel poete aliq̄ ſabulosa vidēt dicere: nō tñ ſine cā h̄ fuerūt. nā vt dicit Quid. in epi. Si fuit errādū cās h̄ error honestas. Germania. a gigno is. r̄ imania dicta ē germania. terra di- ues p̄p̄is imanib⁹. vñ pp̄ fecūditatē gignendoꝝ pploꝝ imanū dīa ē germania. Et ſūt due germanie. ſ. ſupior iu- ḡra ſep̄tērionale oceanū: iſerior circa rhēnū. Ul̄ dīr ger- mania q̄ſi gerēs imania: qr̄ pluriū abūdāt ibi corpora im- nia hoīi: r̄ imanes natiōes ſeuifimis durate frigorib⁹.

ante

E

i52

qm̄ores ex ipso celi rigore traxerūt. Heroes aio ſūt ibi hoies: r̄ ſemp̄ idomiti: raptu venatuꝝ viuētes. hoꝝ plu- riue gētes: varie armis: discordes hitu: lignis diſſone r̄ origie vocabuloꝝ icerte. vñ german⁹ na. nū. qdā cesar q̄ germaniā deuicit: vel qr̄ eo anno nat⁹ ē quo p̄r eius ger- Germanicus pe. cor. in germania vide. (mania deuicit. Germanus. Benitrix p̄poniſ cū mano nas: r̄ dīr germanus na. nū. p̄p̄ qdē germani vel germane dicunt̄ q̄ vel que hūt eadē m̄rēz: ſz diuersos p̄res. i. ab eadē genitrix ma- nātes. r̄ hic qdā gen⁹ anatū dicunt̄ germāe: qr̄ plus ce- teris diligāt r̄ nutriāt. Frēs germani ēt dicūt q̄ hūt eū- dē p̄res r̄ eadē m̄rēz: vt dixi i fr̄. Itē a germania p̄t de- riuari german⁹ na. nū. i. de terra illa existēs vel natus. Germen. a gigno is. dīr h̄ germēnis. i. ſurculus p̄gnās: vel botr⁹ q̄ exit a ramo v̄l radice turgescedo. i. initū floris. r̄ germē dīr ſemē. v̄l dīr a gero is. vñ germine⁹ nea. neū. de germine exīs: v̄l ad germē p̄tinēs. r̄ germio nas. atti. re. i. emittere germē: v̄l p̄ducere: gignere: gnāre: creare: r̄ p̄p̄iſ cū cō. r̄ dīr ſgermino as. i. ſil germiare. vñ h̄ r̄ h̄ cō. germinalis r̄ hoc le. vñ Aug. dīr ci. dei. Spicas coeuaſ cō. germiales rubigo iteremit. Itē cū p̄ r̄ dīr p̄germino as. Et est actiū ſgermino cū oibus ſuis cōpositis: r̄ cor. mi. Germineus nea. neū. penul. cor. in germen eſt. Gero ris. gessi. gestū. i. facere: v̄l ferre v̄l admīſtrare. Hera p̄p̄iſ cū plib⁹ noib⁹: vt armiger: ſcutiger: clauiger: r̄ ſilia. Et ſcias q̄ oia p̄dcā noia ſueniū ſuſtātive in quolz gign. Et dīr gerere a ferre: qr̄ gerim⁹ n̄ravelut nā- lia aliq̄ q̄ a nāi nob ſūt: ſz ferim⁹ ſuſtātive nobis. Itē gero p̄p̄iſ cū p̄p̄onib⁹: nā p̄p̄iſ cū ad r̄ dīr aggero ris. Itē cū cō r̄ dīr ſgerro ris. i. ſgregare: accumulare: ſil gerere. Itē cū di r̄ dīr digero ris. Itē cū e. r̄ dīr egero ris. i. extra gere re. Itē cū i r̄ dīr igero ris. i. imittere: iferre. Itē cū re r̄ dīr regero ris. rit. i. iteꝝ gerit: v̄l deſtruit ſestū: v̄l reportat. Itē cū ſub r̄ mutata b̄i. g. dīr ſuggero ris. Hero r̄ ei⁹ p̄po- ſita oia ſūt actina: r̄ faciūt p̄teritū i gessi r̄ ſupinū i ſestū: r̄ cor. ge. vñ qdā. Designat facio gero dīsignat quoq̄ por- Gerō. Hera iterpt̄at ſacrū v̄l ſcrīn. vñ h̄ gerō tis. r̄ h̄ (to. gerōta te. i. ſenex v̄l ſacerdos. vñ gerōtē ſea. teū. r̄ gerō- ticus ca. cū. pen. v̄trobīc̄ ſcor. i. ſenilis vel ſacerdotalis. Geronta in geron vide. Gerontcomiū. my. ge. neū. i. hospitale. loc⁹ venerabilis in quo paupes r̄ pp̄ ſenectutē ſolā ſfirmi hoies curantur r̄ pascunt̄. Et videſ ſpoſitū a geron r̄ comos qd̄ ſtū villa vel comedo: qr̄ talis locus in locis ſiluosifis r̄ in yillis ſo- lei eēt vt ibi gerontes comedāt r̄ refiantur. Gerra. a gero ris. dīr h̄ gerra re. nuga v̄l ſeptiā. r̄ gerra ē pi- ſcis iſipid⁹ r̄ nulli⁹ ſaporis. In plali v̄o adhuc alioſ ſigni- ſicat. nā gerre. rarū. dīr ſepes ferree circa altaria r̄ cho- ros. vñ gerratus ta. tū. gerris circūdat⁹ r̄ ſeptiū. Gerro. a gerra dīr h̄ gerro nis. i. nugator: iept⁹: r̄ iſipid⁹ ſtu- l⁹: idiscret⁹: iſipid⁹ ad modū illi⁹ pſcīs. v̄l ſargul⁹. r̄ tūc dīr gerro: qſi garro a garrio ris. r̄ hic gerrone⁹ nea. neuz. ad gerrones p̄tinēs. Et p̄poniſ gerro cū cō r̄ dīr ſogerro nis. i. ſil cū alio: v̄l ſgerroes dīr q̄ aliena ad ſe ſgregat̄. Gersa. a gero ris. dīr h̄ gersa ſe. i. blatea. vñ gerso ſas. r̄ ſpo- niſ vt ingerso ſas. i. infuſcare faciē vel alia gersa. Gerul⁹ la. lū. dīr a gero ris. r̄ ē gerul⁹ q̄ gerit. i. baiul⁹: porta- tor: ſomari⁹: iumentū. Herula: nutrix: r̄ ſueniū h̄ nomen ſubstantiue ſpoſitū in quolibet genere: r̄ cor. penul. Gerūdiū. a gero ris. dīr gerēdū ſda. dū. r̄ ſm antiquos ge- rūd⁹ da. dū. p̄ gerēd⁹. vñ gerūdiū ſua. ū. r̄ ſp̄ ſyncopā ge- rūdi⁹ dia. diū. Gerūdia v̄l gerūdiua dīr qdā noia q̄ ge- rūt oīmodā ſignificationē ſuoꝝ v̄boꝝ. r̄ ſiup ſi ſeniūt a v̄bis actiū ſel cōib⁹: v̄trāq̄ gerūt ſignificatōeſ. ſ. acti- ūa r̄ paſſiuā ſm Hu. Alij dīt cū qbūs ego q̄ gerundiū ſe- descendit a v̄bo actiū ſel paſſiuō: impersonali: neutro cōi.

z deponēti. Et si descēdit a vbo actiuo expōit p vbu actiū. vt magr̄ legēdū ē vgilii. i. magr̄ legit vgilii. Si vo descēdit a vbo passiuo dī exponi p passiuū: vt magr̄ honorādū ē a disciplis. i. magr̄ dignū ē honorari a discipulis. De hoc pleni⁹ hēs f 3^a pte: vbi tractat⁹ de spēb⁹ vbo. Gesa a gero ris. dī h̄ gesa se. gen⁹ ar. (rū i ca. de gerūdio. moꝝ: qd gallice dī gisarma. vel cesa se. a cedēdo. Et sunt gesa vel cese galloꝝ: pila romanoꝝ: sarisse macedonum. Gessemani iterptat villa pinguisima: z acuit in fine. Gessen locus egypti i quo habitauit iacob: z acuit in fine. Gestoriū ry. illō i quo aligd portat: vt feretrū: z dī a gesto Gestichlor. laris. latus. suz. z in neu. ge. gesticulo stas. las. idē p gestio stis: z deriuat a gestus. z cor. cu. Gestio stis. stui. stire. i. cupe. z gestire. i. gestus facere. s. diuersis modis agitare: gaudere: luxuriari. lasciuire: diffluere: sed gestire ppe maloꝝ ē: gaudere bonoꝝ. z deriuat a gestus stus. stui. Itē inuenit hec gestio onis. z tūc deri. Gestito tas. i. frequēter gestare. zē fre. (uaf a gero ris. quē. de gesto stas. z cor. sti. format enīz de gesto stas. tū. tu. a. mutata in i. breue: z tu. in o. fit gestito gestitas. Gestiuncula le. dimi. parua gestio. vel res aliqua minuta. Gestos stas. stani. i. frequēter gerere: vbu frequē. z format a gestu sup. de gero ris. u. in o. Et a gesto dī hoc gestamē Gestoriū ry. i. ferculum: z dī a gero ris. nis. Gestuosus. a gestus stus. dī gestuosus sa sum. i. flexibilis: z diuersis modis agibilis. vnde gestuose aduer. i. agil⁹ flexibiliter: z hec gestuositas tatis. Gestus a gero ris. dī gest⁹ sta. stū. i. fact⁹: portat⁹: admistrat⁹. z h̄ gest⁹ gestui. i. act⁹: v'l corporis agitatio. Inuenit ⁊ Gete. i. gothi post getuli dicti. (hoc gestu sti. p actu. Getulia lie. qdā terra. hic getulus la. lū. nomē gētile: a quo getulicus ca. cū. z vt fel⁹ getulia pescatores nō b̄.

G ante I
Gibberus ra. rū. qui sarcine minus incubit sed succubit. z dicit a gibber: z scribitur per duplex b.
Gibbus bi. mas. ge. idē qd struma: s̄ struma ē tumor i pectori: gibb⁹ i posteriori. s. in dorso: qd notat Iuuenia. vbi dixit. Strumosuz atq; vtero pariter gibboq; tumetez. Et hic gibbosus sa. sū. q b̄ gibbū: sic strumosus q b̄ struma. z p̄paet vt gibbosus s̄ior. sim⁹. vñ gibbose s̄ius. sime. aduer. z h̄ gibbositas ris. Itē a gibb⁹ dī h̄ gibber: hui⁹ gibberi: q b̄ gibbū: v'l poti⁹ ipse tumor. s. idē qd gibbus. vñ gibberosus sa. sū. q b̄ gibberū: q plib⁹ tumorib⁹ one rat. z p̄paet b̄z Hu. Quidā tñ faciūt dīras inter gibber z gibbus: vt p̄z i h̄ v̄su. In dorso gibb⁹: i pecto⁹ gibber h̄. Gigate⁹ tea. teu. a gigas dr. Numeri. 3. ca. De gne gigateo. z pdu. pe. vñ Qui. Jāq; gigateis injectā faucib⁹ ethnaz. Gigatimachia chie. fe. ge. i. pugna gigā. (Trāsierat: t̄c. tñ aduersus deos: z p̄ponit a gigas z machia. i. pugna. Gigas. gigno gnis: vel genicus p̄ponit cū ge. qd est terra: z dī h̄ z h̄ gigas gigatis. z dicunt gigates qsl̄ gegines. i. terrigenes: qz fili⁹ terre fabulose dicunt fuisse. ge. n. terra: gines genis dī. Et h̄ gigas n. i. obliqs: s̄ i ntō nō. vide i diamas. z fac̄ ḡtus plalis gigatiū. Format. n. ab abltō singulari: e. mutata in i. z addita uz. vt gigate gigatiū. ciuitate ciuitatiū. tñ b̄z v̄su b̄gti plales p̄ferunt p̄ syncopā: vt ciui. Gigno a ge. qd ē terra deriuat gigno gnis. (tatū gigatiū. genui genitū: qz ex terra oia gignunt. s̄z atiq dicebat geno genis: quā litteraturā adhuc seruam⁹ in p̄terito: z in oib⁹ ab eo formatis. Gigno cōponit vt p̄gigno gnis. nui. Gigno cū oib⁹ suis cōpositis est actiuum. Gillo vel gello lonis. dicit rusticus ineptus: qui aliter bacalis: vel bacalaris: vel lucalis dicitur. Gymnas. a gymnos qd ē nudus dī gymnas dis: pugna: lucta: cursus: qz solēt nudi exerceri in talib⁹ ludis, vñ hoc

gymnasiū sū. i. gymnas vel locus in quo siebat. a. n. in loco alieno certates cincti erat ne nudarent: postea relaxato cingulo: repete p̄strat⁹ z exanimatus est quidz cursor: qz ex conciliū dīcreto Archonipomenes vt nudi deinceps exercitarent pmisit. Et ex illo deinceps gymnas z gymnasiū dictū ē a nuditate: qz iuuenes nudi exercerent ibi: vbi sola tm̄ verēda coopeban̄. Et hic facta trāslatione studiū scholariū z magistroꝝ dī gymnas: locus studiū dī gymnasiū. z qñq; ipsū studiū: qz sic in palestra corpus: sic in studio aīus exerceſ. z hinc accidit vt oīuz p̄pē artiū exercitiū: vel locus exerceſ gymnas: dī: vt schola. z vt dicūt qdā. gymnasiū grece exerceſ vruz. Nā z balnea: z loca scholariū: z cursoꝝ: z athletarū gymnasia sūt: qz ibi hoīes in sue artis studio exerceſ. Gymnasiarches chis. p̄nceps in gymnasio: z cōponitura gymnasiū z archos quod est princeps. Gymnasiolū li. dimi. paruū gymnas: vel paruū locus studiū: vel paruum studiū: z cor. penul. Gymnasiſta ſte. cōis ge. i. luctator: vel paleſtrisator: z deriuatur a gymnas gymnadis. Gymnasium ſu. in gymnas exponit. Gymnia nie. fe. ge. exerceſiū qd siebat in gymnasio: z dī a gymnas. z hec gymnacia cie. idē qd gymnia. Gymnacia in gymnia vide. Gymnicus ca. cū. dī a gymnas: vt gymnic⁹ lud⁹: z ē gymnicus ludus velocitatis z viriū glia. Lui⁹ gnq; ſunt ḡia. ſalt⁹: cursus: iact⁹: v̄t⁹: z luctatio. z cor. penul. gymnicus. Gymnologizo ḡzis. ḡzis. ḡzisti. i. nude log v̄l nude rōciari z p̄ponit a gymnos qd est nud⁹ z logos fimo vel ratio. Gymnos grece latie dī nud⁹: z v̄t̄ in latinū z dī gymnas. Gymnosophista ſte. cōis ge. i. doctor v̄l. (gymna gymni. magr̄ i gymnasio z p̄pōit a gymnos vel gymnasiū z lophiſta. z hic gymnosophiste dicti ſūt qdā phis: q nudi per opacas idie ſolitudes ſolebat philofophari adhibetēt tm̄ genitalib⁹ tegmina ad modū iuuenū q nudi exercebant in cāpo. vñ b̄tūs Hiero. in epi. ad paulinū ca. s. Ut gymnosophistas z famosissimā ſolis mensaz videret. Gingina ne. dī a gigno nis. qz ibi dentes gignunt. gingina enim est caro vbi dentes gignunt. vnde gignari⁹ ria. rium. quod ad ginginam pertinet. Gion locus est vbi Salomon fuit inunct⁹. vide in geon. Gipsuz p̄si. neu. ge. cognatū est calci: z est nomē grecuz. idē gipſeū pſea. pſeu. de gipſo exiſtēs vel ad gipsuz p̄tēs: z gipſo as. i. gipſo linire. vñ gipſatus ta. tū. gipſo limiſo. Gyraculū li. est illō cū quo pueri ludūt qd in ſumitate cāne vel baculi voluit: z h̄ ventū cū ipetu deferit: z cor. cu. Gyrgillus. a gyrus ri. dī h̄ gyrgill⁹: iſtrīm femineū qd alio noie dī volutoriū: qz v̄tēdo in gyru iſde fila deuolum̄. Hilū. n. de colo ducit in fusū: a fuſo in alabru vel traductorū: ab alabro: i gyrgillū vel duolutoriū: a gyrgillo in glomicellū: a glomicello i pānū: a pāno i telā. Itē gyrgillus ē lignū mobile: ex quo funis i puteū cū ſitula dimittit ad bauriēdū aquā: z dī a gyrgillus. qz in gyz versat. Gyro ras. raui. a gyrus dī: z est gyrate in gyru voluere vel circūdare. Et p̄ponit vt gyro ras. regyro ras. z est actiū cū oib⁹ ſuis cōpositis: z pdu. gi. vnde physiologus. Natus non vigilat dum ſol ſe tertio gyrat. Gyrouagor. a gyrus z vagor aris. cōponit gyrouagor aris. i. circūcirca vagari. vnde gyrouagus ga. gum. i. errone⁹ instabilis: circūcirca vagans. z cor. ua. Gyrus ri. mas. ge. z hoc gyru ri. inuenit. s. circuitus curu. Git est genus leguminis ſilecimino in qzitate: s̄z nigricoloris. z in pane dulcorando ſpargif: vt dicit glo. 3la. z. Uel vt dicunt medici: git caliduz z ſiccum eſt in ſecundo gradu, z eſt git herba q̄ iter frumentū orī: z ſemen nigrū

et triagulū facit: aliquātulā habēs amaritudinez: vir
mem habet dissoluendi & consumendi: & est indeclina-
bile git, & acuitur in fine.

G ante L

Gabellus, a glaber dī glabellus la. lūz. i. nudus sine pilis.
nī hec glabella le. grana capitī. qz nuda est sine pilis.

Glaber bra. bruz. i. lenis facie: imberbis sine pilis: curialis
vel timorosus. Unde Aug. de ci. dei. Slabros inquit que
male barbatos videmus.

Glabro onis. mas. ge. i. clavis vel imberbis: vel timorosus
& dicitur a glaber.

Glaciecula le. diminutiuum parua glacies.

Glacies gelu zponit cū aq. & dī b' glacies ciei. qz gelages
& gelata aq. vñ gelatio as. i. glacie stringere. & actiuū cū
oib' suis zpositis. & h' & hec glacialis. & hoc le. i. frigid' gla-
ciepl'. De glacie dicit Donat'. Mater me genuit ea-
dem mor gignit ex me. & signat p' hoc enigmatische aquā
in glaciem concrescere. & eadem rursus effluere.

Gladiator toris. in gladio as. est.

Gladiatoriū in gladio as. est.

Gladiatura re. in gladio as. vide.

Gladio as. dī agladi'. & est gladiare gladiis dimicare. vñ
h' gladiatoriū. q' gladio dimicat. & est nomē cuiusdaz
officii: q' olim rome exercebat in arena. vñ hec gladia-
tura re. ars illa: v'l lud' ille. & gladiatoriū ria. riū. q' p'tinet
ad gladiatores v'l q' exercebat a gladiatore. vñ gladiato-
riū ensis. i. ensis gladiatoriū. & gladiatoriū lud' q' exercebat
a gladiatore. Itē gladio cōponit: vt cōgladio as. i. sil' gla-
diare. digladio as. i. diuersis modis gladiare. Itē gladio
ib' significatiōe cū suis zpositis ē neu. Sz gladio as. i.
gladio ificere i' hac significatiōe cū oib' suis zpositis ē acti-

Gladiolus li. dimi. paruus gladius. Gladiolus etiā

dicitur quedaz herba. qz sit folijs gladio similis. tiro cu-

bitali floribus purpureis.

Gladius. a gula dī h' gladi' dū. Gladi' gñal'r dī ensis in p-
lio. h' ensis ferrū tm̄ ē: gladi' vō tot'. Sz p'pe dī gladi'.
q' gladi': q' gula diuidit. na' cetera mēbra securi ma-
go solēt trūcari: sz gladio collū tm̄. & ad h' p'mū fact' ē. &
c'c' d'. Et scias q' mucro ensis gladi' spata s' noia syno-

Glandeo. a glans dis. dicis glādeo des. dui. i. glā-

(nyma-
desb' vel emittere. vñ glādesco scis. i. choatiuiz. Item

agans. dis. deriuat glandeus dea. deum. de glande exi-

sens: vel ad glandem pertinens.

Glandicula le. diminutiuum parua glans. & cor. penul.

Glandiosus sa. sum. glādib' abūdās. & dī a glans dis.

Glandula. a glans dis. dicis hec glandula le. & hoc glandu-

lum li. idē. i. pars rusticorum. vel nodus. qui sub cute na-

scitur ex humorum abundantia. & cor. penul.

Glands glandis fe. ge. est fructus quercum. Glandes etiā

dicuntur masse plumbee facte ad modum glandiū que

prociuntur cum fundis.

Glarea ree. i. argilla. s. terra humida: vel lapilli parui quos

fumius trahit. Job. 30. Aut super glaream.

Glaucoma. a glauc' dī hoc glaucoma matis. q' antig' di-
cebāt h' glaucoma me. i. macula i' oculo: v'l nebula: v'l ca-

ligo oculoz. & obscuritas. Un' plaut'. Glaucomā oculis.

obuicem': euq' ita faciem' vt q' videt ne videat.

Glauc'. greci glaucū dicūt albū: vñ h' glauc' qda; piscis. qz

sit alb'. Et glauc' ca. cū. i. splēdid': vt oculi glauci. i. splē-

didib' n. c'c' d' admixtu virori. & glauc' ca. cū. i. sub-

niger. Et. n. glauc' color ferrugine': subniger & glauc' vi-

ridis. flau'. Glauc' g' alb': splēdid': subniger. rube': fla-

uus: viridis dī. q' glauc' dī alb': vel splēdidus: vel flau'

tracu' est a greco: q' vō glauc' dī viridis vel subniger tra-

cū est a glauco. q' dī de' maris. Ha' color maris viridis

& subniger est. Et p'parat. A glauc' dī hec glaucitas tatis.

z hec glaucedo dinis.

Gleba be. fe. ge. i. durus cespes cū herba. & dī a glob'. qz sit
qz si glob'. vñ hec glebula le. & hec glebellia le. diminuti-
uum. & glebosus sa. suz. & ide hec glebositas tatis. Itē a
gleba hic glebo onis. i. rusticus: arator.

Gliceriu. a glicin dī hec gliceriu fe. ge. ppriū nomē mulie-
ris cā adulationis & blādimēti qdā dm' nutiōe ipositus
vt mea gliceriu. qz mea dulcicula. & est tale nomē voce
neu. ge. significatiōe vō fe. & in declinatiōe assumit arti-
culum fe. qz qualitas vocis eētiā rei nō mutat.

Glicui vel glicon grece latine dicitur dulce.

Clirius. a glis dī gliri' ria. riū. & gliric' ca. cū. i. stupid': tor-
pens: somnolentus qui multum dormit. Hlius tia. tiū.
etiam dicitur de glite factus: vel ad glitem pertinens.

Glis. a glisco scis. deriuat h' glis gliris. qdā gen' murium
qdā multū dormit. & sic somn' fac glires pingues & cresce-
re: tota. n. hyeme dormiūt. & qz mortui existūt: estate re-
niuiscūt. Et a glisco dī glis glissis. i. cardu' q' al' dī lapa.
itē a glisco hec glis glitis terra argillosa. De his trib' dī.
Hlis aial: glis terra tenax. glis lapa vocat'. Ris p'mū: gli-
tis tenet altera: tertia glissis. Ris aial: tis terra tenax: sis
lapa vocat'. Hic aial: h' terra tenax: h' lapa vocat'. Sic ge-
n' & nomē cognoscit & gtūs. itē a glisco b' glis idis. i. muf.
Glisco. A glicin qdā ē dulce. dī glisco (fa panis v'l vini.
scis. q. n. dulcia sūt desiderare solem'. Hliscere. n. ē cupe
v'l desiderare: resplēdere: crescere: ardēscere: pingueſce-
re: tumescere: supb're v'l idignari. Hlisco cū suis zpositis
si q' h' ē neu. p' desiderare vō ē actiuū. & caret p'terito & su-
pino f'm v'sum. debz tñ f'm analogiā facere gliui glitus.
& format a p'senti sco. in. ui. p'teriti cōversa. & supinum a
preterito ui. in tum. sicut & nosco noui notum.

Glossosus sa. sum. i. lapis: vel lapa: seu glisse plenus: & di-
citur a glis glissis.

Gliteus tea. teum. i. terreus. & dicitur a glis glitis.

Glitosus sa. sum. i. argillous. & dicitur a glis glitis.
Globo bas. baui dī a glob'. & ē globare: aceruare: cumula-
re rotūdare: solidare: spicare: globosuz facere. vñ globa-
tim aduer. i. cumulati: spissi. Globo zponit: vt egglobo
bas. & globo bas. vñ zglobati aduer. i. spissi: cumulati.
Globo & oia ei' zposta sunt actiuia: & cor. glo. qdā p'z i' hoc
v'su. Hinc globata pila fert: glomerataq' fila.

Glob' bi. mas. ge. & hinc gloim' mi. & h' gloim' meris. dī. glo-
m' meris. ē coadunatio & glomeratio filoz. Glob' mi.
ad idē v'l circulns. Glob' vō ē aliaz rep' coadunatio & cu-
mulus. Tñ p'pe dī glob' qdā libz solidū & rotūdū. s. solida
rotūditas hñs tres e'q'les dimēsiones: vt mūd'. vñ mun-
dus p'pe dī glob' v'l globat'. vñ Martial. Mūd' geni-
tus ex q'tuor elemētis. idēq' tot' i' modū spere globat'.
Itē a glob' globosus sa. su. & p'af'. vñ h' globositas tis.

Glomero ras. rau. rare. i. cumulare: adunare: aceruare. vñ
glomeratim aduer. i. cumulati: adunati. & zponit vt ag-
glomerero ras. cōglomerero ras. deglomerero ras. i. deuolue-
re: glomos destruere. egglomerero ras. i. eodē sensu. itē iglo-
mero ras. it' v'l valde glomerare. Glomero & oia ei' zpo-
sita sunt actiuia. & cor. penl. siue me. & d'ruat glomero ras.
a glom' meris. Sz Hug. & ponē tales v'sus i' Hrecis. Lōge-
ries lapidū sit tibi glomeratio fili. Lignoz p'rie dī eē

Glo'm' mi. vel meris. in glob' exponit. (strues.

Gloria. a clar' dī hec glia rie. i. frequens fama cū laude. &
dī glia qz claria & frequētia claritatis: g. p' c. & o. p' a. v'l
dī glia qz glorea. i. gerēs laureā. & ē ethymologia. In-
de gloriosus sa. sum. Et zparat: vñ hec gloriositas tatis.
Et zponit: vt igloriosus sa. suz. qz sit sine gloria. i. trium-
phis. & igloriosus. i. imemor glorie. Item a gloria glorio-
aris. & componit. vt cōglorior aris.

Glorifico cas. caui. care. v'bū actiuū: gloriosū facere. & com-

B e S ante

ponitur a gloria et facio.

Gloriola le. diminutivum parua gloria.

Glos glotz fe. ge. i. cognata. s; glos gloris. i. flos. s; glos glosis ē lignū putridū: vñ v̄sus. Hlos gloris flos est. glos glotis femina fr̄is. Hlos glossis lignū vet̄ ē d̄ nocte serenū. Glosa se. d̄r a glossa. qd̄ est lingna. Et distat iter cōmētū glo sam trāslationē: et textū. Lōmētū expō ē v̄boꝝ iūcturaz nō considerās: s; tñ sensuz. deseruit. n. expōni sentētie alii cui? libri: et nō ɔstructiōn̄ l̄re. Accipit tñ qñq cōmētū lar gius. s. p quolibz libro. et tūc sic diffiniſ. Lōmētū ē pluri moꝝ studiov̄l doctrina in mēte habitōꝝ i vñ collectio vt dixi in cōmētū. Hlosa est expō l̄re et ipsi? sentētie: que nō solū sentētiā. s; etiā v̄ba attēdit. Uel glosa est exposi tio sentētie l̄rarū itinuās et exponēs. vñ d̄r glosa. q̄si glos sa. i. lingua. qz tāqz lingua doctoris adesset et exponeret: sic l̄re exponēde iſſit: et sensum enucleat. Trāslatio est expō sentētie p alia lingua. Text̄ est liber ipsi? doctoris tñnes tractatū sine l̄re vel sentētie expōne. Uel textus est ipse tractat̄ vel liber sine expōne l̄re vel sentētie. A glosa d̄r hec glosula le diminu. i. partia glosa. et glosa as. et glosulo las. ambo actua cum suis compositis. et glosari a. rium. qui glosat: vel qui glosatur.

Glossa se. i. lingua. et cōponēt cū bos et cinos et agnus. et dici tur hec buglossa se. et hec cioglossa se. et hec ogniglossa se. berbe sunt q̄si bouis lingua. et canis lingua: et agni lingua vel in forma. qz sunt formate: vt ille lingue: vel in tactu: vel in asperitate. et pdu. p̄mā buglossa: geminat. n. s. Un qdam. Osse caret glossa: per quam franguntur ossa.

Glossula le. parua glossa.

Glunio nis. niui. nire. vnde hic glunitus tus. porcorum clamoꝝ est. et pdu. glu. Unde quidaꝝ. Dinnit equus: glunit porcus: pipiat quoqz nisus.

Gluten. a gluteo tis. d̄r hoc gluten nis. terra tenax. v̄t̄l ad cōpages nauiu. et alioꝝ vasoꝝ. qd̄ et bitumen nis. d̄r. vñ glutine? nea. neū. de glutine ex̄ns: vel ad gluten ptinēs. et glutinosis sa. sum. i. plen? glutine: vel tenax.

Gliniū. a gluten d̄r hoc glutinū ni. vñ hoc glutinariū ry. idē qd̄ glutinū qcgd̄ ſiūgit. s. vinculū. p̄pē tñ glutinū est illud tenax qd̄ fit d̄ glutine ad aliqd̄ liniēdū. et a glutinū deriuat glutino nas. i. ſiūgere glutino colligare. vñ ſglutināter: et cōglutinatim aduerbia. i. ſiūcti. Et ſponit: vt agglutino nas. i. adiūgere: alligare. Itē ſglutino nas. i. cō iugere glutino. Itē reglutino as. i. iteꝝ ſiūgere. Et ē glutino actiuū cū oib? suis ſpoſitioꝝ. et cor. i. Un i Aurora d̄r Inuiscat limus. ſic et ex glutino quodam. Piero. in ep̄la ad Paulinū ca. i. dicit. Et ex christi glutino copulata.

Glutio a gula d̄r glutio tis. tñui. vel tu. p syncopā. Et ē glutire: absorbere: vorare: comedere. Et ſponit cuz cō. et d̄r cōglutio tis. i. ſil' glutire. Itē deglutio tis. i. valde v̄l deor sum glutire: v̄l a gula iā ingulatū emittere. et in eodē ſen ſu eglutio tis. itē ſglutio tis. itroglutio tis. i. int? vel itro glutire. itē pglutio tis. i. an̄ glutire. itē reglutio tis. i. iteꝝ glutire: vel retro a gula eycere. iteꝝ trāglutio tis. i. v̄tra glutire. Slutio neu. est cuz oib? suis ſpoſitioꝝ. et pdu. glu. Un qdam. Que quaſi deglutit quē ſecuz ad tartara du cit. Et ſcribit per t. glutio: qd̄ p̄z per ſcōam pſonam. et fac pteritum glutini vel glutu per syncopam.

Glutonis. mas. ge. i. leccator vel deuorator. et dicit a glutio tis. Uel glutio quaſi gulato a gula.

G ante N

Gnar. ra. rū. i. sciēs: peritus: doct̄. s. q ex arte ſcit q̄liter ali gd fiat. vel ſit faciēduꝝ. vel q̄liter fieri debeat ſiue illud faciat: ſiue nō: et dicitur gnarus pro narus. et apponit g. p p̄thesim. Uide etiam in ignarus.

Gnat̄ti. i. filius q̄si generat̄. et hec gnata. i. filia q̄si genera ſa. et apponit ibi g. per p̄thesim. vde etiam in natus.

A 7 ante O

Gnatus ua. uum. pro nauis. et apponit ibi g. per protube ſim. vide etiam in nauis.

Gnidus di. gnido. insula est: de qua in actibus. z7. Et vi deueniſſemus circa gnidum.

G ante O

Golgata syrum nomen est: et interpretatur caluaria nō ob caput vel caluicinū Ade quod mentiuntur ibi sepultus sed ob decollationem damnatoꝝ. Joannis. i9. Hebrae golgata. et acuitur in fine.

Golias lie. p̄priū nomē cuiusdā philistei: quē iterfecit David: de quo in Aurora d̄r. Exigu? magnum vicit puer ille Holiā. Allegorice David iterfecit Holiā. i. xps diabolū. Gomor mensura est antiqua continens quinqz sextarios. et acuitur in fine.

G ante R

Grabatū. gra grece latine dicitur caput. vñ hoc grabatum ti. reclinati capitis ſuceptio. et videt cōponia gra. et bat qd̄ est gradus. s. ad qd̄ gradimur: vt ibi caput reclinem. genus est lecti: et pdu. penul. Inuenit etiam hoc grabatū pro gremio. et cor. penul. vnde versuſ. Pro gremio grabatum pro lecto pone grabatum.

Graculus li. a garrio ris. nō ſicut qdā dicūt. qz gregatiz vōlēt: cū ſit maniſtū eos ex voce garrulitatis nūcupanē. n. loquacissimū gen? aialis. et vocib? iportunū: et cor. cu.

Gradale lis. dicit a gradus. qz gradatim canit post responſorium fm Hug. Quidam tamē dicūt graduale lis.

Gradari? ry. i. palefredus: et d̄r a grad?. et describiſ ſic. Hr dari? est equis mollis icesſus ſine ſuccuſatura iinitens et icedens. et gradari? ria. rium: quod fit gradatim.

Gradatio est quidam color rhetoricus: de quo dixi in q̄ta parte. in ca. de coloribus rhoeto.

Gradior deris. gressus ſu. gradi. i. vado. et p̄pōiſ cū p̄pōiſ et d̄r aggredior deris. antegradior deris. ɔgradior deris. egredior deris: igredior. p̄gredior: qd̄ et p̄gradior iuenit p̄tergredior. regredior. trāgredior. Hradior cū oib? ſuis ſpoſitioꝝ ē deponē. et mutat a ſimpliciſ in e. p̄ter antegradior et p̄gradior. et oia ſaciūt ſupinuꝝ in gressum: ſic et ſimplē. Itē gradior et ei? ſpoſita cor. hāc ſyl. gra vel gre.

Gradiu? a gradus d̄r h gradiu? ui. i. mars: qz gradatiz icedit ad bellū: vel gradiu? a gradin qd̄ est vibratio halle, vel gradiu? d̄r q̄si cratio diuinus. i. deus potens.

Grado das. daui. dare. i. gradib? ornare: v̄l p grad? ducere et d̄r a grad?. Et ſponit cū de. et d̄r degrado das. i. grad? deſtruere v̄l a gradu remouere: deponere a gradu dignatiſ. Itē cū re. et d̄r regrado das. i. degradare: vel degradatū in gradū deſtituere. Itē cum retro: et d̄r retrogrador das. dari. i. retro ire vel gradī retro. Grado das. cū omnib? ſuis ſpoſitioꝝ est actiuꝝ: preter regrador das. qd̄ est depo. et absolute: et omnia cor. gra.

Gradus a gradior deris. d̄r hic gradus diu. du. s. id per qd̄ ascēdit ad altare: v̄l ad pulpitū. vel ad aliū locū. Hrad? etiā est stat?: et p̄pē dignitatis: et grad? est iter ordinatuꝝ vñ gradatim. i. per gradus. et cor. gra. Un qdam. Mutat nupta gen?: ſed generata gradū. Quomodo grad? ſi decretistas computenſ: dixi in ſanguinitas.

Gramma me. grece latine d̄r linea: vñ greci dicūt hoc grāmaton. i. l̄ra: et hoc grāma matis. p eodē: et d̄r a linea. qz li neatim ſiūt l̄re. i. qbusdā lineis et ptractōib?. Grāmaton vñ ſiūt in latinū. et d̄r hoc grāmatū ti. i. l̄ra. Un Theodolus Hrecoꝝ p̄m? yestigat grāmata cadm?. et binc grammā ſumit initiu legēdi. vel q paginas. legere pōt.

Grāmatica a grāmaton vel a grāma qd̄ ē l̄ra d̄r hec grāmatica ce. q̄si l̄ralis ſcia non a p̄ma parte ſui. qz p̄mo tra ctat de l̄ris: ſiūt p effectū. qz efficit l̄ratū. vñ et ſic describiſ. Grāmatica ē ſcia recte ſcribēdi: recte p̄nūciādi: recte co ſtruedi gnara. Docet. n. h̄ars recte ſcribere. ſine quo nō

ib̄e pfectiōne isti⁹ artis. nec tū ob hoc iniungo scribēdi
officiū artificiū artifici⁹ artis: sed poti⁹ scribēda scia
Opz.n. vt scias cognoscere figurās: et q̄liter debeat fieri:
que cui sit v̄l q̄ nō sit pponēda v̄l supponēda. et oīo fi
guras elegāter et artificiose coaptare. et hoc qdē ne cāriuz
ēt nō sufficiēs: sīc nec alia duo q̄ restat q̄ ad hui⁹ artis q̄
q̄ pfectōez exigunt. s. recte scire pñūciare: et recte pñrue
re ex q̄b⁹ oīb⁹ quasi integralr h̄ ars d̄sistit. q̄ aut d̄ grā
matica q̄ si grāmaticoꝝ theca. i. l̄raz̄ repositoriū: ethy⁹ ē.
Et hinc grāmatic⁹ ca. cū. i. ptinens ad grāmaticā: v̄l gra
matica iſtruct⁹. Et opaſ grāmatic⁹ cior. cissimus. vñ grā
matice c̄. cissime. aduer. et grāmatizo z̄os. i. grammaticē
log. Ul f̄m quosdā grāmatica ē scia recte scribēdi: recte
loquēdi: origo et fūdamētū oīuz liberaliū artiū. Lōsistit
atb⁹ ars pncipalr i ſideratōe q̄tuor rerū. s. l̄re et syllabe
dictiōis et orōnis pfecte: et scribunt p̄dicta oīa p̄ duo m.
Gramēminis. neu. ge. a germino nas. d̄r. et pōt gramē dici
q̄libz herba. q̄ germinet: sīc robur oīs ligni cutis et spēs.
q̄ sit firmissima. Spāl̄r tñ ē qdā herba q̄ nascit̄ ex hūa
no sanguine. et qdā alia herba q̄ ēt mortua recenti her
bare nascit̄: et vulgo ita vocat̄: et d̄r sic. q̄ multū germinā
do multipliceſ: vel d̄r a ſitu. s. ab agro. q̄ pl̄moꝝ agroꝝ
ſit: vñ et ipaz greci agreste nūcupauerūt. Quicq̄ ēt iuenit
p radice tal'herbe. Itē a gramen d̄r gramine⁹ nea. neu.
q̄ totū ē ex gramine: v̄l qdō ad grame ptinet. et graminō
ſuſa. suz. qdō gramine abūdat vt loc⁹. Et opaſ. Itē a gra
mē d̄r graminō nas. naui. nare. q̄si gramina colligere: v̄l
gramine iplere. Et opoñit: vt graminō nas. et degrami
no nas. i. gramina euellere. Itē i graminō nas. i. gramine
iplere. et ſunt neu. oīa. Et a graminō nas. dic̄t̄ gramineo
nes. nui. i. eſſe vel fieri graminosum. et hinc gramineſco
inchoatiuum: et cor. predicta omnia mi.

Gramino nas. in gramen exponitur.

Grandeo. a grandis dicitur grandeo des. dui. i. eſſe vel fie
tigrandem. vnde grandesco ſcis. inchoatiuum.

Grandemus ua. uum. penulti. pdu. i. grandis eui. s. ſenex. et

componit a grande et euum. Unde Innocētiuſ. 77. di
ſin. Quicunq̄ in verbo grandeuus z̄c.

Grandiloquius qua. quium. i. grandia loquens: a grandis et

loquor componit: et cor. penul. ſiue lo.

Grandino nas. penul. cor. in grandis est.

Grandis. i. magn⁹: s̄z grādis ad corp⁹: magn⁹ ad animū re
ferit. Et declinat h̄ et b̄ grādis et b̄ de. et fac̄ actūs pl̄alis
grādes v̄l grādis. Et opaſ grādis dior. diſſim⁹. vñ grādi
terdi⁹. diſſume. aduer. et b̄ grāditudo dinis. et b̄ grāditas
tis. grādis opoīt vt p̄grādis: tāgrādis q̄z grādis. i. valde
grādis. grādeu⁹ ua. uū. grādiloqu⁹ qua. quū. Grādisonus
na. nū. i. grādia ſonās. Et opoīt a grādis et ſono nas. et cor.
Grandison⁹ na. nū. in grādis vide. (ſo grādisonus.)

Granditudo dinis. in grandis est.

Grādiſclus la. lū. penl. cor. i. aliq̄tulū grādis. et formaſ ab

b̄ opatino grādi⁹ addira clus la. lū. ſic maiusclus. et ſilia.

Grando. a grādis d̄r grādo dinis. q̄si gratis data: v̄l grado

deriuat a granū ni. pp ſiliuſinē. Et idē grādineus nea.

neu. et grādinosus ſa. ſuſ. et grādino nas. i. grādinē emitte

re. v̄l grādine p̄cutere: deuāſtare. et cor. di. vñ in Aurora

d̄. Carnis luxuriā grādinat ira dei. Et ſcias q̄ grādo fre

quēt̄ fit i tpe calido q̄z i tpe frigido. q̄z tpe calidū ſile ē

loco calido: et tpe frigidū ſile ē loco frigido i cāndo māz

nubis calidissime. cui⁹ qdē cā ē. q̄ calor frigori ſri⁹ ē. et iō

ſic frig⁹ ſpissat nubē. ita calidū diſtrahit: et ſegregat ea. et

p̄bet ea vndiq̄ aptā frigori ad igrediēdū: ſic et corpora ra

re ſubſtātie et poroſe facilī mltō frigore ledunt q̄z corpora

ſpilla et crassia q̄ paucos et ſtrictos h̄nt poros. vñ corpora

mulieſ min⁹ ledunt frigore q̄z viroꝝ: et phlegmaticorū

min⁹ q̄ colericoꝝ vel ſanguineoꝝ. ex caliditate ḡ nubis

apitur nubes et recipiſ frig⁹ ad iſteriora nubis. in hora at
caliditatis calor ē vndiq̄ expressus in aere. et iō totū fri
gus ab aere expelliſ ad vnu locū. et vebemēter multipli
cat: qdō multiplicatū totū i nubē iſredit. et cogelat aquā
ei⁹ i grādinē: ſz i t̄pib⁹ frigidis frig⁹ disp̄ſuz ē i aere toto.
et iō nusq̄ multiplicat. vñ loc⁹ p̄pri⁹ nubib⁹ nō h̄tū ſri
gns niſi cōi aeris: niſi ſtingat forte p̄ h̄ accūs. ſ. q̄ calidis
vaporib⁹ replētib⁹ vndiq̄ aerē frig⁹ ad locū nubiū expel
leter. tūc. n. pōt ḡnari in hyeme grādo. ſz pōt eē dubiū
q̄re nō ḡnāt tūc grādo frequēt̄ in estate: cū h̄ t̄ps ſit ca
lidissimū: et q̄re nō frequēt̄ ḡnāt i autumno. cū autūn⁹
f̄m ſolis motū eqlis ſit p̄pingatati ſolis. ſic ē t̄ps vernalū.
cū cā ē. q̄ i estate calor ſolis tūc fortis exñis plus f̄z nāz
ſumit de hūore q̄z eleuet. et iō tūc exiccat terrā et aere
et iducit maturitatē fructib⁹. et iō p̄ſcindit f̄m plurimuz
mā grādinis et aliaz rez hūidaꝝ i p̄reſſionū. In autum
no aut̄ p̄cedēs estas exiccat locum aeris et terrā ita q̄
tēperauit frig⁹ atitūni ſic q̄ nō pōt iducere paulati hūo
rē hūidū ad mitigadū ſiccū qdō estas iduxit: ſz i vere ca
lor veris iuenit in ſupficie terre natās hūidū qdō frigus
hyemis iduxit: tū ex pluuijs: tū ex ſuerſioe aeris i aquā
tū ēt exprimēdo ex terra. et iō tūc agit i hūidū. et fac̄ mul
tā mām vapoꝝ hūidoꝝ. Itē nota q̄ grādo cadēs nō ſo
lū deſtruit fruct⁹ quos iuenit: ſz ēt ipedit fertilitatē ter
re i ſeq̄nti āño: et ea q̄ p̄cutit reddit iutilia itñ ſi q̄ ēt iūmē
ta nō delectabilr accipiūt ea i cibū: qdō nō fac̄ gutta ma
gna. et hoc iō q̄ frig⁹ multū ē in grādine. Frig⁹ aut̄ est q̄
litas mortificatiua: et hec v̄l manet in aq̄ q̄ liquefacta i
grādine humefacit terrā et ipedit fertilitatez ei⁹. et iſuſa
fructib⁹ extinguit i eis calidū nāle digerēs hūidū nutri
mētale fructuū. et iō crudū remanēs ḡnāt iūmētis abo
minationē. et illa v̄l bñ durat p̄ totū ānū. ḡ z̄c. Hutta at
magna cū ſit calida totū fac̄ opposituz qñ ſola venit. ita
q̄ grādo eā nō ſequit̄. eſt. n. ipſa bone cōmixtiōis cū ae
reo et ſubtili terrestri. et h̄tū multū i ſe d̄ calore vaporis ex
quo fit. et iō optime iſfundit terram. et ſi ledit aliquos fru
ctus teneros hoc nō ſacit niſi ex vi p̄cuſſionis.

Graneo. a grano nas. dicitur graneo nes. nui. i. habere vel
emittere grana. vnde graneſco ſcis inchoatiuum.

Grano nas. in granum exponitur.

Granū. a granis d̄r h̄ granū ni. q̄z crescedo grāde efficīt. et
ē ḡnale cuiuslibz leguminis. p̄ excellētiā tñ frumētū d̄r
granū. vñ h̄ granulū li. t̄b̄ granellū li. dimi. t̄b̄ grana
riū r̄. loc⁹ vbi granū reponit. Itē a granū d̄r grano nas.
naui. nare. i. granis iplere. Et opoñit cū p̄pōnib⁹ cō. de. e.
in. et d̄r congrano nas. degrano nas. i. grana excutere vel
auferre. egrano nas. idē qdō degrano. i grano nas. i. it⁹ gra
nare: vel grana in horrea immittere et reponere. Grano et
ei⁹ opoſita ſunt actiua. et pdu. hanc ſyl. gra.

Graphia a grāma v̄l grāmaton apud grecos d̄r graphos. i.
scriptor. vñ graphia. i. ſcriptura. et grapho as. i. ſcribo bis.
psi. Et opoñit apud grecos: vt catagrapho as. i. trāſcribo
psi. et ſūt diuerſe p̄pōnes cate et cata. et ita ē alia opo i p̄te
rito: alia i p̄nti. alr. n. iūctura opoñis nō maneret iſmobil
qdō p̄ris. aſlerit apte. Et a grapho h̄ graphus. i. ſcriptor. et

Graphi⁹. a graphia d̄r h̄ graphi⁹ (acuit penl. graphia.
phi. et hoc graphi⁹ phi. ſtilus cū quo ſcribit̄ in cera.)

Graphus phi. in graphia vide.

Grassor ſaris. ſatus. ſuſ. a gradior deris. et ē grassari iuade
re. ppetrare. latrocinari. pdari. ipugnare: p̄pē grassari est.
crudeſr gradi. et d̄r ſic ab ipetu gradiēdi. vt dic̄t grassa
ri q̄si cū ipetu gradi ad crudeſr agēdū. vñ grassator: qui
crudeſr agit: latro. pdator: ſeuiens crudeſr. et homicida.
et opoñit grassari qñq̄. p̄ niti vel conari. vide ḡne ponas
grassari p̄ crassari. et ecōtierso. In. z. Reg. ca. vlti. dic̄t.
Ut cefſet idignatio q̄ grassatur in populo. i. que dñastat

B

vel crudeliter gradit.

Grates. gratiū fe. ge. i. grē: s̄z grates deo agūt. grā vō hoib⁹
S̄z hoc sepe corrumpt̄ apud autores. gratie. n. sepe refe-
x runt̄ deo: grates hoib⁹. et dicit̄ grates a gratia.

Gratia tie d̄r a gratis. et est grā donū v̄l' donatio: amor: et d̄r
grā q̄si gratis data. v̄n h̄ grōla le. dimi. pua grā. et grōsus
sa. sū. i. grā plen⁹. Et op̄at̄ grōsus s̄tor. sim⁹. et ide grōse. si⁹.
sime. aduer. et hec grōsus tatis. Et op̄onit̄ vt igratiosus
sa. sūz. i. nō grōsus. et silr̄ op̄at̄. et d̄r p̄p̄e grōsus q̄ plus vni-
cuiq; q̄b̄ mereat̄ tribuit. Quare vni non den̄t̄ oēs grē ha-
bes i v̄t⁹. Hic nota q̄ est grā gratis data: vt bñ legere
cātare. pdicare et silia. et hō grē non dant̄ oēs vni. imo vt
dic̄ Apls. Diuīsōes grāz sūt: alij dat̄ sermo sapiētie: alij
sermo scie. alij ḡna lingua z r̄c. Et ē grā gratuz faciēs. Et
circa hāc pōt̄ q̄ri an det̄ fz̄ capacitatē viriū nāliū. Ad h̄
dico q̄ mēsura fz̄ quā dat̄ grā gratū faciēs v̄l' charitas ē
capacitas ip̄si⁹ aīe q̄ ē ex nā silr̄ et dispōne: q̄ ē p̄ conatum
opez. et q̄ fm̄ eūdē conatu opez magis disponit̄ nā me-
lior. iō q̄ h̄ meliora nālia: dū sit par conat̄ magis recipit
de pfectōib⁹ ifusis: t̄ q̄ h̄ peiora nālia q̄n̄z magis recipit
si assit maior conat̄. Itē scias q̄ ē grā operās et coopans
sue pueniēs et subseq̄ns. H̄avo coopans adiuuat ne fru-
stra velit v̄trāz grāz: vt dic̄ Aug. s. pueniētē et subseq̄ntē
.i. opantē et coopantē. Apls cōmēdās dixit. Nō ē volētis
nec currētis: s̄z miserētis dei. nō. n. iō de⁹ miserēt alicui⁹
q̄ voluit et cucurrit: s̄z iō voluit et cucurrit. q̄ misert̄ ē ei
de⁹. paraſ. n. volūtas hois a deo. et a dño gressus hois di-
rigunt̄. Jō zgrue ait Apls. Nō ē volētis nec currētis: s̄z
dei miserētis: nō q̄r̄ h̄ sine volūtate n̄ra agat̄: sed q̄r̄ n̄ra
volūtas nil boni agit nisi diuinit̄ adiuuet̄. Ut̄ Apls ali-
bi dīc̄. Nō ego: s̄z gra dei mecū. non iō dīc̄. q̄r̄ nil boni age-
bat: s̄z q̄r̄ nil boni ageret si illa nō adiuaret̄. Et vide q̄
buscā nō irrōnabilr̄. q̄r̄ vna et eadē sit grā et donū: eadē
v̄t⁹ q̄ op̄at̄ et coopat̄: s̄z p̄p̄ ei⁹ diuersos effect̄ d̄r opans et
coopans. opans. n. d̄r iq̄zū p̄parat et liberat volūtate bo-
minis vt bonū velit. coopans iq̄zū eadē adiuuat: ne fru-
stra velit. s. vt op̄ faciat bonū. ipsa. n. grā nō est ociosa: s̄z
mereat̄ augeri: vt aucta mereat̄ et pfici. Et scias q̄ gratia
sanat formalr̄ vt dicā i sacramētu. Itē volo te scire q̄ gra-
tiaz actio est iuitatio ad plus dādū. Ut̄ hō sine gratia
possit nō peccare dicam in pecco cas.

Gratificor caris. cat⁹. sum. ex grat⁹ ta. tū. et facio op̄onit̄. et ē
gratificari gaudere: vel gratis agere: v̄l' gratū facere: vel
egparare: v̄n gratific⁹ ca. cū. i. gratis v̄l' gratū faciēs. p̄p̄e
aut̄ d̄r gratific⁹: q̄ faē bonū gratis: gratiosus q̄ plus vni-
cuiq; q̄b̄ mereat̄ tribuit. gratus tātūmō aīo. gratificus et
animo et corpore dicit̄. penul. gratificor corripit. s. fi.

Gratis aduer. qlitatis. s. spōte sine cā: sine spe remuneratio
Gratior taris. in gratulor̄ vide. (nis: sine p̄cio.

Gratuite et gratuito in gratuitus vide.

Gratuit⁹. a grat⁹ d̄r gratuit⁹ ta. tū. i. gratis dat⁹ et habit⁹. v̄n
gratuite aduerbiū. i. gratis: spōte: et sine cā: p̄ quo iuenit̄
q̄nq; gratuito abltū vel dtū positus aduerbialr̄.

Gratulor̄ a gratatus ta. tū. dicit̄ gratulor̄ lat⁹. sum. et grator̄
taris. in eodē sensu. i. gaudere vel grās agere. v̄n hoc gra-
tulamē minis. et gratulabūdus da. dū. i. letus vel letabū-
dus. et gratulāter. i. letāter. et cor. predicta tu.

Crat⁹ a grā d̄r grat⁹ ta. tū. et significat tria. nā grat⁹. i. grām
seruās: grōsus acceptabil: placit⁹ et grat⁹. i. memorbñfici⁹
et grat⁹. i. remunerat⁹. Et op̄at̄ grat⁹ tioz. tissim⁹. v̄n gra-
te ti⁹. tissime. aduer. et h̄ gratitudo dinis. Et op̄onit̄: vt i.
grat⁹. i. nō grat⁹. et d̄r grat⁹ q̄si grē dat⁹. et ē ethy⁹. et pdu.
pm̄. Ut̄ Horati⁹. Grata supueniet q̄ nō sperabit hora.

Grauascellus li. mas. ge. aliq̄stulū grauis. et dicit̄ a grauis.
Graueo ues. in grauis vide.

Grauidus d̄g. dum. in grauis est.

ante

R

Grauis. a grādis deriuat̄ h̄ et b̄ grauis. et b̄ue. q̄r̄ q̄ grādia
st̄ grauia solēt eē. et ē graue d̄ nā: s̄z grauidū d̄ accūti. i. fe-
cūtate: vt arbor̄ grauida pomis. mulier grauida fetu.
Itē graues dicim⁹. autēticos. venerabiles: v̄n et cōcepti-
biles leues dicim⁹ et d̄r grauis p̄ s̄filio et s̄statia. q̄r̄ nō le-
ui motu dissilit. et fixa s̄stantie grauitate s̄sistit. Et op̄at̄
grauis uior. uissim⁹. v̄n grauiter. ponderose. vehemēter.
modeste. graui⁹ sime. aduer. et h̄ grauitudo. et h̄ grauitas
.i. firmitas. venerabilitas: maiestas. et h̄ grauedo nis. gra-
uitas ex pōdere animi et s̄nia s̄stat: s̄z grauedov̄l grauiu-
do corpis ē. Itē ḡnta hois etas d̄r grauitas q̄ ē declatio-
a iuuentute in senectutem: necdū senect⁹: s̄z iā nō iuinet⁹
Itē a grauis d̄r grauo uas. v̄n graueo. i. eē v̄l fieri graue.
et h̄inc grauesco scis. ichoa. grauo op̄oīt̄: vt aggrauo uas.
op̄rauo uas. degrauo uas. i. valde grauare v̄l' deorsu: v̄l'
exonerare: alleuiare: igrāuo uas. igrāuaf̄ alijs pondere
alieno. s̄z grauaf̄ suo: p̄graauo uas. i. p̄ alij s̄ grauare. Grauo
et ei⁹ op̄osita actiua sūt. et cor. hāc syl. gra. Ut̄ p̄osp. nlla
aia ē q̄ nō mortali a carne grauef̄. Itē a grauis grauidus
da. duz. grauida ē q̄ ē p̄xīa partui. q̄r̄ iā grauef̄: pgnās v̄o
q̄ op̄epit̄. Grauid⁹ op̄at̄. v̄n h̄ grauiditas tatis. et grauidos
das. v̄bū actiuiū. et cor. penl. Grauis multa signat: vt p̄j i
his v̄sib⁹. p̄od⁹: p̄sona: vir: lectio: feia pgnās. Qd̄q; mole-
staf̄ d̄r ē graue. et op̄oīt̄ grauis: vt q̄b̄ granis. i. valde gra-
uis. et grauison⁹ na. nū. et grauidic⁹. et grauiloqu⁹. q̄. qm̄. i.
grania sonās: dicēs: loq̄ns. i. p̄oderosa: modesta: vehemē-
Grec⁹ ci. fuit rex grecie v̄n h̄ grecia cie: et h̄inc grec⁹ (tia,
ca. cū. et greculus la. lū. et grecor caris. i. log v̄l h̄re se mo-
re grecoz: qd̄ alr̄ d̄r grecissos. sue grecissor saris. dpo.
Hreci diuisi sunt i gnq; ptes. qd̄a dñr attici: qd̄a boetes:
qd̄a eoles: qd̄a dores: qd̄a iades: v̄n et lingue grecoz dñr
quinq; s. attica: boetica: eolica: dorica. iadica. et pdu. gre-
de regno grecorum dixi in chaldei.

Gregarius. in grego gregas est.

Grego gas. i. vnare. s̄z nō ē v̄su. et op̄onit̄ cuz ad. et mutato
d̄i g. d̄r aggreco gas. itē cū ab. et d̄r abgrego as. i. dissocia-
re. itē cū cō. et dicit̄ 2grego gas. item cū dis. et d̄r disgrego
gas. i. dispgere. itē cū se. et d̄r segregate. i. separe. et ab oī
b̄ istis v̄balia. et aggregati. i. adunati. cōiter. abgregatim
dispsim. 2gregati. segregati. Hrego et ei⁹ op̄osita sūt acti-

Cremiū mū. i. sin⁹. v̄n h̄ gremiōlū li. dimi. (ua. et cor. gre.
et greminosus sa. sum. i. gremiat⁹ ta. tū. qd̄ h̄ gremiū. itē
a gremiū gremio as. cui. et ē gremiare gremiū accipe. v̄l
locare. Et op̄onit̄ vt aggremio as. i. i. gremio accipe. gre-
mio as. degremio as. gremiū destruere. v̄l a gremio p̄
cere. igremio as. i. in gremio accipe v̄l i gremiū mittere.
subgremio as. sursum gremiū faciēdo pannos eleuare et
succingere. et ē actiuiū gremio cū oīb̄ suis compositis.

Gressus. a gradior̄ deris. dicit̄ hic gressus sus. sui. i. passus.
pes vel vestigiu pedis. et gressus sa. sum. participium.

Gressutus. a gressus dicitur gressutus ta. tum. penul. pdu.
qui magnos habet pedes: vel magnos facit gressus.

Grex. a grego gas. d̄r h̄ grex gis. et d̄r ab armēto. q̄r̄ armē
tū maioz ē. vt equoz. bou. grex minoz. vt capraz om̄u

Grillus li. nomē h̄z a sono vocis. h̄ retro abulat. terrā tere-
brat. stridet vocibus. venatur. n. formicā. v̄n hoc grille-
tum ti. locus v̄bi abundant grilli.

Gripes phis. mas. ge. v̄l griphe phes. aial q̄drupes et pen-
natū aial. sunt. n. gripes alites fere. et sunt in oīb̄ leoni-
bus filles p̄ter alas et facies: qb̄ aglis 2ueniūt. et multum
equos ifestat et eis inimicant̄ adeo q̄ equitē armatū cū
equo i sublime rapiat̄. vt dic̄ Hug. vel dic̄ s̄m Remigiu
q̄ gripes sunt aialia terribilia et fortia. q̄ corp⁹ h̄nt leo-
ninū. pedes at̄ et alas et rostrū vt agla. ideoq; p̄ terrā cur-
rūt vt leones p̄ aera volat̄ vt aues. Vide in armaspi.

Grispus pi. i. supbus. ceruicosus. v̄n canes supbos et ignobi

les gripes vocam'. qz pre ceteris superbi sunt.

Grossus in grossus est.

Grossulus in grossus vide.

Grossus a grauis dī grossus sa.suz. Et ḡparāt. vñ b'grossitas t'grossitudo dīnis. t b'grossicies ei. t h grossus si. t sūt grossi sic? immature ihabiles ad comedēdū. t ppe p'miti neq ad pulsuz vēti facile cadunt. Unī Apoc. 6. Sic fucus mittit grossos suis cū a vēto magnō mouet. Itē a grossus grossulus. la.lū.dimī. t grosso sas. i. facere grossuz. Et ḡponit vt cōgrosso sas. degrosso sas. i. subtiliare. i grosso sas. Et ēactiuū cū oib'suis ḡpositis. Itē a grosso sas. grossos es. eē vel fieri grossuz. t hinc grossesco scis. ichoati.

Gnula le. diminutiuū parua grus penul. cor.

Gninus na. num. qd pertinet ad gruem. t dicitur a grus.

Grumo as. aut. are. i. dirigere v'l egare; v'l tumere; vñ grumus mi. i. cumulus: aceru' ḡgeries. t hic h grumulus li. ieodē sensu. vñ grum' v'l grumulus dī ager a tumore. t b'gruma me. i. crusta q sit in laterib' dolu' pp vinuz. vñ grumosus sa. sum. Et ḡparat: vñ hec grumositas tatis.

Grumulus in grumo est.

Gruda de. fe. ge. iferior pars tecti capane a q stillat aq. vñ b'grudula le. dimi. t grudū das. i. grudū facere: v'l a gruda guttas aq fūdere: v'l a grunda cadere guttatim. t ide b'grudatorū ry. idē qd grudat: v'l q stillat a gruda. Et p'pōne b' suggruda de. qd ē iter tectū t parietē vel ipa

Grunio nis. niui. nire. nituz. ppe suis ē. vñ h gru. (gruda.

nit' r. tui. ipa vox suis. t pdu. penl. grunit'. t ēt gru. Unī

gdā. Dinnit equ'. grunit porc': pipiat qg nisus. Et scias

q Sidoni' i li. de nāis rez ponit ppa vba gialiu fm vo cēq h pte ponem'. baitilar latrare ē. t ppe canū: leonū

ēnigre: tigridū recanare: pardoꝝ felire: patheraz cauli

reversop vrcare v'l seuire aprorū frēdere: lincū licare: lu

pop vnlare: serpetū sibillare. onagroꝝ mugilare: certio

nī rugire: boū mugire: equoꝝ hīnire: asinoꝝ rudere. por

coꝝ grunire: verris cruciare: arietū lorectare: ouiū bala

rebitcoꝝ miclire: hedop bebare: vulpiū gānire: catulo

rūglatilare: lepoꝝ t puerοꝝ vagire. mustelaz drinolare

muniū pipicare: soricū deisticare: elephātiū barrite: rana

rīcoaxare: coruοꝝ crocitare: aqaz clāgere: accipitꝝ pi

piare: vultuꝝ pulpare: miluoꝝ lipire: oloꝝ drēsare: gruū

guere: ciconiaz crocolare: āserū. siclingere: anatū restri

scare: paionū paupulare: galloꝝ cucurrere crābunoz

fringulire: noctuaz cucubire: cuculoꝝ cuculare: merula

rūzinziare: turdoꝝ trutilare v'l surcitare: sturnoꝝ palli

care: birūdinū fritinire vel mimirire. Dñit tñ gdā. Mi

mirire eē oiuꝝ minutissimaz auiculaꝝ: galliaꝝ ē crispa

re: passez cinciare: apiu bōbicare v'l bōbilare: cicadaruz

Gruis. ui. grutū quenire. ḡcordare: sñ nō ē i (frinicare.

vñ. t ē tractū a gruib'. vñ a grus dī. qz maxie i volatu cō

cordia seruat. vñ dñr dedicari ḡcordie. v'l iō tractū est a

gruib'. qz de tibuz gruū soleū fieri fistule q maximā red

dūt quenietiā. ḡsonātiā. t ḡcordiā. vñ ponit gruere p cō

quenire. Et ḡpoit cū cō. t dī ḡgruo is. i. quenire. t ḡcorda

re. itē cū dis. t dī disgruo is. discouenire t discordare. itē

cii. t dī igruo is. i. maturare. iminere. ipēdere. istare. t p

peie dī de malo. Malū igruit: qsi h gruuuz. t bonū ē qd

ipēdet. i. cōgruitate venit. Hruo nen. ē cū oib'suis ḡposi

tis. t faciūt pteritum in grui. t supinum in grutum.

Grus gruis tertie declinatiōis ge. cōis. a sono vocis dī. Et

scias q grues maximā seruat in volatu ḡcordia. vñ dñr

dedicate ḡcordie. Unī Ambro. i hexame. Hrues iniussi t

volūtario vñ i nocte sollicitā exercēt custodiaz. dispositi

tos vigiles seruat: t ceterz ḡsortib' gnis gesctib' alie cir

cuēit t explorat: neq ex pte iſidie tētent. atq deferūt i.

pigro suo vigore tutelā: post ubi vigiliaz fuerit tps iple

w. pfuncta munere i somnu se pmissō clangore ḡponit.

vt excitet dormiētē cui vicem muneris traditura est. at illa volēs suscipit sortē. nec vñ vñ oīo iuita t pigror sōno fnūciat. sñ ipigre suis excutītē stratz vicē exeq̄t. t quā ac cepit grām pari custodia atq̄ offō rep̄itat. iō nlla discreto. qz deuotio nālis: iō tuta custodia. qz volūtas libera. hūc ēt volātes ordinē seruat. t bac moderatōe oēz labo rē alleuiāt. vt p̄vices fungāt duct' sui munere. p̄cedit. n. vna. t p̄currat ceteris. deīn suertit. t sequēti sortē duce. di agminis cedit. qd h' pulchri'; t ad labore oib' t hono rē cōez: nec paucis arrogari potētiā. sñ qdā i oēs voluntaria sorte trāscribi. antiq̄ hui' republike mun': t i star libe re ciuitatis ē. sic a p̄ncipio acceptā a nā exēplo auiū poli ciā hoies exercere ceperat. vt cōis eēt labor cōis dignitatis p̄ vices singuli partire curua discerēt obseq̄a ipia. qz diuidere: nemō eēt honoris exors. nllus i munis laboris. h erat pulcerim' rez stat'. nec i solecebāt qsq ppe tua ptātē. nec diuturno fuitio frāgebat. qz t sine iuidia erat ordine muneris. t tpis moderatiōe delata p̄motio. t tollerabilior videbat q̄ cōi cadebat sorte custodia. ne mo audebat aliū seruitio p̄mere: cui' sibi successuri i honore mutua forēt subeūda fastigia. nemini labor grauis quē dignitas secutura releuaret. sñ nec quē iuēies hoiez q spōte deponat ipiū t ducat' sui cedat i signia. fiatq̄ voleis i numero postrem' ex p̄mo. nos aut nō solū de p̄mo. sñ ēt de medio sepe ḡtēdū. t p̄mos discubit' in cuiuio vēdicamus. t si semel delatū fuerit volum' p̄petuū. t iō etiam ipsa laboris functio durius sustinetur.

G ante V

Guadia debita ḡstitutio. vñ guadiare guadia ḡstituere v'l guadiam firmare. Et componif. vt deguadio as. guadiā frangere. i guadio as. valde guadiare.

Gubernio onis. i. gubernator. t dī a guberno nas. nare.

Guberno as. aut. ḡpōit a cohīeo t hiberna. t dī gubernare īgēre. custodīt. t ppe p̄fet ad nautas. vñ dī gubernare. i. cohībernare. i. cohībere hiberna. i. tēpestates maris vñ h gubernatoris. i. qsi cohībernator. qz cohībeat priuētia sua hiberna. i. tēpestates marinas. t h' gubernacu. lū li. cū quo aligd gubernat. vt temo nauis. Act. 27. Jū.

Gula. a gala grece dī b'gula le. i. (cturas gubernaculop. aūrior ps colli. posterior dī ceruix. t dī gula a gala. qz illa ps colli solet eē cādida. v'l dī gula a gutture. t ide gulosus sa. suz. i. leccator. Et ḡparāt. sīor. sīssim'. vñ gulos. si'. sī me. aduer. t hec gulositas tatis. t cor. gu. Unī in Aurora dicit. Lepas post manna turba gulosā petit.

Gulolas. laui. lare dī a gula. sñ nō ē i vñ. Et ḡpōit vt degulolas. i. deuorare. v'l gulā a matello. v'l alia re auferre v'l valde gulā aptare. Qz at dī gulare qsi gule dedere t degulatōr qsi gule dedit: ethy'. ē. Itē ignulo las. i. igulā mittere v'l deuorare. v'l īgulare ē matellū v'l alind gule aptare. Itē trāsgulolas. vltra gulā deorsuz imittere. s. trāsgulatōre. itē ḡpōit cū stringo t dī strāgulō as. strīgere gula. t interficere. Hulo. las. ē actiuū cū oib'suis ḡpositis. t cor. hāc syl. gu. sīc t gula. Unī gdā. Indulgere gule noli: q vēris amica ē. Itē a gulo gulo onis. t h' gulosni. abo p lec

Gulon'ni. vel gulo onis. in'gulo as. ē. (catore.

Gulus. a guttur dī h'gulus li. gen' nauigū pene rotūdū ad

Gummi. a gutta dī h'gumi ideclī. la. (modū gutturis. chryma arborū q̄ ē qsi gutta. t p̄mo gutta exit a ligno. t ide durescit t fit gumi. Et hinc gumosus sa. sum.

Guna vel guina vas vitreū vel cucurbita: qd vētosa dī. t videū dici a gula qsi gulosa ī sanguine accipiēdo. vel a cucurbita pp similitudinē. vel qz dī ea fit h'ug. Pāp. vō dīc. Huna vas vitreū q̄ a latinis a similitudine cucurbi te vētosa vocat. q̄ aīata spiritu per igniculum in superficiem trahit sanguinem.

Gurdus a guttur dī gurd' da. dū. i. eptus. stult': iutilis: im-

Be S ante A

portunus. et precipue in comedationibus recipie dis.
Gurges gitis. mas. ge. ppe loc alt et pfudus i flue. p capi nosim tu ponit sepe p mari v'l p loco pfudo i mari: quā tapinosiz solēt et autores eleuare p adiuctioez epitheti isti. s. magn et alt: v'l vast: v'l v'siliuz. et d' gurges a guttur. qz e qsi glutor flumis. Agurges deriuat gurgito tas. vorare: plere: v'l deuorare. et e actiuū cū oib suis ɔpositis. et cor. penul. sicut et gurges in obliquis. vnde Quid? de arte. Quo minime credis gurgite piscis erit.

Gurgito tas. in gurges est.

Gurgulio onis. a guttur d'r h' gurgulio onis. qdā ps in ore cui p'mū e rumē: cui meat ad os et nares. p'tedī h'ns viā q' vox ad linguā trāsmittit: vt vba possint collidere. Itē gurgulio iuenit p quodā vme q' comedit legumia: s' i hac significatiōe d'z poti scribi p c. vñ i c. dixi d' curclio.

Gurgustiū. a guttur v'l gurglio qd poti' curculio d'r: d'r gurgustiū sti. cella modica v'l dom' paupe angusta: secreta et tenebrosa: v'l loc' tabernarū tenebrosus vbi turpia vniua fuit. v'l vbi pisces mitunt: v'l rethe piscatoriū. qz i ags curculioes dephēdere solēt. Unū i Job. 4.0. Nūgd spilebis sagenas pelle ei: et gurgustiū pisciū capite eius.

Gurgutinus na. nū. ad gurgitem pertinens. et dicitur a gurges gitis. et produ. ti.

Gusto tas. penul. cor. v'bū frequē. i. frequēter gustare.

Gusto tas. in gustus vide.

Gust'. a guttur d'r h' gust' sti. stui. vñ de gnqz sensib' cor poris. et ide gusto tas. stau. stare. i. libare: qd vulgo d'r assastare. Et ɔponit: vt aggusto tas. i. valde v'l iuxta gustare. Itē degusto tas valde v'l deorsum gustare: v'l de aliquo gustare. Itē p'gusto tas. plibare: angustare. Itē regusto tas. itex gustare. Gusto et ei' ɔposita sunt neutra.

Gutta te. e aq' q' stat et pax fluit. stilla v'o q' cadit. hinc stillicidiū stilla cadēs. stiria. n. grecuz e. i. gutta. et ide dimi. d'r stilla. dū at stat aut p'edet de tectis v'l arborib' qsi glutinosa' gutta e. vñ gutto qsi gluta. i. glutinosa a glutine: dū ceciderit stilla. Gutta et d'r qdā infirmitas. et scribit p duo et. fm. pris. et a gutta d'r gutto tas. i. guttatim cadere: vel guttatis fudere: v'l gutti p'fundere. vñ h' guttamē inis. Gutto ɔponit vt cogutto tas. degutto tas. igutto tas: p' gutto as. regutto tas. suggetto tas. i. subt' v'l pax guttare. Gutto p' guttati cadere neu. e: alias cū suis ɔpositis e actiuū. Itē a gutta d'r guttosus sa. sū. i. plen' guttis. vide i grā

Gutto tas. in gutta exponit. (do: et i v'etus.

Guttim. i. guttatim aduer. a gutta dicitur.

Guttula le. diminutiuum parua gutta.

Guttulus li. quidā minutus pisces dicitur a gutta.

Guttur uris. neu. ge. dicit a garrio ris. et d'r guttur qsi garur: qz ide garritus pcedat. et pdu. pmam positione: vnde in auror. Qd guttur trāsit nō comperitur ibi.

Gutturna. a guttur dicit hec gutturna ne. infirmitas gutturis que solet cū inflatione gutturis eueniare. vnde gutturnosus sa. sum. illam habens infirmitatem.

Gutturnium ny. qdā vas aquatile in inferiori parte p' foratum: qd iferius deguttat aquā. et dicitur a gutta.

Guttus ti. mas. ge. gen' vasis vnguētarū p breuitate a gutta dicit'. vñ hoc guttu ti. vnguētū in eodē repositū. Unū Iuue. Nō opposito pauidus tegit iugina gutto.

Abel iterptat iust' v'l luct' quo noie pfigurabat occidēd'. idē et vanitas. qz cito solut' v'l sublat' e. et subtra Habena. ab habeo d'r h' habena (ctus. ne. i. loz v'l retinaculū freni. qz ea habem' et retinem' equos. vñ habenat' ta. tū. habenā h'ns: v'l habenā ornat'. et habeo nas. i. habenā regere v'l habenā pparare et ornare et pdu. Habenula le. dimi. parua habena.

Be H ante A

Habeo bes. bui. bitū. ɔponit cū ad. et d'r adhibeo. itē cū cō. et d'r cohibeo bes. abiecta n. aliquā tñ retinet n. et d'r conhibeo bes. itē cū d. et d'r debibeo bes. itē cū ex et d'r exhibeo es: itē cū i. et d'r ihibeo bes. i. veto. itē cū p. et phibeo bes. itē cū p. et d'r phibeo bes. itē cū p. et d'r phibeo. itē cū re. et d'r rebibeo bes. Habeo et ei' ɔposita sunt actiua p' ter cohibeo vel cōhibeo. qd e neu. Itē oia faciūt p' teritū in bui. supinum in bitum. et omnia corripiunt ha. vel hi.

Habilis ab habeo bes. d'r h' et hec habil'. et b' le. ad habēdū cōmod': apt': et opportun': cōgru'. Et ɔparat. vñ habilius. lissime. aduer. et hec habilitas tatis. Et ɔponit vt in habilius. i. nō habilius. vñ hec ihabilitas tatis. et cor. bi.

Habito. ab habeo bes. bui. bitū. bitu. u. i. o. fit habito tas. et ɔpōit cū cō. et d'r cohabito tas. i. sil' habitare. itē cū i. et d'r ihabito tas. i. colere: it' hitare. Habeo et ei' ɔposita sunt oia neu. lz. n. hito sit frequē. tñ qz significatiōe mutauit sui simplicis: mutauit et gen' cū significatiōe. quā tñ oio nō mutauit. qz q hitat locū aliquē freqneter illū hz. vñ cū hō e i expeditiōe nō d'r h' loca i qb' manet ad tps. qz H abitudo dinis. in habit' est. (freqneter illa hz.

Habit'. ab habeo bes. d'r hit' tus. tui. i. q'litas corporis applicationē adueniēs difficile mobil. hit' ille nil aliud est qz habilitas ad actū: Itē hit' e vestimentū. vt iste monachus gerit habitū monachalē. Itē habit'. i. stat' v'l volū tas. v'l appetit'. v'l act' siue passio habēdi. Itē ab habeo habit' ta. tū. p'cipiū. Itē hit' ta. tū. ɔponit p' pigui. et ɔpatior. rissim'. Et ab hit' deriuat hec hitudo dinis. i. dispō corporis. v'l moles: vel pinguedo. Ul' hitudo d'r aptitudo v'l p'petas habēdi: v'l ouēietia. vñ habitudinari' ria. nū. q'liq' hitudine se hz ad aligd. v'l qd p'tinet ad hitudinē.

Hac tenus cū scribi per h. sunt due partes hac et tenuis. et duob' accētibus debēt p'ferri. s' qn' nō aspirat est vna pars. et penul. grauatur. Uide in actenus in a. littera.

Haeriani qdā heretici ab haerio dicti. hi offerre officium vel sacrificium pro defunctis spernunt.

Halo. ab halo lis. vel alit'. vt dicit pris. venit halo lis. i. spirare: halitū mittere. vel redolere: vñ alit' tus. i. odor. Et ɔponit halo cū ex. et d'r exhalo lis. i. foras emittere. vlo vita recedere. et est neu. sic et suū simplex. Ab halo lis. d' halitus tus. i. spiratio. et pdu. ha. sicut halo lis. vñ persus 'halitus est flatus. alitus nutritus habetur.

Hamatus ta. tum. in hamus vide.

Hamis mitis. mas. ge. i. fustis aucupabilis. s. virgula que stinet rhete in quo capiuntur fere. vel que lenat rhete in quo capiuntur ames. et dicit ab hamus. et cor. mi.

Ham' mi. mas. ge. est ferrū recurvū cū quo capiuntur pisces. et pdu. pmā: s' amo amas eā cor. vñ v'sus. Unā semper amo cui' nō soluor ab hamo. Ham' et est squamula lorice. et tūc etiā pdu. pmā. Dicit et hamus assit cū clavis q' subtegī terra in vineis sub arborib' defendēdis: vel in domo circa scrinia et thesauros. vt si aliquā fur ige diaf' ei' pedib' ifigat'. et ita fur dephēdat'. et tūc cor. pmā.

Et ab hamus pisciū vel lorice d'r hamat' ta. tū. i. curiat' ad modū hami. vel vncinis circūdatu's vel squamis cōtextus. Unde Reg. i. c. i7. Et lorica hamata.

Hara re. qn' ɔponit p' stabulo porcoz aspirat'. et cor. pmā: s' p'altari pdu. pmā: et nō aspirat. Uide i ara de lra. a.

Hasta ab astu p' calido hec asta ste. qz astutuz querit dñm in ea v'reda. vnde hastat' ta. tū. et aspirat' hastā ad dñm huius verbi asta modi imperatiui. vnde multum incrassescit ibi aspiratio fm. Hugu.

Hastiferra. rum. i. qui fert hastam. et componit' ab hastā et fero fers. et cor. penul. vbiqz.

Hastiger ra. rum. i. hastam gerens. et componit' ab hastā et gero ris. et cor. sti. et ge. penul. syllā.

Hastila ab hasta d'r hoc hastile lis. penult. pdu. et est dñm.

sponitur pro ligno lancee. et pro parte candelabri a stipe directe procedente.

Hastiludiū dū. qdā ludus militū cū hastis. s. qn̄ egtes currit et frāgū hastas. et ɔponit ab hasta ste. et ludo. id est hastiludior. aris. dpo. i. talē ludū exercere qd vulgariter dō. Haud p nō ē aduerbiū negādi. et scribi p (bogourdar. d. et aspirat. Itē fīm pāp. haud sec? nō aliter; haud pcul nō longe. Item iuenit aut coniunctio per t. et sine aspiratiōe sicut dixi in a. littera.

Haurio ris. si. stū. rire. attrahere. et ppe aquā de puto. et ponit qnq; p euacuare: qnq; p extenuare et ɔsunere: qnq; p bibere: qnq; p pcutere vel ferire. id est haust' sta. stū. pincipiū. et h̄ haust' stus. i. attractio euacuatio v̄l' bibitio. i. de haustum aduerbiuz. Inuenit et aust' sine aspiratiōe: sicut significat: sic dixi in a. lra in suo loco. Haurio cōponit cum con. et dō cohaurio ris. abiecta n. i. sif' haurio. debaurio. i. valde haurire: euacuare: exhaurio ris. i. eodē sensu. haurio et ei? ɔposita actiua sunt. et faciūt pteritū in hausti. et supinū in haustū. Et nota q̄ cū vocalis parū debeat aspirari. tñ i bac scđa psona hauris multū aspiratur ad dōiam būi? nois auris. et ḡra ɔsortū in oibus alys psonis et modis illi? v̄bi. et ɔpositis illi? v̄bi multū aspiratur vocalis. Et vt dicit p̄ris. in. io. li. Haurio ris. hausti. haustū dōie causa assumpsit t. q̄uis in aspiratōe differat hic dicit p̄ris. q̄ audeo des. deo. mutata in sum. etiam facit supinū in ausum: ad differētiā huius haurio facit haustum. interposita t. q̄ deberet facere haustum. q̄ for matur a preterito hausti. si. mutata in sum.

Hauritoriu ab haurio ris. dō h̄ et hec hausibilis et hoc le. v̄l' b̄ thec hauribilis et hoc le. v̄l' hoc ausorii. qd̄ et haurito riū dō. s. loc' de quo v̄l' v̄bi haurit: vel ist̄m hauriendi. Itē ab haurio. hauritoria. riū. qd̄ ptinet ad hauriēdū. Hausibilis. in hausitorium vide.

Haustra. ab haurio ris. dō hec austra stre. qd̄ et hoc haustx iuenit. i. rota hauritoria: ab hauriēdo aquas. qd̄ etiam hic girillus dicitur. q̄ in gyrum vertat.

Haustus. in haurio ris. exponit.

H

E

Hebdomada. hepta grece: latine septem dō. vñ hec hebdomadis. et hec hebdomada de. q̄si heptomada a numero septē diez: quoꝝ repetitōe et mēses et anni. et secula p̄ agūt Dani. ii. Hebdomas vna. et cor. do. vñ hebdōadari? nia. riū. qd̄ ptinet ad hebdomadā. et h̄ hebdomadari? riū. q̄ hebdomadā curā gerit pro socys sup cibarys: vel in choro officiū facit. et facit vocatiū i. e. hebdomadarie. et vt dicit pāp. hebdomada d; scribi p. p. nā d̄riuāt ab hepta greco. i. septem latine. s̄z q̄ apud latinos p. aſi d. non reperit. transit p. in b. fīm quosdā. et dicit̄ hebdomada. et hoc vez̄ est. Vide etiam in e. littera.

Hebdomas dis. penl. cor. tā in ntō q̄ i gtō exponit in hebdomada. et iuenit̄ i Dani. ca. 9. dō. n. ibi. Lōfirmabit at̄ pa cuū mltis hebdomas vna. et i dimidio hebdomadis dō. Heber fuit p̄ne pos Sem: et iter. (ciet hostia et sacrificiū. p̄ta trāfit. et h̄ ite p̄tatio ē mystica. q̄ ab ei? stirpe trāsi ter de? nec p̄seueraret in eis trāslata ad gētes ḡra. et ipo n. orti sūt hebrei et dicti. Ab heber deriuāt hebre? brea. brei. qd̄ iterptat̄ trāsiēs v̄l' trāfit? vel trāsitor p̄ dictaz cām. q̄ de? ab illa gēte trāsiret et recederet. vel hoc noie fidei votati sūt. ex quo mare rubꝝ trāsierūt. vñ hebrei dicti sūt qdā heretici q̄si trāstiores. quo noie admonēt: vt d̄p̄iorib? ad meliora trāseāt: et p̄stinos errores relinquit. et ab hebreus dicit̄ hebraicus ca. cum.

Hebenus n̄i. penul. produ. fe. ge. arbor que cesa durescit in lapide: cuius lignū nigrū est. et dicit̄ hebenū. vñ hebeni nus na. num. de hebeno existens. et pdu. ni.

Hebeo bes. bui. bere. i. stupere; tardare; pigrere; obtūdi; ob

serari. vñ hebesco scis. inchoa. pprie tñ hebescit qui nāe v̄su tepeſcit. Hebeo cū oibus suis ɔpositis siq; h̄ neu. ē: et caret supinis. et oia cor. he. siue noia siue verba ab eove niētia. Ab hebeo dicit̄ hebes betis. i. piger: tardus: obtusus: stupidus: amēs. Et ɔparat̄ hebetior tissim?. vñ hebe citer tius. tissime. aduer. Luius aut̄ generis sit hebes di. ctū est in tertia parte de genere nominuz: vbi agit de oī genere. et desinit abltūs in e. vel in i.

Hebetesco scis. in hebetō est.

Hebeto tas. taui. suffocare: obtusare: obscurare. hebetē facere. et hic hebeteo tes. idē qd̄ hebere. s. eēv̄ fieri hebetē vñ hebetesco scis. ichoa. in eodē sensu. pprie tñ hebete. scit qui amittit aciē. hebescit v̄o q̄ nāe v̄su tepeſcit. Oia pdicta cor. he. et est actuum hebeto.

Hebeo onis. vel hebeon onis. i. paug. vñ hebeonei vel hebeonite dicti sūt qdā heretici: q̄si a paupratre intelligētie. Christū. n. p. puētū solū virū iustū putat̄ effectū. bi semi, indei sūt. et ita tenet euāgeliū vt legē carnalr seruit. hinc hebeone? nea. neū. et hebeonic? ca. cū. vt hebeōica secta.

Hebeonite. in hebeo exponit.

Hebitudo. ab hebes dō hec hebitudo dinis. i. pigritia: faintitas: obtusio tarditas. et iuenit̄ scriptū i. pāp. et i mora lib? Greg. per bi. qdā volūt̄ q̄ scribat̄ p. b. et pdu. tu.

Hebreus in heber exponit.

Heccine sunt due partes hec et ne. et grauaf̄ penl. vñ h̄ non iclinat ɔiūctio enclonica accētū pcedētis syllabe ad se. i. iuxta se qd̄ occidit p̄ corruptionē pcedētis vocalis. dō .n. heccine cū deberet dici heccene: corrupta ē ibi syllabica adiectio ce. q̄ nō erat de suba adiectiōis: nec hēbat aliquē accētū p̄ se. cū careat significatiōe. et nō sit dictio. et hoc factū est cā maioris elegātie: vel cā necessitatis. q̄ nō est ponēdus pncipalis accētus sup aliquā syllabicam adiectiōem: cum penitus careat sensu. et sic necessitas cogit eam corripi ne diceremus heccine posito accentu acuto sup penl. et idē dicas de siccine. Itē cine adiungit̄ aliquā huic pnomini hic p̄ syllabica adiectōe. et tūc dōberet legi nō interrogatiōe: s̄z remissiue. Ut̄ in. z. ca. Tren. Plauserūt sup te māib? oēs trāseūtes p̄ viā sibilauerūt et mouerūt caput suū sup filiā hierusalē. heccine est vrb̄ dicētes pfecti decoris: gaudiū vniuersitē terre. Heccine. i. hec. Itē. zo. ca. Isa. Heccine erat spes nostra ad quos cōfugim? in auxiliū: vt liberaret nos a facie regis assyrio, rum. et quō effugere poterimus nos. et ita aliquā in siccine cine est syllabica adiectio. et tūc siccine. i. sic.

Hechin?ni. dicit̄ ab hebreo res. et est hechin? i. paru? p̄sciculus semipedalis: sic dicit? q̄ berēdo nauē retineat: lz. n. ruāt vēti: licz seuiāt pcelle: nauis tñ q̄si radicata in mari stare videat nec moueri: nisi retinēdo: s̄z tātūmodo adhēredo. vt. n. dīc Aug. nō ɔtingit hoc ex ppria fortitudine: s̄z ex nā ei?: hūc latini morā appellāt. q̄ cogat morari nauigium. Et hinc dō h̄ echin? ad silitudinē illi? p̄scis factū Et hoc dīc Ambro. in. 5. hexamerō. Echin? aīal exiguiū vile ac despicibile: marinū loquor: plerūq; idē future tēpestatis: aut trāglitatis annunci? solet eē nauigārib?. deniq; cū pcellā vētoꝝ p̄senserit calculum validū arrūpit euq; velut saburrā vehit. et tāq; ancorā trahit ne excutiat̄ fluctibus. itaq; nō suis se liberat virib?: s̄z alieno stabilit et regit p̄dere: quo viso nante velut signū futurū perturbatiōis capescit: et sibi p̄cauēt: ne eos ipatos turbo et iprouisos iueniat. et post subdit Ambro. Quis negat diuinit? illis ifusum īgeniū eē h̄ atq; vntē: cūz videat istos in aglonē tā solēnde fecūditatis peregrinationē vnuaci īgenio ɔponere: alios exiguo corpore tñ vāluditatis assumere: vt maximas nauiz plenis currētes velis in medys fluctib? sistāt: sic brevis p̄sciculus echinus tāta facilitate memorat̄ nauē īgētē statuere: vt q̄si

B

H

radicata marivideas herere nec moueri aliquadiu enī
imobile seruat. et in ista significatione. s. p pisciculo pdu.
pmā. vñ Luca. 6. In medys echin⁹ ags: oculisq; draco-
num. Itē inuenit echinus pro iricio. vñ dicit Ambro. in
hexame. 6. Echinus iste terre⁹: quē vulgo iriciūz vocant:
sigd isidiaꝝ p̄senserit spinis suis claudit: atq; i sua arma
se colligit, vt q̄cūz eum cōtingere putauerit: vulneret
Idēq; hic echin⁹ futuri puidēs germinas sibi respirādi
vias munit. et qñ boreā flaturū collegit septētrionalez
obstruit. qñ notho cognouerit detergi aeris nubila ad se
ptētrionalē se cōfert: vt flatus declinet obuios: et regioē
noxios. et pdu. penul. in qualibet significatione.

Hec heca cc. dī solarīū. vñ dīc glo. sup illud Ezech. 4.i. De
cthecas ex vtraq; pre. et c. Hectecas q̄s rome vocat sola-
ria d̄ cenaculoꝝ parietib⁹ eminētia v̄l menialia ab eo q
ea p̄ iuenit. h̄ ēt vult p̄ ap. dī ēt pibolus hecteca. et pdu.
Hector toris. penul. genitivi cor. sicut greca ppria (penl.
in or. vt actor toris. hector toris. Quid? Hectora dona-
uit priamo prece motus achilles.

Hedera potest deriuari ab hereo. et sic videtur q̄ debeat
aspirari. vel deriuatur a bedus. et sic nō aspiratur: vnde
de ea dixi in e. littera.

Helchana īterpretat dei zelus: vel dei possessio. et cor. penl.
vñ in aurora. Helchana q̄ dñi possesio dicitur illos.

Heleyson ab hely q̄ est de⁹ dī q̄dā v̄bū grecū. s. heleyson
.i. miserere. vnde dicit. Christe heleyson. i. xpe miserere.

Helena ne. penul. cor. ppriū nomē cuiusdam mulieris.

Hely v̄l hely vel heloe noia dei sunt apud hebreos. et q̄d
libet eoꝝ īterpretat deus apud latinos. vel poti⁹ īterp-
tat de⁹ meus: sicut euāgeliste in passiōe dñi apte d̄mon-
strat. et vident eē p̄posita ab el. et aliquo p̄noie greco: q̄d
tm̄ valet q̄tuz meus apud latinos. et hinc eleazar q̄d in-
terptat dei adiutoriū. Et est el apud hebreos pmum no
mē dei: scdm hely: tertiuū hely: vt dixi in el.

Helias īterptat dñs de⁹. et hoc fuit ex futuri p̄slagio. q̄r dū
altercaret cū q̄dringētis sacerdotib⁹ balā iuocato noie
dñi descēdit de celo ignis sup holocaustū: q̄d dū vidisset
ois ppl̄s cecidit in faciē suā. et ait. Dñs ipse est de⁹. ex hac
causa tale nomē p̄pus accepit. q̄r per eū postea co gnouit
ppl̄s dñm deū. Idez et fortis dñs īterpretat: v̄l q̄r eosdē
īterfecit sacerdotes: vel q̄r achab aduersitatē tolerauit.

Hely lamazabatani: idez quod deus meus deus meus: vt
quid dereliquisti me.

Heliodorus ppriū nomē cuiusdā viri. et inuenit penul. pro-
du. vñ Hora. in sermo. Hospitio modico recto comes he
lyodus. Inuenit etiā et cor. vñ Pātheon. Corp⁹ helyo
dori fodiūt abeūtq; latēter. et hoc mihi placet. Sicut. n.
theodorus cor. penul. fm cōem vsum. ita et helyodus
l; aliqui inēiat penl. pdu. Unde Iuue. Lautoꝝ pueros
artē dices theodorus. q̄d autoritati ascribimus.

Helyos. ab hely quod est deus dictus est sol helyos. q̄r pro
deo olim reputabatur.

Helyotropia in helyotropium vide.

Helyotropiū. ab helyos q̄d est sol et tropos q̄d ē p̄uersio dī
hoc helyotropiū p̄. qdā herba. q̄r solis motib⁹ folia cir-
cūacta p̄uertat. vñ et a latinis obsequiū dī. nā et sole oriē-
te flores suos apit: sero claudit cū sol occubuerit. ipsa est
quā latini icubū siluaticū vocat. hec et verucaria. q̄r exti-
guit verrucas. Itē ab helyos et tropos p̄ponit hec helyo-
tropia pie. qdā gēma valde clara et perspicua. q̄r colores
mutat fm variationē coloz in sole: vñ rubea apparet in
mane et in vespere. Uel sic dicit. q̄r posita in labris enēis
radios solis mutat sanguineo colore repūssos: l; extra
aquam in modum speculi solem accipit. Inuenit etiam
pro eodem lapide precioso. hic helyotropius p̄.

Helyseus īterpretat dñi salus. q̄r multas virtutes fecit. et

ante

E

famen pellēs pp̄lm a morte liberauit et saluauit.
Helyn interpretatur dominus deus: vel dominus domi-
nator. siue deus meus iste. aut deus meus ipse.

Heloy in hely exponitur.

Heloe in hely vide.

Hemiciclus. ab hemis et ciclus componit hic hemiciclus
cli. i. mediū circulus. vnde hemiciclus quandoq; dicit
sedes dimidiū circulum habens. i. arcum.

Hemma me. q̄dam mēsura mediū sextariū p̄tinēs. et dī ab
hemis. qd̄ est dimidiū. vel p̄t deriuari ab emēdo.

Heinioli⁹. ab hemis et olon qd̄ ē totū p̄ponit hemioli⁹ lia-
liū. i. p̄tinēs totū et sup medietatē. vñ hemiolic⁹ ca. cum.

Hemis dicūt greci. i. dimidiū. et acuit̄ in fine.

Hemisperiū. ab hemis et spera p̄ponit hoc hemisperiū n̄.
.i. dimidiū spere. Et sunt duo hemisperia. s. superi⁹ et infe-
rius. Superi⁹ colim⁹ nos. et ante nostri iferi⁹ colūt anti-
pedes nostri. et eoꝝ ante. si tñ vez̄ est istos pp̄los esse.

Hemisticiū. hemis qd̄ est dimidiū componit cū sticos qd̄
est v̄sus. et dicit̄ hoc hemisticiū q̄si dimidiū v̄sus.

Hemitheus. ab hemis et theos componit̄ hic emitheus
thei. i. dimidiū de⁹. s. qui ex parte patris vel matris est
tantum deus fm poetas.

Hemitogium gy. ge. neu. i. dimidia toga. et componit̄ ab
hemis qd̄ est dimidiū. et toga quod est vestis

Hemitriceus. hemis componit̄ cum trice qd̄ est tertiu
et dicit̄ hic hemitriceus cei. i. febris acuta. et sunt tres
hemitricei: minor: mediū: et maior.

Henatini: gigantes: siue robusti siue potētes: aut humiles
consurgentes.

Hennon vallis tristitie: vel vallis īterfectionis.

Hepta grece latine dicitur septem.

Heptimemeris. in e littera exponitur.

Her grece latine dicitur terra.

Herba be. dī ab aruo. Jacto. n. semine in aruū nō lōgo tē
pore post ip̄m pullular in herbā. v̄l q̄r terre fixis radicib⁹
bus adheret. vñ hoc herbariū r̄y. loc⁹ vbi herbe abūdāt
et ab herba dī herbo bas. et est herbare herbā pascere. v̄l
herba ornari iduere. Herbo p̄ponit̄ vt ab herbo bas. co
herbo bas. d̄herbo bas. ab herba remouere: iherbo bas.
Et est actiuū herbo cū oib⁹ suis p̄positis. Itē ab herba
dī herbe⁹ bea. beū. de herba fact⁹: vel ad herbā p̄tinens
v̄l viridis. Itē ab herba herbosus sa. sum. plen⁹ et abun-
dās herba. Et p̄parat. vñ hec herbositas tatis. Item ab
herba herbid⁹ da. dū. penul. cor. i. herba plenus: herbo-
sus. vel q̄b̄ herba. Et p̄parat. vñ herbiditas tatis.

Herbeo. ab herbo herbas dicitur herbeo bes. bni. i. eē v̄l
fieri herbosum vel viridem. et hinc herbescō scis. ichos-
tiuūz. Unde Augustinus de ciuitate dei in. 5. Similiter
herbescunt. flauescunt. pubescunt.

Herbilis ab herba dī h̄ et hec herbilis. et hoc le. penl. cor. i.
herba abūdās. Herbilis etiā vocat̄ anser herba pastus.

Herbo bas. in herba exponitur.

Herbula le. penul. cor. diminutiuū parua herba.

Hercisco scis. ui. tū. p̄ponit̄ ab hereditate et scindo v̄l cedo.
et est herciscere diuidere. et p̄p̄e hereditatē iter heredes.
vñ hic et hec et hoc herciscēs. i. diuidēs. et herciscendus. i.
dimidēdus. et fm antiquos e. mutata in u. dicit̄ herciscē-
dus da. dum. i. diuidendus. et hinc hec herciscunda. ciscū-
de. et herciscunde īdeclinabile inuenit̄ in legibus. i. di-
uisio hereditatis inter heredes.

Herciscundus da. dum. in hercisco vide.

Hercules lis. quasi heris cleos. i. lite glorioſus ab heris qd̄
est lis. et cleos gloria: vel q̄si heros glorioſus: ab heros et
cleos. vel q̄si here. i. dñi. s. Junonis glia: ab hera et cleos
vñ herculeus lea. leum. et herculinus na. num.

Hereb⁹. ab hereo. res. dī hic hereb⁹. bi. i. ifernus: q̄r nimis

ibhereat illi quē capit. tē hereb^o pprie tartar^o. s. pfun-
dissim^o locus ifero p: de quo dī. Quia in iferno nulla ē
redēptio. Ad illū locū nō descēdit in morte xp̄s: nec idē
dānatos extraxit. vñ in Osee dī. Ero mors tua o mors:
ero morsus tu^o iferne. momordit. n. ifernū: qz inde pte
selectos extraxit: t pte. s. dānatos ibi religt: t cor. penl.
hereb^o. vñ Luca. i. z. Ovtinā celiqz dis herebiqz liceret
Hereditapa. pe. ge. cōis: q hereditatez alterius capit. t cō-
ponit ab herediū vel hereditas t capio: t cor. ca.
Heredita. te. cōmuni. gene. qui alterius hereditatē pe-
nit: vel cupit. t componitur ab hereditas vel heredium:
t pto petis: t cor. penultimam.
Herediscida. de. cōis gene. q alteri^o hereditatē scindit: au-
fert. t cōponit ab hereditas v̄l herediū: t scindo scindis.
Hereditacula. le. dimi. parua hereditas dicitur.
Hereditalis. ab hereditas. tatis. vel heres dī h t hechere-
ditalis t b^o. le. t hereditari^o. ria. riū. i eodē sensu. s. ad he-
reditatē ptiēs: vel q hereditatē accipit vel accipe dī.
Hereditatus. ria. rium. in hereditalis exponitur.
Hereditas. tatis. in heres est.
Hereditatus. tias. mas. ge. i. hereditas: t dī ab hereditas.
Hereditato. das. in heredo. das. vide.
Heredium. dy. i. pred. u: hereditas: t dī ab heres. dis.
Heredo. ab heres vel herediū dī heredo. das. heredez fa-
cere vel hereditatē dare. t binheredito. das. frequēta.
v̄l pōt derivari ab hereditas. tatis. Et vtrūqz cōponit ut
coheredo. das. t coheredito. das. exheredo. das. v̄l exhe-
reedito. das. i. extra hereditatē ponere: hereditatē aufer-
re. Etsunt actiua heredo t heredito cū omnib^o suis cōpo-
sit. t pdu. penul. heredo: s̄ heredito cor.
Hermencola. le. cōis gene. i. heremū colens. t cōponit ab he-
remus t colo vel colens: t cor. co.
Hermenipeta. te. cōis gene. qui heremū petit. t cor. !penul.
ab heremus t pero vel petens componitur.
Hermita. ab heremus dī heremita cōis ge. quasi ab aspe-
ctu boiūni remotus. moraf enim in heremo solitarius.
Idem t anachoreta. vñ heremiticus. ca. cū. t pdu. mi.
Heremium. mu. i. heremus: t dī ab heremus. mi.
Heremus. ab hereo. res. dī h heremus. mi. fe. ge. p̄ h̄riū: qz
nuqz vel raro fiat ibi māstio. vel herem^o. mi. ē intia soli-
tudo vbi nuqz habitatz ē: s̄ desertū vbi aliquā habitatz
est: t nūc derelictū ē. v̄l herem^o dī a remoueo: qz remo-
ta ab aspcu boiuz. vñ heremic^o. ca. cū. t cor. re herem^o.
s̄ herem^o v̄bū p̄me p̄sone p̄lalis nūeri dī hereo pdu. re.
Hereo. res. besi sum tria significat. s. inniti: dubitare: t mo-
tar siue manere. Hereo componitur vt adhereo. res. i.
anniti. cohēreō. res. inhereo. res. i. inniti: subhereo. res. i.
subniti. Hereo t eius composita sunt neutra: t faciunt
preferitū in si: t supinū in sum: t produ. se.
Heres. ab heres dī hic t hec heres. dis. pprie fili^o heri: qz
bero succedere dī in hereditate: l̄z t heredes dicant alij
qui in hereditate succidunt. vel heres dī a rebus addi-
tis siue ab ere: qz possidet agrū: t censuz soluit. vel dī he-
res ab hereo: qz maxime adhereat. t ab heres hechere-
ditas. tatis. t cōponit cū con t dī cohēreō: t pdu. re.
Heresiarcha. che. gene. cōis. i. heresis p̄nceps: t componit
ab heresis t archos. i. princeps.
Heresis. ab hereo p̄ inniti vel dubitare dī h heresis. i. diui-
sio ab vnitate fidei: qz nimis adheret illis: vel qz facit il-
los dubitare i fide: quos iuadit. vel heresis iterptatio di-
uisio: tē grecū. vel heresis dī qz elitis ab eligēdo: qz id
sibi vnuqz eligat qd meli^o sibi eē videt ut p̄patetici:
epicuriſtoici. vel sicut alij dicunt: qz p̄uersuz dogma co-
gitates arbitrio suo d ecclesia recesserūt. inde ḡ heresis
dicta ē ab electione qua quisqz arbitrio suo ad instituen-
da vel suscipienda q libet i p̄e sibi eligit. nobis v̄o nihil ex-

arbitrio nō inducere licet: s̄ nec eligere. h̄ rei ap̄los dei
hēmis autores: qui nec ipsi qz ex suo arbitrio qd idu-
cerēt elegerūt: s̄ acceptā a xp̄o disciplinā feliciter natio-
nib^o assignauerūt. vñ dicit Apl̄us ad galathas: qz si ange-
lus de celo aliter euangelizauerit anathema sit. s̄ qz de-
riuat ab eligo nō dī aspirari eresis: t facit genitius he-
resis vel seos. t cor. re. vide in scisma scismatis.
Hereticus. ab heres dī hereticus. ca. cum. i. diuinus ab vni-
tate fidei: eligēdo qd sibi melius videt: s̄ scismatici sūt:
qz ab alijs scissi sunt. solo enīz cōgregationis discidio gau-
det: qz eodē cultu t eodē riuu incedunt: vt ceteri t fere
eadē opinant̄. heretici v̄o penitus alia opinantur.
Heri aduer. tēporis: t cor. primā. vñ Esopus. Gallere vult
hodie: siqua fecellit heri.
Herilis. ab herus dī hic t hecherilis t hoc. le. res heri vel
pertinens ad herum. vñ heriliter aduer. t hec herilitas
tatis. t produ. penulti. herilis.
Heritudo. ab her^o dī h heritudo. dinis. semi. ge. i. dñatio.
Herma. me. in hermes exponitur.
Hermafrodit^o. herma ap̄d grecos dī masclūs: t frodi feia
nūcupat. vñ h hermafroditus: t hec hermafroditā dī q
vel q vtrūqz sexū h̄z. bic alio noie dī androgenus. hi de-
xtrā māmillā virile: sinistrā muliebre h̄ntes vicissim co-
eundo t gignūt t pariūt. t qz talis hō nec vir nec mulier
videt: s̄ vtrūqz iō qdā silitudine hermafroditus dī ca-
strat^o: qz nec vir nec mulier videt. v̄l hermes qd ē mer-
curius cōponit cū frōdita: qd ē venus: t dī hermafrodi-
tus. i. fili^o Ueneris t Mercury: qui qz cōmixtus ex illis
vtrūqz sexū habuit: iō ab illo dī hermafrodit^o t herma-
frōdita: in quo vterqz sex^o appet fīm Hu. t pdu. penul.
vñ in doctrinali dī. Et p̄duciūt lechit^o t hermafrodit^o.
De hoc ēt dicit Aug. in. i6. li. d cīni. dei. Androgeni quos
etiā hermafroditos nūcupat: qzuis ad matrimoniu rari
sint: difficile tñ ē vt t̄pibus desint: in qbus cū sic vterqz
sexus apparet nature: ex quo poti^o debeat accipe nomē
incertū ē. A meliore tñ hoc ē a masculo vt appellaret lo-
quēdi cōsuetudo p̄ualuit. nā nemo vñqz androgenas aut
hermafroditas nūcupauit. Et qrit Aug. Ut p̄ huiusmo-
di mōstruosa boiuz genera traxerint originē ex Adam.
S̄ ad hoc respondebit infra in monstro. stras.
Herniagedo: cōsurrectio in priora: siue mons globosus in-
terpretatur. t acuitur in fine.
Hermene grece: latine dī interpretatio. vñ hermenia. nie. i.
interpretatio. t fīm grecā declinationē hermenias facit
gīm qd cōponit cum peri: t dī perihermenias.
Hermeneuma. ab hermene dī hoc hermeneuma. matis.
idest interpretatio. vñ hermeneumatizo. zas. i. iterptor.
Hermeneutic^o. ca. cū. i. interpretatiūs. t dī ab hermene.
vel hermēia. nie. qd ē interpretatio. vñ qdā gen^o loquēdi
dī hermeneuticuz. i. interpretatiūs: quo. s. aliqz rē iterptā-
mūr. i. exponim^o vel enarram^o vt i rhetorica orōne: v̄l i
vulgari fīmone. Sūt. n. tria p̄ncipalia gīa loqndi. s. drag-
maticuz: didascalicū: hermeneuticū siue enarratiūm.
Dragmaticū ē qd iter iterrogatē t r̄nidētē fit siue v̄saē:
qd. s. dīcīsuz ē freqnti iterrogatē t r̄nisiōe: vt i dialectico
tumultu. t dī dragmaticū qz interrogatiūm a dragma-
tīs. qd ē iterrogatio Didascalicū ē qd cōsistit inter do-
ctorē t discipulū. t dī didascalicū qz doctrinale: a dida-
scalo qd ē doctor vel magister Hermeneuticū vel enar-
ratiūm est qd cōsistit inter cōtinuā orōnē decurrētē inter-
loquētē t audiētē vbi vñ cōtinue loquīt: alter vel alteri
tacēt t audiūt. Et differt a didascalico in hoc: qz illō fit
cū doctrina: illud v̄o minime ē doctrinale fīm Hu. V̄l
s̄z alios dic p̄ tria sūt gnā loqndi. s. didascalicū: dragma-
ticū: t hermeneuticū. Didascalicū est doctrinale a dia-
scalo doctore, t hoc vertitur inter magīm t discipuluz:

ut p[er] in Donato. et iste modus tractādi d[icitur] socratus: q[uod] Socrates p[ro]p[ter]ius fuit v[er]sus dialogo. i. duali p[ro]mone introducēdo vñq[ue] q[ui]rentē t[ame]n aliū r[es]identē. h[ic] aut̄ modū t[ame]n Gregorius i dialogo. t[ame]n ego tenui in q[ui]onib[us] aīe ad sp[iritu]m i quodā libro q[ui]tē cōpilaui i theologia: vbi aīa tāq[ue] discipuli formā suā mēs interrogat: t[ame]n sp[iritu]s tāq[ue] doctor r[es]pondet. Dragmaticū. i. interrogatiū: inter disputātes v[er]sat: ut in dialetica: t[ame]n d[icitur] a d[icitur]ragma. tis. q[uod] ē q[uod] quā indicat q[uod] r[es]pondet. Hermeneutiū. i. interpretatiū: locū h[ic]is in causis: vbi ē p[ro]mo p[ro]tinu[er]it: t[ame]n iudex ordinari[us] q[uod] cām decidere d[icitur]: t[ame]n ab hermes.

Hermes. ab hermene h[ic] hermes. me. v[er]l[et] h[ic] hermes. mis. v[er]l[et] hermetis. i. interpretatiū. vñ t[ame]n Mercuri[us] d[icitur] ē hermes: q[uod] ē iterpres dei t[ame]n hoīu[er]z. t[ame]n h[ic] b[ea]t[er] herma. me. t[ame]n h[ic] hermu[er]la. le. dimi. d[icitur]r[es] imago Mercuriu[er] t[ame]n statua. t[ame]n h[ic] ē tractū ē ut q[ui]lib[et] statua: t[ame]n p[ro]cipue sine manib[us] d[icitur] herma v[er]l[et] her mulā. le. fili[us] d[icitur] capitellū colūne supi[er]t[ame]n iferi[er]. s. q[uod] supponit[er] s[up]ponit colūne: t[ame]n herma ē apud grecos muscu[er]l[et] Hermogenea. nis. penl[et] cor. propriū nomē viri. Clus d[icitur]. Hermon. monis. mons est t[ame]n acuīt v[er]l[et] ultima. Hernula. le. penul[et] cor. in hermes exponitur. Herne lingua sabina saxa vocantur.

Hernia. q[uod] berne vel hernicus d[icitur] hec hernia. nie. s. tumor vel defluxio intestino[rum] in mentulā. vnde berniosus. sa. sum. calem tumorē intestino[rum] patiens.

Hernicus. ca. cū. penul[et] cor. i. saxolus: vel mōticulosus v[er]l[et] q[uod] habitat in locis saxosis vel mōticulosis: t[ame]n ab herme. Virgi. Et roscida riuis hernica saxa colunt.

Herodes interpretat[er] pelliceus: vel gloriōsus: clar[us]: etymo. ē. Et scias q[uod] tres fuerūt Herodes. primus fuit Herodes aſcalōita: fili[us] Antipatris: q[uod] p[ro]m[er]t[er] alienigena regnauit iudea post Hircanū. iste totu[er] regnū obtinuit dolo. iste Herodes pueros interfecit bethleemitas a bimatu[er] t[ame]n infra. Quid ali[us] herodes antipas: q[uod] fuit fili[us] isti[us] sub quo passus est d[icitur]s: ut h[ic]etur Luce. 23. q[uod] ē decapitauit Ioānē baptistā: ut h[ic]etur Math. 14. Iste ē idē Herodes adiudicante Cesare impatore successit p[ri]i in galilea: t[ame]n frater ei[us] archilaus iudea. Quid t[ame]n tertii herodes q[uod] dici[er] ē agrippa: nepos fuit magni herodis: a quo iacob[us] frater ioānis occisus ē gladio: ut h[ic] Actuū. 2. c. Primus ē herodes d[icitur] ē aſcalōita: sedūs antipas: tertii agrippa. vñ v[er]sus. Aſcalōita necat pueros. antipa ioānē. Agrippa iacobū claudēs in Herodias. diadis. t[ame]n herodi[us]. di. inuenit carcere perp[et] p[ro]cedē t[ame]n. g[ra]tia mutata i a. t[ame]n assūpta des fit h[ic] herodiades diade. nomē patronomicū. i. fili[us] v[er]l[et] nepos herodis: t[ame]n subtracta de. syllaba fit h[ic] herodias. dis. i. filiav[er]l[et] nept[er] herodis: t[ame]n acuīt penl[et] in ntō herodias: s[ed] in gtō eā grauat.

Herodi[us]. di. idē q[uod] herodes. Itē herodi[us] est rapacissima quis auīū. t[ame]n volatiliū maior[er] t[ame]n aglā vicit. ita dicit glo. sup illō psal. Herodiu[er] dom[us] dux ē eoz. Alia l[et]ra h[ic]. Gulice dom[us]. Itē deuter. i. 4. sup illō. Hec at[er] ne comedatis: accipitrē iuxta gen[er]suū: herodiū t[ame]n. dic[er] ē iterlinearis. Vulgo grifalco q[uod] aglā rapit. Herodio. onis. idē ē q[uod] herodi[us]. Pap. v[er]o d[icitur]. Herodi[us] grece fulica: i psalmo ardea

Heroicus. ca. cū. ab heros d[icitur]. vñ d[icitur]. Hoc ē heroi[us]. putat. cū carnē. Heroica gesta q[uod] sunt de magnis viris t[ame]n heroi[us]. t[ame]n heroi[us] iuenit p[ro]dactilic[us]: q[uod] gesta heroi[us] dactilico metro solēt describi. vñ p[ro]fis. in p[ro]mo mino. d[icitur] de quodā versu: est enī dimerū iambicū iunctū p[er]thimēti[us] heroice. i. dactilice: t[ame]n cor. penul[et] heroicus.

Herois. ab heros d[icitur] hec herois. idis. i. baronissa. s. vxor herois. t[ame]n h[ic] intitulatus est liber Quid. ep[istola]l[et]z. Incipit liber heroidū: q[uod] fere oēs epistole in eo contente sunt misse ab heroidibus ad viros. t[ame]n si alio ibi est missa a viro ad mulierē nō fuit de proposito autoris.

Heronicus. ca. cum. i. heroicus vel antiquus. t[ame]n dicitur ab heros: t[ame]n corripit ni.

Heros. ab her[os] vel heros h[ic] heros herois. s. baro vel vir fortis: sapiēs: t[ame]n potēs: q[uod] si vir her[os] t[ame]n q[uod] si d[icitur] terre. t[ame]n d[icitur] her[os] q[uod] si ethere[us]: q[uod] sapia t[ame]n fortitudine celo dignus ē. Prope qdē heroes d[icitur]r[es] olim post mortē credeban[er] deificari ob sua merita: ut Hercules Eneas t[ame]n Osiles. est enī b[ea]t[er] no[m]ē tractū a Junone. grece. n. Juno d[icitur]a ē hera. vñ q[uod] ei filius heros dictus est. H[ic] hec fabula mystice signat hic: q[uod] aer Junoni deputat vbi volunt heroas habitare quo noīe appellat alicui[us] meriti aīas defunctoz: q[uod] si viros ethereos vel aereos: vel celo dignos p[ro]p[ter] sapiaz t[ame]n fortitudinē. Ab her[os] g[ra]tia vel heriūs vel hera deriuat heros herois. t[ame]n d[icitur] herus q[uod] si etherus vel aereus. etymo. est.

Herus. ab her[os] d[icitur] hic her[os]. ri. i. d[icitur]s terre: v[er]l[et] ab hereo. res. q[uod] alio innitunt ei. vñ hec hera. i. d[icitur]na. t[ame]n cor. be. vnde Elos. Utiliter seruit nemo duobus heris.

Hesdras. dre. interpretatur adiutor.

Hesito. ab heso. sas. d[icitur] hesito. tas. taui. v[er]bū. freq[ui]n. q[uod] sepi p[ro] dubitate inuenit. vñ hec hesitatio. onis. t[ame]n h[ic] hec hesitūcula. le. dimi. t[ame]n h[ic] h[ic] t[ame]n hesitabilis t[ame]n hoc. le. i. dubitabilis. t[ame]n h[ic] hesitatiū. na. uum. i. dubitatiū. t[ame]n hesitabūdus. da. dū. similis hesitati vel dubitant.

Heso sas. ab hereo. res. hesi. sum. su. u. in o. fit heso. sas. verbum frequen. sed non est in v[er]su.

Hespia. ab hesper[us] d[icitur] hec hespia. rie. i. hispāia: ab hespero stella q[uod] in ea p[ro]te lucet: thec est hespia respectu italie q[uod] dicit fili[us] hesperia. Si quidē hesper[us] fuit frater athalantis q[uod] pulsus a germano italiā tenuit eamq[ue] de suo nomine vel noīe p[ro]stine regionis quā reliquerat hesperiā appellavit. Si ergo dicas hesperiā sine additamēto italiā signat. Si addis aliqd: s[ed]m diuersa addita potest significare nunc hispaniā. vt si dicas. vltimam vel aliqd tale. Nunc italiā: vt si dicas magnā vel p[ro]simile. t[ame]n h[ic] hesperius. ria. riū. i. hispan[us]: vel italicus. t[ame]n hesperes. rides. italia vel hispania. t[ame]n h[ic] filie athalatis dicte sunt hesperides: vel ab hispania: vel a p[ro]tiro hesperon.

Hesperides in hesperia vide.

Hesperus: hespera. re. dicūt greci. i. hora q[uod] est inter diē vel noctē: vel ecōuerso iter noctē t[ame]n diē. vnde hic hesperus. ri. stella occidētalis q[uod] in vespere post solez apparet. Nec etiā dicitur vesperus t[ame]n vesp[er]: t[ame]n cor. spe.

Hester quiedam mulier fuit: t[ame]n est indeclī. t[ame]n acuīt in fine.

Hesternus. ab heri d[icitur] hesternus. na. num. p[ro] herinus causa altermitatis vitande hesternus dies. s. heri: t[ame]n hesternus cibus. i. heri coctus. s. ab heri seruatus.

Hethus a. um. produ. penulti.

Heu ē ē iteriectio doletis. Inuenit ē eu sine b. vide i suo lo Hex dicunt greci sex. (co.

Hexa grece. i. sex: t[ame]n inde apud nos hexas. dis. i. sex.

Hexas. dis. in hexa vide.

Hexameron cōponit ab hexa q[uod] est sex: t[ame]n meros quod est dies inde exameron. i. liber sex dierum.

Hexameter cōponit cuīz hexa q[uod] est sex: t[ame]n metrū. inde hexameter. tra. trū. versus cōstans ex sex metris vel pedibus: t[ame]n cor. penul. nāliter hexametrū: vñ quidā. Hungit exametrū pedibus sex mobile metrum.

Hexaptot[er]. ta. tū. cōponit ab hexa q[uod] ē sex: t[ame]n ptotos casus t[ame]n hexaptotus. ta. tū. nomē sex casus habēs: t[ame]n cor. penul. vñ illa noīa dicūt hexaptota q[uod] in numero: t[ame]n genere sex diuersas terminatōes h[ic]t in diuersis casib[us]: vt vnius.

H[ic] ante I

Hiacus. ci. mas. ge. i. bachus. t[ame]n ab h[ic]o. as. q[uod] facit venas biare. Virg. populiis alcide: gratissima: vritis biaco.

Hiades. Hiados grece latine dicit plumbia. vnde hec hiadas. quoddam signum celeste: t[ame]n quelibet stella illius signi potest dici hiadas: t[ame]n signum est in fronte tauri. t[ame]n cunct[er] hiades ab hiados: quia ortu suo efficiunt plumbias.

nde; et latini succulas illas appellat. vel dicunt hiades
hydor qd est aqua. et cor. penul. hiades. vnde in Auro
et grece dicuntur hiades gutte pluuiarum.

Hulin grece latie dñ vitz. vñ h° bialū. li. qdā gen° purissi
mivitri. hinc bialin°. na. nū. i. vitre°. et acuit i fine bialin.
Hias. dis. in hiades vide.

Hiatus. tuis. in bio. as. vide.

Hibera sienias in nenia vide.

Hibernus. ab hyems dñ hibern°. na. num. Hibernus tps e
inter hyemē et ver: qd tps plerumq a pte totā hyemē si
gnat. Hesdre. z. ca. z. dñ. Mltitudo magna est et tps hi
bernū. vñ h° bibernū. ni. et h° bibernaculū. li. p eodē. s. do
mus in q byemam in expeditōe. et hiberno. nas. idē qd
byemare: vel i hybnis morari. et hibernia. nie. puicia
qdā: qd ibi sit hyems p̄cipue dura. vñ hibernus. na. nū. et
hibernicus. ca. cū. et h° et hec hibernēsis et h°. se. gētilia.

Hibetus. ri. mas. ge. fluui° hispanie. vñ h° hiberia. rie. dcā ē
hispāia. et hinc hiber°. ra. ruz. gētile. Et nota q hiber°
gentile designat gentē hispāie et quēlibz d illa gēte. Et cā
dne ad nomen fluui apocopat ab auctoribz ntūs tm. et
d hiber. ra. ruz. et hiber. bri. et hib hiber eris. nomē alteri
gētis ab hiberis pfecte q ē vltra armeniā. Ita dīc Hu. et
pdu. penl. hibern°. De hoc ēt dicit pris. tractas d noib
scē declinatōis. In er ingt tam masculinoz latinoz q
grecoz iueniunt: vt cap. pri. hiber. bri. qd p apocopā ex
treme syllabe. platu: solū in hac declinatōe. pdu. er. et ab
to ppositū: vt celtiber beri. Celte. n. dñr galii: thiberi hi
spani. Inde dicūt celtiberi mixti ex vtraq gēte ppli. vñ
Lucan°. Et celte miscentis nomē hiberis. Dñ tm hib
ber. beri. p hispāia thiber. beris. qd de illa gēte loginur
qstupia armenios: et hiber°. ri. fluuius. vnde Lucan°
in 4. Qui prestat terris tibi nomen aufert hiberus.

Hieb hoc b° huic pnomen est scđi modi: et ē huic mona
syllabū. vñ dīc pris. tractas deytō scē declinatōis. Ait
eni. Illud quoq possim⁹ scire qd bñ quoq cui p mona
syllabis accipiūt metrīci et huic. Dis. n. gtūs i us dñs nēs
ma syllaba vult supare dtm: vt ille illi⁹ illi. Itē hi et his
plales d h debēt scribit p vñu i. Itē he plale pvnū e. scri
bit qd aspirari. Sz u. t y. plales h° nois is ea id p duo i
scribit: ad dñia de eo is it et i. vbi⁹: sicut dicā in is ea id.
Itē vi dīc pris. i. iz. Dec. syllabica adiectio ce. addebat
huic pnomini h° h° p oēs casus apō latinos: et dicebat
bicce hecce hocce. Nucyo addit huic pnoi in his casib
qns. desinūt euphōie cāyt huiuscē: bisce: hosce: basce.
Hiebusei in hierusalem est.

Hremicula. le. dimi. parua hyems.

Hems. ab hemis qd ē dimidiū dñ h° hyems. mis. qd tunc
breuiori et diminuto vslq ad medietatē v'l vltra sol vñtū
circlo. Et nō qd i h° noīe hyems nō ē p. nec i. sonas: s
vocalē repūtaf p y. et formaē gtūs a ntō iterposita i. vt
hyems. mis. et h° hyems frida et hūda. vide i estas et i ele
metū. et duaz syllabaz hyems. et hib h° et h° hyemalis et
h° le. et hemo. mas. i. in hyeme dñmorari: v'l in tēpestate
Hierapol qdā ciuitas penl. cor. (more hyems seuire.
Hieramis interpretat excelsus dñi: qd dcīn est ei. Ecce cō
stitutio. super gentes et regna. et acuit penulti.

Hieronymus interpretat sacra lex. fuit enī scūs. i. firm° v'l
mūndus; vel sanguine tinct⁹. vel sacro vñi deputatus sic
vala tēpli dicebat sacra: qd sacro vñi deputata. Fuit. n.
scūs. i. firm° in bono ope: pseuerātia: lōganimitate: mū
ndus in mēte p puritatē: sanguine tinctus p dñice passio
nis meditationē: sacro vñi deputatus p scripture sacre
expositionē et interpretationē. Dñ et lex ppter regularē di
sciplinā quā monachos suos docuit: vel qd sacrā legē ex
posuit et interpretat⁹ fuit: sicut dicā in interpres. Et scias
qd cū oīm in ecclia yñus quisq caneret qd volebat: theo

dost⁹ impator damasuz papā rogauit ut alicui viro do
cto ecclasticū officiū pmitteret ordinādū. Ipe iḡ sciēs
hieronymū i lingua laria: greca: et hebraica pfectū: et in oī
scia sūmū eidē pdictū officiū omisit. Hieronym⁹ ḡ psal
teriū p ferias distixit: et vnicuiq ferie ppriū nocturnū af
signauit: ac H̄lia p̄tī t̄c. in fine cuiusl p̄salmi dōm insti
tuit. Deinde eplas et euāgelia pāni circulū decātādas: ce
teraq ad officiū p̄tinētia p̄ter cātu⁹ rōnabilr ordīauit.
Misitq idē de berbleē ad sūmū pontificē et ta⁹ a papa
q̄ a cardinalib⁹ fuit valde approbatū et ppetuo autētica
tū. Tādē at i ore spelūce vbi dñs iacuit monumētū sibi
struxit: vbi expletis. 98. ānis et mēlib⁹ sex sepult⁹ fuit.
Hierosolyma in hierusalem vide.

Hierosolymipeta. te. penul. cor. cōis ge. pegrinus qui petit
hierusalē. et cōponit cū hierosolyma et peto. tis.

Hierusalē. Hieb⁹ ppriū nomē fuit cuiusdā viri. vñ hiebu
seus. sea. seū. Hiebus ei edificauerūt Hiericho. vñ et dcā
ē hierico qdī hiebico: qd hieb⁹ hieb⁹ ampliauit. iō hie
lē dcā ē hieb⁹. Sigdē hieb⁹ p dcā est salē a ditorē q di
cebat Salē: ad hebre. 7. ca.: Postea dcā est hieb⁹ ab am
pliatore q vocat⁹ ē hieb⁹ vel a hiebus ei h̄tatorib⁹. Po
stea illis duob⁹ noib⁹ p̄iūctis p̄ opōnē. s. hieb⁹ et salē: dcā
est hieb⁹ qdī hiebus alē. et sic vñ h° nomē esse pferēdū p
gemini s. Sz dic q in opōne abycit s. vñ. Nec postea
a Salomone dcā est hierosolyma: qdī biersalomonia.
Et nota q iuenit h° hierosolyma. me. et hierosolyme
maz. et hierosolymis ideclivable ē eodē sensu. s. p illa ci
uitate. Et h° ēt corrupte a poetz Solyma dcā ē: et postea
ab helio hadriāo: vocata ē helia. In ipa est syō q hebrai
ce speculatio iterpretaf: qd in sublimi p̄structa et de lōge
veniētia p̄teplāt. Hieb⁹ aut̄ grece: latie pacifica vel vi
sio pacis iterpretaf. Et scias qd hieb⁹ histōrice ē nomē
ciuitatis cuiusdā. tropologice ē tipus aīe fidelis. allego
rice figura ē ecclie militatis anagogice tipū gerit ecclie
triūphatis: vt pleni⁹ dcīn ē i allegoria. Et scias qd ciui
tas hieb⁹ euersa est a Nabuchod. et restituta est a Nec
mia et ielu sūmo sacerdote. Euersa vñ a romāis: restitu
ta ē ab helio hadriāo. Sz nō i eodē loco: nec i p̄stinū statū
vt dīc glo. sup illō. z. posuit ciuitatē i tumlū: vrbē for
tē in ruina. qdā in alio loco sit mō hieb⁹ qdēt quū fuit
dñs crucifix⁹: p̄ ex b°: qd loc⁹ i q° crucifix⁹ ē dñs: et hort⁹
in q° sepult⁹ ē fuit in medio ciuitatis: et tūc erāt extra. vñ
apl's ad hebreos. ca. i. Propter qd ih̄s vñ sanctificaret
pplz p suū sanguinē extra portā passus ē. vide ēt i ariel.

Hieu. ppriūz nomen viri est: et interpretatur patiēs vel fa
ciens siue cōmotus aut commotio.

Hiezechiel propriū nomen est cuiusdam pphete.

Hilaramen. minis. gene. neu. letitia vel gaudiūz: et dicitur
ab hilaro. ras. et pdu. penul. nominatiui.

Hilareo. res. dicit hilareo. res. rui. i. esse vel fieri hilarez. et
hinc hilaresco. scis. ichoa. Et cōponit vt exhibareo. res.
et exinde exhibaresco. scis. inchoa. et cor. la.

Hilarius. ry. qdā scūs dīc ab hilaro. ras. qd semp fuit hi
laris in seruitio dei. et hinc hilario. onis. p alio sc̄o. Uel
dñ hilari⁹: qdī alari⁹: ab altus: et aresvirt⁹: qd fuit altus in
scia: et virtuosus in vita: s̄ poti⁹ est et bymo. qd compō.

Hilaro. ras. i. letificare. vñ Macro. Uerba n̄ minuo qd
vñ hilarez. qdū. Et p̄pōit cū ex et dñ exhibaro. ras. i. val
de hilareare. vñ h° et h° hilares et h°. re. i. let⁹: iucūdus. et cō
pat. rior. sim⁹. vñ hilari⁹. ri⁹. simē. aduer. et h° hilares
tatis. Hilaro cū oib⁹ suis p̄positis ē actiuū: et cor. hāc syl
labā la. vñ Hora. i. epi. Oderūt hilare tristes. tristēqz io.

Hilus. li. mas. ge. et hilu. li. granū: putamē qd ad. (cosi t̄c.
heret fabe vel medulla penne. s. illud tenuē quod est in
medio penne. vide in nihil.

Himen. nis. mas. ge. est mēbranula illa in q puer. inuolui

in utero m̄ris: q̄ alio noīe matrix d̄r: in q̄ sunt septē cellule forma hūana impressa: nec plures. vñ nō p̄tingit plures q̄ septē pueros s̄l' c̄cipia muliere. vnde h̄ himineus nei. d̄s nuptiaꝝ: q̄ p̄tinet ad h̄ officiū. s. ad creatōez. Et f̄m hoc himineus d̄r vis illa retētua seminis ex q̄ h̄nt p̄creari puerpia. t̄ d̄r vis illa de' f̄m p̄stutudinē antiquorū q̄ quālibz essentiā: in q̄ aliqd diuinitatis: alibz. s. emulatiōez dinitatis reperiebat deū vocabāt. vñ nāliter viz terre p̄ducendi vñū: vocabāt deū. s. bachū: nāliter vim terri legetes p̄ducēdi vocabāt cererē. Qualitates. n. elemētoꝝ nāles vocabāt deos: q̄ suā videren̄ h̄re vim in p̄pone corpox. s̄l' ad stellas. De. n. vident̄ h̄re rōnaleꝝ effectū in his iſerioribz. Idē quoq; de scientys t̄ virtutibus: q̄ sunt bona gratuita: cū etiā in vitys sit qdā emulatio deitatis. i. domare vitya: ide dū dicebat. vel himeneus dicit? ē a quodā atheniēſ hiſmeneo noīe: q̄ feliciter vñus est nuptiis. sigdē himeneus atheniēſis iuuenis amore cu iuſdā forma paris: l̄z nobilitatis superioris iarferat: s̄z ob generis imparilitatē repulsaꝝ passus iter virgines virginali habitu p̄uersat: ta piratis iter virgines captiuat: t̄ rādē vir esse dēphēſus ad suos remissus ē: vt parētibz virginuz eaꝝ facile nūciet vel dicat reditū: ea tñ lege vt ei? quā peteret vti iugio p̄cedere. Lōcedit. reddunt̄ vñges. fit ille voti sui cōpos: salua lege sue cōditioſis. vñ ioleuit p̄suetudo. vt ḡcūq; nuberet: eū tāq; deū nuptiarū iuocaret: q̄ faciliter amore suo vñus sit. H̄imeneus ac q̄nq; ponit p̄ nuptiis: q̄nq; p̄ coitu. t̄ iterptat̄ dormiēſ s̄z H̄u. t̄ vt dīc p̄ap. dū vel dei quos pagāi deos asserunt: olim hoīes fuisse p̄dūt. t̄ p̄ vniuersiūq; vita a suis post mortē coli ceperūt: i. quoꝝ ēt laudes poete carmia p̄fuerūt. t̄ in celos eos sustulerūt. Nā q̄rūdā inuētōes artiū t̄ cultū pepiſſe dñr: vt esculapio medicia. fuerūt etiā viri fortes aut vrbitiū d̄itores: q̄b̄ mortuiſ hoīes q̄ eos dilexerūt simulacra finixerūt vt h̄erent aliquod ex imagiñū p̄ēplatōe solatiū: l̄z paulatīz h̄ honor p̄suadentibz demoniis ita i posteros irrepit: vt quos illi p̄ sola noīs memoria honorauēt successores dōs existimaret atq; colerēt. Dōc ēt iuēit i li. sapie. ca. i. 4. d̄ b̄ vide i iuppiter. H̄imeneus. nei. penul. pdu. Qui. Maior himineus adest illi gratia lector. Item Qui. Ecce vacāt himeneo t̄ ignibus atria furnant. vide in hymen.

Hymnicanus. ni. qui canit hymnos. t̄ cōponit ab hymnus t̄ cano. t̄ cor. ca.

Hymnidic. ca. cuz. q̄ dicit hymnos. vñ in qdā home. Ibi chori angelox hymnidici. i. laudes dei dicētes. t̄ cor. di. l̄z cōponat ab hymn' t̄ dico. cis. tenet vñ nām hui' p̄teri ti dixi qdā nāliter cor. primā: vt ostendi in dico. cis.

Hymnigraphus. pha. phum. hymnoꝝ scriptor. vñ h̄ hymnographia. phie. hymnoꝝ descriptio. t̄ cor. gra.

Hymniloqu'. qua. cuiuz. q̄ logē de hymno ab hymn'. t̄ loquor cōponif. t̄ cor. lo. Idē p̄ eodē hymnilogus. ga. gu. ab hymn' t̄ logos. vñ h̄ hymnologia. gie. f̄mo vñ la' d̄ hymnilio. ab hymn' d̄r hymniso. sas. t̄ hymnio. nis. (no. ambo pro laudare vel hymnos cantare.

Hymnista. ste. cōis ge. ēq̄ facit vel cantat hymnos. t̄ d̄r ab Hymniso. sas. in hymnio. nis. vide. (hymn'. ni.

Hymnulus. li. dimi. paruus hymnus.

Hymn'. ni. mas. ge. i. laus dei cū cantico. Proprie enī hymnus canticū est cōtinēs laudē dei. Si ergo sit laus t̄ non sit dei: nō est hymnus. si sit laus t̄ sit dei t̄ nō cantet: nō hymnus est. Si ġ in laude dei d̄r t̄ cantat. tunc ē hymnus; cui h̄riū est trena: q̄ sunt carmia lamēti t̄ funeris.

Hin quedam mensura est. s. sextarius. t̄ est indecli.

Hinnio. nis. niui. nire. nitū. p̄ geminū n. equoꝝ ē. Hiere. s. Unusq; ad vxorē p̄ximi sui binniebat. t̄ cōponit cum ad t̄ con t̄ fit adbinnio. nis. i. valde binnire. t̄ cobinnio.

nis. i. s̄l' binnire. t̄ est neu. cū oībus suis cōpositis. Hinnit'. tus. tui. p̄ geminū n. clamor ē equoꝝ. t̄ pdu. ni. t̄ driuat̄ ab h̄inio. nis. Job. 40. Aut circūdabit collo eius Hio bias. aui. are. i. os apire t̄ ē tractū a feris: q̄r. (hīnī. rū audiitas oris aptiōe mōstrat̄. vñ t̄ ponit q̄nq; p̄ defiderare. t̄ q̄nq; p̄ deficere. t̄ ē tractū a canibz. q̄ q̄n deficiūt biāt t̄ p̄ fatigari ēt ponūt: qdā fil's tractū ē a canibz. t̄ p̄ rūpi etiā ponit: vel p̄ scindi vel aperire quecūq; res sit. t̄ cōponit cū in: t̄ d̄r in hīo. as. t̄ est neu. cū oībus suis cōpositis. t̄ ab hīo deriuat̄ biatus. tus. tui. i. fissura: aperio terre: p̄ruptio terre p̄fundā q̄sī itus: sed p̄prie biāt̄ est oris hoīis aptio. Idē scias q̄ biāt̄ ē qdā vītū qdā 2t̄ neſ sub barbarismo. vñ dīc Dona. Siūt aut̄ barbarismi p̄ biatus. t̄ dicunē biāt̄ quotiēs due vel plures vocales p̄nūciāt̄ s̄l': vt musa amabit: vel muse aonides.

Hir vigil interpretatur.

Hircania. nie. d̄r quedā filia q̄ subiacet scithie. vñ hec hīcnaia. nie. d̄r qdā regio illi filiae adiacens. t̄ hīnc hīrcanā. num. penul. pdu. t̄ hīrcanius. nia. niū. Aurora. Post annos plures hīrcanus surripit vñum.

Hircin'. ab hīc' d̄r hīrcin'. na. nū. penl. pdu. Et hīrcinus. sa. sū. i. eodē sensu q̄ ē fetidus iſtar hīrci: q̄sī q̄ sudore coporis fetido fetet. t̄ pdu. ci. Hīrcin' ēt ē possēſſiū d̄ hīrcus. ci. in hīrquus est. (cis.

Hīrqulus. li. dimi. mas. gene. puer libidiosus t̄ lasciu' vt hīrcus t̄ q̄ oculos semper retorquet ad angulos ex nimia lasciuia: t̄ deriuatur ab hīrcus vel hīrquus.

Hīrqu'. qui. mas. ge. s̄z Suetoniū ē oculoꝝ angl's ybiputredō colligit̄. Et q̄ ex nimia lasciuia t̄ luxuria solēt qdā retorq're oculos ad hīrquos: īde d̄r h̄ hīrc'. ci. i. cap. aīal lasciuū t̄ petulcū t̄ feruēs sp ad coitū. Lui' oculi ad libidinē in trāſuersū aspiciūt t̄ ad hīrquos retorquēt. t̄ īde dictus ē hīrc'. D̄r. n. ī nāli historia hīrcos ita eē libidinosos vt indignēt si videāt aliquos coēutes: vt ī eos impetū faciat. t̄ īde hīrculus. li. vel hīrciolus. li. dimi.

Hīrsut'. ta. tū. i. asp. pilis: vñ pilosus vt hīrc'. vñ hīrc'. ta. nū. p̄ sincopā p̄ hīrsut'. ta. tum. vñ d̄ scō Joāne d̄r. Prebuit hīrtū tegimē camelus artub' sacris. Proprie qdē ē hīrsut' cui' pili erecti extat̄. t̄ pdu. penl. hīrsut' t̄ drīnat̄ ab Hīrtus in hīrsutus vide. (hīrcus. ci.

Hīrudo. dinis. i. sanguisuga. t̄ d̄r ab hereo res: q̄ carnī ad hereat. t̄ pdu. ru. vñ Hora. Nō missura cūtez nisi plena cruoris hīrudo. Usū hīrudine'. nea. neuz. t̄ hīrudin'. na. nū. in eodē sensu. Inueniēt̄ hec hīrudo. dinis. p. n. p̄ qdā aue. vñ vñus. Ales hīrudo volat: nat hīrudo: agitat arido. vel sic. Lantat hīrudo: fugit hīrudo: crescit arundo.

Hisco. scis. ichoa. qdā ēberet faceř hīasco ab hīo. as. addita co. s̄z cā vitādi biātū fač hīasco. t̄ cōponit cū de: t̄ d̄r debīsco. scis. i. valde vel deorsuſ hīscere. Inde debīsces. nis.

Hispanensis in hispanus vide.

Hispan' fuit qdā rex d̄itoris hispāie. vñ dcā ē hec hispāia. nie. t̄ hic hispan'. na. nū. gētile t̄ possēſſiū. t̄ h̄ t̄ h̄ hispanēsis t̄ h̄. se. gētile. Et h̄z sex p̄uincias. s. terraconēsem: chartaginēſez: lusitaniā: galiceā: beticā: t̄ trāſfretū i regiōe africe tīgitaneā. Et sūt due hispāie. s. cīterior: q̄ ī se p̄tentriōali plaga a p̄renio vñq; ad chartaginē porrigit̄. vñlterior q̄ ī medio a celtebris vñq; ad gaditanū frētum extēdīt. Literior autē t̄ vñlterior dicta est quasi cītravel vñtra: sed cītra quasi cītra terras: t̄ vñltravel q̄ vñtra sit: vel q̄ non sit post has vñlla alia terra.

Hispidus. ab hīrcus d̄r hispidus. da. dū. i. asper setosus: pilosus hīrsutus: squalidus. t̄ cor. penul. hispidus.

Hister. stri. mas. ge. fluii' est qui t̄ danubi' d̄r. vñ hīstriōdī sunt. Sigdē de colcho insula quidā missi ad persequendos argonautas ī ponto intrauerūt hīstriō fluiiū: t̄ inde a vocabulo amnis quo a mari recesserūt hīstriō dicti sunt.

Hde hec histria stria. dca est terra quā incoluerunt. vñ
hister.stra.strū.gētile. t̄ hec histrix cis. quoddā aīal qua/
drupes spinosuz: qz in terra illa abundat. t̄ pdu.stri.
Histerion. i. gesticulari.

Historia. Historin interpretat̄ videre: vel cognoscere. vñ h̄
historia. Antigtus.n. nullus scribebat historiā: nisi q in/
trifuerit. t̄ ea q̄ scribēda eēt̄ vidislet. vel iō d̄ historia
ab historin: qz diu pterita ad n̄ram memoriā t̄ noticiaz
reducit. Est aut̄ historia res gesta a memoria boīum pp
renutatē remota. In n̄o tñ v̄su et̄si nup vel alic̄tuluz
retro res gesta sit: tñ d̄ historia. idē historiola le. dimi. t̄
ppōnez historiographus phi. descriptor historiaꝝ. vñ
b̄ historiographia phie. historie descriptio. t̄ historiogra
pho as. i. historiā describere: v̄l depigere: designare. Et i
eodē sensu: historio as. t̄ sunt actiua t̄ cor. penl. historia.
Historic̄i. q̄ historiā d̄scribit v̄l narrat. t̄ cor. ri. t̄ pōt adie
Historiographus penl. cor. in historia ē. (ctiue declari.
Historio. ab hesterio qd̄ ē gesticulari d̄ h̄ historio onis. q̄ si
historio. i. gesticulator: ioculator: q̄ diuersos gest̄ t̄ habi
msboīuz scit reputare. vñ histriōes dicebant̄ reputato
res comediaz q̄ in recitatiōe laruas sue faciei apponen
tes representabant habitus t̄ gestus diuersoz.

Histrix cis. in hister vide.

Halcus ca. cū. i. hiās: spissus: rimosus. t̄ d̄ ab hio hias. In
estate terra ē hiulca: cum est̄ fissa t̄ rimosa calore solis. t̄
xponit vt semibiulc̄ ca. cū. alic̄tulū hiās apt̄ ex pte.

H ante O

Hoc ē id est sunt due ptes. Et ad h̄ intelligēdū nota q̄ no
mia xponūt cū v̄bis p̄ oēs casus excepto ntō t̄ vtō vt di
xitertia pte i ca. de figura xposita noīs. vñ p̄ q̄ cū d̄.
Marcus. i. tulli?. vel marcus hoc ē tulli?. i. vel hoc ē: nō
pōtē dictio cōposita: qz p̄stat ex ntō t̄ v̄bo. t̄ iō nō sunt
xuctiōes expositie: vt qdā putauerūt: qz nec ēt talis spe
cies xunctionū inuēta ē. t̄ sic dōz ē q̄ sunt orōnes expo
sitione sue xposite. t̄ illud pnomē hoc venit dem̄ratiae.
ib. pnomē id relatiōe: t̄ recipit itellectū pcedētis termi
ni nō suppositū. t̄ iō sumiſ i neu. ge. t̄ i singulari nūero.
Hodie aduer. t̄pis. i. hoc die: t̄ p semp ponit: t̄ cōponit ex
hoc t̄ die. Inde hodiernus na. nū. t̄ pdu. e. die cū oibus
suis cōpositis vt hodie: t̄ pridie: quotidie.

Homerocētonas. Diero. in epi. ad paulinū dīc. q̄ si nō lege
rimus homerocētonas t̄ virgiliocētonas. i. opuscula de
sib̄ homeri t̄ virgily xposita: t̄ pdu. to. Et scias q̄ ho
merocētonas t̄ Virgiliocētonas excerptōes qdā sunt de li
bris homeri t̄ virgily i duob̄ libris redacte: in gb̄ mul
ti v̄sus p̄ter dictioꝝ autoꝝ intētōeꝝ adaptat̄ xpo. Quidā
sine excerptōes libroꝝ hōeri t̄ v̄gily trāscurrētes ybi
cōgiuenerūt aligd qd̄ sue māe possēt adaptare: pūcto
signauerūt qñ xpilarēt pmpti? inuenirēt t̄ ab h̄ pun
ctatōe cētones dñr scripta ex v̄sib̄ xpilata hincinde col
lectis. t̄ fz māz xtiunatis. Lēto. n. vt dicūt ē v̄bū grecuz
idē qd̄ pūgo. Inde d̄ h̄ cēto onis. idē qd̄ punc̄. t̄ decli
nat̄ Virgiliocēto. onis. t̄ h̄ hōerocēto. onis. vñ Virgiliocēto
nus hōerocētonas sc̄ acti plāles greci: t̄ acuūt in fine.

Homicida. de. penl. pdu. i. hoiez cedēs. i. occidēs. t̄ xponit
ab hoiez. t̄ cedo. dis. De homicidio casuali habes i casus.

Homicidium. dū. d̄ ab homicida. i. hominis occisio.

Hominii. ny. ge. neu. i. hominis servitū ab h̄ hois d̄.

Hō. ab hum? d̄ h̄ t̄ h̄ hō hois q̄ si hōo: q̄ de hōo ē effect?.
In q̄tuor dimi. vñ dicit Pris. in. 3. li. Ab h̄ homūculus
d̄. t̄ homūcio: homullus t̄ homullulus. Nā vt idē in eo
dē dīc q̄ geminat l. aīi us vel a. vel u. in ulus. ula. ulū. fa
cint̄ itez dimi. vt homulus homullul?: pauxillus pau
xillulus. Et pōt dici q̄ h̄ q̄tuor dimi. habuit pp ei? q̄t
tuor trāgressiōes. p̄ma fuit i padiso. sedā legis nālis. ter
tia legis mōsice. q̄rta legis euāgelice. dūminut̄ ē ēt h̄

in tpib?: qz antigissimi vt dīc pris. in. 6. li. declinabāt hō
homōis: s̄z mutata ē o. pdu. i. cor. t̄ dicim̄ hō hois. vñ
Enni?. Uulturis in siluis miscz mādebat homonē. Itē
vt dīc H̄reg. in. 4. moral. Scriptura sacra trib̄ modis
appellat hoiez. s. p̄ nāz s̄c scriptū ē Hen. Faciam̄ hoiem
ad imaginē t̄ silitudinē nāz. Itē hoiez p̄ culpā s̄c dcm̄
est. Ego dixi dū estis t̄ filii excelsi oēs: vos aut̄ s̄c hoiez
mōriemini: ac si apte dicat: S̄c declinantes obibitis. vñ
Paul? dīc. Lūz sit iter vos zelus t̄ x̄tētio nōne carnales
estis t̄ fz hoiez abulatis: ac si dicat. Qui discordes men
tes ducitis nōne adhuc ex rep̄hēsibili hūanitate p̄ctis:
Itē hoiez p̄ infirmitatē s̄c in Hieremia scriptuz ē. Ma
ledict? q̄ spez suā ponit i hoie: ac si apte diceret: in infirmi
tate. Itē dīc H̄reg. i home. ascēsiois. Dis creature aliqd
hō bz. H̄z nāq̄ esse cōe cū lapidib?: viuere cū arborib?:
sentire cū aīalib?: intelligere cū anglis. Si iḡ cōe bz ali
qd cum omni creatura hō: iuxta aliqd oīs creatura hō.
¶ Hic nota q̄ de x̄ditōe t̄ x̄ilitate hois loq̄ns Bernar.
i multi mīta sciūt. h̄ē in qdā meditatōe sua q̄ sic icipit.
Multi mīta sciūt. sic dīc. Attēde hō qd fuiti aīi ortū: t̄
qd es ab ortu v̄sq̄ ad occasum: t̄ qd eris post hāc vitaz:
Profecto fuiti qd nō eras: ex vili mā postea fact̄ es: t̄ i
viliſſimo pāno ūolur?: mīstruali sanguine i v̄tero mater
no fuiti nutrit? tūica fuit pell̄ scđina. sic idut? t̄ ornat?
ad nos v̄eisti: nec memor es q̄ sit v̄l origo tui. Forma
fauor p̄pli: feruor iuuēilis: opesq̄ Surripueſ tibi nosce
re qd sit hō. Nihil alind ē hō nīl sp̄ma fetidū: saceſ ster
coꝝ. t̄ cib̄ v̄miū. post hoiez v̄mis post vermē fetor t̄ ho
roz. Sic i nō hoiez. i. i. cinerē vertif oīs hō. Lurḡ supbis
hō: attēde q̄ fuiti vile semē t̄ sanguis coagulat? in yte
ro: deīi miserie h̄ v̄ite exposit? t̄ p̄ctō: postea v̄mis t̄ ci
nis: cui? x̄cept? culpa: nasci miseria: viuere pena: mori an
gustia. Lur carnē tuā reb? p̄ciosis sic ipiguas t̄ adornas:
quā post paucos dies v̄mes deuoraturi sūt i sepulchro.
Aīaz ḡ tuā cur nō adornas bonis opib?: q̄ deo t̄ angelis
p̄ntāda ē in cel: Quare aīaz tuā vilipēdis: t̄ carnē ei pre
ponis: dñaz aīillari: t̄ aīillā dñari magna abusio ē. To
tus iste mūdus ad vñi aīe p̄ciū estimari nō pōt. nō. n. p
toto mūdo isto de? aīaz suā daret: quā p̄ vna aīa dedit.
vide i curiosus. ¶ Et nota q̄ iste dtūs frugi figuratiōe t̄
itrāsitiue adiūgit cū oī casu: cū v̄troq̄ nūero: t̄ cū quoq̄
ḡne cū hoc noīe hō. Eccl. 3i. Hō frugi. i. hō bon? t̄ v̄tilis.
Q̄ d̄s hoiez fecit dīxi i dos. Itē vide in creo. Itē de q̄t
tuor statib? hoiez dicā i liber. ra. ru. Itē vide in ifern?

Honestas. ab honor d̄ honest?. sta. stu. ḡ nihil bz turpitu
dis: q̄ si honoris statū xseruās. t̄ x̄pāt honest? stio. sim?.
vñ honeste. sti?. sime. aduer. t̄ h̄ honestas. tatis. i. ppetu?
honor: q̄ si honoris stat?. t̄ xponit vt ibonestus. sta. stu. i.
nō honest?. t̄ x̄pāt. Itē ab honest? honesto. stas. i. hone
stu facere v̄l reddere. t̄ xponit vt de honesto. stas. ibone
sto. stas. i. valde hōestare: v̄l poti? diffamař v̄cipare: ab
hōestate remouer. t̄ fz actiua fz hu. Pris. at dīc q̄ hōe
stas format̄ ab honor. or mutata i es. t̄ assūpta tas. s̄c a
Honor v̄l honos i honoro. ras. vide. (maior maiestas.

Honorculus li. penul. cor. i. paruus honor.

Honorifico. honor xponit cū facio. t̄ d̄ honorifico. cas. i.
honorare: honorē impēdere. vñ honorificus ca. cū. t̄ cō
parat. s̄z eius cōparatiua nō sunt in v̄su. t̄ hic t̄ hec t̄ hoc
honorificēs. centis. sed nō est in v̄su: tamen eius cōpara
tiua sunt in v̄su. Sit ergo quedā mixta cōparatio ex cō
paratiuis istius. t̄ ex hoc positivo honorificus. t̄ d̄ ho
norificus centius. simus. vñ honorifice centi?. sime. ad
uer. t̄ h̄ honorificētia tie. ab honorificens. i. honorabilis
tas. Itē ab honorifico h̄ t̄ hec honorificabilis t̄ hoc le. t̄
x̄parat̄ honorificabilior simus. vñ honorificabiliter li?.
sime. aduer. t̄ hec honorificabilitas tatis. t̄ hec honorifi

xabilitudo dinis. vii h^o honorificabilitudinitas: et hec est longissima dictio: ut p^r in hoc: versu. Fulget honorifica bilitudinitatib^r iste: et cor. penul. honorifico cas.

Honororras. ui. i. honorē impēdere. vii honorat^r ta. tū. q re cipit et impēdit honorē. et opaſt honorat^r tior. sim^r. vnde honorate tuus. sime. aduer. et honoratori^r ria. riū. q impē dit honorē. vel qd̄ ē honorē. et h^o et h^o honorabil^r et h^o le. di gn^r honorari: vel apt^r honorare. et dī honorabilis qsi ho norabilis. apt^r vt recipiat v^r tribuat honorē. et opaſt ho norabilis lior. sim^r. vii honorabilis lius. sime. aduer. et b^c honorabilitas tis. et opoſit vt ihonorabil. i. nō honorabi lis. et silr opaſt. Itē ab honoro h^o honos vel honor: et ē ho nor ī honorāte. et attēdit honor nō solū ī reuerēta: s^r et i administrōe eoꝝ q̄ sūt corpori nečaria. et vt dic Phsi. 4. Ethic. Virtutis p̄mū honorē: et attribuit bonis. et Aug. in de ciui. dei. loqns de vō honore p̄rie celestis dicit. No nor ille nulli ē negabīt digno: nulli ēcedit idigno. Itē d̄ honorē siue p̄matu dic Chrys. primat^r fugiēt se ēside rat: ēsideratē se odit. Et scias q̄ Hiero. dic sup isto vbo. Honora p̄rez tuū et m̄rem tuā. S^r si a vō p̄re te nō separatādiu carnis copla q̄dī ille suū nouerit auctorē. Idē. Ecce aduersari^r xp̄z ī pectorē tuo cōaſt occidere: si p̄uul^r ex collo pēdeat nepos: l^r sp̄so crine scissisq^r vestib^r vbera qb^r te enutrierat m̄r̄ oñdat: l^r in limie p̄f iaceat pcal catū pge p̄rez: p calcatā pge m̄rez: siccis oculis ad vexil lū xp̄i euola. Solū pietatis gen^r est in bac re eē crudele. Honorō opoſit vt ab honoro ras. cohonorō ras. i. sil ho noraf. Dehonoro ras. exhonoro ras. i. vitupare extra ho norē facere: v̄l p̄ere: et ihonorō ras. i. nō honorare: h̄ ho norē facere: vitupare. Honorō actiuū ē cū oib^r suis opo ūtis. Dic nō q̄ Ambro. sup Lucā dic. S^r nec maria minor q̄ m̄rez xp̄i decebat fugiētib^r aplis aī crucē stabar: et p̄ys spectabat oculū filiū vulnera: q̄ spectabat nō pi gnoris mortē: s^r mūdi salutē: aut fortasse q̄ cognouerat p̄ filiū mortē mūdi redēptiōez: aule regalis putabat se et sua morte publica nūe p̄ additurā. S^r yhs n̄ egebatur adiutorio ad hoīuz redēptiōez. q̄ dixit. Fact^r sū sine adiutorio iter mortuos liber. Suscepit gdē m̄ris affectū: sed nō q̄sūt hoīs auxiliū. Nēmus igī pietatis maḡz. docet lectio gd matern^r debeat affect^r imitari: gd seq reuerētia filioꝝ: vt ille se offerat ī filioꝝ p̄iculis: illis ampli^r solitudo materna q̄ siue mortis mestitia sit dolori. My sticū tñ ē q̄ mēdat̄ Joāni inter ceteros iuniori: qd̄ nō otiosis aurib^r debem^r accipe. Periculosa. n. ē mulierib^r copula adolescētis: et sp̄s iunētutis. vide ī maria. Nō ē aut h^o obliuīoi tradēdu q̄ sic dic frater Thomas. Alio ē de eo q̄ ē adhuc in seculo p̄stitut^r et aliud de eo q̄ ē iaz i religiōe p̄fessus. Ille. n. q̄ ē in seculo p̄stitut^r: si h̄z parentes q̄ sine ipso sustētari nō p̄nt. nō d^r eis relictis religio né itrare: q̄ trāsgredere p̄ceptū dñi de honoratōe pentū: q̄nūs dicat gdā oppositū. s. q̄ in hoc casu licite posset eos deserere: eoꝝ curā deo p̄mittens. s^r si q̄ recte ēside ret: h^o esset tētare deū: cū h̄s ex hūano q̄ilio qd̄ ageret p̄iculō parētes expōeret sub spe dñi auxiliū. Si vō sine eo parētes vitā trāfigere possent: licitu eēt ei desertis pa rētib^r religionē itrare: q̄ filiū nō tenēt ad sustētatoez pa renū sine cā nečitatis. vii Luce. 9. dī q̄ dñs dicēti sibi. Permitte mihi p̄mū ire et sepelire p̄rez meū: r̄ndit. sine vt mortui sepeliāt mortuos suos: tu at vade et ānūcia regnū dei. Qd̄ v̄bū tractās. Lyrillus dic. q̄ discipulus ille nō petit q̄ p̄rez suū iā defunctū sepeliret. s^r adhuc iuē tē i senectute sustētaret quousq^r ei sepeliret. qd̄ dñs nō ēcessit: q̄ erat alii q̄ ei curā h̄re poterat: linea parentele ad h^o faciēdu astricti. Ille vō q̄ ē iā in religiōe p̄fessus re putat iā q̄ si mortu^r mūdo. vii nō d^r occasiōe sustētatio nis parentū exire clauſꝝ in quo xp̄s sepelit. et se itez se

tularib^r negotiis implicare: tenet tñ salua sui plati obo diētia: et siue religiōis statutis p̄iu studiū adhibere quāliter ei^r parentibus subueniat. vide in dñlia.

Hora. re. cū h. est dieꝝ. et ē hora. re. spatiū in quo medietas alicui^r signi orī in oriēte: et medietas alteri^r occidit ī oc cidēte. Itē h^o ora re. sine h. et ē regionū: vel finiū: vel ve stiū. cū. n. regionē vel fine vel extremitatē vestimentop̄ designare volum^r p̄ h^o nomē. scribēdū ē sine h. Itē q̄s ē plālis nūeri de os oris ora. vii v̄sus. Oras mūdus h^o nox horas: et chlamys oras. Aspiras horā vbi tps signif Horispeſ cis. in horispeſ vide. (cabit)

Horison tis. media spera apparenſ super terram.

Horno aduer. tpis. i. h^o āno opoſit ab h^o et ann^r. vii hor na. nū. et hornotin^r na. nū. penul. cor. in eodē sensu. i. hū āni. Designat tamē quādōg^r tps indeterminate.

Hornotinus na. num. in horno exponitur.

Hornus. ni. in horno exponitur.

Horologic^r ca. cū. penul. cor. q̄ in horologio colligit horas v̄l qd̄ ptinet ad horologiu. et deriuat ab horologiu logy.

Horologiu. hora p̄ tpe opoſit cū lego gis. et dī horologiu gy. vbi hore legūt. i. colligūt: v̄l itelligūt. v̄l opoſit alogos qd̄ ē fīmoyl rō: q̄ ibi fīmo h̄r v̄l rō ē horz colligēdīs

Horoscop^r pi. mas. ge. i. horaz inspectoꝝ. et cōponitur ab hora et copos qd̄ est labor vel intētio: q̄ si cognitiōi horaz intēdēs vel laborās. vel cōponit vt ab hora vel scopim qd̄ est speculari: q̄ p̄ horas nativitates hoīuz speculāri dissimili et diuerso fato. vnde hoc horoscopiu p̄. i. horaz speculator: et cor. penulti. horoscopus.

Horreo res. rut. i. horrōre h̄re: timere v̄l tremere. Proprie gdē ille horret q̄ tremit: et cui^r pili rigescūt. i. surrigūt p̄ frigus: vel pp timore: sic in nocte cū hō vadit solus et hic h̄ horror roris. rori. et h̄ et hec borribilis et h^o le. i. abominalis. et opaſt horribilis lior. sim^r. vii horribilis linea. sime aduer. et h^o horribilitas tatis. Itē ab horreo horrida. dū. i. terribilis: abominalis: frigorosus tremes. et opaſt horridus dior. sim^r. vii horride di^r. sime. aduer. et h^o horriditas tatis. Horreo opoſit cū facio. et dī horrefaciōcis. i. terrefacere. Itē horreo opoſit. vt abhorreo res. rui. i. timere abominali. Itē exhorreo res: ihorreo res. p̄ horreo res. et hinc ichoa. horresco: abhorresco: exhorresco: ihorresco: et phorresco. Horreo et ei^r opoſita sūt neutra et signat passionē extrinsece natā. et obstruūt q̄i q̄i actis: q̄nīqz sine actis cum ponunt p̄ timere. Et scias q̄ horreo facit preteritus in rui: eo mutata in ui. diuisas et caret supio. fīm v̄sum: deberet tamē facere horritū: eo mutata in i. breue et addita tum vt vult pris.

Horridulus la. lum. dimi. aliquātuluz horridus. et cor. du.

Horridus da. dum. penul. cor. in horreo res. est.

Horrifico. horreo opoſit cū facio. et dī horrifacio cis. et horifico cas. i. terrefacere. vii horrific^r ca. cū. penul. cor.

Horripilatio ē q̄do pili capitis pre horrore erigunt.

Hortor taris. tus. sū. i. suadere: op̄fortar: istigare. v̄l istigari. vii h̄ hortator taris. et hortatori^r ria. riū. et hec hortatio nis. et h̄ hortat^r tis. tui. et h^o hortamēnis. et hoc hortato riū. i. palmatoriū: v̄l loc^r vbi fiūt hortamia. Hortor cōponit vt adhortor taris. abhortor taris: cobortor taris. i. sil hortari. debortor taris. i. dissuader. v̄l valde hortari. vii debortatori^r ria. riū. et h^o debortamē minis. exhortor taris. i. valde hortari. vii h̄ exhortator. et h^o exhortatio. et exhortatori^r ria. riū. Hortor cū suis opoſitis ē cō.

Horula le. dimi. parua tpis hora. et cor. ru.

Hor^rri. ab hora p̄ tpe dī h̄ hor^rri. q̄ p̄m^r horas adinuenit.

Horuspeſ cis. hora componit cū specio vel inspicio. et dī h̄ horuspeſ cis. v̄l horuspeſis. ille q̄ iſp̄cit horas. et h̄ horuspeſ cis. i. horaz inspectoꝝ. q̄ etiā horoscopus dī.

Horuspeſ in horuspeſ vide. et cor. spi.